

د ارياني فلاوژۍ تاريخچه (الرغونې دوره)

Ketabton.com

دينار گل امين سهند

۱۳۹۴ لمريز کال

د کابل پوهنتون
ژبو او ادبیاتو پوهنځی
پښتو خانګه

د آریاني فلاوژۍ تاریخچه

(لرغونې دوره)

(د ماسترۍ تېزس)

لیکوال:

دینار گل امین سھاند

۱۳۹۴ ل کال

کتاب پېژندنه:

د کتاب نوم: د آرياني فلاوژۍ تاريخچه

ليکوال: دينار گل امين سهند

خپروندۍ: د افغانستان ملي تحريك، فرهنگي خانگه

وېبپاڼه: www.melitahrik.com

ډيزاينگر: ضياء ساپي

پښتۍ ډيزاين: فياض حميد

چاپشمبر: ۱۰۰۰ ټوکه

چاپکال: ۱۳۹۴ ل کال / ۲۰۱۵ م

د تحريك د خپرونو لړ: (۷۱)

يادونه: د چاپ حقوق له ملي تحريك سره خوندي دي او د کتاب د محتوا مسووليت ليکوال پورې اړه لري.

ډالۍ

ارواښادې مور ته چې په ماشومتوب کې يې گلون راته
ويل، ښوونځي ته د تلو پر وخت به يې زما جېبونه له وچو
اولمدو مېوو راډکول او کله چې زلمی شوم دهرې اونۍ په
لومړي سهار به يې کابل پوهنتون ته دراتلو پر مهال دکلي
دچينې رنې اوسرې اوبه دکور له ورستي وره يا کړکۍ
راپسې شيندلې.

الله دې وښه ادې

د تحريك يادښت

د افغانستان ملي تحريك د (۱۳۹۳ ل) كال په پيل كې له خپلو گرانو هېوادوالو سره ژمنه كړې وه چې د دې كال په بهير كې به (شل عنوانونه) بېلا بېل ديني، علمي، ادبي او ټولنيز اثار خپلې ټولنې ته وړاندې كوي. ملي تحريك دا ژمنه د ياد كابل د كب پر (۲۸) مه نېټه پوره او د يوې پرتمينې غونډې په ترڅ كې يې شل عنوانونه علمي اثار هېوادوالو ته وړاندې كړل. ملي تحريك په ياده غونډه كې ژمنه وكړه چې د (۱۳۹۴ ل) كال په بهير كې به انشاء الله د خداى (ج) په نصرت ټول ټال سل (۱۰۰) عنوانه بېلابېل علمي اثار ټولنې ته وړاندې كوي. طبيعي خبره ده چې دا اسانه كار نه دى، ډېر زيات زيار او زحمت ته اړتيا لري، خو ملي تحريك ټينگ هوډ كړى چې خپله دا ژمنه به هم د تېرې ژمنې په څېر عملى كوي. دا اثر چې ستاسو په لاس كې دى د همدې (سل عنوانونو) ژمنه كړو اثارو له جملې څخه دى، چې د چاپ جامه اغوندي. ملي تحريك هيله لري چې له دې اثر څخه به زموږ هېوادوال په زړه پورې گټه پورته كړي. ملي تحريك له ټولو هغو ليكوالو، ژباړونكو، سمونچارو، مالي او معنوي مرستندويانو او چاپ چارو څخه چې ددې اثارو د چاپ په دې ټول بهير كې يې يو بل سره مرسته او ملگرتيا كړې او دا فرهنگي بهير يې بريالى كړى، د زړه له كومې مننه كوي او كور وداني ورته وايي.

د هېواد د فرهنگ د ښېرازۍ په هيله

د افغانستان ملي تحريك فرهنگي خانگه

تقریظ:

د آریاني فلاوژی «ژپوهنې» تاریخچه (لرغونې دوره) ترسریک لاندې د ماستري تیزس مې وکوت.

بناغلي دینارگل امین سهند په دغې لیکنه کې لاندې سرلیکونه را نغاړلي دي:

- د ځینو مفاهیمو توضیح، آریاني فلاوژی ارزښت او آریانا پوهنه د آریاني ژبو څانګې په اندو آریاني ډله کې د ژبو موقعیت آریاني ژبې او څانګې یې، د آریاني ژبو دورې، د تاریخ په اوږدو کې د آریاني ژبو ځانګړتیاوې، لرغونې دوره، زړه فارسي، ساکي ژبه میدی ژبه او داسې نور سرلیکونو په راوړلو سره یې موضوع ښه څیړلې ده.

زه د لارښود استاد په توګه د نوموړي دغه تیزس د ماستري د پایلیک په توګه بشپړ ګڼم او د لوی څښتن تعالی څخه ورته د نورو بریاوو هیله کوم.

پوهاند محمد صابر

خوېشکی

د پيل خبرې

څرنگه چې ښکاره ده څېړنه يا تحقيق يوه مسلکي کړنه ده، چې بېلابېل ډولونه هم لري نو څېړونکي ته ښايي چې د موضوع سره سم داړوندو څېړنيزو کړنلارو څخه کار واخلي. ترڅو د خپلې موضوع د څېړلو په بهير کې له لږو ستونزو سره مخ شي، که څه هم تحقيق چې هر ډول وي، په سيمه کې وي او يا کتابتوني پرمخ وړل يې او تر سره کول يې يوازي اوناځايي کار نه دی. بلکې وخت، فکر او زغم ته اړتيا لري، کېدای شي څېړنه د نړۍ په کارونو کې يو ستونزمنه چاره وي؛ خو زيار او ملاتړ لوته اړتيا لري. دا ځکه چې څېړنه په واقعيت کې ظاهره له نشت يا لږ څرگند څيز څخه يو څيز را پنځول دي. په طبيعت او ژوند کې د ورکو او پتو پديدو موندل دي. نو ځکه دغه ستونزمنه چاره د نورو له مرستې پرته تر خپلې موخې نه شي رسيدای. په ټوليزه توگه څېړنې ځينې پړاوونه لري چې لومړی يې د موضوع ټاکل دي د موضوع ټاکلو له پاره د مفکورې موندل يا هم فکر کول دي. د موضوع د ټاکنې له پاره د مفکورو په برخه کې بېلابېل لاملونه شتون لري چې په هغو کې يوه هم د پورته يادونې پر بنسټ مسلکي اړتيا ده. زما د تېزس موضوع يا (سرليک) ټاکنې له پاره لومړۍ مفکوره: د (ايراني فلالوژۍ تاريخچه) وه، په پښتو ژبه کې د داسې يوه اثر شتون چې د (ايراني فلالوژۍ تاريخچه) او داړوندو ژبو د فلالوژيکي وېشنې په برخه کې بېلابېلې نظريې او اندونه په کې څيړل شوي وي، نه شتون و. کله چې ما د دې موضوع په اړه له ښاغلي استاد پوهاند محمد صابر خوېشکي سره خبره شريکه کړه او خپله لېوالتيا مې ورته څرگنده کړه. استاد هم په ډېر ورين تندي او مهرباني سره پرې هوکړه وکړه. بيا مې د څيړنې له پاره دويم پړاو پيل کړ، چې هغه د څيړنې طرحه ده: دا جوت ده چې د څيړنې سکالو د څيړنې له شاليد څخه څه ناڅه الهام اخلي، په همدې بنسټ د دغې موضوع او هغو سرليکونو په اړه چې زما د څيړنې په لړليک کې ورته اړتيا وه ښاغلي لارښود استاد په بشپړه توگه معلومات درلودل او زه يې ترينه برخمن کړم چې په دې برخه کې يې زما څېړنه په پراخه پيمانه اسانه کړ. دې موقع ته په کتو سره مې د خپلې تېزس سرليک د څيړنې د پوهنيزو (علمي) اصولو پر

بنسټ، د (ارياني فلالوژی تاريخچه) وټاکه، د کابل پوهنتون رياست ته مې تر دغه سرليک لاندې غوښتنليک وړاندې کړ، دنوموړي پوهنتون علمي بورډ له خوا داسرليک ديوڅه محدودولو او اصلاح په شرط سره تائيد او ومنل شو چې دا شرط بيا ما د لارښود استاد سره په سلا، (د ارياني فلالوژی تاريخچه (لرغونې دوره). په ښه اصلاح کړ او په دې اړه مې خورا ډېر اثار چې لارښود استاد راته ښودلي و، پيدا کړل په خورا غور او دقت سره ولوستل او خپل يادښتونه مې ترې واخيستل، چې په اخځليک پاڼه کې راغي. په دغو اثارو کې يې د (Iosif Mikhailovich Oranskii) اثر (مقدمه فقه اللغة ايراني) ترجمه کريم کشاورز او (مقدمه بر زبان اوستايي) د څېړنپوه ډاکټر خليل الله ارمېليکنه. زما د موضوع له ځينې سرليکو نوسره نږدېوالی درلود. ښاغلي لارښود استاد څخه نړۍ مننه کوم چې د خپلو خورا ډېرو بوختاوو سره سره يې، ما ته هر مهال او موقع کې په ډېره لېوالتيا او سره سينه سلا مشورې راکولې مننه او ډير يالي، هوساژو ندهيله دالله څخه ورته غواړم. همداراز له استاد څېړنپوه ډاکټر خليل الله اورمې څخه ډېره مننه کوم، چې د ځينې کتابونو او اړوندو موادو په واک کې راکولو سره يې زما د څېړنې موضوع نوره هم غني کړه، په همدې توگه له استاد محمد ذاکر ذکي او ژورناليست محمد ضياوالحق محمدي څخه د زړه له تله مننه، دالله (ج) څخه ورته دژوند په ټولو چارو کې د بريا غوښتنه کوم. چې په خپلو لورونو سره يې زما د څېړنې په بشپړتيا کې هراړخيزې او په ځانگړې توگه کمپوټري چارو کې مرستې ونه سپمولې.

په درنښت

دينار گل امين سهند

لنډيز:

د اتېزس دېنې له مخې په ټوليزه توګه درې څپرکو کې څېړل شوی، چې په لاندې ډول يې وړاندې کوم: کابل پوهنتون د ماسټرۍ پوهنيز (علمي) بورډ د تيزسونو د شکلي جوړښت د اصولو پر بنسټ دغه څېړنه لومړۍ: د لارښود استاد نظر، سرخبرې، همدالنډيز، لړليک، سريزه، د سکالو ارزښت او موخه، موضوع شاليد، ورپسې اصلي موضوع چې په لومړۍ څپرکي کې داروندو مفاهيمو توضيح ده: چې په پيل کې د آريا اصطلاح په مفهوم او معنا، ژبنۍ ريښه... هراړخيزه څېړنه شوې. بيا د آريانا (پخواني افغانستان) په اصطلاح او نوم په مفهوم او نومونې، په بېلابېلو لرغونو آريايي ژبو کې تلفظ او معنا او نور اړوند مسایل څېړل شوې. ورسته له دې د آريايي کليمې په تعريف، د چاله پاره يې کارونه همدارنګه د لرغونې فلاورژۍ او د ژبپوهنې له مخې په بېلابېل ډول سپړنه او څېړنه شوې. دې پسې لرغونې آريني ستاينوم په اړه د پخوانۍ آريانا دنوم، امتيازات او ارزښتونو منصفانه او مناسب نومونې په توګه او په راوړوسته کې د (پارسيک او باختري) تېرونو او ژبو له پاره د لرغونو لاسوندونو پر بنسټ يې نومونه له هراړخه مطالعه او تراوسني پراختيايي بهيره معلومات وړاندې شوي دي. له دې سرليک وروسته د ژبې پېژندنې په اړه لنډ معلومات ورکړل شوي. همداراز په وروستي عنوان کې فلاورژۍ پر پېژندنې، موخې او دندې په تفصيلي بحث شوی. هېره دې نوي چې د دې څپرکي د هر سرليک په پای کې يوه لنډه نتيجه اخستنه شوې ده، چې د معلوماتو په لنډ او ژرپوهاوي کې ګټوره پرېوځي.

دېټزس دويم څپرکی د آرياني فلالوژی په سرليک پيلېږي. نوموړی عنوان په لاندې څنگزنو سرليکونو کې: د آرياني فلالوی له نظره د تاريخ ارزښت او آريانا پېژندنه، د ختيځپوهنې په څانگو کې د آريانا او آرياني فلالوژی، د ريځ او اهميت په ډول ډول سپړنو او څرگندونو سره تشرېح شوی. ورپسې سرليک د ژبپوهنې په هکله: ژبپوهنه په آريانا، تاريخي بهيريې په آريانا کې، د تاريخ په اوږدو کې او د ژبپوهنې څانگې او ډولونه يې، سرليکونو کې رانغاړل شوی دی. چې په دې برخه کې علمي او تحقيقي اصولوله مخې د ژبو دوېشنې نظريې (خپه ييزې، جنتيکي، شجري) د ځينې خپلوانو ژبو ترمنځ پرتله او د ژبو ترمنځ تناسبات او اړيکې هراړخيز بحث شوی. په همدې ډول دنړۍ د ژبو په کورنيو د فلالوژی له مخې پوهنيزې څېړنې ترسره شوي. چې په همدې سره بحث د آريک يا آرياني نيا (مورينې) ژبې او څانگوته رسيږي، دنوموړې ژبې په اړه نظريات، د بيارغونې په سيستم او اصولو يې، څرگندونې او دگاتا، ريگويد ادلاسوندو نو پر بنسټ يې د آرياني، اندو آريايي، زړې پارسي او پښتو د ځنې کليمو پرتله او اړيکې يې، څانگه په اړه يې نظريات، په ډلو، زونونو وېشنه او موقعيت يې، آرياني ژبې، څانگې، وېشنه باندې يې په توليزه بڼه علمي، فلالوژيکي تاريخ او پتلنو سره تړيحت او څېړنې لاندې نيول شوي.

درېم څپرکی د آرياني څانگې لرغونې دوره رانغاړي: لومړی دا وستاژې پېژندنه، د کشف او څېړنې لنډه تاريخچه يې، الفبا يې، ليک او تاريخچه يې، تدوين يې، منځپانگ يې، متاخره او ستاگاتونه او يسنونه يې، کوچنۍ

اوستاپه په هکله د فلا لورې تاريخچې له مخې څېړنه او لنډې څرگندونې
زړه فارسي او تېريې، مېخي ډبرليکونه، الفبا د فلا لورېکي تاريخ پر بنسټ
لنډه څېړنه پرې کړې. به دې ترڅ کې پرساکي ژبه او ساکانو همداراز ميدي
ژبه او مېديانو څومره چې اسناد وشتون درلود له هغو څخه په گټې اخستني
سره پرې بحث او څېړنه شوې ده. د څيړنې په وروستيو کې د اصولو سره سم يوه
ټوليزه پايله ليکل شوې، چې د موضوع خلص او نتيجه اخستنه انځوروي. له
دې وروسته يوه لنډه کي پايليزه لري چې د څيړنې وروستۍ لنډونه په کې په
څو کرښو کې راوړل شوې ده. چې د څيړنې موضوع د مناشي، ځينې
وړانديزونو او اخليکونو په وړاندې کولو سره پای ته رسېږي.

سريزه

د ژبو په هکله تاريخي او پرتليزې څېړنې که هغه دفلا لورې په برخه کې وي يا هم په نورو برخو کې، پوه بنسټيزه موخه يې د موږ ژبو په برخه کې دهغو تاريخ راژوندي کول او د ژبو په کورنۍ او نورو برخو کې يې تاريخي مقام په نښه کول دي. خو د ژوند يو ژبو په برخه کې د تاريخي موضوعاتو تر څنگ دهغو د ناڅېرل شوو او خونو هراړخيزه څېړنه او د ژبو په کورنۍ او اړوندو مسایلو کې دريځ روښانه کول دي. دې موخې ته درسېدو پوه لار همدا ده، چې له نورو خپلوانو ژبو سره د اړوندې ژبې د ژبنيو توکو او موادو پرتله او مقایسه لکه څرنگه چې ځينې څېړونکو کړې نوره هم وکړو. د آرياني فلا لورې د لرغونې دورې اثار لکه: د اوستا ژبې او متونو، ياد هخامنشيانو د وخت (۶-۴ مخزېږد پېړۍ) د زېږد فرس ژبې مېخي د برليکونه، همدارنگه د لرغونې ساکي ژبې ځينې اصطلاحات او ځانگړي نومونه او د مېدي ژبې راپاتې څو کلمې او داسې نورو اثارو او اسنادو د څېړنې، لوستنې، تحليل، دهغو د رمزونو راسپړل او څرگندول پوازې دفلا لورېکي او ژبنيو علمي، تاريخي او پرتليزو څېړنو په ترسره کولو سره شوي دي. په همدې توگه د آرياني ژبو منځنۍ دوره، معاصره دوره؛ او د ساکي، پښتو، آسي، اورمړي، دري، پراچي، پاميري... او داسې نورو ژبو اړيکې د اندو او روپايي ژبو له کورنۍ او د آرياني ډلې له ژبو سره؛ د همدې څېړنوله مخې ثابتې شوې دي. همدې اړتيا و تشې ته په کتو سره، ما هم د (آرياني فلا لورې، تاريخچه- لرغونې دوره) تر سرليک لاندې موضوع دخپل تېزس له پاره د ليکلو هوډ وکړو او دکابل پوهنتون، ژبو ادبياتو پوهنځی، د پښتو څانگې د ماسټرۍ دورې د محترم بورې له خوا د لايحې سره سم د رسمي او اداري پرانود ترسره کولو وروسته دنباغلي پوهاند محمد

صابر خوېشکې په لارښونه ومنل شوه. ترڅو د ماسترۍ د علمي بورې د موخو او لرلید پلان (پالیسي) سره سم په دې برخه کې خپرنه ترسره کړم. څرنګه چې د د موضوع اړوند کورنیو او بهرنیو خپرونکو او پوهانو لږوډېرې خپرنې کړي خو په دې برخه کې باید ډېر څه وشي. د یادولو وړیې بولم، چې د دې موضوع عمده توپیر او مزیتونه له مخکنیو خپرونو سره په دې کې دي چې د ا موضوع تردې سرلیک لاندې پوه نوې خپرنه ده. او په ځانګړې توګه په پښتو ژبه کې تر اوسه چاپرې کارنه ده کړي. او مستقل اثر ګڼل شو په ځانګړې توګه د ماسترۍ تحصیلي دورې د زده کړیالانو د مطالعې له پاره ګټور دی. ځکه چې دوی په یاده دوره کې د آریاني ژبو اړوند مضامین لولي په ساده روانه پښتو ژبه ښه مومد او اړوند مواد موندلای شي. څرنګه چې د دې تېزس موضوع پوه فلاورژیکي او تاریخي خپرنه ده، نو پر همدې بنسټ ډېری له تاریخي، ترکیبي، مقایسوي میتودونو څخه ګټه اخستل شوې. چې اوس مهال د فلاورژیکي مسایلو په خپرنه کې منل شوي کړنلارې دي. د دې خپرنې موخه داده، چې د مطالعې لرونکو محصلینو او خپرونکو ته د ژبې خپرنې او فلاورژۍ د تاریخ د پیل او تردې مهال یې د خپرنو د پرمختګ او پراختیا څرنګوالی او لاملونه روښانه او څرګند کړم؛ او دا چې د دغو خپرنو په اوږدو کې څنګه یوه بهیر په بل هغه خپل اغیزښند لینسکاره کړم. او دا چې فلاورژي هم د نورو پوهنو له ډلې څخه یو علم دی، چې پرمختګ یې له پیل تر اوسه په سیستماتیکه بڼه د پېړیو په پوړیو کې د خپل عروج پراونته کړي دي. نو د فلاورژۍ تاریخي بهیر له هغو زمانو څخه چې یونانیانو د فیلسوف (وست) او لوګوس (د فکر کولو) لومړني تفکرات او لید لوري د ژبې د زدکړو او پیداېښت په اړه پیل کړل یا هغه مهال چې انسان د یته پام شو؛ چې دغه ژبه چې موږ پرې غږېږو دا پدیده له کومه شوه؟

ابتدایي بهیرونه را پیل شول چې زه یوازې دفلالوژی پاره څه ناڅه معلومات وړاندې کوم. د اتېزسپه ټولیزه توگه درې برخې لري لومړی څپرکی د موضوع اړوند مفاهیمو (آریا، آریانا، آریایی، آریانی، ژبه اوفلالوژی) په هراړخیزه توگه لکه د ژبې پېژندنه، دفلالوژی: تعریف، موخې، دندې، تاریخي ارزښت یې، د تاریخي او علمي شواهدو، لاسوندونو او ددې اصطلاحاتو په اړه د کورنیو او بهرنیو پوهانو نظریات راوړل شوي او په تفصیل سره تشریح شوي دي. په دویم څپرکي کې د آریاني فلالوژی د تاریخي اهمیت او د ختیځپوهنې په څانگو کې دریځ روښانه شوی، ورپسې د ژبپوهنې تاریخي بهیر په اړه څېړنه شوې ژبپوهنه په آریانا او د بنسټ اېښودو تاریخي ارزښت یې، یونان، او د یونانیانو له خوا نور وژبو سره استعماري چلند ارزوونې لاندې نیول شوی، د عربو او اسلام د سپېڅلي دین د راتلو په وخت کې د ژبې او ژبپوهنې ځلاند تاریخ ته کتنه، د نور وژبو سربېره چلند او نور وژبو وینکو ته د عربو له خوا د عجم اصطلاح کارونې سپړنه شوې، د ژبپوهنې ډولونه، له هر لوري مطالعه او څېړل شوي. بل د ژبو د سټې موندنې او د ژبې څېړنې په ډگر کې د بڼې څېړنې په موخه د نړۍ ژبې د هغو د ځانگړتیاوو له مخې ووېشي چې د دغو څېړنو په پایله کې د ژبو کورنۍ رامنځته شوې نو له موضوع سره په اړیکه کې د ژبو کورنۍ او ځینې ژبې چې پېژندنه یې د آریاني ژبپوهنې په ډگر کې اړینه ده، هم د ضرورت پر بنسټ څېړل شوې دي، په لنډه توگه اندو اروپایي ژبو کورنۍ معرفي او بحث څخه وروسته د اندو آریاني ډلې څېړنه، پرتلنه شوې ورپسې د آریک ژبې تر سرلیک لاندې د اړوندو ژبو پېژندنه او د ځینو ترمنځ پرتلنه له پښتو سره شوې ده، په تعقیب یې په څانگو او وژونو وېشنه ضمن د آریاني ژبولنډه د تاریخ له مخې معرفي څېړل شوې، او په

دربوار و دور و ټوليز بحث شوی، همداراز د ډلبندۍ پر بنسټ پر تليز جدولونه او نقشې راوړل شوي. په درېيم څپرکي کې د آرياني فلالوژۍ د لرغونې دورې په تاريخچه په تفصيل سره څېړنه شوې ده، چې دا وستاژې پېژندنه او د کشف، مطالعې، الفبا، تدوين، منځپانگه باندې پراخ بحث شوی او د متاخرې (اوسنۍ) اوستا، گاتونو، یسنونو يا يشتونو، کوچنۍ اوستا پور ه څېړنه شوې ده. همدارول په زړه فرس دهغې په تورو او نورو برخو د پام وړ څېړنه شوې ده، ورپه سې په ساکي او مېدي ژبو د فلالوژيکي څېړنوله مخې رڼا اچول شوې. په عمومي توگه د اتېرس لاندې پوښتنوته ځوابونه وايي: ۱- آريا، آريانا، آريايي، آرياني، څه معنا؟ ۲- ژبه او فلالوژي څه مفهوم لري او موخې، دندې، ارزښت او اړتيا څه ده؟ ۳- آرياني فلالوژۍ يعنې څه، د تاريخي اهميت او د ځتي څپوهنې په برخه کې څومره ونډه لرلای شي؟ ۴- ژبپوهنه له فلالوژۍ سره څه توپير لري او ژبپوهنه د تاريخ په اوږدو کې څرنگه دې اکرياحالت تاورسېده گټې څه دي؟ ۵- د ژبو کورنۍ د کومو قواعدو له مخې رامنځته شوې، آريک ژبه څه ډول ژبه وه، د څانگو ترمنځ پر تليزې اړيکې څه ډول دي، کومو اصولوله لارې د آرياني ژبو وېشنه او ډلبندي شوې او پښتو ژبه چېرته ژبنۍ موقعيت لري؟ ۶- د آرياني څانگې د لرغونې دورې ژبې کومې وې، څومره اشارتې راپاتې دي او کومې معاصرې ژبې ترې پاتې دي؟ او داسې نورو او نورو مسايلو په اړه ځوابونه.

زه د دې دعوه نلرم چې زما دا څېړنه به پورته ياد او داسې نورو پوښتنوته د هرچاله ليدلوري، ځواب ويونکي وي. او يادا چې له هره پلوه يوبشپړ او جامع اثر دی. ما تر خپلې وسې پورې هڅې کړې زيارمې اېستلې، چې مواد او معلومات له معتبرو اخليکونو او منابعو څخه په سم

او د قیق ډول ثبت اویا یې درنولو ستونکو ته وړاندې کړم. خوله دې سره سره
انسان نیمگړی دی، هره څېړنه او کار د تېروتنو او خطاوو سره مخکېږي
؛ د سهوې په درلودو سره له ټولو درنولو ستونکو څخه هیله لرم چې بښنه
و کړي. په پای کې له خپل لارښود استاد ښاغلی پوهاند محمد صابر
خوېشکی څخه د زړه له تله مننه کوم چې له ماسره یې د دې تېزس په څېړنه
او بشپړولو کې هراړخیزې مرستې، سپارښتنې او لارښونې کړې دي او خپل
شخصي کتابونو یې زما په واک کې راکړي. د الله (ج) له دربا څخه
دا وړد، هوسا او بریالي ژوند هیله کوم.

په درنښت
دینار گل امین سهند

د خپرنې موخه او ارزښت

په ټوليزه توگه هره څېړنه بېلابېلې موخې او ارزښتونه لري چې همدې موخو ته درسېدو او ارزښتونو ته يې د پاملرنې پر بنسټ د څيړنې ټولې چارې سمباليزي، زما د څيړنې موخې د څومره والي او څرنگوالي له مخې د لاندې لاملونو پر بنسټ د ارزښت وړدي. د تېزې لومړۍ څيړکۍ چې د موضوع اړوندو مفاهيمو توضېح رانغاړي: د آريا، آريانا، آريايي، آرياني، ژبه او فلا لورې ده. او د کمي اهدافو په بڼه يې مطرح کوم؛ د دې سرليکونوله مطالعې څخه به نوي محصلين اوزد کړي لان، په پښتو ژبه د خپل هېواد د تاريخ د ځينې مهمو اصطلاحاتو، ژبپوهنې او فلا لورې؛ په اړه څه ناڅه نوي مواد وپېژندنه، د نومونې او کارېدنې تاريخي، کلتوري او ملي ارزښت او اړتيا به يې درک او شعوري پوهاوي به يې وده وکړي. د دويم فصل هدف د څومره والي او څرنگوالي له مخې د خورا ارزښت وړ دی، هغه په دې چې د لومړي ځل له پاره په پښتو ژبه کې د آرياني فلا لورې د تاريخچې په اړه لنډه څېړنه وړاندې کوي او ورپسې، ژبپوهنه د تاريخ په اوږدو کې؛ په آريانا کې، يونان، روم او عربي ټولنو کې د ژبې په اړه لومړني نظريات او د ژبې څېړنې سپړنه ده. چې د ژبې د څېړنوله بهير څخه يو ټوليز انځور رامنځته کوي، دنړۍ د ژبو کورنۍ او دهغو فلا لورېکي وېشنه، ډلبندي او څېړنه، آريک ژبه او د ځانگړو فلا لورېکي مقاييسوي اړيکې، آرياني ژبې وېشنه يې. د فلا لورېکي تاريخچې له مخې خپرل شوي؛ چې له موادو څخه به يې، د ژبپوهنې لومړني محصلين د ژبې په اړه لومړني نظريات وپيژني او دا چې ژبپوهنه ولې او د کومې اړتيا له مخې په ټولنو کې دود شوه پوهه ترلاسه کړي او په دې به وپوهيږي چې د نوې ژبپوهنې معنا څه ده، کومې ژبپوهنې

ته نوې ویلای شو. د ژبو د کورنیو د وېشنې پوهنیزو او بېلابېلو بڼو، کشف او څرنگوالي، د دغو سرلیکونو په لوستلو سره به و پوهیږي چې د ژبو څېړنې په بهیر کې ژبې د کومو مېتودونو او تیوریگانو څخه ګټه اخستل شوي ده او د ژبو د کورنۍ په لښتلیک کې به په دې پوه شي چې پښتو ژبه د کومې کورنۍ له ژبو څخه ده، او ولې ده؛ یعنې په دې معنا چې د ژبو د ډلبندي په اصولو به هم معلومات ترلاسه کړي. په همدې توګه د درېیم څپرکي؛ لورپه موخه او اهمیت په دې کې دی، چې د آریاني فلاوژۍ د لرغونې دورې تاریخچې په اړه هراړخیز فلاوژیکي معلومات داوستا، زړې پارسي، ساکي او مېدي ژبو او تېرونو په اړه وړاندې کوي. چې د تاریخي ژبو هڼې په رڼاکې، د لرغونو ژبو ترمنځ پرتلیزې اړیکې او اصلي سټې په اړه لنډ معلومات، د منځنیو ژبو منشا او ارتباط، په معاصرو ژبو کې د ځنې وییکو شتون او ورسره اړیکې امکان یې داټول هغه څه دي چې زموږ د لرغوني کلتور او فرهنگ په اړه د مسلکي مطالعې لرونکو او زدکړیالانو له پاره د لاپوهاوي او ژور لیدلوري لامل ګرځي. د تېز په لیکلو کې له روانې ولې سوچه ژبې او ساده سبک څخه کار اخستی چې که یو ابتدایي ژبپوه او د اړوندې رشتې محصل یې هم ولولي نو ورته به ګټې به نه وي او د هغه چا له پاره به د نوو موادو لرونکی وي چې د فلاوژۍ په تاریخ څېړنه کوي او یا یې رشته ده.

د څېړنې مېتود او کرنلاره:

دنړۍ هره چاره ترسره کول دیوې سمې تګلارې له مخې بریالی پای ته رسېدلای شي، په ځانګړې توګه په څېړنېزو او پوهنیزو چارو کې دامسله

ډېره اړينه ده. پردې بنسټ زما د څېړنې مېتودونه د تېزس موضوع ته په کتوسره ترلاس لاندې نېول شوي، ترڅو دا پوښتنې، ارزښت، اړتيا او موخه ځواب ويونکي او رسېدونکي وي. که څه هم ټول تېزس په کتابتونې بڼه خپرل شوی، خو موضوعات په (ترکيبي، تاريخي، توصيفي، پرتليز، ژبپوهنيز او تشریحي) مېتودونو څخه په ګټه اخستې، خپرل شوي: لومړۍ ترکيبي، تاريخي او توصيفي، د تاريخي مېتود پر بنسټ مې د لومړي څپرکي د (آريا، آريانا، آريايي، آرياني) کلمې خپرلي او د دې اصطلاحاتو د څېړنې فلا لور ټيکي اړخ د ترکيبي مېتود پر بنسټ ترسره شوی، ځکه چې تاريخي موضوع له ژبني، کلتوري او ملي موضوع سره تړاوت لري، همداراز (ژبه او فلا لور) د تشریحي او پرتليز مېتود پر بنسټ خپرل شوي او د هر سرليک په پای کې نتيجه اخستنه هم شوې. همداراز دويم څپرکي: کې مې د تاريخي، ژبپوهنيز، ترکيبي او مقاييسوي مېتودونو څخه په ترتيب سره ګټه پورته کړې؛ د آرياني فلا لور، ژبپوهنه د تاريخ په اوږدو کې، نړۍ د ژبو کورنۍ، آريک ژبه او د ځانګو ترمنځ مقاييسه، آرياني ژبو وېشنه. د بېلابېل شواهدو په راټولولو سره مې د پورته يادو مېتودونو پر اساس د هر سرليک په اړه څېړنه کړې. په درېيم څپرکي کې مې بيا هم له: تاريخي، ترکيبي، مقاييسوي، ژبپوهنيز او تشریحي؛ مېتودونو څخه د اوستا، زېږ پاړسي، ساکي او مېدي ژبې او ټبرونو په څېړنه، پرتلنه او وېشنه، کې پوره ګټه اخستې، او د ټول تېزس په څېړنه کې مې له معتبرو کتابونو او منابعو څخه دقيقه استفاده کړې او دا رتيا په صورت کې مې د بېلابېلو ژبو ترمنځ مقاييسه ترسره کړې ده.

د سکالو (موضوع) شالید :

د آرياني فلا لوزی. تاريخچه (لرغونې دوره) تر سرليک لاندې موضوع په هکله په افغانستان کې تر اوسه کوم بشپړ کتاب نه دی ليکل شوی. د ځنې آثارو او مقالو يادونه چې په ځنگزنو سرليکونو کې يې د دې سکالو يواړخ څېړلې يا ځينو د فقه اللغې تر نوم لاندې په بهرنيو ژبو څېړنې کړي يا دونه وکړم: د دې موضوع په بوه اړخ د لومړي ځل له پاره په پښتو ژبه کې ارواښاد پوهاند عبدالحی حبيبي دا د بياتو تاريخ تر سرليک لاندې اثر چې (۱۳۲۳- لورې چاپ) لومړی ټوک يې د ژبې تاريخ يا په ابتدايي کچه فلا لوزی اړوند موضوعات څېړلي دي د ونې دنې وړدی. دې پسې ارواښاد سرڅېړونکی دوست محمد دوست شينواري څېړنيز اثر (د افغانستان ژبې توکمونه) چې ډېری برخې يې د فلا لوزيکي علم پر بنسټ څېړل شوي (لومړی چاپ ۱۳۵۴ لمريز) او په ځانگړې توگه د آريايي او آرياني ژبو او توکمونو په اړه دهغه وخت سره سم بشپړ او په پښتو ژبه کې يو نړيوال اثر گڼل کېږي. ورپه سپې دارواښاد پوهاند عبد اشکور رشاد لغوي څېړنې اثر او په دې برخه کې يې نورې څېړنې او ليکنې د پام وړ دي. همداراز د فلا لوزی، پوهې د پوې بلې برخې په اړه دارواښاد پوهاند محمد رحيم الهام اثر (بخش های در علم زبان) تر سرليک لاندې کتاب؛ چې په (۱۳۳۲ لمريز) کال چاپ شوی د ژبپوهنې تاريخي څېړنو ته يې هم يو غځنده نظر اچولی دی. بل اثر د سرڅېړونکي مولاجان ټينوال د (ژبه او ټولنه) تر سرليک لاندې دی، چې د ژبې په اړه نورو سرليکونو تر څنگ يې د ژبپوهنې تاريخچې ته هم لنډه پاملرنه اړولې.

ده. په همدې ډول سید جعفر هاشمي (د پښتنو توکم او ژبه) نومی کتاب چې د فلا لورۍ د پوهې د پوې برخې سره په تړاو کې (۱۳۸۳ المریز) لیکل شوی. همداراز یو کتاب د (افغانستان پېژندنه) په نوم اورنگزیب ارشاد هم لیکلی (۱۳۸۴ المریز) چې پوه برخه یې، درېیم څپرکی د افغانستان ژبې تر سرلیک لاندې راخستې او ورسره یې د ژبو تاریخي اړخ ته هم نغوته کړې ده. په اوس مهال کې د وتلیخپوونکي او ژبپوه سر څېړونکيداکتر خليل الله اورمېد لرغونې اريانا او آرياني ژبو او توکمونو په اړه په پښتو ژبه، په لسگونو څېړنيزې مقالې او فلا لورۍ کې څېړنې دستايلو وړ دي، په همدې ترڅ کې د (مقدمه بر زبان اوستايي) نومی اثر د پاملرنې وړ دی، چې په دې هېواد (افغانستان) کې د نوې مېتودولوژۍ پر بنسټ يو معتبر او د اهميت وړ اثر گڼم. همداراز د پوهاند ډاکتر محمد حسين يمین د دري د پارتۍ والي د مدعا په موخه د (پارتۍ، پارثي، پارسي) نومی کتاب هم د تاریخي ژبپوهنې په برخه کې اړوندې څېړنې کړې، چې د پاملرنې وړ دی. د پورته یادو څېړنيزو او مستقلو آثارو سره سره چې د فلا لورۍ د ځینو برخو: تاریخي او مقایسوي ژبپوهنې په برخه کې لیکل شوي دي، په څېړنيزو مجلو او نورو گڼو ډليزورسنيو کې هم د پام وړ څېړنيزې مقالې د بېلابېلو څېړونکو او لیکوالو له خوا خپرې شوي دي، چې د ټولو یادونه ناشونۍ برېښي، یوازې د بېلگې په توگه د یو څو تنو په نومونو بسنه کوم: ارواښاد روان فرهادي، پوهاند عبدالقيوم قويم، ارواښاد اکاډميسن ډاکتر عبدالاحد جاوید، اوداسې نور. د یادولو وړ یې بولم چې د فلا لورۍ او اړوندو موضوعاتو په اړه یې، د نورو علمو او فنونو په څېر، بهرنیو څېړونکو د پام وړ څېړنې کړې دي چې دهغوله ډلې څخه د یو څو کسويادونه کړم: ویلیام اگریډی، مایکل دبرو ولسکی او مارک آرنف اثر (د رآمدی بر زبان شناسی

معاصر) ترجمه (۱۳۸۲ هـ ش)، دکتر علی درزی؛ پېتر آ. ام. سورن (تاریخ زبان شناسی) ترجمه (۱۳۸۸ هـ ش)، علی محمد حق شناس؛ دکتر محسن ابولقاسم (تاریخ زبان فارسی) (۱۳۸۲ هـ ش)؛ دکتر احمد تفضلی (تاریخ ادبیات ایران) (۱۳۸۷ هـ ش)؛ ت. ن. پاخالینه (زبانهای پامیری) ترجمه (۱۳۲۲ هـ ش) ماه گل سلیمان دوست؛ همدادول په عمومي توگه (داندو او روپايي) او په ځانگړې توگه د (آرياني) فلالوژی په برخه کې شون. فلې. ای. ام. آرنسکی د Josif Mikhailovich Orianskii (مقدمه فقه اللغة ایرانی) ترجمه، کریم کشاورز؛ (۱۳۸۹ هـ ش) اثر د پردپاملرنې وړدې، نوموړي په هغه وخت کې د آرياني فلالوژی په اړه په لنډه توگه هراړخيزې څېړنې کړي او د آرياني؛ لرغونې، منځنۍ او معاصرې دورې په ژبو او اړوندو تېرو نوقیلولو د هغوی په تاریخي، کلتوري، فرهنګي، سیاسي، پوځي او ژبنيو، ادبي اثارو او نورو بېلابېلو اړخونو او برخو په اړه پرتلیز، ژېپوهنیز علمي معلومات په معتبرو اسنادو او شواهدو، وړاندې کړي. یوازې یوه مسئله چې د کره کتنې وړ ده هغه د (آرياني) اصطلاح پر ځای د (ایرانی) کارونه ده چې یادابه دده سهواوي که د ژباړونکي نه امانت داري. ماد د ټېز په لیکلو او د موضوع په څېړنه کې د نورو گڼو اثارو سربره له پورته یادو څېړنیزو گټورو اثارو څخه د اخځلیک په توگه گټه پورته کړې ده. له هېواده بهر ځینې نورو څېړونو هم په دې برخې کې څه ناڅه کار کړی دی. په هغو کې د اندو اروپايي ژبې څېړونکو په ډله کې د آر. اچ. روبینز، دیوید هلدکرافت، دونا جوناپولي وړالي، د آرياني ژبو د فونولوژی په اړه یدالله ثمره او نور گڼ شمېر څېړونکي دیادولو وړ دي چې د اړتیا تربریده یې زما ټیزس ته هم غناور کړې ده. هغه توپیر چې زما د ټېز او د دې اثارو ترمنځ دی، هغه دا دی چې په دغو اثارو کې د ژبنيو څېړنو او فلالوژی پرمختګ

او پراختيا روښانه شوى چې څنگه يو ژبې پر بلې اغېزه پريښې اوله منځه تللې. ولې، ما په خپل څېړنه کې په تاريخي توگه د موضوعات څېړلي. بله دا چې په دغو آثار کې ډېرې او هراړخيزې څيړنې د بيلابيلو موخو لرونکې دي، څرنگه چې زما څېړنه هم د دوى په پله يو پيل دى، موخه يې له هغو سره په توپير کې دا ده چې له شويو څېړنو څخه يو ټوليز انځور رامنځته کړم، چې د ابتدايي زدکړيالانو، محصلينو او څيړونکو له پاره د آرياني فلاوژۍ د لرغونې دورې د تاريخچې په اړه يو څه معلومات په لاس ورکړم.

لومړی څپرکی

۱- داروندو مفاهیمو توضیح

۱-۱ آریا - آریا (Arya):

آریا - آریا (Arya) د کلمې مفهوم او معنا د تاریخ، ادب او ژبې پوهانو د تاریخ په اوږدو کې په بیلابیلو مترادفو مفاهیمو راوړې ده، چې په لنډه توګه به د بیلابیلو لاسوندونو پر بنسټ پرې بحث او لیکنه پیل کړو. زموږ د هېواد نوموتی تاریخ پوه احمد علي کهزاد دا کلمه د څوارخونو له مخې داسې معنا کوي: «آریا د دیانت له انده د لمانځونکي، باورمند او قرباني ورکوونکي په معنا لیکي او دلرغونې اصطلاح له مخې یې نجیب، شریف، بادار، آقا، څښتن یا مالک او واکمن په مفهوم لیکلی همدا راز دی لیکي چې؛ په بیلابیلو برخو کې د ډېرې کارونې له امله یو لږ نو صفتونه هم ورسره یوځای شوي دي» لکه: نارینه توب، ځوانمرد، میلمه پال، زړور، هېواد پال، جنگیالی او داسې نور. چې هر یو له پورته صفتونو یو له بل سره نږدې والی لري. ^(۲۷:۳۲ مخ) هیڅ دې نه وي چې؛ دا کلمه یوه لویه سیاسي او ټولنیزه معنا هم لري. کله چې آریایانو دهندوکش په دواړو لورو کې استوګنه درلوده، د دوی پوهانو دا فکر وکړو، چې له پردیو څخه د خپل تېر د توپیر په موخه که څه له یوه پښت (نژاد) فرعي څانګې وي، خو چې خپله څانګه یې سره له دې چې بیلابیلې وي سره یو کړي او یو نوم ورته وضع کړي. ترڅو له بیلوالي لرې پاتې شي او په خپلو

منځو کې يو والی وساتي ؛ په همدې موخه او مقصد يې د (آريا) نوم منځ ته راوړ او په ټولو يو ډول اطلاق او ونومول شو. په طبيعي توگه دا نوم هندي آريايي مهاجرينو ته وليږدیده ، ولي په مفهوم کې يې ورو ورو بدلونونه راغلل. د دې له پاره چې آريايان د هندي ځايي اوسیدونکو سره گډ نشي. ټولنيزې طبقې رامنځته شوې. چې عبارت دي له ۱- کشاتريا (جگړه مار) ۲- برهما (روحانيون) ۳- ويسيا (کسبيان) ۴- سودرا (اچوت) چې دوی لومړني هندي بوميان وو ، چې په دې ترتيب آريا نه بلل کېدل. د آريا کلمې ريښه زموږ د هېواد په ډېرو طبيعي ، قبایلي ښاري ، سندونو او ځانگړو نومونو په برخه اېښوول شوي دي چې د ځينو يې يوازې نومونه را اخلم. لکه: هرويو (Haroyu) ، هراويتي ، آريا سپ (Ariaspe) ، آريا کا (Ariaka) اريستوفيل (Aristophyles) ، ارتاکاتا (Artakana) ، اريوس چې د پورته يادو نومونو يادونه په خپل ځای د دې کلمې عموميت په دې خاوره کې ښيي. (۳۰:۳۶ مخ) همدا راز پوهاند عبدالحی حبيبي د هند د کمبريج هستوري آف هنديا (د پخوانيو سړو تاريخ) ج ۱، ص ۷۳ په حواله ليکي: «په سانسگرېټ کې آريا يا آريا Arya او په اوستا کې ايريا Airya دی ، چې هغه د شريف او نجيب معنا لري. دوی له له خپلو دښمنانو څخه ځانو ته په دغه نامه امتياز ورکاوه ، چې د دوی له پښته نه وو او اصيل نه گڼل کېدل.» نوموړی په همدې ډول ليکي. علاوه پر ريگويدا په اوستا کې هم دا نوم راځي. او هسې وايي: «خداى تعالى د آرين زمخکه او د آرين توکم او پښت پيدا کړ» همدا راز د هيرودوت (۴۸۴- ۴۲۵ ق.م) په حواله ليکي ؛ چې ميدي Medes اقوام په لرغونو زمانو کې آرين Arian بلل. ځکه چې ميدي تېرونده (۲۵۵ مخزېږد) په حدودو کې د پارس پای کې يوه لويه واکمني جوړه کړې وه. نو ويلاى شو چې د آرين اصطلاح تر دغو وختونو

پورې هم په ټولو آریایي ټبرونو کې ژوندی وه. چې هخامنشي داریوش (۵۲۱-۴۸۶ ق. م) په خپل ډبرلیک کې ځان په ویاړ سره آریایي او آریا له پښته بللی دی. همدا رنگه د اروپا اوسنیو پوهانو ددې کلمې په اړه پلټنې کړي دي؛ ځکه چې دا نوم آریایانو خپلې پخوانۍ او اصلي ژبې سره راوړی و. که چیرې په نورو ژبو کې ددغه نوم ریښه پیدا شي هغه ژبه یا آریایي یاد آرین اصلي ژبې ته نږدې بلل کېږي. دوکتور گایگر Gaiger آلماني خپرونکی داسې وایي: آرین له (آر) څخه مشتق دی چې په سانسگرېټ کې د اصل، بنسټ او بنیاد په معنا دی. او د نجیب، شریف، او پارسا ته وایي. سربیره پردې نظرونو چې (آر) د اصل او بنسټ په معنا بولي. ځینې خپرونکي داسې وایي چې: آریا له (آر) څخه مشتقه ده. چې په پخوانۍ سانسگرېټ کې یې د کرنې (زراعت) معنا درلوده. نو پردې بنسټ آریا د کروونکي او بزگر په معنا هم کاریده. دا مفهوم نومیالي سانسگرېټ پوه، میکس مولر Mexmuller ورکړی دی. چې دوکتور هنتريې هم د هند د خلکو په تاریخ کې تائیدوي او آرین د بزگر په معنا مني. میډیم راگوزن لیکي «(آر) دیوې (کولې) په معنا وه. له لاتیني او ایټالیاوي (اراز) د سلاوي (اریایي) د یوناني (اروترون) انگریزي اېرېبل (د بوی وړ) دغسې د یوناني (ارورا) او د لاتیني آرور (بوی یا کولبه شوی کښت) ټول له دغې مادې یا ریښې څخه دي. آریایي ټبرونو له دې امله ځان بزگران او کروونکي گڼل چې له وحشي (تورانو پوونده) وو څخه د دوی توپیر وشي او په دې نوم به یې هر کله ویاړ کاو. ددې آریایي نوم اغیزه په نورو ټبرونو هم شوي دي. د بابل او نینوا په اسوري ژبه هم (آري) بوی یا کلبه شوې او کرل شوې ځمکې ته ویل. همدا راز (ارارا) د دغه هېواد (هند) په کوشي ژبه د فصل ریلو معنا درلوده. (۲۲: ۴۵-۴۷ مخونه) په دې توگه ارواښاد حبیبی

لیکي چې د آریا کلمې اړوند دوي نظريې د پوهانو ترمنځ شتون لري: یوه دا چې د اصل، شریف، نجیب او بنسټ معنا لري او دویمه دا چې د بزګریا کروونکي په معنا ده. دا ټول اندونه او دلایل په تاریخې لاسوندونو او شواهدو ولاړ دي. همدا ډول په دې اړه ځینې نور پوهان لیکي چې د آریا Arya کلمه د اندو اروپایي * Aryo د Ar فعلی رېښې څخه مرکبه ده، اندو اروپایي Ar* او ya نسبتي روستاړی د اندو اروپایي * yo دی. په ټولیزه توګه کله چې دا روستاړی د فعل له رېښې سره ونښلي له هغې نه اسم یا صفت (نوم یا ستاینوم) جوړیږي. شواهد ښیي چې د Arya په کلمه کې د ya روستاړی د صفت جوړونې کارونه لري. یعنې هغه صفت چې د نوم ځای یې نیولی دی. د آریا Arya او آلان Alan کلمې له یوې رېښې څخه دي، چې د آریک له فرضي ژبې څخه رامنځته (اشتقاق) شوي او د آریک Aric یا آری Arii کلمه په خپل وار Ar (نجیب، بنسټ) له فعلی رېښې او د ya له روستاړي څخه جوړه شوې ده. آریا په اوستایي متونو کې Airya په سانسګرېټ کې Arya په لرغونې فارسي کې Ariya په لرغونې یوناني کې Arioi د باختري ژبې د رباطک په کتیبه کې Ario په منځنۍ پارسي کې Iārāen او په تاجیکي، دري او پارسیک Irān و Irāni شوي ده. (۲۰:۱ مخ) دغه کلمه په پښتو ژبه کې موجوده ده چې اریا Arya په بڼه تلفظ کېږي چې د (ار Ar) بنسټ، اصل او نسب معنا لري. (پټه خزانه) آریا Arya د اوستا، سانسګرېټ او لرغونې پارسي کې یا ya کلمه (برتولومه، فرهنگ اوستا ۱۹۸ مخ) د اندو اروپایي اقوامو نوم ګڼي. (۱۹:۱ مخ) چې په ډېرو لرغونو پیړیو کې یو ځای اوسیدل او وروسته بیا په دوو سترو ډلو ووېشل شول. یوه ډله هند او بله آریانا ته راغلل چې پوهانو د آریایي کلمه په ځانګړي توګه د ټولو هغو ژبو په اړه کارولي ده، چې د اندو اروپایي یا اندو

گرمانيک په نوم پيژندل شوي او همدارنگه د آريائيانو کلمه يې ټولو هغو خلکو ته کارولې؛ چې په نوموړو ژبو گړيدل مگر په دې وروستيو کې د پوهنيزو او هراړخيزو څېړنو وروسته دې پايلې ته ورسيدل؛ چې آريائيان Aryans د اندو اروپايانو ختيځه څانگه ده او په آريک (آريايي) ژبه يې خبرې کولې. يعنې اوس غالباً د آريا کلمه په اندو آريايي توکم اطلاق کېږي او د دې تېر د ژبو يوې څانگې ته آريايي ويل کېږي. د آريا کلمه په ويدي سانسکريټ کې د بناغلي محترم، مکرم، متعهد، مومن او وفادار او آريا ورته د اوسيدونکو په معنا او مفهوم راغلې ده. همدا راز د تکرار لاسن په توگه بيا هم وايو چې آريا کلمه په لرغونې آرياني ژبو کې په تيره بيا په اوستا کې په لاندې ترکيب سره يادول شوې ده: د ونديدات په لومړي فصل کې د آريانا ويچ Airyana vaējah (د آرياني توکم او پښت ټاټوبي) دمهريشټ په ۱۳-۱۴ برخه کې مروه، هرات، سغد، او خوارزم آريوشيانه Airyo-shayana د آريايانو ځاله يا کور ياد شوی دی. د آريا Aria سيمې اوسني هرات او غور دي چې د آريانا مرکزي اولويديځه سيمه گڼله کېدله. (۱۸: ۴۹ مخ) فروردين يشت ۳۱ برخه کې آريواو Airyava چې په لغت کې د آريايانو د مرستندوی په معنا او منش چهره Manuchithra د کورنۍ نوم ياد شوی دی. د آريا کلمه د خشاثره Xšaθra حکومت، دولت، مملکت او هېواد سره په ترتيب کې Airyanam (Xšaθra) د آريايي ټاټوبي او ښار په معنا، چې وروسته بيا په پهلوي ژبه کې د ايريان شار ērān shar شوی دی. د آريا کلمه Dahyau (کلي) د کلمې سره يوځای لکه Aryanamdahyunam د آريانو استوگنځای، مېنه يا کلی. د خوارينا Xvarənah (پرتمين، نوميالی، مشهور، د کلمې سره يوځای Aryanam xyarəno) د آريايي پرتم درلودونکی (په معنا. په لرغونې پارسي کتيب

کې د آریا کلمه په شپږمه مخزیرد پیړۍ کې داریوش د نقش رستم په کتیبه کې خپل ځان داسې معرفي کوي.

Adam dārayavahuš xšāyaθiya vazraka xšayaθiya
xšāyaθi yam....vištaspa hyāpuθra haxxāmanišiya
parsaparsahyā puθraariya ariyačiθra.

ژباړه: زه داریوش ، ستر ټولواک ، شاهنشاه ، د وشتاسب ، هخامنش زوی ، پارس او د پارس آریایي او له آریایي پښته (نژاده) د یوناني تاریخ پوهانو په لیکنو کې د آریانا ، آریا او آریایي په کلمو کې د ډېرو نومیالیو نومونو سره مخامخ کېږي . چې د آریا له کلمې سره ترکیب شوي او ځېنې بېلګې یې دادي: یوناني Airabazo ، آریاني Ariabazu (څوک چې د آریاني مټ او بازو له ځواک څخه برخمن وي) .

یوناني Ariasai ، آریاني Aria Aspa (د آریاني اسونولرونکی) ، د هغې قبیلې نوم دی چې د هلمند سین دواړو غاړو ته میشت وو. یوناني Arya Piasus ، آریاني Arya Paisa (د په آریاني سمبال ، آریاني پسونو لرونکی) د آریان Ryan نوم په آسي (آستي) ژبه کې په آلان Alan او نیستي چې د هماغه اوسني الان تېر نوم و. او آلان په لرغوني یونان کې Alavot دی (۳۹-۱۹ مخ).

د پورته څرګندونو په پای کې دې پایلې ته رسیږو چې آریا یا اریا د نجیب نومیالي میلمه پال کروونکي ، بزګر ، بساغلي ، باتور ، او آریا ورته اوسیدونکي ته ویل کېږي.

۱-۲ آریانا. اریانا Āryānā (اوسنی افغانستان):

په دې کې هېڅ شک نه شته چې له باخترخه اریایانو په تدریج سره دهندو کش د وارو لورو ته خواره شول او د آریا د کلمې شتون د سیندونو، بنارونو او ځینو قبایلو په نومونو کې هغه یادگار دی، چې په دې ځمکه کې د دوی د خوارو ورو کیدو ثبوت ښیي او د دې کلمې یا نوم په ډېره پیمانه یادونه او کارونه په تاریخي اسنادو کې د دې خبرې ثبوت او دلیل دی، چې به خپله د تمرکز نظر له بل هر ځایه زموږ په هېواد کې ښیي.

د آریا د کلمې لرغونې ریښه چې په پورته ځینو کلمو کې وښودل شوه په خپل پخواني خو زړه کلن مفهوم او معنا سره له منځه نه ده تللې او د دې سیمې او هېواد دخلکو په دودونو او عنعناتو کې را پاتې ده. (ودا یا ویدا) د سانسگرېت هغه ژبه چې ویدي سرودونه او سندري په هغې ویل شوي ځینې پوهان یې آریا یا آریایي باختری (ژبه بولي چې د آریا جمع بڼه آریان کیده؛ چې آریا د نجیب او آریان نجیبان معنا درلوده. څرنگه چې آریان یعنې نجیبان دهندو کش د وارو خواوو ته ځایونه ونيول او استوګن شول. خپل هېواد یې په خپل نوم آریانا (د نجیبانو ټاټوبی) ونوماوه او دا کلمه په داسې بڼه منځ ته راغله چې د آریان د کلمې وروستي (ن) ته یې نسبتي زور (فتح) ورکړه او آریان د ځای نوم (اسم مکان) په بڼه منځته راغی. چې دا زور ځینو په (ه) او ځینو په الف بدلون ورکړ. ولې د دې له پاره چې د ګړدود (لهجې) د آسانتیا له پاره کوم توپیر چې منځ د جمع بڼې او ځای نوم کې دی، لیکنه یې د الف په بڼه ډېره بڼه ده. چې داهم هغه د آریانا کلمه ده، چې د نجیبانو استوګنځي په معنا ده. دا نوم د آریایانو د خورو ورو کیدو وروسته زموږ هېواد ته کارولی شوی دی. او زموږ د هېواد

(افغانستان) تر ټولو لرغونی نوم دی. (۳۲:۳۲ مخ) په دې کې هېڅ شک نه شته چې د آریا استوګنځی معنا او مفهوم اود هندوکش دواړو لورو مستعدو خواوو ته یې نسبت د آریایي استقرار او ځای پر ځای کیدو یاد ګارونو څخه دي. مخکې له دې چې هر ځای ته دوی ولېږدېږي او عمومیت پیدا کړي یولې ټوټو او قطعاتو د ځمکه کې لکه د آریا ورته آریا ورشه ، آریان وېجه یا ایریان وېجه په ښو کې راڅرګنده شوه او په پای کې پراخې سیمې او قلمرونه چې د پامیر او هندوکش د سیندونو له بهیر څخه خړوبیدل او د آریانا په نوم ونومولې. په بله وینا دا نوم له دوو برخو څخه جوړ دی. چې یوه یې د آریا او ځانګړي نوم (اسم خاص) دی. هماغه څو زره کلن پخوانی نوم. چې آریایایي او ویدي قبایلو ځانته په ګډه توګه ایښوولی و. او بل هم د (نا) چې په حقیقت کې هم هغه (نون) مفتوح دی. چې دا وستایي په زمانه او مهال کې د (ایریا) کلمې سره پيوست شو نسبتی معنا او مفهوم لري. وروسته وروسته په دې وزن او آهنگ ډېر نومونه رامنځته شول. لکه ساکستان (داسکایانویا ساکانو استوګنځي) ، زرانجیان (د زرنجیانو استوګنځي) ، بکتریانا (د باختریانو استوګنځي) او داسې نور. د آریانا نوم د ډېرو پخوانیو ویدي او وستایي دودونو څخه نه دی هیره شوې او زموږ د خلکو او پراګنو پر خاطر و، سندرو او نورو تاریخي دودونو کې ساتل شوي دي. د لومړي ځل له پاره یوناني تاریخ پوه اراتوس تنس Eratosthenes د دې نوم یادونه کړې ده (۱۷۵:۳۷ مخ) چې د عیسیٰ له زیږون څخه مخکې د دریمې پیړۍ په لومړۍ نیمایي کې ژوند کاوه. چې دده د لیکنې اصل په لاس کې نه شته بلکې سترابود یونان تاریخ او جغرافیه پوه (۲۰ مخزېږد تر ۱۹ م ز) د هغه له خولې د آریانا کلمه

ياده کړې ده؛ سربيره په استربو، بطليموس، پليني، کورتیوس Cortius اراتستنس Eratosthenes (۲۴۷-۱۹۲ مخزېږد) اپودوروس ارتمیس Apolodorus opartemis د آريانا نوم ياد کړی دی. (۳۳:۳۲ مخ) احمد علي کهزاد په خپل کتاب تاريخ افغانستان لومړي ټوک کې د استرابو په حواله ليکي. (باکترينا يا باخترد آريانا مرغلي او ترټولو عمده، مهم او لایتجزيي برخه ده. همدا رنگه په ۲۳ مخ کې له ميلاد څخه او ۲۱ ميلادي کلونو کې د يونان پوه سترابون د (اراتستنس ۲۹۲-۲۴۷ مخزېږد) په حواله ليکي. چې د آريانا لويديځ لورته هغه کرښه پرته ده، چې پارثيا Parthia له ميديا Media او کرمان Carmania له فارس څخه جلا کوي. (۱۷:۴) غلام محمد غبار دخپلې يوې رسالې (افغانستان به يک نظر) په څلوم او پنځم مخ کې د آريانا څلور خواوې داسې را پيژني. «ختيځ يې اباسين، لويديځ ته يې هغه کرښه چې د کرمان او پارثيا ولايتونه په افغانستان کې داخلي، او فارس او ميديا له آريانا څخه بيلوي شمال لور ته يې د جيحون (آمو) همدا راز سيحون (سيردريا)، او سهيل لور ته يې د هند سمندر شتون لري. د آريانا څلور خواوې سترابون: هندوکش د هماليا مستقيم امتداد او هند سمندر يې ورسره د آريانا سهيل ته بنودلي دي. پردې بنسټ آريانا د سهيل او شمال له لوري په هماليا او د هند په سمندر پورې محدوده وه، چې هند يې هم په محوطه کې دی سرحد يې اندوس (اباسين) گڼي. د آريانا لويديځې پولې مستقيماً د خزر له دروازو څخه دماغه جاسک سهيل ته رسېږي. د آريانا په شمال لويديځ کې دخزر دروازې هرکانې او پارتي شامل دي. آريا، مرگيانا، او باکترينا ديو بل ترڅنگ موازي پرته دي. نوموړې، دماغه جاسک د مکران او کرمانيا په گډون د آريانا د جنوب لويديځه نقطه تائيدوي. سترابو په خپله جغرافيه کې گډروزيا او اوريتونه هم ياد کړي

دي ، چې د آريانا په سهيل کې له سنيد څخه تر کرمانه غزیدلي دي او د آريانا د قلمرو جز شمېرل کېږي. د اراتوستين د وينا له مخې د آريانا حدود هماغه دی ، چې پارتيا له ميديا او کرمانيا له پارسيه يعني فارس څخه بيلوي. يعني هماغه کرنبه چې د خزر له دروازي يا د فيروزکوه له تنگي څخه غزیدلي او تر دماغه جاسک پورې محدودیږي. په داسې ډول چې پارتيا او کرمانيا د آريانا په خاوره کې داخلېږي ، ميديا او فارس د آريانا له حدودو څخه دباندې دي ، سترابون د آريانا سور(عرض) له شمال څخه سهيل ته د اندوس(اباسين) په اوږوالي دولس زره ترديارلس زره (۱۲۰۰۰-۱۳۰۰۰) ستاده او اوږوالی يې څوارلس زره (۱۴۰۰۰) ستاده چې يو پخوانی مقياس دی گڼي. ^(۳۸ مخ) کيدای شي د آريايانو ليرديدنې او مهاجرتونو د دويمې مخزېږد پېړۍ په دويمې نيمايي کې په لاندې توگه شوي دي:

۱. د آريايانو لومړنۍ ډله د آريايانو نژادي وروڼه يعني دهند آريايانو چې په باختر کې تريوې مودې اوسيدو وروسته اوسني هندوستان ته ور وکوچېدل او په يوه شنه او ښېرازه سيمه کې مېشت شول. دغه سيمه يې په خپل ملي نوم آريا ورته Arya varta د نجيبو او شريفو خلکو مېنه، د آريايانو ټاټوبی و نوموله. د آريا کلمه په سانسگرېټ ژبه کې د آريا ورته Arya+āvarta په ترتيب سره راغلې لومړۍ جز يعني (آريا) يې د اندو اروپايي دنامتو ټبرونو د يوه ټبر نوم او دويم جز (آورته) يې په سانسگرېټ کې د استوگنځي ، کور او هېواد په معنا دی. د آريايي لرغونو ژبو (سانسگرېټ او اوستا) د ټوليزې (کلي) قاعدې پر بنسټ کله چې په مرکبو کلمو کې دوه مشابه توري يو ځای راشي يويې حذفېږي. له همدې امله (آځيه ورته) په آريه ورته Arya+āvarta اوښتې ، چې معنا يې (د نجيبو او شريفو خلکو يا د آريايانو سپيڅلی ټاټوبی) دی. د هند شمالي او مرکزي

سیمو نوم آریا ورته و چې په سهیل کې د ویندهیا Vindhya د غرونو لړۍ
 او په شمال کې د هماليا د غرونو لړۍ ترمنځ، او لويديځ او ختيځ له لوري د
 گنگاه او اباسين راجپوتا Rajputana (کوچ) catch او پنجاب، سند
 ترمنځ پرته ده. د هند آریایانو چې د آریا ورته له نوم وروسته کوم نومونه
 خپلې خاورې ته ورکړي هغه بهاراته، بهومي Bharatabhuni او بهارته
 ورشو Bharata varsha وو. ددې کلمې لومړۍ جز یا برخه چې بهارته
 دی. دا د یو داستاني ځواکمن پادشاه نوم چې د دوشنته Dushanta او
 ملکې شگونتالا Shukuntala زوی و. او په ټول هند واکمن و. بهومي
 کلمه نن ورځ په دري ژبه کې د مرزو بوم په نوم یادېږي. چې د ځمکې او
 خاورې معنا لري. او په اورمړي ژبه کې بومه Buma خاورې ته ویل کېږي
 ورشه د ورته اوبستې بڼه ده او په پښتو ژبه کې نن ورځ دا کلمه د شنې او
 بنسیرازه سیمې ته کارونه لري. لکه ورشو چې د څرخای سره په یوه
 معنا کارول کېږي. بل نوم چې د هند آریایانو ته ورکړی شوی، هغه د
 آریایانو له خوا و، څرنگه چې آریایان د اباسين خاورې ته هند وایي.
 وروسته له دې کلمې سره د (ستان) برخه چې په اوستا او زړې فارسي کې
 ستان Stān دی یو ځای شوی. په سانسگرېټ کې ستهانه Sthana کلمه
 چې آریایي د ستانه Sthana معادله ده موجوده ده. په هندي ژبو کې
 (بویه) چې معادله یې سندهو – ستهانه Sindhu-sthana ویل شوې وای.
 د آریایي لېږدېدونیا مهاجرینو بله ډله آریاني څانګه وه. چې د دوی لومړنۍ
 جوړه د خپلې لومړنۍ سټې څخه لومړۍ (آریانا وېجه Airyana wēja ته
 رابښکته شول. ورو ورو د آریاني سیمو په ټولو شپاړلس قطعو ځمکو کې
 چې د ونډیداد Vīdaēva-dātā په لومړي فرګرد کې د فصل کې یې
 یادونه شوې ده. میشت شول. دغه ټاټوبي ته یې خپل ملي نوم ورکړ. اریانا

Ariana یعنی د آریایانو خاوره. و نوموله د اوستا د متونو له مخې دغه هریو هېواد په اهورامزدا ښه ښکلی او پاک پیدا کړ، خو بد ذاته شیطان دغه هریووه ته د ښمنۍ او کینې له مخې زیان ورساو. د وندیداد د لومړي څپرکي د پیل په اوله اودویمې فقر وکې د آریایانو دغه پخوانی د رابنکته کیدو ځای داسې یاد شوی دی. (آهورا مزدا، سپته مان زردشت ته وویل، که چیرې ما په هغه ځمکه باندې چې خوشحالي ښونکې نه ده. ارامې او سوکالي نه وای پیدا کړې، خامخا به د نړۍ خلکو آریانا ویجه ته مخه کړې وای. لومړنی ځای او کلی چې ما آهورا مزدا غوره پیدا کړ، آریانا ویجه ده. د دایتي نیک (آموسین) پر غاړه وروسته د غلته د اهریمن یا شیطان د ضرر وزر و جنگاوه، مار او سخت ژمی یې پیدا کړ. لس میاشتې دلته ژمی او دوه میاشتې اوړی او دا دوه میاشتې داوړي هم سرې دي د اوبوله پاره سرې دي. د خاورې له پاره سرې دي او د گیا له پاره، دلته د ژمي مرکز دی د غلته د ژمي زړه دی، کله چې ژمی تیر شي ډېر سیلابونه راځي. د آریانا ویجه ځمکه چې آمو سیند یې خړوبوي د سیر سین یا سیحون او آمو سین جیحون ترمنځ او ښایي د آمو سین دواړو غاړو ته به هم واقع او شتون ولري؛ Harvard د پوهنتون استاد مایل ویستیل Michael witzel په خپله یوه مقاله (آریایانو هېواد) تر سرلیک لاندې اوستایي ۱۲ کورنۍ سیمې په لاندې توګه را پېژني:

۱. آریانا ویجه (Airyana wēja)
۲. سغد (Suydjaya) په سغدیانا کې (Sojdiana)
۳. مروه، مرغاب (Nourv) او (Marrow په Margyana) کې
۴. بلخ (Bacprina-Bāxdī)
۵. مینه (Nisāya)

۲. هرات (aria) Harōiva
 ۷. کابلستان (Vaekrār̥la -Kabulistan)
 ۸. ارگون (urva)
 ۹. د کندهار (Xn̥anta) (واژه نامه اوستا احسان بهرامی ۱۵۵۴ مخ)
 ۱۰. ارغنداب (Xaraxđiti)
 ۱۱. هلمند (haētmant)
 ۱۲. دبدخشان راغ سمیه Raray)-(Rajay)
 ۱۳. چراخ ēaxra د لوگر خرخ ولسوالۍ
 ۱۴. وانه وزیرستان کې (Var̥na)
 ۱۵. پنجاب (haptahndav)
 ۱۶. سیردریا سیحون (Rarijya)
- د آریانا ویجه کلمه چې لومړنۍ برخه یې هم هغه آریانا ده د اریاب والا ، خپلواک ، آزاد ، مومن ، نجیب ، شریف ، رینستني ، زړور او د ښاغلي په معنا او دویمه برخه یې آریاني اوسنیو ژبو کې ترموږ نه ده رارسیدلې . زموږ د پخوانیو نژادي ورونو په سانسگرېټه بیجه bija یا ویجه Vaējah د تخم په معنا ده ، بیجه پورا Bijapura چې د انار په معنا دی لفظاً له تخم څخه ډک یا د ډېرو دانو درلودونکي ته وایي. پردې بنسټ آریانا ویجه یعنې د آریاني بنسټ د تخم او اصل ټاټوبي معنا لري. آریانا د لرغوني آریاني د اریا arya د اضافي حالت د جمع بڼه ده. آریانا د لرغونو آریایانو د مېنې نوم دی. د لرغونپوهانو له خوا د مرکزي آسیا په اړه د ښکار پر بنسټ د ژوندانه ډول ډول نظامونه لیدل شوي دي. د سیمې خلک د ډول ډول خوځښتونو او مهاجرتونو په وړاندې واقع شوي دي. چې لومړنۍ د دریمې زیږدیزې زریزې په سر کې د اروپا په لور د همدې سیمې (مرکزي آسیا) یوه

ډله اوسيدونکي د آمو سيند غاړو ته رابنسکته ، چې آمو سيند د طبيعي ټولنيزو او پوځي گټورتيا له مخې دغې ډلې مهاجرينو ته ميتافيزيکي اړخ پيدا کړ او سپيڅلي شوي دي. د همدې سين په غاړو کرار کرار ميشتيدنه شوې او دوخت په تيريدو سره د آريايانو پراخه سيمه گرځيدلې ، چې آريانا نومول شوې ده. آريانا که له يوې خوا زموږ د لرغوني هېواد پخوانۍ وياړلې کلمه ده ، له بلې خوا زموږ د هېواد د تاريخ د پير يو په پور يو کې اند تردې دمه پورې دا نوم ژوندی دی. ^(۲۰۸) مخ نه يوازې دا چې د آريانا کلمه بلکې د آريانا اړوند د شپاړلسو سيمو کلمې په خپل اصلي يا ځينې په لږ بدلنه چې اصلي ريښه يې ساتل شوې ده تر اوسه پورې په کلتوري ، فرهنگي ، جغرافيايي ، سياسي ، اقتصادي ، ټولنيزو او پوهنيزو برخو کې ژوندی او په ورځنيو چارو کې کارول کېږي او وخت په وخت پر استوگنځايونو ، دولتي ودانيو ، عام او خاصو نومونو ، کارځايونو ، واکونو ، شرکتونو ، ښوونځيو ، ډليزو رسنيو په هره برخه کې د وگړو په تخلصونو او نومونو په بڼه هم کارول شوي دي. چې ښې بيلگې يې د آريانا دايره المعارف ټولنه د آريانا افغان هوايي شرکت ، اراکوزيا راډيو ، آريانا ښارگوټی ، آريانا مېنه ، آريانا هوټل ، آريانا ترانسپورتي شرکت ، آريانا مجله ، آريانا تلويزيون ، آريانا څلورلارې ، آريانا پوهنتون ، آرين ، آروين ، آريا ، آرين زى او داسې نور نومونه چې تر اوسه زموږ په بډای کلتور او فرهنگ کې ځای لري.

په پای کې په لنډه توگه ويلی شو چې ؛ آريانا مفهوم او معنا د لرغونو آريايانو د ټاټوبي ، استوگنځي ، مېنې ، سميې او هېواد مفهوم لري. د آريانا د کلمې د سيميز مفهوم د لا روښانتيا له پاره د لرغونې آريانا نقشه او دسترابون د نړۍ په نقشه کې د آريانا هېواد په لاندې توگه د کاغذ پر مخ راوړ:

دلرغوني آريانا نقشه

(د اريانا موقعيت د سترابون په نقشه كي)

(H.L.F : ٤٧)

١- شكل

٤٧

(H.L.F : ٤٧)

٢- شكل

۱-۳ آریایي (Aryaei):

آریایي هغه اصطلاح ده چې په بیلابیلو معناوو کارول شوې ده ؛ «آریایان هغه څوک دي چې په آریایي ژبه خبرې کوي پر دې اساس نو د دوی حال، رنگ، پوست، وینه او له هر پنبسته چې وي توپیر نه لري. یوازې او یوازې په دې تعریف کې مقصد او منظور ژبه او پرته د ژبې له مخې بل څه په پام کې نه دي نیول شوي»^(۳:۳ مخ) آریایي، آرین یا اریک ژبه د ژبپوهنې له نظره هغه ژبه ده چې اندواروپایي کورنۍ د اندواریاني له څانګې څخه شمېرل کېږي. آریا *Āryā* په اوستا *airya* لرغونې فارسي کې *ariya*، سانسګرېټ *arya* هغه نوم دی چې د آریاني او هندي شمالي هند خلکو (هغه کسان چې په اندوآریاني ژبه خبرې کولې). تېرونو یا قومونو ګډو نیکونو ځانونه پرې معرفي کول او هغه یې د اسیلو، شریفو، خپلواکو او ډېر نجیب په معنا بلل دي. هر څوک چې د آریا په اصل و قوم و نژاد وي. یا ورسره تړلی وي. آریایي، آرین یا آریان نوموي. هغه اندو اروپایي قوم چې په ډېر لرغوني پیر کې یوځای ژوند سره کاوه، چې وروسته په دوه څانګو ووېشل شول. یوه څانګه هند او بله یې آریانا ته راغله. پوهانو آریایي کلمه په ځانګړې توګه ټولو اندو اروپایي یا اندو ګرمانیک ژبو په توګه چې پیژندل شوې کارولې ده. همدارنګه یې د ټولو هغو خلکو له پاره چې په پورته یادو ژبو یې خبرې کولې. د آریایانو اصطلاح کارولې ده. مګر په دې وروستیو کې د هر اړخیزو پوهنیزو څېړنو وروسته دې پایلې ته ورسیدل چې؛ آریایان *Āryans* د اندو اروپایي ختیځه څانګه ده؛ چې په اریک (آریایي) ژبه خبرې کوي. یعنې نن ورځ غالباً د آریا کلمه د اندو آریایي، آریاني، نورستاني او داردي پښت ته

ویل کېږي او ددې تېرونو د ژبو څانګې ته آریایي وايي. د آریا کلمه په ویدا سانسګرېټ کې د ښاغلي، محترم مکرم، مومن، وفادار او د آریا ورته اوسیدونکو په مفهوم راغلې دی. د آریا کلمه د لرغونو آریایي ژبو د هغوله ډلې څخه په اوستا کې په لاندې ترتیب سره یاده شوې ده: په لومړي ونډیداد فرګرد کې آریانا ویج Airyana vaējah (د آریایي پښت ټاټوبي) د مهریشت په ۱۳ او ۱۴ برخه کې مروه، هرات، سغد او خوارزم، آریوشیانه Airyoshayana (د آریایانو ځاله یا کور) یاد شوي، د فروردین یشت په ۳۱ برخه کې ایریاوه airyava چې لفظاً د آریایانو د مرسته کوونکي په معنا دی، چې د منوش چهره Manush chitra د کورنۍ نوم دی یاد شوی دی. آریا کلمه خشاثره Xšatθra په ترتیب د حکومت، دولت او هېواد معنا لري. aīryanamxšaθra د آریایي استوګنځي او ښار چې وروسته بیا په پهلوي ژبه کې ایران شار eranshar شوی دی. د آریا کلمه dahya یعنې لس سیمې کلمې په ترتیب سره aīryanamdahyunam د آریایانو کلي او باندې او ټاټوبي، د خوارینا xarðanah د کلمې په ترکیب سره aīryanam xarðanah نومیالي مخکښ په معنا.

د یوناني تاریخ پوهانو په لیکنو کې د آریا او آریایي خبرو سره له آریانا څخه د ډېرو نامیاليو له نومونو سره مخ کېږو. چې د آریا له کلمې سره ترکیب شوي دي. یوناني: airabazos، آریایي: ariabazu هغه څوک چې د آریایي مټ او ځواک څخه برخمن وي. یوناني: ariazatos، آریایي: ariazantu د مادانویا میدیانو د یوې قبیلې نوم. یوناني: ariasai، آریایي: ariaspa: (د آریایي اسونو لرونکی) د هغې قبیلې نوم دی چې؛ دهلمند د سین دواړو غاړو ته استوګن وو. یوناني: arikai، آریایي: aryaka

(آریایان) ، د سیردریا د غاړو ښاري قومونه ، یوناني: *arya piasus* ،
 آریاني: *arya-paisa* د آریایي جامو او گاهو لرونکي. د آریان *Aryan* نوم
 په آسي (آستي) په آلان *Ālān* بدل شو. چې د هم هغه آستي تېر نوم آلان و. او
 آلان په لرغوني یونان کې *alavoī* دی. د آریا اصطلاح اندو اروپایي ، اندو
 آریایي د (ار) د فعلی رېښې څخه ترکیب شوې چې د اندو آریایي ارنښې او
 روستارۍ دی. په ټولیزه توګه دا روستارۍ چې فعلی رېښې ته متصل شي
 له هغه څخه نوم یا ستاینوم جوړوي. داسې شواهد شته چې د *ya* روستارۍ
 د آریا په کلمه کې د صفت جوړونې کارونه لري. یعنې ستاینوم چې د نوم
 ځای یې نیولی دی. د آریا ، آرین ، آریانا ، آریاني *Āryāni* ، آریو *Ārio* آری
Ārii او آلان غوندې اصطلاحو په یوې سټې څخه دي. چې د آریک څخه
 اشتقاق او رامنځته شوي دي. آریک یا آری په خپل وار سره له *var* فعلی
 رېښې (نجیب) او د *ya* روستارۍ جوړ شوی دی. د آریا کلمه د اوستا په
 متونو کې *Āirya* په سانسګرېټ *Ārya* همدا راز په لرغوني فرس په
 لرغوني یوناني *arioi* د باختري ژبې د رباطک په کتیه ، منځنۍ فارسي ،
 تاجیکي ، دري او پارسي ژبو کې یاده شوې ده. (۵: ۴۳ مخونه)
 په پایله کې ویلی شو چې آریایي هغو خلکو ته هغه شخص یا خلکو ته
 ویل کېږي چې د آریا له پښته او آریایي اړوندو ژبو خبرې کوي آریایي گڼل
 کېږي او دغه کلمه د آریا ، او آریانا د کلمو نسبتي ستاینوم دی.

۱-۴ آریاني (Ariani):

د تاریخ په اوږدو کې په علمي او څېړنیزو غونډو کې په وار وار دا
 پوښته راپورته شوې ده ، چې آیا د آریانا کلمې له پاره په ننیو
 ګړدودونو (لهجو) او تعبیرونو کوم ستاینوم کولای شو ؛ جوړ کړو چې د

آريانا د ټولو اوسيدونكو او دهغوى د مدنيت او نورو بيلابيلو مادي او معنوي امتيازاتو له پاره پرته له كومې استشنا و كارول شي. زما په اند د كوم صفت او بل خيز جوړونې ته به اړتيا نه وي. څرنگه چې مخكې مو د دې ليكنې په بيلابيلو سرليكونو كې تشرېح او سپړنه وكړه. په دې كې هېڅ شك نه شته چې د آريانا نوم د آريا څخه جوړ او منځ ته راغلى دى؛ يعنې لومړى د ټبر نوم او بيا دهغوى د استوگنځي نوم منځ ته راغلى دى. (آريا + نا = آريانا) مگر څرنگه چې آريا لرغونى مفهوم لري او هغه پخوانى مهال او زمان را نغاړي چې ټولو آريانان، هندیان او پارسيان هلته يوځای وو. پردې بنسټ دا کلمه بايد په خپل ځای د هم هغه وخت اړوندو څيزونو او ارزښتونو له پاره په خپل ځای پاتې شي او پاتې ده. د آريانا له کلمې څخه داسې يو صفت را مخته كړو چې اوسنى آريانا د ټولو سيمو له پاره متوازن صفت او نومونه وي. هغه صفت چې د آريانا له نوم څخه جوړ شوى وي. هغه په طبيعي توگه آرياني Ariani دى. ولې ژر بايد دا يادونه وكړو چې دا صفت موږ اوس نه جوړوو بلكې د وخت په تيريدو سره جوړ او كاريدلى دى. چې دلته يې د بيلگې په توگه د (بيليو) يادونه كوو: چې دخپل اثر په لومړۍ پاڼه (تجسسات نژادي در افغانستان) كې د اصفت په طبيعي او مطلوبه بڼه يعنې (Ariani) كارولى دى. (همدارنگه اكادميسين داکتر عبدالاحد جاويد (د اوستا نومي اثر ۱۹۹۹ م) كې د اراتوستين او سترابون په حواله ليكي: «آريانا اوسيدونكوته د آرياني هانوم Arianiens ويل شوي دي. (همدارنگه سرخيرونكي داکتر خليل الله اومر په خپله يوه مقاله او ليكنه كې چې د (آرياني Aryani ژبې) تر سرليک لاندې ليكلي: آرياني ژبې په پراخه سيمه كې چې د سهيل له خوا د فارس خليج او عمان سين د لويديځ له لوري بين النهرين، شمال له خوا د

قفقاز غرونو او د مرکزي آسیا د بنسټې محدودوي او په ختيځ کې د ژبو ټول افغانستان او د پامير ځينې لوړې برخې د اباسين تر خولې پورې نيولي دي. (۱۳۳-۹ مخ) په پای کې يوې بلې د پام وړ مسئلې ته غواړم اشاره وکړم چې؛ د فارس يا اوسني ايران هېواد د نومولو په اړه د لويې يا سترې آريانا د پراخې سيمې او ساحې اړوند تاريخ او ژبو ته نغوته کوم. د اوسني ايران نوم د شپږمې مخزېږد پيرۍ په نيمايي کې پارس Persian و او په ۱۹۳۵ م کال يې د ايران په نامه ونوماوه. د پارس ځينې وگړي آريايي نژاده دي. د پارس نومونه په ايران يا د ايران په نوم د آريانا اړوند ټولې قضاي اوې د بيلگې په توگه فرهنگي، تاريخي، کلتوري مسايل او د ژبې مسئلې له ستونزو سره مخ کړي دي، د آرياناو قلمرو او پولې او آرياني ژبې د اوسني ايران او پروني پارس د آريانا په مقابل کې له محدودو او وړو سياسي پولو، سرحدونو او محدودو څخه خورا ډېرې پراخې او لرې ځي. د ايران صفت يا ستاينوم فني او ژبپوهنيزه معنا ايراني له دې متداولې يا دوديزې معنا سره چندان سمون او مطابقت نه لري؛ چې دا ابهام او سوتفاهم چې د آريانا يا د تاريخ ارزښتونو، وياړونو، ژبو، ژبپوهنو او فلاوژيکي نومونو د (ايراني) په نوم کارونه په قطعي توگه د ستونزو سبب گرځي. چې ددې ستونزو د لرې کولو له پاره د لويديځې نړۍ پوهانو هم خپله پاملرنه را اړولې ده او يو شمېر بيلا بيلې نومونې يې وړاندې کړي دي. چې تر اوسه منل شوي نه دي. په دې وروستيو کې افغان پوهانو لکه پوهاند عبدالحی حبيبي، داکتر غلام جيلاني داوري، پوهاند محمد رحيم الهام او نورو چې د دغو پوهانو يادونه به د بيلگې په توگه زموږ د ادعا په ثبوت کې کافي وي. دوی په دې برخه کې پر ځای او له هوښيارۍ څخه ډک گامونه پورته کړل چې د فرهنگي، کلتوري، تاريخي او ژبنيو مسايلو کې د ايراني

نوم پر ځای د پخوانۍ ریښې پر بنسټ د آریاني نوم وکاراوه. د آریانا، آرین او آریا نوم دا امتیاز او ارزښت لري چې هم د آریانا او آریا نوم وساتي او هم په عین وخت کې د اوسني ایران څخه خورا ستر، پراخ قلمرو او د پخوانۍ آریانا سیمې په برکې نیسي. (۵۰۱۳ مخونه) لنډه دا چې آریاني اصطلاح د زرې ریښې پر بنسټ د پخوانۍ آریانا دنوم د ژوندی ساتلو او د پروني پارس او اوسني ایران له وړو کې سیاسي جغرافیا یې د انحصار (د آریانا د ټولو امتیازاتو او ارزښتونو) څخه د ژغورلو او د (باختري، پرسیک) ژبو د ټولو پاره د مناسب نوم او پرځای اصطلاح کارونه ده.

۱-۵ ژبه:

په خوله کې د ژبې د وضعې او بڼې پراخه اغېزه په وینا کې د ډول ډول غږونو په رامنځته کولو کې دخالت او دخبرو په جوړولو کې د دې غږي عمده برخه اخستنه د دې لامل شوی دی، چې دبشري اړیکو دامهمه وسیله د ژبې په نوم یاده شي.

ژبه هغه انساني ځانګړنه ده، چې د انسان له پیدایښت سره سم منځته راغلې، او د انساني کلتور تر ټولو لوی او خورا ستر ارزښت ګڼل کېږي. (۹۰: مخ)
د ژبې پوهانو او څېړونکو د تاریخ په اوږدو کې سترې څېړنې او ګډوډې کړې دي بېلابېل اندونه او نظریات یې ورکړي چې د همدې نظریاتو په رڼا کې د ژبې د پېژندلو موضوع ښه څرګنده او ښکاره ده په ټولیزه توګه ژبه دنړۍ ژبپوهانو په دوه اصطلاحو وکارولې ده.

۱- Tongue چې په ډېری ټولنو او هېوادونو کې هغې یوې ټوټې غوښې ته چې په خوله کې شتون لري او د خوند، مزې، ډوډۍ خوړلو او د ژولو خبرې کولو لپاره ترې کار اخستل کېږي. ولې په ځینو ټولنو او هېوادونو کې همدا اصطلاح د پوهولو او را پوهولو ژبې ته هم کارول کېږي.

۲- اصطلاح ژبه Language: دلومړني انسان يعنې آدم (ع) څخه را وروسته د تاريخي شواهدو پر بنسټ له ډېرو پخوا وختونو څخه راپدېخوا انسان په ټولنيزه توگه ژوند کړی او د ژوندانه دارټيا و او خپلو غوښتنو د پوره کولو له پاره يې به بېلابېلو وسيلو څخه کار اخيستی چې تر ټولو مهمه وسيله ژبه گڼل کېږي. ژبه يا Language کاندید اکاډميسن پوهاند محمد رحيم الهام داسې تعريف کړې ده: ژبه د غږيزو سمبولونو داسې يو اکتسابي او ميشاقي سيستم دی چې د ټولنې وگړي يې له يو بل سره د مفاهمي له پاره کاروي. (۲۰۰۷مخ)

د الهام په اند د سيستم اصطلاح د دې له پاره کارېدلې چې ژبه ځانگړی جوړښتي نظام لري او د انظام د ژبې د جوړښت په هر پړاو کې شتون لري. د څېړنې د اسانتيا په موخه د ژبې د جوړښت پړاوونه، د غږيز جوړښت په نظام کې د گږيز (صرفي) جوړښت په نظام کې او غونډليز (نحوي) جوړښت په نظام کې بايد ووبل شي همدارنگه د سمبول، نښو يا دونه په هغو نښو باندې اطلاق کېږي چې پر څه شي دلالت وکړي. خو (دال) او (مدلول) ترمنځ اړيکه وضعي او ميشاقي وي. د ژبې رمزي نښې او علامې يعنې کلمې او نور معنا لرونکي توکي له دې امله سمبولونه کارول کېږي چې هريو يې د داسې (دال) حيثيت لري چې په خپل (مدلول) باندې وضعي او ميشاقي توگه دلالت کوي. په عين حال کې د ژبې دا نښانې ټولې غږيزې دي او په پورتنۍ تعريف کې دا قيد راپه گوته چې د پوهولو او را پوهولو (مفاهمي) د وسايلو ډولونه لکه (ايمايي ژبه) gesture Language، (علامه يي ژبه) Sign Language او د (ليک ژبه) written Language د پورته تعريف د معرفۍ له ساحې څخه د باندې دي. (۲۰۰۸مخ)

په دې توگه ژبه په ټولنيز چاپېريال کې ټولنيز اصل دی. په دې معنا چې د يوې ټولنې وگړيو له بل سره دخپلو موخو، خيالاتو، غوښتنو او اړتياوو د پوره کولو، شريکولو او نورو اړيکو د ټينگولو له پاره د ژبې څخه کار اخستل کېږي او ټولنيزو شرايطو پر بنسټ دهغې توکي په خپل منځ کې د غږيزو سمبولونو او ميثاقي بڼو په ډول سره برابر کړي او کاروي يې. ژبه نه يوازې دا چې دانسانانو ترمنځ د اړيکو وسيله ده؛ بلکې د نورو ټولنيزو بنسټونو (کلتوري، پوهنيزو، اقتصادي، سياسي...) پايه هم ده او دخپلو ټولنيزو ځانگړتياوو په دليل د ټولنو له اختلاف سره سمه مختلفه ده. بيا په بله وينا سره له دې چې دا اصل په ټولو بشري ټولنو کې شتون لري دنده او ونډه يې په ټولو ځايونو کې يوشان ده خو بڼه يې په ټولو ټولنو کې په يوه څېړنه ده او د عمل او کارونې لارې چارې يې د يوې ټولنې له بلې هغې سره توپير لري په داسې حال کې چې د ژبې هره بڼه د يوې ټاکلې ټولنې دوگړو ترمنځ د اړيکو او پوهاوي دنده ترسره کوي. دا خبره ټولته څرگنده ده چې ژبې د بشري اړيکو تر ټولو مهمې وسيلې دي او تر څو پورې چې دوگړو، ټولنو، ټبرونو، قبيلو، ولسونو او ملتونو ترمنځ د اړيکو وسيله وي ژوندی ژبه گڼل کېږي. کومو ژبو چې په هر دليل په يوه تاريخي دوره کې پورته ياد نقش له لاسه ورکړی هغو ژبو ته مړې او لرغونې ژبې ويل کېږي. (ژبه د صوتي علايمو او سمبولو داسې يو اختياري، شفاهي سيستم دی، چې دهغه په واسطه د يوې ټولنې غړي په خپل ثقافت کې دننه يو بل سره مفاهمه کوي) (د اکتبر هېرت ډېنزل گرامر)

بلاک او ټراگر ژبه داسې تعريفوي: ژبه له غږيزو سمبولونو څخه يو داسې جوړشوی سيستم دی چې يو ټولنيز گروپ دهغې په واسطه له يو بل سره مرسته او همکاري کوي.

ژبه فقط د بنياد د دخولې وټي هغه صوتي اشکالو ته وايي چې دی پرې دخپلو خيالو او اظهار بل بنياد ته کوي.

ژبه چې په عربي بې لسان يا لغت بولي اوله يوناني (لوغوس) څخه به جوړه شوې وي چې معنایې کلمه ده او په اروپايي اصطلاح يې Language بولي هغه ډغونه دي ، چې ددغو په وسيله هر اولس دخپلو مقاصدو تعبير کوي يا هغه اصطلاحي ويناوې دي ، چې ديوه قوم پر ژبه جاري وي. (۳۲:۳۳مخ)

ژبه په ټولنيز چاپېريال کې دپوهولو او راپوهولو وسيله ده او تر ټولو مهمه دنده يې پوهاوی دی. دپورته يادونو څخه داسې تحليل کېدلای شي ، چې ژبه په ټولو ټولنيزو بهيرونو او په هغو پورې اړونده برخو کې مخامخ او غير مستقيمه توگه ورگډه ده ، هېڅ يوه داسې پروسه نشته چې پرته له ژبې او يوازې پرمخ ولاړه شي. دژبپوهنې يوه پوه او څېړونکي (ېبنگ هاوز Ebbomghaus) دژبې په اړه داسې ويلي: ژبه په يوه رسم او رواج کې دنسبونسانو يوه سيستم ټولگه ده او دغه نښې نښانې په هروخت کې توليدېدای او منځته راتلای شي. (۳۲:۳۳مخ)

دژبې دپيدايښت په اړه بېلابېل نظرات شتون لري ، چې دټولو راوړل ناشوني دي ، يوازې دوه نظرونه را اخلم: ځينې په دې اند دي چې انسان پنځلس سوه زره کاله دمخکې پرمخ پرته له ژبې او کلتور څخه ژوند کړی اولس لکه کاله مخکې له نن څخه دژبې کارونه يې پيل کړي ده .

ولي مقابل نظريات يې چې زما په اند ځواکمن او پرمختبر ودلايلو او اسنادو ولاړ دي هغه دادي: چې ژبه دانسان دپيدايښت سره سم منځ ته راغلې ځکه چې دانسان پوه نه شلېدونکې او مهمه ځانگړتيا ده. (۱۸۲:۵مخ)

همداراز په دې اړه قرآن عظيم الشان صريح او ښکاره معلومات وړاندې کوي: (وعلم آدم الاسماء كلها) (سوره بقره لومړۍ سپاره ۳۱ آيات) ژباړه:

او الله (ج) وروښوول آدم (د) ټول نومونه (۹۲:۳۰ مخ) چې دنومونو ټولگې څخه ژبه رامنځته کېږي. همدارنگه بل ځای فرمایي: (خلق الانسان علمه البيان) (۲۷ سپاره، الرحمن سوره، ۲ آیت) ژباړه - پیدامې که انسان اود بیان اووینا پوهه مې ورکړه چې ددې آیات له مخې ثابتېږي چې دانسان له پیدایښت سره سم ژبه هم منځته راغلې ده. دژبې په اړه دپورته ټولو تعریفونو او اندونو په پای کې باید ووايم چې که څه هم ژبې د لومړني انسان یعنې آدم (د) څخه را وروسته د تاریخ په بهیر کې بېلابېل پړاوونه او ډولونه تېر کړي دي؛ ترڅو دې حد او موقف ته را رسېدلې ده، نوز به هڅه وکړم داوسنیو حالاتو او نظریاتو سره سم یو څه ناڅه وروستی تعریف ورته ورکړم. ژبه دیولر معنا لرونکو وییزو او اورییزو غږونو یو داسې سیستماتیکه ټولگه ده، چې انسانان خپل اندونه، خیالات، افکار، عاطفې، احساسات، پوهې، تجربې، غوښتنې او هراړخیزې اړیکې دهغې په وسیله یو تړبله لېږدوي. دژبې وړتیا او استعداد دانسان له پاره طبعي او فطري ځانگړنه ده او په ټولنیز چاپېریال کې ژبه یوه ټولنیزه، اکتسابي، میثاقی او قراردادي پدیده گڼل کېږي. دژبې دجوړښت په اړه پوهانو بېلابېل نظریات وړاندې کړي دي چې دهغو له ډلې څخه یو څو نظریات راوړو. ژبپوهان په لومړي سر کې ژبې په دوه کټگوریو وېشي.

۱ مصنوعی ژبې Language Artificial: هغه ژبې چې دیوه ځانگړي میلی اونړیو الومو څو ته درسېدو له پاره دطبعي ژبې په مرسته رامنځته شوي دي لکه: ریاضیکي، کیمیاوي، کمپیوټري... گډ سېمولونېټاکلي دي.

- طبعي ژبه Natur Liche spreche: طبعي ژبې څخه موڅه انساني ژبه ده چې انسانان یې دپوهولو او را پوهولو له پاره په لیکلي اونالیکلي بڼه په خپلو منځو کې کاروي.

۱-۲ فلالوژي (Philology):

مخکې له دې چې د فلالوژۍ يا فقه اللغې په اړه هر اړخيز بحث وکړو؛ دا بايد ووايم چې فلالوژي د ټولو هغو پوهو او علومو څرگندونکې ده؛ کوم چې د يوه ټبر يا قومونو د يوې ډلې ژبه خبرې او هغه ټوليز کلتور او ادبي آثار چې دهغې ژبې يا ژبو د وگړو په وسيله رامنځته شوي ارزوي. سره له دې چې اوس ژبنيو پوهنو او څېړنو ډگر دومره پراخ شوی چې د پوهنو بيلابيلې برخې د يو بل په مرسته د بشپړې څېړنې او سپړنې لاره هواره کړې. بيا هم د علام رشاد اکادمۍ د څيړونکي شيرشاه رشاد په اند، لغت پوهنه (فقه اللغه) د ژبنيو څېړنو هغه بشپړونکې څانگه ده، که لغوي څېړنې په ډېره دقيقه او ژوره توگه ترسره شي د ژبو ویش او دهغو ترمنځ د اړيکو په پلټنه کې ښه پوره مرسته کولای شي.

همدارنگه استاد پوهاند عبدالحی حبيبي وايي: «په ژبنيو څېړنو کې د ژبو د پرتليزې پلټنې بحثونه خوارا مهم دي او د دغو پلټنو په مرسته موږ کولای سو؛ ډېر ادبي او تاريخي حقايق څرگند کړو او د يوه محيط د ژبو او لهجو تاريخي اړيکې او خپلوی ځانته معلومې کاندو.»^(۳۲: مخ) فلالوژي يوناني کلمه ده چې ژباړه يې عربي ته فقه اللغه کېږي چې د فکر کولو بحث او وينا سره د دوستۍ په معنا راغلې ده. خپله (فيلوس) يوناني کلمه ده، (دوست) او لوگوس (فکر کولو، بحث او کلمه) معنا لري. تر هغه مهاله چې په لرغوني يونان کې پخواني علوم سره بيل شوي نه وو. دا کلمه رامنځته شوې، پرته له دې چې د علمي فعاليتونو څانگه يې په پام کې ونيول شي، ټولو علمي شخصيتونو ته فيلولوگ (د پوهې او وينا خاوند) ويل کيده.^(۹: مخ) روسته روسته بيا د علومو د تراکم او ډېروالي پرمختگ او اړتيا له مخې د بيلوالي او ځانگړيتوب په پايله کې د فلالوژي مفهوم او مضمون

هم بدلون وموند. دا چې په منځنيو پيړيو او د رنسانس دوره کې د لرغونې دورې د ليکوالو ليکنې د فلالوژي د پوهانو اصلي ماخذونه وو، نو له دې کلمې نه هم دهغې پوهې استنباط وشو، چې د لرغونو ادبي آثارو په تفسير څېړنه او مطالعه بسنه کوي.

د ياد وشوو مستلزمو او اړينو آثارو څېړنه د هغو ژبو چې دا آثار پرې ليکل شوي او دهغوی د پيداينست د مهال د فرهنگي او تاريخي وضعې څېړنه و. په دې ټولو سربيره د وخت په تيريدو د فلالوژي يا فقه اللغې اصطلاح د هغې پوهې له پاره وکارول شوه چې په راپاتې ليکنو او آثارو کې يې دهغې يا دغې قبيلې او ټبر کلتور او فرهنگ څېړي. ورو ورو چې د خلکو ترمنځ د اوسني صنعتي پير او پړاوو اړيکې پراخې شوې په اروپا کې څو ملي دولتونه رامنځ ته شول، نو د ژونديو ملي ژبو د راسپړنې او څيړنې اړتيا پيدا شوه. همدا مهال د ختيځو ژبو (ترکي ژبې - له ۱۵ زيږديزې پيړۍ راهيسې، آريايي ژبې - له ۱۶ سپارلسمي زيږديزې پيړۍ راهيسې همدا راز فنلاندي، قفقازي، يغنوري د لرې ختيځ او نورې ژبې) اړونده لومړنۍ شرحه تاليف شوه. همدا رنگه د (تطبيقي گړدودونو او ژبو ويي پانگه) په نامه د روسيې پوه: س. پلاس تاليف چې د ۱۸ پيړۍ په پای کې په پترزبورک کې خپور شو، د نړۍ د ۲۷۲ ژبو وييونه او لغات لري. همدا راز د نولسمې پيړۍ متنونو د لرغونو او ژونديو ژبو د پرهغه آثار د پوهانو په واک کې ورکړل چې پخوا تر دې ترينه نا خبره وو او د اړتيا له مخې د مطالبو د تراکم او پارسوب له امله د فلالوژۍ پوهه يې هم په څو څانگو ووېشله. د بيلگې په توگه: سلاوي، آريايي او روماني فلالوژي چې د نولسمې پيړۍ په پيل کې بيلې شوې او د لرغوني پېرد ليکنو او ليکوالو د متونو او ليکنو د تفسير، تعبير او لوستنې حواله يې په پخوانۍ يا په اصطلاح

کلاسیکي فلاوژي ورکړه. په دې توگه اوس په دوديز ډول سره فلاوژي کلمه د ټولو هغو علومو، پوهنو، بيانونکې ده؛ چې د يوه قوم او يا قومونو د يوې ډلې ژبه څيړي او هغه فرهنگي (عام کلتور او ادبي آثار) چې د هغې ژبې يا ژبو د ويونکو وگړو په وسيله رامنځته شوي ارزوي.

۱-۷ د فلاوژي څېړنو موخې او دندې:

د ټولنيزې او پېښليکي (تاريخي) ودې په بيلا بيلو پړاوونو کې د يوه ټبر يا قومونو ليکلی آثار دي. له دې امله فلاوژي د کلتوري تاريخ او تاريخي پوهنو له ټول څانگو سره چې غالباً د تاريخ او فلاوژي څانگه ترسرليک لاندې سره يوځای کېږي نږدې اړيکې لري. د فلاوژي او تاريخ ترمنځ د نږدې اړيکو لامل دادی چې فرهنگي او تاريخي څيړنې تر ډېره بريده د ليکلو آثارو، متنونو او سرچينو په څيړنې پورې اړه لري. هر څومره چې دا څيړنې د ليکنو آثارو تجزيه، شننه او په تحليل ولاړې وي. هغومره يې فلاوژيکي اړخ ځواکمن وي. له بله پلوه فلاوژيکي څيړنې په ځانگړې معنا يعنې د دغه يا هغه قوم د ژبې او ادبي آثارو ارزونه د ټولنې د ژوند د تاريخي شرايطو د څېړنې وړ ژبې او ادبياتو په نظر کې نيولو سره ناشونې ده. ادبپوهنيز او ژبپوهنيز مصالح يو ډول دي يعنې کلمه، هغه کلمه چې په غږ اداء شي يا ثبت شي يا متن خود ژبپوهنې موضوع ژبه او د ادبپوهنې سکالو ادبي آثار، دوه بيلا بيل څيزونه دي. ادبي آثار چې د کلتوري تاريخ يو اړين توکی دی. په عقيدوي او فکري ښکاره جوړښت، روښنا پورې اړه لري. خو کلتوري بهير بيا په هغه ټولنې کې د تکامل سير د ټولنيزو قوانينو تابع دی. ژبه يوه ځانگړې ټولنيزه پدیده ده، چې په فکر او ظاهري عقيدوي جوړښت پورې اړه نه لري. د تکامل بهير يې د نورو قوانينو تابع دی. له دې

امله که هغه ځانگې چې ژبه يې موضوع ده له هغو ځانگوسره چې ادبي پنځونه يې موضوع ده يوځای کړو له خورا ستونزو سره به مخامخ شو^(۱۰۱۴ مخ) اد ادبپوهنې موضوع ادب او ادبي فکري آثار دي او ژبپوهنې موضوع يعنې ژبه ، چې دوه سره بيل څيزونه دي. ادبي اثار چې د کلتوري تاريخ يو مهم توک دی ، د يوه ملت فکري او عقيدتي روښنا پورې تړاو لري ، تاريخي او ادبي بهيري يې د يوې ټولنې عقيدوي او فکري دټوليز تکاملي سيرد قوانينو تابع ده. خو ژبپوهنه يا ژبه په ټولنيز چاپېريال کې يوه ځانگړې ټولنيزه ښکارنده ده ؛ چې فکري او عقيدتي روښنا پورې اړه نه لري او پرمختيايي بهيري يې د نورو قوانينو (ژبپوهنيزو) تابع ده. ^(۱۳، ۴۲ مخ) له دې سره سره فلاالوژي چې څو اړخيزه ، پيچلې او واحده راڅرگنده ده ، ځکه له پخوانيو وختونو څخه علمي دود او دستور په دې بنسټ ولاړه وه. هغه ډېرې تجزيې او ويشنې چې ددې پوهې په زده کړه کې ترسره شوې ددې پوهې شتون د پام وړ گرځوي. او دا چې د ژبپوه او ادبپوه د څيړنې مطالب يو دي. هم د فلاالوژي زده کړه د يوې ځانگړې پوهې په ډول غوره کوي ، د بيلگې په توگه سره له دې چې ادبپوه او ژبپوه د څيړنې په کړنلاره (طرز العمل) کې ډېر توپير شتون لري او هغه ژور توپير دی چې ادبپوهنې په کاري اسلوب کې له يوه او د ژبپوهنې په هغې کې له بله پلوه ترسترگو کېږي بيا هم دا دواړه پوهې له يو بل سره نه شلیدونکې تړاو لري. ځکه چې د دواړو د څيړنې مواد هم يو ډول دي او دواړه د ليکنو اثارو او متنونو سره سروکار لري.

هغه لرغونې لوحې چې په ډبرو کښل شوي ، د منځنيو پيړيو خطي نسخې ، د پهلواني حماسې ، عاميانه افسانې او معاصر هنري اثار ټول د کلام په مرسته بيان شوي دي. او نه يوازې د ليکنو ادبي اثارو برخه ده؛ بلکې ژبني

آثار هم دي اود ژبپوهانو خپرونكو پام هم ځانته اړوي. او د ادبپوهانو هم سره له دې چې دا پام اړونه سره توپير لري، مثلاً مهم لرغوني آثار لکه: اوستا او ياد شهنامې په ډول د پهلوانۍ حماسې او په همدې مهال کې د آريايي ژبو د پام وړ مهم آثار دي. (تر دې چې اوستا د خپل پېريوازيني تر اوسه را پاتې اشر دی. ژبه د ژبپوه د مطالعې موضوع ده؛ ولې د ادبپوه لپاره هم فوق العاده ارزښت لري د يوه قوم ادبي، فرهنگي، ملي ناليکلي آثار او ليکني ادبيات د کلمې او غږونو نطق او يا ليکني بڼې په وسيله بيان شوي او بيانېږي. د ماکسيم گورکي د تعريف له مخې ژبه هم د ادبياتو اصلي او بنسټيز توکي دی او هم يې مصالح (ژبه د ادبياتو لومړنی توکي دی) او اصلي توکي دی. که عين وخت کې د ژوند له پېښو او پديدو سره يوځای شي - مصالح يې ادبيات جوړوي. څنگه چې مخکې مو يادونه وکړه؛ فقه اللغة له تاريخ او کلتوري تاريخ سره نږدې اړيکې لري په ځانگړي توگه د ختيځو سيمو فلالوژي چې د تاريخي علومو په ډول ډول ځانگو پورې اړه لري د ځينو اسبابو او لاملونو له مخې د ختيځو سيمو د تاريخ، فرهنگ، او ژبني تاريخ ادبياتو او ليکنو آثارو مطالعه چې پخوا هم د لويديځ د نظر ملاتړ او پوهې د سيوري لاندې ترسره کېده په ټيټه کچه کې ځای لري. د خپرنې او پلټنې په برخه کې د هغو سترو برياوو سره سره چې د وخت د شوروي او نورو هېوادونو د ختيځ پوهانو په برخه شوي هم دي. ختيځ پيژندنې زوړ وروسته پاتې والی د لويديځ پيژندنې سره په پرتله له منځه تللی نشو شمېرلی. دا چې ډېر تاريخي آثار نه دي خپرل شوي نو ختيځ فلالوژيست اړ دی چې په يوازې ځان په هر اثر يا تاليف کې ورته را پيدا شوي فرهنگي او تاريخي اکر (حالت) او وضعې خپرنې ته همت وکړي. له بله پلوه په پخوانيو ليکنيو اثارو د کره کتنيزو تاليفاتو کمښت ختيځ پوه،

تاریخ پوه اړباسي چې په نوموړو آثارو د فلاوژي له انده څېړنه وکړي. ^{۱۱:۱۴} مخ) په پای کې باید ووايو چې د فلاوژي موخه او دنده داده چې د ټولنيزو او تاريخي ودې په بهير کې د يوه قوم يا يوه ملت ژبني، ادبي، کلتوري او فرهنگي آثارو څېړنه، ارزونه، سپړنه او مطالعه کوي. او د تعريف په برخه کې يې داسې ويلی شو چې فلاوژي د يوه ملت يا ولس ژبه او په هغه ژبه ليکلي ادبي اثار چې د هغې ژبې د وگړو په وسيله د تاريخ په اوږدو کې رامنځته شوي (فرهنگ او کلتور) تربحث او څيړنې لاندې نيسي.

دویم خپرکی

۲- آریاني فلاوژي ارزښت او آریانا پوهنه

آریاني فلاوژي هغه پوهه ده؛ چې آریاني ژبې او هغه ادب (له دې ډلې ولسي، نالیکلې پنځونې او ادبیات) چې د نوموړو ژبو په وسیله رامنځته شوی له تاریخ سره د هغو تړاو ته په پاملرنې سره مطالعه او ترڅېړنې لاندې نیسي. له پورتنۍ پیژندنې ښکاره ده چې ددې پوهې بنسټ د آریاني ژبو له مفهوم او دا چې د دغو ژبو د آریاني والي نښې څه دي څخه عبارت دی یا په لنډه توګه له هغو ژبو څخه بحث کوي چې د آریاني مفهوم او نښو ځانګړنو څخه برخمنې وي. په بله وینا هره ژبه او ګړدود چې د آریاني ژبو په کونۍ پورې اړه لري او هر متن چې د نوموړو ژبو یا لهجو څخه په یوه لیکل شوی وی د آریاني فلاوژي د مطالعې موضوع بلل کېږي.

د دوی په اند د خدایانو او پهلوانانو په اړه اوستایي سرودونه او بدلې د لرغونې فارسي ډبرلیکونه په منځنۍ فارسي مذهبي او غیر مذهبي آثار، د پارتی ژبې اقتصادي او وټیز لاسووندونه او اسناد چې په خاوروینو لوبڼو لیکل شوي، سغدي لیکونه او په خرمنو، لرګیو، سیکو او په لوړ بیه توپل شوو ډبرو سوداګریز او اقتصادي اسناد همداراز هغه مهرونه او لوبڼي، چې په خوارزمي، باختری ژبو منځنۍ فارسي او سغدي ژبو پرې مطالب لیکل شوي مانوي سرودونه یا میدی ځانګړي نومونه په ساګي ژبه ځینې ځانګړي نومونه او بودايي تالیفات په منځنیو پېړیو کې د کردي، تاجیکي، ا پارسي ژبو شاعرانو دیوانونه او د پارسي او تاجیکي رومانونه یا معاصر افغاني (پښتو) کردي، پارسي ورځپاڼې یا هم په ټولیز

کلتور پورې تړلي یادښتونه او بې شمېره آریایي ، یا آریاني لهجې (د غږ لیکنې یا د غږونو د ضبط په ډول) دا ټول متون که هر څومره دوخت ، ځای ، لیکنې ، مضمون ، موخې ، دیني اړیکو او تاریخي ارزښت په پلوه توپیر ولري یو څیز یې سره گډوي چې هغه آریایي او آریاني والی دی او دا ټول کیدای شي د یوه مصلحت په ډول د آریاني یا آریایي ژبو او بیا د تکامل د هغې یا دغې دورې د مطالعې له پاره وکارول شي ، دا خو طبیعي خبره ده چې ددې هراثر اهمیت او ارزښت د فلاوژیکي مطالعاتو له نظره سره توپیر لري د بیلگې په ډول د اوسنۍ پارسي او تاجیکي او دري د مطبوعاتو او ډلیزو رسینو متنونه که څومره ډېر دي ؛ او لوستل او تفسیر یې څه شک ، تردید او ستونزه نه پیدا کوي او څه ناڅه توپیر هم نه نه سره لري خو که هر څومره د لرغونې دورې په لور لاړ شو او ژور شونو وضع بلکل بدلون مومي یو شمېر لرغوني آثار چې زموږ لاس ته راغلي اصلاً لږ دي او نوموړي آثار د اوسنیو ژبو د متنونو په خلاف په اسانۍ د پوهیدلو وړ نه دي هر څومره چې د یوې ژبې آثار لږ خوندي شوي وي د ژبپوهنې تاریخ او فرهنگ له پلوه یې هم هغومره ارزښت ډېروي . خو په ورته وخت کې یې مطالعه هم ستونزمنه کېږي . هر هغه څیړونکی چې لرغوني آریانا آثار څیړي له ډول ډول ستونزو سره به مخ کېږي : لکه د متن سموالی ، او ناسموالی ، تاریخ یې ، د تدوین شرایط یې ، وضع ، حالت ، ساتنه او له منځه تگ یا استنساخ یې ، د تحریف موضوع او هغه تړاو او تصحیح سمونې چې یوه لیکونکي په خپل سر کړي . کله کله دغه متونونه ټوټه ټوټه او غوڅ غوڅ زموږ لاس ته رارسیدلي دي غورځي ، پرځي او خلاوې لري ؛ خو یوازې د تدوین او تنظیم د ځانگړو اسلوبونو په مرسته یې رغولی شو .^(۲۹،۴۳) که د څیړونکو او محققینو سرو کار له داسې متن سره وي ؛ چې ډېر پخوا هیر

شوی او نا متداولې او مسلکي ژبې باندې لیکل شوی وي. نو کار خو ځله پیچلی او ستونزمن کېږي. په ځانگړې توگه که په ناسم او معضل ستونزمن لیک لیکل شوی وي. چې د متن لوستل ډول ډول ممکنوي، ډېره مهمه وسیله چې په ډېره اندازه موضوع او روي او په نا مشهودې او مجهولې ژبې د متن لوستل آسانوي له خپلوانو ژبو سره یې تړاو دی. او یا هم د پام وړ ژبې د تکاملي او بشپړ اوې بهیرد نویو پړاونو آثار دي. د بیلگې په توگه د لرغونې فارسي د رمزونو کشفول او لوستل (له شپږمې تر څلورمې مخزېږد پېړۍ) ناشونې وو. که یادې دورې د ډبرلیکونو ژبه د لرغونو آریایي اوستا او لرغونو هندي ژبو له متونو سره نه پرتله کېږي او د پارسي د بشپړ اوې وروستي پړاوونه (منځني او وروستي) په پام کې نه وای نیول شوي دلرو پیژندل شوو او مجهولو ژبو په تفسیرولو کې د خپلوانو ژبو له آثارو کار اخیستنه د تطبیقي او تاریخي ژبپوهنې په اسلوبونو د پوهیدنې او کارونې سره تړلي دي. هر څومره چې لرغونې دوره ته وروړاندې کیږو او پرمخ ورځو د تاریخ او فلاوژۍ اړیکې یا په بله ژبه تداخل لا ډېر احساسیږي او څرگندیږي. د یوې تاریخي څیړنې کچه د یوه متن په سم لوستلو پورې تړلې ده. د لرغونو متونو لوستنه چې ډېری ټوټه ټوټه ترلاسه کېږي او له پېچلو اصطلاحاتو او وییکو ډک وي تل مفهوم نه ورکوي. هغه وخت شونې ده چې څیړونکی د هغه چاپېریال په کلتوري او تاریخي حالت او وضع کې ورننوځي. چې متن په کې لیکل شوی دی، او له ټولو هغو کلتوري او تاریخي خپلویو سره آشنا وي. چې په اړوند چاپېریال او هغه وخت سوری غورځوي. دانود اړتیا په وخت کې د فلاوژۍ په نړۍ او د اټکل (فرض) شوي چاپېریال، افکارو، معتقداتو باورونو او د ژوندانه په ډول په درستو پوهیدو پورې اړه لري. په لازمي ډول په دې وخت کې له

لرغونپوهنې له مادي فرهنگ ، هنر ، دين اوسکه پېژندنې له تاريخ او له نورو ډېرو فرعي او مرستندويه تاريخي څانگو سره سروکار پيدا کېږي. آريايي فلالوژي هغه پوهه ده چې د دوه زره او پنځه سوه ۲۵۰۰ مخزېږد کلونو (له شپږمې مخزېږد پېړۍ تر نن) اوبيلابيلو اړوندو تاريخي دورو ليکنو آثارو باندې ولاړه ده. له دې امله په دې پوهه کې تاريخ ډېر ارزښت او اهميت لري. ارياني فلالوژي د خپل شتوالي په پېر کې د آرياني ژبو قومونو له نورو څانگو لکه تاريخ ، فرهنگي تاريخ سره نږدې تړاو ساتلو کې وده کړې ده. او په ټوليزه توګه دا پوهه هغه څانګه چې آريانا پېژندنه نومېږي جوړوي.

په دې بنسټ آريايي او آرياني فقه اللغة يا فلالوژي د آريانا پېژندنې له څانګو څخه يوه ده. يعنې هغه ګډه پوهه چې د آرياني ژبې عمومي تاريخ او د آرياني ژبو قومونو د کلتور او فرهنگ تاريخ تر څيړنې او مطالعې لاندې نيسي. (۱۲-۱۳ مخ)

د پورته څيړنې پر بنسټ ويلی شو ؛ چې آرياني فلالوژي هغه پوهه ده چې د آرياني ژبو او هغه ليکنې ادب او فرهنگي او کلتوري مسايل چې د آرياني قومونو د ژبو (فرسيک ، باختري) په وسيله رامنځته شوي د تاريخ په اوږدو کې تر څيړنې او بحث لاندې نيسي. د تاريخي شواهدو په مرسته د آرياني ژبو او اقوامو ګډ کلتوري او فرهنگي مسايل څېړلې او پلټلې شو چې دا په آرياني فلالوژۍ کې د تاريخ له نظره يې ارزښت نيسي. د آرياني فلالوژۍ موضوع او څرنگه چې دا موضوع د آريانا پوهنې يوه برخه ګڼل کېږي نو د آريانا پوهنې په برخه کې د اهميت وړ ده.

۲-۱ د ختيځ پوهنې په څانگو کې د آرياني فلالوژۍ ارزښت او مقام:

آرياني فلالوژي نه يوازې د آريانا پوهنې له ډول ډول څانگو بلکې د ختيځ پوهنې له نورو ډېرو څانگو لکه هند پوهنه ، سامي پوهنه ، ترک پوهنه او نورو سره نږدې اړيکې لري. دغه تړاو د آرياني ژبو قومونو د تاريخ معلول دی. چې د خپل شتون په پېر کې يې له نورو هغو قومونو سره چې په نورو ژبو غږيدل ډول ډول وټيز (اقتصادي) ، کلتوري او ژبنۍ اړيکې لرلي دي. څرنگه چې وروسته به وگورو او د آرياني ژبو پرتله له هندي ژبو سره د لرغونو آرياني ژبو د ارزونې او ددې ژبو د تاريخ په تدوين کې لويه مرسته کوي. سامي او بيا په لومړۍ کچه عربي په خپل لغوي ترکيب کې له ډېرو آرياني ژبو نه ژوره اغيزه لري. له بله پلوه آرياني لغتونه له لرغونو پېړيو (بين النهرين) د دوو رودونو ترمنځ د قومونو ژبې ، قفقاز ، هندوستان ، شرقي ترکستان ، منځنۍ آسيا او وړې آسيا د ژبو ترمنځ ډېر نفوذ کړی و. په عيلامي ، اکدي ، آرامي ، عربي ، ارمني او گرجي ژبو کې د آرياني لغتونه د پام وړ پاتې شونې موندل شوي دي. د شمالي هند او ترکيې ژبې له آرياني ژبو ډېر وييونه (لغتونه) پور کړي دي. او د لرغونو آرياني ژبو قومونو (فارسيان ، پارتیان ، سغديان ، ميديان او ساکان) د ليک په بشپړاوي کې هم سامي ژبو تېرونو يعنې بابليانو ، آراميانو او عربانو ستره ونډه لرلې. د لرغونې زمانې آرياني ژبو قومونو تر ډېره بريده په بيلا بيلو مهالونو کې د دغولیکونو پر بنسټ خپل ليکونه را پيدا کړي دي. لکه (د لرغونو پارسي ، ميخي ، اوستايي ، خوارزمي او پهلوي ليک) چې د ليک د بشپړاوي بهير په تاريخ او دهغه په ليږد کې د ختيځو سيمو نورو تېرونو لکه (ترک

ژبې، او یغوران او نورو) ته ډېر ارزښت لري. په همدې مهال کې آریانا پوهنه چې د ژبې په فلاوژۍ، څېړنه کوي نه شي کولای چې د ترک ژبو او آریاني ژبو قومونو د تاریخي، فرهنګي او ژبنيو اړیکو په موضوع کې چې په منځنۍ آسیا، آریانا او ګاونډیو سیمو ترمنځ د ژبني، نقشي د بنسټیزو بدلونونو لامل و، بې له لیوالتیا ووسي. د لرغونې آریانا لیک او کتیبې د لرغوني ختیځ، منځنۍ آسیا، قفقاز او ګاونډیو ځمکو د قومونو د تاریخ (پېښلیک) کلتوري تاریخ، باورونو او معتقداتو او د دینونو د مطالعې او څېړنې له مخې یوه ګران بیه سرچینه شمېرل کېږي. ایراني لیکوال کریم کشاورز په اند «د فارسي د بې شمېره پوهنیزو او تاریخي آثارو او څېړنو ته په کتو سره د فارسي وروستۍ دوره ډېره د پاملرنې او ارزښت وړ ده» څرنگه چې پورته مویادونه وکړه د ۲۵۰۰ کلونو په اوږدو کې لیکنې اخیلې او د آریاني ژبو د کورنیو په بشپړېدو کې بهیر شاهدې ورکوي. سربېره پردې باید ووايو چې آریاني ژبو تر ټولو لرغوني لیکنې آثار په ورته وخت کې د هندو اروپایي ژبو له تر ټولو پخوانیو آثارو څخه دي. له دې امله د آریاني ژبو د تطبیقي تاریخ مطالعه نه یوازې د دې کورنیو د ژبو د بشپړېدو بهیر د قوانینو د پېژندلو په برخه کې بلکې د ټولو اندو اروپایي ژبو په اړه په ټولیز ډول با ارزښته مصلحتونه په واک کې ورکوي. د آریاني ژبو مطالعې د هندو اروپایي ژبو پوهنې په برخه کې ډېره مهمه ونډه لرلې او لري یې د آریاني او سلاوي، آریاني او ارمني، آریاني او بالتیک ژبو ترمنځ د تړاو ځانګړو مسایلو د ژبو پوهانو ځانګړې پاملرنه ځانته را اړولې ده. طبیعي ده چې په دې لړ کې باید د اوسنیو آریایي ژبو ارزښت او اهمیت له پامه ونه غوځوو، هغه آثار چې په ځانګړي ډول په آریاني ژبو او په ټولیز ډول په پارسي رامنځته شوي یوه وخت په ټول پخواني او منځنۍ ختیځ کې

له قسطنطنيې په غرب کې تر کلکتې او چین د ترکستان تر ښارونو په ټول ختیځ کې خپاره وو. او نه یوازې د ختیځو تېرونو بلکې د روسي او یو شمېر اروپایي قومونو په ادبیاتو یې هم اغیزه لرله.

د آریاني قومونو ادبیات چې د پېړیو له ژورو سرچینه اخلي د نړیوال ادب پنځونې د تاریخ په بهیر کې یې مهمه دنده او ونډه لرلې او لري یې او ددې آثارو خپرنه او مطالعه چې زرگونه کلونه لرغونتیا او سابقه لري دنړۍ د کلتوري او فرهنګي تاریخ له مخې د ډېر زیاد پام وړ دي. (۱۴-۱۵ مخونه) سره

له دې چې ددې سیمې په فلاوژۍ او ادبیاتو په دې وروستیو دوو پېړیو کې علمي څېړنې تر سره شوي دي نو له دې سره جوخت ددې سیمې ټولو ژبو او ژبپوهنې ته چې د فلاوژۍ بنسټیز خام مواد او توکي دي کار شوی او باید وشي. ځکه چې ژبې د بشر په ټولنیز ژوند کې اړینه ونډه لري، ولې له ژبې سره مو ډېرې مینې او څرنگه چې بشر ورباندې اشرافیت او لوړوالی پیدا کړی هغسې پالنه نه ده کړې. د بشري ژوندانه په اوږدو کې له مناسباتو پاملرنې غوځیدلې او زموږ په څیر تېرونو خو په کوتلي توګه ژبې ته خدمت او کار کول، نعوذ بالله تعصب ګنلې دی، څرنگه چې د بشر له ځانګړتیاوو څخه خوراک، خنډ، خوځښت او ساه ایستنه یوه غریزه او طبیعي امر ګڼل شوی دی ژبه هم باید د بشري ژوندانه په هر اړخ او برخو باندې د ډېرو اغیزو درلودلو له امله تر ډېرې پاملرنې لاندې راغلې وي او راشي. او ځینې ولسونه باید د تاریخ په اوږدو کې ترینه ناخبره او غافله نه وای پاتې شوي چې اوس یې د ژبې د لیکلو اسناد د تباڼې او له منځه تلو له امله پر نژادي او قومي حتمي حضور او لرغوني شتون باندې ملنډې وهل کېږي؛ دا ځکه چې دانسان او نورو شویو ترمنځ توپیر په لومړي سره کې یوازې او یوازې د ژبې او نطق سره شوی او کېږي. له دې امله په کار ده چې دهېواد او

لرغوني هېواد (آريانا) په ټولو خپرنيزو مرکزونو کې د آرياني ټولو ژبو او يا هم ژونديو ژبو شتون ته متوازنه پاملرنه وشي. د ژبو د خپرنې او مطالعې له پاره د فلالوژۍ د يوې برخې په توگه ژبپوهنه په ننۍ مفهوم سره په بشپړه توگه يو نوی علم او پوهنه ده. چې د يوې او يا هم څه پخوا زمانې را هيسې د يو لړ ژورو او پرله پسې خپرنو او مطالعاتو په لړ کې رامنځته ، پرمختگ او پراختيا موندلې ده. په دې برخه کې له ډېرو پخوا زمانو تر اوسه د ژبې په اړه پلټنې او خپرنې روانې دي. چې دلته په لنډه توگه يادونه کوو. په پيل کې به د ژبپوهنې په اړه څه نا څه معلومات په خپل هېواد او اړوندو برخو کې وړاندې کړو. په لنډيز کې بايد ووايم چې د ختيځپوهنې په څانگو کې د آريانا او آرياني فلالوژۍ دريځ او اهميت تر ټولو نورو هغولوړځای لري هغه دا چې آريانا پوه له هغو سيمو څخه ده چې د اندواروپايي کورنۍ په تاريخ کې لومړني ليکني اثار ، ډبرليکونه او متون په واکې لري او دا فلالوژيکي اثار د ختيځپوهنې له نورو څانگو سره هم تړاو لري چې له دې لارې موږ کولای شو: هند ، سامي ، ترک پوهنې سره اشنا کړي ، همداراز کومې اړيکې چې آرياني ژبې د ليکدود په برخه کې د سامي ژبو او ټبرونو سره لري (آرامي ، بابلي او عربي) دهغوی په اړه د معلوماتو په برخه کې گټور تما مېږي. په همدې توگه په منځنۍ او کوچنۍ آسيا په ژبو کې د آرياني ژبو د پراخ نفوذ له مخې چې دلغتونوپه برخه کې لري ، کولای شو ووايو چې د ختيځپوهنې په برخه کې د آرياني فلالوژۍ ارزښت لوړځای لري...

۳- ژبپوهنه د تاریخ په بهیر کې

۳-۱ ژبپوهنه په آریانا، یونان... کې:

د لویديځې نړۍ پوهان په دې اند وو، چې ژبپوهنه په لومړي سر کې له یونان څخه پیل شوې او اپلاتون (۴۲۷-۳۴۷ م) چې د لومړي ځل له پاره یې د Cratylus اثر لیکوال د ژبې حقیقت او ماهیت په اړه یې خبرې کړي، لومړی ژبپوه و. ارستو د منظم گرامر کاشف Systematic Grammar گڼي خو پاتې دې نه وي چې زموږ په هېواد د لوغونو پوهانو (آریانا) مخکې له اپلاتون او نورو څخه د دغې سیمې په پوره علمي بڼه تشریح کړی دی. چې ښایي د دوی آثار د نیستی-بادونو وړي وي او یوازې له دغې زمانې څخه زموږ په لاس کې د پانیني (Panini) گرامر را پاتې دی. د پانیني گرامر د ډېرو پوهانو له خوا دیوه بشپړ علمي او اډیالي گرامر په توګه پیژندل کېږي. (۸۰۳۴ مخ) پانیني په ډېر اغلب گمان د آریانا وېجه د اټک د سیمې و. او د انگلستان د اکسفور پوهنتون ژبپوه مکس مولر (۱۸۲۳-۱۸۲۸ م) په قول په (څلورمه م، ز) پېړۍ کې، د ګولډ زیخ آلماني پوهان په قول په اتمه م ز پېړۍ کې او د امریکایي پوهان بلوم فیلډ په قول ۳۵۰-۲۵۰ م ز پورې) ژوند درلود. د پانیني د ژوند د نېټې په اړه بل امریکایي پوهان وایي چې د ژوند دقیقه نېټه یې نه ده ښکاره. د پانیني د ژوند مهال په اړه د ژبو څېړونکي په یوه خوله نه دي؛ او ژوند ژوند ځای ځایګي په اړه یې د آریانا د سیمې (لغمان تر پېښور) ښودلی، ټول په یوه خوله دي. (۵۰۲ مخ)

امریکایي او اروپایي پوهان پانیني هندي ګڼي، ښایي لامل یې دا وي چې د پانیني گرامر ژبه هندي شوې ده. ولې تر هغه ځایه چې تاریخ پرې شاهدي ورکوي د سانسګرېټ ژبې اصلي ټاټوبی لرغونی افغانستان دی. د دغې

ژبې لرغونې ډېرې ليکنې هم له گندهارا څخه تر لاسه شوي دي چې د غربي پوهانو د نظرياتو په وړاندې د لرغوني افغانستان له وياړونو څخه گڼل کېږي. پر دې بنسټ ژبپوهنه له يونان څخه نه بلکې له آريانا وېجه او لرغونې افغانستان څخه پيل شوې ده. خودواشينۍ ځای دادی چې؛ د تاريخ بدو پېښو د افغانستان کلتوري، تهذيبي او پوهنيز آثار له منځه وړي دي او د دې تر څنګ زموږ پوهان؛ کيدای شي لامل يې غفلت وي؛ زموږ د هېواد له علمي ادبي وياړونو څخه بې خبره پاتې شوي وي. پانينې دخپل وخت د سانسگرېټ ژبه په اتو بابو چې هر باب يې څلور څپرکي لري تشرېح کړې دی. جان کرول امريکايي په خپل (د ژبې مطالعه) نومي اثر کې د پانينې گرامر په هکله داسې ويلي: «په درېيمه مخزېږد پېړۍ کې يا له دې نه هم مخکې ختيځ کې يو هېښونکي (حيرت آور) بدلون رامنځته شو؛ په دې معنا چې د يونان له گرامر ليکونکو څخه بيل او په بشپړه توګه خپل واکه بڼه د هندي ژبې يو تن گرامر پوه د پانينې په نوم يو شهکار رامنځته کړ، چې هغه د سانسگرېټ ژبې کاملاً تشرېحي او غير فلسفي څېړنه و.» هغه دا خبره هم روښانه کړې ده چې؛ «موږ ته لا تر اوسه نه ده څرګنده چې له دې اثر څخه مخکې هم کوم گرامري اثر شتون درلوده او که نه؛ مګر د پانينې گرامر تر دې مهاله يو جامع تشرېحي گرامر په توګه پيژندل شوی دی.» د امريکا د معاصرې ژبپوهنې بنسټ ايښودونکي او ژبپوه بلوم فيلد د پانينې گرامر داسې ستايي: د دغه کتاب ليکنه بې درېغه ماهرانه او هېښونکې ده. د پانينې د څيړنيز روش څخه پيروي کول په اروپا کې د ژبو د بنسټيزو مطالعاتو په دوره کې او د علمي روشونو د بشپړتيا له پاره دغه گرامر رغنده ونډه درلودله او معاصر ژبپوهان هم دده پورې وړي گڼي.^(۷:۲) پورته څېړنو او نظرياتو څخه ثابتېږي؛ چې ژبپوهنه په آريانا له لرغونو زمانو

خڅه پيل شوې او خورا ډېره مخينه لري چې د پانينې په عصر کې يې خپل د بشپړاوي پړاوونه تر سره کړي دي. د خواشينۍ وړ خبره داده؛ هغه اسناد چې زموږ پورته ادعا د مخالفو د تائيد وړ وگرځوي، په لاس کې نه شته. د دې لنډ بحث په بهير کې به بيرته د ژبپوهنې او ژبې په برخه کې، نړيوالو څېړنو ته په لنډه توگه مخه کړو. څرنگه چې مخکې مو هم رڼا پرې واچوله بيا هم د لارو بنانتيا له پاره هغه څه چې نن ورځ د ژبپوهنې په نوم ياديږي او د پوهې په کتار کې راځي يونوې بحث دی؛ چې د پيداينست نه يې لرې و ډېر دوه سوه کاله اوړي د ژبې او د هغې د اصولو په هکله څېړنه کومه نوې خبره نه ده، د پورته څېړنو پر اساس د آريايانو (پانينې) وروسته يوناني پوهانو ژبې ته پاملرنه درلوده خو د هغوی لويه ستونزه دا وه؛ چې آيا د ويونو او الفاظو دلالت په ذاتي او طبيعي معناه او که په قرار دادي چې دا بحث ډېرو خبرو اترو، ژبني کرکېچ او شخړو لامل وگرځيد، او د سوفسطايانو تر مهاله يې پايښت درلود. ارستو د کلام د توکو د پيژندنې له پاره هريو سره بيل کړل، نورو فيلسوفانو هم دغه بحث د گړپوهنې (مورفولوژۍ) او د وينا پوهنې (نحوې) په هکله تعقيب کړل. خو د هغوی د کار نيمگړتيا ده؛ چې د منطق قوانين يې د ژبې د قواعدو سره په پرتله نيول، دا يوه لويه نيمگړتيا وه، ځکه چې د ژبې بدلون او تحول د منطق اصولو تابع نه دي.

د ميلاد دمخه په درېيمه پېړۍ کې د هومير Humar منظومې د يونانيانو تر منځ دود وې؛ خو عام خلک د هغو منظومو په معنا نه پوهيدل، ځکه چې د وينا او خبرو اترو ژبه د هومير له شعرونو سره توپير درلوده، په همدې اساس سکندر يې د حوزې پوهانو بحثونه هکله پيل شو؛ وروسته له دوی روميانو د دې مطالعاتو د نتيجه په پام نيولو سره هغه قواعد او اصول د

لاتینې ژبې سره پرتله کړل، همدا رنگه د اسلام د سپېڅلي دین له راتلو سره سم هم د ژبې د قوانینو، اصولو او لغت په هکله بحث د پاملرنې وړ وگرځید او د پام څرگند لامل یې دا وه چې بیلابیل ټبرونو او لسونو د اسلام دین ومانه، چې هغوی په عربی ژبه نه پوهیدل؛ نو الهي کلام د اسماني کتاب قرآن عظیم الشان په لوستلو کې له ستونزو سره مخامخ شول. ددې ستونزې او سهو ودمخنیوي له پاره د ژبې د قواعد اړتیا منځته راغله، داسې ویل شوي چې د لومړي ځل له پاره (ابولاسد دولتي) د حضرت علي کرم الله په نغوته د نحوې قواعدو لیکنه او تدوین وکړ، په (۹۲ هـ ق م). د عربي ژبې صرف او نحوې په اړه د اسلامي خلافت په مشهورو ښارونو بصره او کوفه کې څېړنه پیل شوه، دبصرې د علمي مرکز پوهانو په سر کې (سیبویه) او د هغه پلویان (اخفش، اوسط، ابوعلی) د یادونې وړ دي. د کوفې د پوهانو مخکښ (کسان) وو، او (وفرا، ابن القیس او ثعلب) د دې ډلې د مشرانو څخه شمېرل کېدل. په همدې ډول د ژبو په ادبیاتو کې دلغت، صرف او نحوې پوهنو ډېر پراخ او د پام وړ پرمختګ کړی دي. چې پردې مسئله هراړخیز بحث به زموږ د لیکنې او څېړنې له وسه وتلې خبره وي.

خو له دې سره سره ددې خبرې ستر لامل دادی؛ چې دیونان، سکندریې او اسلامي ژبپوهانو لویه نیمګړتیا دا وه، چې ټول اصول او قواعد یې له یوې ژبې څخه او هغه هم په یوه ټاکلي پېر او پړاو کې تر څېړنې لاندې نیول، او دا انګیرنه یې نه درلوده، چې د دوی ژبه هم په تیر پېر او پړاو کې بله بڼه درلوده او نورو قواعدو تابع به وه. څرنگه چې یونانیانو د نړۍ ډېر وټېرونو او لسونو سره اړیکې درلودې چې په بېلابېلو ژبو غږېدل خو هغو ژبو ته هېڅ پاملرنه او کارونه کړل. که چېرې هغوی خپله ژبه له نورو ژبولکه: ساکایي، مېدي، سانسګرېټ، پارسي او پښتو سره په پرتله

کړې بوی، په رښتیا سره به ډېر وار زښتنا کوپایلو ته به رسېدلې وای. که یونانیانود اوخت کړې وای، دهغود څېړنې او پلټنوپه پاله کې به دنورو ژبو ترڅنگ (داندو اروپایي) ژبې ډېرې لهجې او غږونه چې په هغه مهال کې وو، خوندي شوي وو. اوس به دنړیوال کلتور بوه بډایه برخه ساتل شوې وه. دیونانیانود ښکېلاک او څېښاک (استعاري او استثماري) ځانگړتیا یوه داهم وه چې دنورو ولسونو او تېرونو ژبو ته په سپکه سترگه کتل او څوک به چې دهغوپه ژبه نه غږېدل توتېري Bar bare ورته ویل همدارازد عربو ژبو هاندو دې سره سره چې دعبري اوسریاني ادبیاتو شتون درلوده، او ډېر پوهان په دې ژبو پړهېدل او دهغوپه ژباړه بوخت وو. او هغه ادبیات په عربي ژبه ژباړل، خود خپلو څېړنوپه ترڅ کې یې دې خواته نسبتاً هېڅ پاملرنه ونه کړه، چې پورته یاده ژبه یې سره پر پرتله نیولې وای. داسلام د سپېڅلي دین د پلویانو خلافت او واکمني په ډېره پراخه سیمه کې وه، چې د دې سیمو ولسونوپه بېلابېلو ژبو لکه: هندي، پارسي، مغولي، ترکي، لاتیني، اندلسي، یوناني، پښتو، دري او تاجکي او نورو بېلابېلو گړدودونو خبرې کولې، چې عربو هم ددغو ژبو قواعدو او جوړښت ته کومه پاملرنه ونکړه. نازیانو هم دیونانیانو په څېر هر هغه چاته چې په عربي ژبه نه گړېدل، عجمي (گونگي) ویل. نو ځکه د ځینو ځانغوښتونکو کړیو د ځانغوښتنې پایله کې د ډېرو پخوانیو ژبو په هکله څېړنه ونه شوه. او د ډېرو له ډلې څخه مخکې او روسته آن تردې چې د ځینو ژبو خویې ډېر ارزښتمن آثار یا له ځان سره په غلا او یرغل ویول او یا یې له منځه وړل په همدې بنسټ هندیانو د ځینې مذهبي اړتیا له پاره د ډېرو پخوانو زماڼو څخه دیونانیانو او عربانو په خلاف د خپلې ژبې په هکله څېړنې او پلټنې کړې دي. نامتو تاریخ پوه ابوریحان البیروني دهغوي د ژبې په اړه ارزښتناکې

څيړنې کړي دي. او د هنديانو ژبنيو څېړنو بنسټيز لامل د هغو مذهبي کتاب و. چې په لرغونې ژبه ليکل شوي وو او ژبې بدلون او پخوانيو مفاهيمو سره توپير د عواملو د پوهيدنې له پاره ستونزه درلوده چې پر همدې بنسټ د هندي ژبې او ژبو له پاره څيړنې او پلټنې پيل کړې چې د هغوی د تگلارې په پوهېدلو سره په اروپا کې «ژبپوهنه» منځته راغله. په منځينو پېړيو کې ژبې ته دومره پاملرنه وشوه چې د رنسانس او نوو اختراعاتو په پايله کې چې اروپايانو د نورو ملتونو، ولسونو او هېوادونو سره نسبتاً هراړخيزې اړيکې پيل کړې. په همدې توگه ځينې مذهبي بحثونو لږ لږ عسويانو مذهبي روحانيونو او سرلاري د عبري مطالعې ته وهڅول. چې اړتيا وو، خبره د ژبنوونيزو (گرامري) پرتلنې ته ورسول. او د ډېرو ژبو سره ورته والی د اروپائيان د حيرانتيا لامل وگرځېده، څرنگه چې په اسماني کتابونو کې ورته نغوته شوې ده؛ او د تورات دا آيات په ياد راوړي، چې د ټولې نړۍ يو لغت او ژبه وه. چې ځينو څيړونکو بيا دا عبري ژبه وبلله خو وروسته بيا دا ثابته شوه، چې د ډېرو تېرونو ژبه د بېلگې په توگه د امريکا د بومي (ځايي) سوريو ستو ژبه. (۴۴: ۴مخ) د عبري ژبې سره هېڅ ډول سمون نه لري. د عيسوي اولسمې پېړۍ د ژبپوهانو له ډلې څخه يوه دا فرضيه رامنځته کړه. د ده په اند چې سرو نژادو خپله ژبه قصداً په لوی لاس بدله کړه. ترڅو په جگړه کې د دوی په ژبه څوک پوه نشي. (۴۴: ۵مخ) چې دا ډول فرضيې وروسته د منلو وړ نه گڼل شوې. او ورو ورو پرېښودل شوې. د نولسمې پېړۍ نه مخکې د (ژيزونت Jesuite) د کشيشانو څخه يو کس دې برخې ته پاملرنه وکړه چې: ټولې يو بنسټ نه لرلو بلکې د ژبو بنسټونه بيلابيل وو. د نولسمې پېړۍ په لومړيو کې ژبپوهنې پوهنيزه او علمي بڼه غوره کړه اوله هغه وخت وروسته د ژبې څيړنې او څيړنې د منطق او

استدلال د اصولو تابع نه شو. بلکې د ژبې اوسنۍ بڼه د لرغونې بڼې سره په پرتله کې ونيول شوه. په تېرو دورو کې به چې د منطق قواعد او قوانین د ژبې د قواعدو سره تطبیق کېدل په روسیو دورو کې منسوخ او پرېښودل شول. او دهغې پرځای د ریښتینو او واقعي ټکو او برخو لیدنه او مشاهده دود شوه.

ژبپوهنې هغه وخت پرمختګ وکړ کله چې اروپایانو سانسګرېټ ژبې ته پاملرنه وکړه.^(۷۴) ددې له پاره چې د هند خلکو سره اړیکې ونیسي نوموړې ژبې په زده کړه بوخت شول. انګریزي پوه Willinam Jonse ویلیام جونز ۱۷۴۲-۱۷۹۴ م، د سانسګرېټ ژبې اړیکې او نږدېوالی دیوناني او لاتیني سره وپوهید هغه ددې درېو اړو ژبو د پرتلې په پایله کې د یوې اصلي ژبې شتوالی چې د دې درېو اړو ژبو مور به وه ثابته کړه نوموړي چې د اروپا ستر سانسګرېټه پوه دی. د لومړي ځل له پاره دا خبره وکړه چې د اروپا ژبې د سانسګرېټ څخه نه بلکې سانسکریت، یوناني، لاتیني، او یو شمېر نورې ژبې هم د یوې مخکې له تاریخ ژبې څخه راوتې دي. جونز په ۱۷۲۸ م کال په لندن کې د خپلې وینا په ترڅ داسې وویل: «سانسګرېټ د فعلونو په ریښو او ګرامري غږونو کې دیوناني او لاتیني ژبې سره دومره ځواکمنه اړیکه لري چې تصادفي نه شي ګڼل کېدای. دده په وینا په رښتیا دا اړیکه دومره ځواکمنه ده چې که هر ژبپوه یې وڅېړي. یقین پیدا کوي چې له یوې داسې ستې څخه پیدا شوې ده، چې اوس یې پته نشته. (الهام، پښتو ژبې منشا» ۱۷۷-۱۷۸ مخونه) د اندو اروپایي ژبو نږدېوالی یو وخت دهغو د کلمو او لغاتو دورته والي له مخې ګڼل کیده ترڅو چې پرتلیز ګرامر په ډاګه کړه، چې ددغو ژبو په صرفي او نحوي اصولو کې هم ډېریو رنگوالی شتون لري. دغه ژبې نه یوازې چې په لیکنه کې ورتوالی سره لري بلکې په ګرامري جوړښت هم

ورته والی لیدل کېږي. د اندو اروپایي ژبو اړیکو بنسټیز لامل یواځې هغه
 ګډه سټه وه، چې د هغې له مخې ښکاري، چې سانسګرېټ، یوناني
 ،Greek، لاتیني Latin، سلاوي Salavic، اوستا Awesta او نورې
 اندو اروپایي ویونکو یو مهال یوځای ژوند سره کاوه او په یوه ګډه ژبه سره
 غږېدل، چې هغې ژبې ته د (ژبومورینه) یا (اندو اروپایي) وایي. د دغو ډلو سره
 بېلېدل او پرځانګړو بېشل کېدل یې د اندو اروپایي اصلي ډډڅخه د فرعي
 ژبو، ګرډوونو کورنیو رامنځته کیدو له کبله شوي دي. ژبپوهانو د
 اصلي اندو اروپایي ژبو د پېژندلو او رابرسېر کولو له پاره د دوه مهمو لارو
 څخه کار اخستی؛ یو د ګډې پوهنې او وینا پوهنې د قواعدو پر تله ده او بل
 د ژبو د غږونو د بدلون څرنګوالی دی. لکه د فعلونو ګردان د نومونو صرف
 او کلمو اشتقاق نورې برخې له دې څېړنو څخه ثابته شوې ده، هلته یوه ژبه
 د (اندو اروپایي) ژبو برخه او جز منل کېږي. چې د غږیزو اصولو له مخې په
 یوه لرغونې ژبه کې په اصلي منشا یوه له بلې سره ګډون پیدا کوي. (۷:۴۴ مخ
)^۱التاني پوه (شېګل) shilgill خپل کتاب (هنديانو فلسفې او ژبې په هکله په
 بحث ۱۸۰۸ز) هغه د انګېرنه (فرضیه) چې سانسګرېټ ژبه د ټولنونه لرغونې
 ژبه ده، چې د دې انګېرنې نیمګړتیا داده، چې ویل کېږي د اندو اروپایي
 ژبو د کورنۍ په اړه معلومات نه وه ترلاسه شوي یا کړي. په (۱۸۲۷ز) کال مې
 د المان یوبل پوه (فرانتز بوب Frantz Bop) د اندو اروپایي ژبو د نږدېوالي
 او خپلوۍ په اړه خپل دلایل وړاندې کړل. دا کتاب چې د سانسګرېټ، یوناني
 ،لاتیني، الماني او پارسي ژبو کلمې سره پرتله کړې وې چې په (۱۸۱۲ز) کال
 خپور شو، دا د تطبیقي صرف او نحوې د پېل مهال وه. دا کتاب
 د اندو اروپایي څو ژبو سره په پرتله نیول شوی، د هغو ژبو یو ښارګوټی
 او توپیرونه ښوول شوي وو. چې ژبپوهنه یې پوې نوې لارې ته راوګرځوله.

ډنمارکي (راسک) او الماني (ياکوب ګریم) د فرانتز بوب کار تعقيب کړ. ګریم خپل کتاب يې په (۱۸۲۲ز) کال کې خپور کړ، دې پايلې ته ورسېد، چې هغه بدلون چې د کلمې د تورو په منع کې د هرې د تاريخ په دوران کې منځته راځي، انحرافي، اتفاقي، تصادفي او کوم شخص د غلطۍ محصول نه، بلکې د منل شويو قوانينو تابع دي تر دې وخت پورې ژبپوهان نه پوهېدل، چې د هرې ژبې د تورو بدلون څانګړو قواعدو په مطابق بدلون مومي او په نورو تورو بدلېږي، (ګریم Grim) د الماني ژبې د اوسنيو او پخوانيو بڼو په پرتلې سره د تورو د بدلون قانون کشف کړ چې تر اوسه پورې د (ګریم قانون GrimLaw) په نوم يادېږي. په دې توګه سره د تطبيقي صرف او نحوې څخه يوه بله پوهه تاريخي صرف او نحو منځته راغله پوهنه ځکه په لومړي سر کې د هغو ډلو ژبپوه هکله چې اندواړو پایي نومېدل په بحث او څېړنه پيل وکړ، اود دې ژبو اوسنۍ اولرغونې بڼه په پرتله ونيولې شوې. سانسکرېټ چې د دغو ژبو له ډلې څخه وه، په خپله د اړت او دقيق صرف او نحوې لرونکې وه. چې د تاريخ او تطبيقي صرف او نحوې د څېړونکو کار آسانه کړو. د دغو څېړونکو د څېړنو د کار پايلې څخه يوه دا وه، چې هره ژبه د خپلې بشپړتيا په بهير کې له لاندې درې پړاوونو څخه تېرېږي او درې بيلابيل حالتونه نيسي، لومړی پيوندی حالت، دويم تصريفي حالت او درېيم تحليلي حالت؛ دا انگيرنه په دې توګه ځکه سمه نه وه؛ چې پوهان په دې وپوهېدل هره ژبه د تحول او بدلون په بهير کې د درې واړو حالتونو لرونکې ده. د دې پوهانو تير و تنه دا وه چې غوښتل يې د پخوا به څير د عقلي استدلال او فلسفي بحث په مرسته د خپلو مطالعاتو او څېړنو څخه جاج واخلي. د نولسمې پېړۍ په پای کې ځينې پوهان چې نوي ګرامر پوهان New Grammarians ياديدل، فيلسوفانه بحثون او دلايل يې کورن

يوې خواته او د ژبې په آريعنې منشاء څېړنه د ژبپوهنې د مباحثو څخه لرې کړل. دې پايلې ته ورسيدل چې ژبه ډېره پخوانۍ ده. له هغه څخه نه چې تر اوسه پرې گمان كيده. د اصلي ريښې اند په كلي توگه ناسمه وگڼل شوه. اندو اروپايي ژبې چې اټكل كېده ددې ژبې آره او بنسټ د هغې نه ده چې خپل مقام له لاسه ورکړي. ډېرو قرائينو دا حکم کاوه چې نوموړې ژبه له هغې نه وړاندې ژبو د ډېرو بدلونونو او بشپړتيا په پايله کې منع ته راغلې چې له هغو نه هېڅ اثر او نښه را پاتې نه ده (۴۵: ۲۴۸ مخ) له دې مهال نه وروسته د ژبپېژندنې اړيکې د ژېدود سره به هراړخيزه توگه وشليده. د ژېدود موخه داده چې؛ د يوې ژبې ټول غړيدونکي بايد د يوې تکرارې څخه گټه پورته کړي او له نورو لارو څخه ډډه وکړي. د ساري په ډول په پښتو ژبه (ورځ، او ورور) په همدې بڼه وليکل شي او (روځ او رور) يې زړه يا بله بڼه ده. خو ژبپوهنه يوه پوهه ده؛ ژبپوه دې ډول توپيرونو سره کوم کار نه لري. بلکې هغوی غواړي چې شته وييونه او کلمې سر پر تله کړي او د ډلبندي په ترڅ کې د هغو د علت او معلول اړيکې ولټوي. د هغو کار په بشپړه توگه د طبيعي پوهنو يوه ماهر سره ورته دی. هغو د سمې او ناسمې بڼې او لوستلو پسې نه دي. بلکې غواړي چې د ژبې لرغوني او اوسنۍ بڼه په اندوليزه توگه، تر څيړنې لاندې ونيسي. نو د هغوی پوهېدا د ډېرو گړدودونو او غږونو سره د هغوی د کار له پاره گټور دی. ژبپوهنې له هغه وخته چې پوهنيزه (ساينټفيک) تگلاره غوره کړه په ځانگړې توگه هغه څه چې د هرې ژبې تورو ته اړه درلوده، د فونتيک په نوم يعنې د معنا لرونکو غږونو پوهه وپيژندل شوه. چې دا يوه لوی پرمختگ و. همدا راز يوه فرانسوي پوه (موډريس گرامون) د ژبپوهنې په برخه کې يو نوی قانون په ۱۸۹۵ زيږديز کال کې خپور کړ. چې د يوې رسالې په ترڅ کې يې اندو اروپايي او

رومیایی ژبو په باره کې و. نوموړي پوه د هرې ژبې له پاره بېل بېل قانونونه کشف کړل. چې هرې یوې د نورو ژبو له قانونو سره توپیر درلود. د غې پاملرنې او څیړنې له کبله چې د دې کتاب په تگلاره او روش کې پکار وړل شوې وه. ژبپوهنه یې د پوهانو له ډلې څخه شمېر یعنې ژبپوهنه د یوه خپلواک او مستقل علم په توګه وپېژندل شوه. چې د همدې اثر په خپرېدو سره د ژبپوهنې مضمون رامنځته شو او په پوهنتون کې یې د تدریس چارې موریس ګرامون ته و سپارل شوې یوه بل فرانسوي پوه (انتوان میه) چې د ډېرو لیکنو او تالیفاتو له امله په فرانسه کې لوړ مقام لري. د خپلو څېړنو او پلټنو په پایله کې څرګنده کړې ده چې: د ژبو په تله کولو کې دهغو داریکو او خپلوی په هکله څېړنه یوازې په ښکاره ورتوالي بسنه او اکتفا ونه کړي، د ساري په توګه د (بد) کلمه په انګریزي، دري، او پښتو کې سره ورتوالی لري او په لفظ او معنا کې هېڅ توپیر نه سره لري. د هغو کسان په اند چې د پوهې لرونکي نه دي. غالباً دا درې کلمې د یوې ریښې او د یوې سټې نه وتلې ګڼي. خورښتیا داده چې دغه مشابهت او ورته والی کاملاً د اتفاق او تصادف پایله ده. او هره یوه د یوې بلې ریښې او آرې راوتلي دي. چې یوه له بلې سره هېڅ اړیکه نه لري. ددې نظریې پر خلاف په ارمني ژبه کې د (ارکو Erku) کلمه چې د دوه په معنا ده. د دري ژبې د (دو) او د پښتو ژبې د (دوه) لفظ سره یوه معنا لري او د یوې ریښې څخه راوتلي دي. سره له دې چې هېڅ ښکاره ورتوالی نه لري. البته دا پرتله او نظریه دلرغونې اندو اروپایي ژبې د ځانګو لکه، سانسګرېټ، لاتیني، یوناني، اوستا او لرغونې فارسي لغات د لرغونې ارمني سره د پرتلې او مقایسې څخه هم د پایله او نتیجه لاس ته راغلې ده، چې داندو اروپایي ژبو دوه توري (D او W) انډول دي. د ارمني له (E.R.k) تورو سره د ساري په توګه د (وېرېدل)

د کلمې ریښه په لرغوني یوناني کې (Dwl) دی او په ارمني کې (ERKI) دی په همدې توګه هغه لفظ چې د (ځنډ) یا اوږدمهال معنا لري، په یوناني کې (DWERON) او په ارمني کې (ERKCAR) دي. ددې کلموله پرتلې څخه کولای شو د نتیجه واخلو چې د (DW) توري په اندو اروپایي لرغونې ژبه کې د ارمني (ERKU) سره یو ډول دي. پردې بنسټ دارمني (ERKU) اود دري (دو) او پښتو (دوه) هم دیوه واحد اصل څخه راوتلي او پېل شوي دي.. (۳۹: ۵۱-۵۲ مخونه) د پورته لنډو څېړنو، یا دونو، نظریاتو او بېلګو څخه دا جوتېږي چې ژبپوهنه د فیلالوژۍ یوه برخه ده. چې په ښکاره او ظاهري ورتوالي، مشابهت او خیالباقي حکم نه کوي. او له هغه څه چې د عامیانه (فقه اللغة) فیلالوژۍ په نوم یادېږي راوتلې ده. چې د ژبې په اړه وینا او نظریات او پوهنیزو (علمي) اصولو سره اشنایي لازمه او اړینه ده. ددې اړتیا دې بشپړاوي له پاره یو څه هم د ژبپوهنې په تاریخچه تم کېږي. چې د ژبپوهنې تاریخ د ژبې د ځانګړو او تخصصي څېړنو او مطالعاتو په معنا او مفهوم ده. (څرنګه چې؛ مخکې د (فلالوژي په آریانا) بحث کې مو ورته نغوته وکړه بیا یې هم یادونه کوو. چې د سانسګرېټ د ګرامر د تالیف تاریخ څخه چې په څلورمه مخزېږد پېړۍ کې لیکلی د سانسګرېټ ژبې له پاره ډېر پرمختللی ګرامر ګڼل کېږي. را پیلېږي خو ژبپوهنه په اوسني عصري مفهوم سره د فردیناند دوسو سور (د عمومي ژبپوهنې دوره) کتاب تر خپرېدو وروسته پیل شوه. د دوسو سور د ژبې د تشریحي (په یوه ټاکلې تاریخي دوره کې) او تاریخي (د تاریخ په اوږدو کې) څېړنو ترمنځ په توپیر قایل شو او (د ژبې نظام) باندې ټینګار وکړ. چې په ۱۹۵۰ ز لسيزه کې (نوام چامسکي) په دې برخه کې څرګند بدلون (انقلاب) راوست. چې د تولیدي ژبښودنې (ګرامر) د رامنځته کیدو لامل شو. (Generative

Grammar) ده. په (Behaviorist) سلو کي ارواپوهنې باندې سخته نيوکه وکړه په سلو کي اروا پوهنه کې د ژبې زده کړه سلو کي تقلید گڼي او د اسنادو او شواهدو په وړاندې کولو سره یې د هغوي منفي اړخونه را برسېره کړل. نوموړی په دې باور و. چې په انسان کې د ژبې اصول او ځانگړنې ذاتي او فطري دي. یا په بله وینا د ژبې زده کړې لارې چارې په ارثي او جنتیکي بڼه په مغزو کې ځای پر ځای دي او چاپېریال د ټولنه ماشوم ته یوازې د مورنۍ ژبې زده کړه کې تحریک کوونکې دنده ترسره کوي. ماشوم د معلوماتو یوه لږ شمېر ټولگه له خپل ژبني چاپېریال څخه تر لاسه کوي. او نوي ترکیبونه جوړوي. ځکه چې په ځان کې دا ځواکمني شتون لري. (۲۸:۳۲ مخ) د نظر پخواني خاوندان په دې باور وو. چې مورنۍ ژبه په اکتسابي بڼه یوازې د شا او خوا خلکو د وینا د اوریدو له لارې د ماشوم ذهن ته ننوزي. څرنگه چې مخکې لیکنو کې هم څه نا څه یادونه وکړه. په ژبپوهنه کې ځینې پوهنیز انقلابونه رامنځته شوي دي. چې د ژبپوهنې د پوهې په تاریخ کې یو څو د پام وړ ټکي شتون لري. د ژبپوهنې په څانگه کې لومړنی علمي انقلاب تاریخ پیژندنه Historicism دی. چې په اتلسمه پیړۍ کې رامنځته شو. هغه څه چې د ژبپوهنې په تاریخ کې د لومړي انقلاب پیلامه وگڼل شوه. (۱۷۸۲ ز) کال ته رسېږي. (۴:۲۳۴ مخ) لکه څرنگه چې پورته څېړنو کې یادونه وشوه. ویلیمز جونز کله چې سانسگرېټ، د لرغونې فارسي ژبې او لاتیني ژبې متون سره پرتله کړل په دې باوري شو چې د ادري واره ژبې له یوې منشاء چې هغه اندو اروپایي مورینه ده، سرچینه اخیستې ده. چې دا هم د ژبپوهنې په تاریخ کې لومړنی انقلاب پیل کړ. ورپسې د ژبو برخلیک د ژبو کورنۍ او دا چې دې ژبو د څو ډلو څخه سرچینه اخیستې ده. پیل کړ. چې دا انقلاب د (تاریخ پیژندنې تر سرلیک

لاندې مطرح شو. په دې دوره کې د ژبپوهانو پاملرنه د تاریخي بدلونونو او تحولاتو ته اوښتې او هرې ژبنۍ پدیدې څرگندول او بیانول تیر وخت او مهال ته په کتنې او پاملرنې سره و. دا انقلاب د یوې ډلې ژبپوهانو په پیدا کیدو سره (نیوگرامریان New Grammarians) ویل کېدل. بشپړ شو. چې دوی بیا د ژبنيو بدلونونو له پاره د قاعدو او قوانینو د موندلو په لټه کې شول.

په ژبپوهنه کې دویم انقلاب جوړښت پېژندنه (Structuralism) دی. چې بنسټ اېښودونکی یې فردیناند دوسوسور دی. دوسوسور ژبپوهنې د تاریخ پېژندنې او لومړي انقلاب په وړاندې یو عکس العمل و. هغه څخه چې دوسوسور په دغه بحث کې مطرح کول، د ژبې تشریحي حالت ته پاملرنه وه؛ نه دهغې د تاریخ بیان ته. خود دوسوسور د بحث جوهر د نښې او علامې په مفهوم ولاړ و. دوسوسور ژبه د یوه نظام په توګه تر څېړنې لاندې ونيوه. او تشریحي ژبپوهنه یې له تاریخي ژبپوهنې بېله کړه. تر دې وخته پورې د پوهنتونونو د ژبپوهنې څانګې ډېرې په تاریخي ژبپوهنې بوختې وې. دوسوسور داسې نظر درلود؛ چې نښه یا علامه کلمه ده. او کلمه د ژبې بنسټ دی. نوموړي له دال او مدلول څخه خبرې کولې. چې د نښې یا علامې دوه عمده برخې دي. د دوسوسور دا پورته نظر پنځوسو (۵۰) کلونو پورې ژبپوهنه تر خپلې اغیزې لاندې نیولې وه. د جوړښت پېژندنې په دوره کې چې شلمې پېړۍ په لومړۍ نیمایي پورې اړه لري د ژبپوهنې عمده کړنې د ژبې صرف او غریز نظام و. د ژبپوهنې په دې دوران کې د پراګ په مکتب کې متن مطرح شو. بیا ورپسې د پراګ په مکتب کې خبرو اترو (ویلو اوریدلو) د تحلیل په برخه کې ښه زیری ګڼلای شو. دغه مکتب په رول لوبونه او دنده پالنه (Functionalism) باندې باور درلوده.

همدا راز په ۱۹۵۷ ز کال نوام چامسکي د ژبپوهنې په برخه کې درېيم انقلاب د نړيوال گرامر او د ماشوم د ژبې د زده کړې په اړه د نظرياتو په وړاندې کولو سره رامنځته کړ. دا نظريات د ژبپوهنې په پوهه د يوې مهمې نظريې د اډانې د رامنځته کېدلو لامل شو. چې توليدي گرامر ورته ويل کېږي. د دغه انقلاب په دې سبب د پاملرنې وړ دی. چې دی په ژبپوهنه کې وينا پوهنه (نحوه) بنسټ گڼي. او د ژبپوهنې له پاره يې غونډه (جمله) د مطالعې واحد وټاکله. پردې بنسټ ژبپوهنې يو تکويني بهير پرمخ وړی. په شمالي امريکا کې له ۱۹۵۰ ز کال څخه تر اوسه پورې د نوام چامسکي ليد لوری او د توليدي ژبپوهنې په نوم د هغه مېتود پلويان لري. دامېتود د لومړۍ جملې په سطحه باقي پاتې دی، او تر جملې وړاندې نه ځي. دويم دا چې د دکارت د عقل پالنې په تفکر باندې باوري دی. يعنې دا ټکی د انسانانو د ژبنۍ پوهنې يوه برخه ده. چې د زوکړې له لومړۍ شيبې څخه له دوی سره نړۍ ته راځي. پردې بنسټ بايد په دې سره باوري او معتقد وي چې؛ د ژبې ځينې ځانگړنې ذاتي او فطري دي.

په همدې بهير کې د شلمې پيړۍ د شپږمې لسيزې په شاو خوا کې يو شمېر پوهانو خپل نظريات څرگند کړل، چې په ژبپوهنه کې څلوم انقلاب ورته ويل کېږي. دوی د پراگيانو د مکتب تفکر چې د چامسکي د ژبپوهنې د نظرياتو سيال او رقيب و. راژوندی کړ. يعنې چامسکي (جمله بنسټ گڼله) او د دکارت د عقل پالنې په فلسفي نظر باوري و. د څلورمې پېښې ارزښتناکه او عملي بڼه درلوده. او ددې نظريې خاوندان په دې باور و. چې د ژبې د مطالعې واحد بايد (ويل او اوريدل) وي. پردې بنسټ دا نظريه له فلسفي پلوه د تجزيې وړ وه. دا انقلاب ژبپوهنه له ټولنپوهنې سره ګډه گڼي، خو د چامسکي نظريه ژبپوهنه د ارواپوهنې او په پای کې له ژوند پوهنې

سره مانوسه گڼي. وروستی پېښه څرگندوي هغه څه چې په تصور او خیال کې جوړ شوي له دې څخه ډېر ارزښتناک دي او دا ښکاره کوي چې هغه جمله په یوه متن پورې اړونده ده. ان تر دې چې که ساده هم وي. معناوې لري: خبري محتوا او منځپانگه (دڅه شي په اړه خبرې کېږي) او ددې محتوا په بیان کې په کومه بڼه تعامل ټینګیږي. دویمه معنا داده؛ چې دا جمله د یوه متن د اجزا Component په توګه څومره په متن جوړونه کې مرسته کوي. د څلورم انقلاب بنسټ (ویل او اوریدل) جوړوي. او هېڅکله جمله د یوه خپلواک واحد په توګه نه څیږي. تل په متن کې څېړنه کوي. دا سمه ده چې دا علامې او متعارفې بیلګې په توګه ژبني واحد او توک متن دی. ولې سره له دې هم باوري دي چې ان تر دې یوه کلمه هم کیدای شي متن وي؛ لکه (غورځنګ) یعنې متن ټاکلې اندازه نه لري. (مخ ۲۳۵:۴) د پورته یادونو څخه دا پایله په لاس راځي. چې؛ ژبپوهنه **Linguistics** هغه پوهه ده چې د ژبې څرنگوالی ماهیت د پوهنیزو او معاصرو مېتودونو پر بنسټ مطالعه کوي. او د بیلابیلو ژبو کورنۍ، د هغویو تر بله تاریخي بدلونونه او اړیکې ډلبندي او تشریح کوي. په ټولیزه توګه په ژبپوهنه کې ژبه او دوو اړخونو څخه څېړل کېږي. ژبه د وینا د ځواک په توګه یعنې هم هغه ځانګړتیا چې آدمیان له ژویو څخه په توپیر کې تر مطالعې لاندې نیسي. او پر هغه شته قوانین څېړل کېږي. (مخ ۱۴:۱۷) او بل اړخ ټولې مورنۍ ژبې څېړي د ننۍ نړۍ د کاریدونکو ژبو معلومونه، ودې او د وروستیو څېړنو کې چې د ژبپوهانو له خوا شوي دي. د نړۍ د ژبو شمېره ۲۰۰۰ څخه ډېره نښي. چې په ځینو ملتونه او په ځینو د ګوتو په شمېر وګړي خبرې کوي څرنگه چې ټولنې تل په بدلون او تحول کې دي. او له انقلابونو څخه اغیزمنې کېږي او هېڅ کله هم ثابتې نه شي پاتې کېدای پر همدې بنسټ په

خپله طبعي ځانگړتيا خپل اصول بدلوي. چې ژبه هم په ټولنيز چاپېريال کې د خپل ماهيت پر دليل چې هغه ټولنيز والی دی. يو ثابت پايښت نه لري. او تل د ټولنې له بدلون سره تحول او بدلون کوي. چې د ابدلونونه او تحولات د ځانگړو ژبنيو قاعدو او قوانينو پر بنسټ منځته راځي، چې د دغو بدلونونو پېژندنه د ژبپوهنې د کار په محدوده کې ده. دا محدوده بيا بېلابېلې برخې او څانگې لري. د ژبې مطالعه يوه پراخه ساحه راڅپاري، چې د ژبې ټول اړخونه، مميزات، ډول ډول پړاونه په عينې وخت کې او تر يو سرليک لاندې مطالعه او څېړل کېدای. پر دې بنسټ ژبنيو پديدو څېړونکو او ژبپوهانو د پلان او موضوع سره سم او په څېړنه کې د اسانتياوو په موخه په لاندې څانگو وېشل کېږي: الواکي (نظري) ژبپوهنه Theoretical Linguistics داو سنيو، معاصرو پوهنيزو مېتودونو سره سم، د پوهنيزو ليدنو او مشاهداتو په اغېزمنتيا د ژبې په اړه د حقايقو په راسپړنه او د کلياتو، پر نسيبونو او تعريفونو په تاسيس بحث کوي. د بې پوره او بشپړې منظمې تيورۍ ټولگه رامنځته کوي. چې د ژبو په اړه په ټوليز (عمومي) او ځانگړي ډول صدق کوي. نظري ژبپوهنه د څېړونکي د موخې او اړتيا له پلوه کېدای شي، په داسې څانگو وېشل شي چې له بې خوا دنړۍ د ژبو له بنسټيزو کورنيو سره د تاريخي تړاو له پلوه سمون ولري او له بل پلوه په ډېرو محدودو او فرعي څانگو وېشل شي، چې په تر تيب سره د لومړۍ برخې وېشنه لکه د اندو او ويايي، سلاوي يا د آريک ژبو ژبپوهنه او دويمې وېشنې له پاره چې فرعي څانگې دي، لکه د آرياني ژبو اوندو آري ژبو ژبپوهنه، چې دواړه په آريک ژبې پورې اړوندېږي. د نظري ژبپوهنې د څانگو له تشرېح څخه موخه په هغو څانگو باندې دهغې وېشل دي چې د ژبې د څېړنې علمي مېتود او برید پولي ټاکي، ځکه دا څانگې ټولې

سره تړنې او په ځينو برخو سره ننوتې دي؛ کېدای شي د ژبپوهانو د ژبو هانو د څېړنې وړ وگرځي.

علمي او تطبيقي ژبپوهنه Applied Linguistic عبارت له هغې ژبپوهنې څخه ده، چې د ژبنيو مسایلو د حل او روښانتیا له پاره د ژبپوهنې په اړه د نظرياتو، مېتودونو او موندنو له کارولو څخه بحث کوي. د تطبيقي ژبپوهنې ساحه ډېره پراخه او ارته ده. او د بهرنيو ژبو زده کولو او ورزده کولو، د ژبې د تدریس په ساحه کې د اړوندو موضوعاتو د تدریس لکه د ژبې گرامر، متنونه، املا، انشا او داسې نورو څخه کار اخلي. همدا ډول: کلتورليکنه، ژباړه او تفسیر، سبک پېژندنه، ژبني اختلالات، د وینا تحلیل او د لوستلو مېتودونه هم رانغاړي. ژبپوهنه د ژبې له تیورکي او نظري مطالعاتو څخه پرته نشي رامنځته کېدای، پر دې بنسټ عملي یا تطبيقي ژبپوهنه په الواکي (نظري) ژبپوهنه ولاړه ده. د ربیمه څانگه چې ده زده کړیزه ژبپوهنه Educationnal Linguistics ده هغې ته وایي، چې د پوه ولس، هېواد او یا هم سیمه ییزې ژبې د زده کولو او ورزده کولو بهیر په ښوونیزو، تحصیلي او اکاډمیکو ځایونو کې تریخت او مطالعې لاندې نسي او پر مخوړي چې Pedagogical Linguistics هم ورته ویل کېږي. په همدې توگه د سواد زده کړې بېلابېل مسایل مطالعه او ژبښودنې پر مختللي مسایل او موضوعات لکه ادبي سبکونه، ارزونه، کلمې او د ژبې کارونه او په هر اړخیزه معنا د ژبپوهنې پکار اچونه، په متونو او عملي برخو کې د ژبې کارونه او لارې چارې د ښوونکو او زده کونکو تر منځ د خبرو اترو ماهیت تر مطالعې لاندې نسي. بله ټولنیزه ژبپوهنه Socialinguistics ده هغه ژبپوهنه چې د ژبې د لارو چارو یو کېدل دانساني ټولنو سره په ځانگړې توگه: نژاد، نژاد پالنه، طبقې، قشر، جنس او ټولنیزو ادارو له مقولو

سره په اړیکو کې تربحث او مطالعې لاندې نسي. ټولنیزه ژبپوهنه د ژبې او ټولنپوهنې تر منځ توپیر په نظر کې نسي. ولې د ژبې ټلنپوهنه د ټولنپوهنې له لید لوري ګرځوته لېوالتیا لري. په دې معنا که په ټولنه کې بدلونونه منځته راځي هممال په ژبه کې هم بدلونونه څرګندېږي څرنگه چې ټولنه تل د بدلون په حال کې ده او وي، ژبه هم ورسره تحول او بدلون مومي. په همدې بهیر کې بله څانګه تاریخي ژبپوهنه Historical Linguistics ده عبارت له هغې ژبپوهنې څخه ده، چې د ژبې جوړښت، منځته راتګ نظام بدلونونه د تاریخ په ټولو پړاوونو کې یعنې له پیل تر پایه مطالعه، بحث، څېړنه او تشریح کوي. د پوې ژبې لرغوني او وروستني ژانرونه، فورمونه او ډولونه له پلټنې او یا د بېلابېلو ژبو له پرتلنې څخه دا په ډاګه کېږي، چې ځینې ژبې سره خپلوي لري او ځینې نه لري. لکه اندواریایي کورنۍ ژبې په همدې توګه کېدای شي چې ښې بیا ورغول شي او ښکاره شي، چې په یوه فرضي ژبه کې مخکې تردې چې لیکنې سوابق یې شتون ولري دغه سوابق موجود وو. د بېلګې په ډول د اندواریایي ژبو د مورینې ژبې p^* په هغه p پورې اړوند کېږي چې د سانسګرېټ ژبې $pito$ په کلمه کې دې او په انګلیسي کې د Father د ګلمې په (F) پوره اړوند کېږي، چې د (پلا) په معنا ده. په همدې ډول بله څانګه تشریحي ژبپوهنه ده عبارت له هغې ژبپوهنې څخه ده چې د ژبې جوړښت، نظام، بدلونونه د تاریخ په یوه ټاکلې پړاو کې تر بحث او څېړنې لاندې نسي د ژبپوهنې دا څانګه د ژبپوهنې نورو څانګوته د بنسټ او سربیزې حیثیت لري. د تشریحي ژبپوهنې برخې: غږپوهنه، فزیکي غږپوهنه، د غږونو وټونځي، کلمې (صرف) مورفولوژي، وینا پوهنه (نحو) پوهه ده. سربېره پردې د ژبپوهنې بله څانګه پرتلیزه ژبپوهنه Comparative Linguistics ده چې له تاریخي ژبپوهنې سره نږدې

تړاوتلري او بېلابېلو ژبو (بوي کورنۍ يا بوي خانگي) او يا هم د بوي ډلې يا هم د دوه کورنيود ژبو) ځانگړنې، اړيکې او تړاو تفاوتونه سره پرتله کوي چې له تاريخي پلوه له ستې رابېلې شوې وي او يا له بېلو ستوڅخه وي. ددې ژبپوهنې موخه داده چې د اړوندو ژبو ستې او لومړنۍ ژبې جوړښت او نظام له هغو قاعدو، اصولو او پرنسيپونو سره سم چې لري يې بيا ځلي ورغوي، دستې يا لومړۍ منشا ژبې د ژبنۍ جوړښت ښې چې د دې پوهې دمېتودونو سرسم وي اټکلي (فرضي) خوبښت او اصل ته نږدې وي، تاريخي پرتليزه (مقايسوي) ژبپوهنه نړېوال اصول ته نږدې وي. تاريخي پرتليزه (مقايسوي) ژبپوهنه نړېوال اصول او قواعد لري، چې (پرتليزو اصولو) په نوم ياديږي. ځنې کسان دې ځانگې ته اوس هم پرتليزه لغت پوهنه Comparative Philology يا پرتليزه ژبښودنه Comparative grammar اصطلاوي کاروي. د دې ليکنې په بهير کې بله څانگه هم مقابله يې ژبپوهنه Contrastive Linguistics کاروي. ددې ليکنې په بهير کې بله څانگه هم مقابله يې ژبپوهنه ده، چې د دوو يا څو ژبو جوړښت، بدلون او نظام چې له تاريخي پلوه سره اړيکې لري يا يې نه لري د پوهنيزو موخوله پاره، يې مقابله کوي. د پرتليزې او مقابله يې ژبپوهنو توپير په دې کې دي، چې په پرتليزه ژبپوهنه کې هغه ژبې سره پرتله کېږي، چې له تاريخي پلوه سره اړوندې وي يعنې له بوي ريښې څخه وي لکه (دري، تاجکي، پارسي) ^(۲۳۷، ۴) چې په لسگونو پېړۍ پخوا سره هم ريښه وې او وس د درې بېلابېلو هېوادونو او قومونو ژبې دي (پارس، تاجيک او دېگان يا تاجيک) او د داراز ژبپوهنه پرتله کې د ژبو تاريخي تحولات هم په پام کې نيول کېږي لکه (دري او منځنۍ پارسي) ولې په مقابلوي ژبپوهنه کې سره اړوندې ژبې (همريښه) لکه (دري او منځنۍ پارسي) او يا نا اړوندې

(پښتو او عربي) دواړه سره مقابله کولای شي په دې پرځه کې تاریخي بدلونونه په پام کې نه نیول کېږي. په همدې توګه بله فلسفي ژبپوهنه Philosophical Linguistics ده. دا د ژبپوهنې هغه څانګه ده، چې د ژبې ونډه د ژبې د درک سره په اړیکه کې او د فلسفي مفاهیمو تشریح او د اندونو فلسفي حالت او ژبني مېتودونه تر مطالعې لاندې نیسي. بله څانګه چې ده هغه سیمیه ییزه ژبپوهنه Areal Linguistics ده د جغرافیاوي سیمو څېړنه او مطالعه ده چې ځانګړنه یې د ګډو ژبنيو ځانګړنو درلودل دي. ژبني سیمه چې کله ورته Sprachbund هم ویل کېږي، له ټولو کورنۍ څخه په ډېرو پورې اړوندې ژبې لري، خو ګډې ځانګړنې هم شتون لري، چې د کورنیو په نورو غړو کې لږترلږه پوه یې شتون ونه لري، د بېلګې په توګه (نچ) غږونه د سهیلی افریقا په سیمه کې په څومتفاوتو او بېلابېلو ژبنيو کورنیو کې شته دي. بله جغرافیایي ژبپوهنه Geolinguistics هغه ژبپوهنه ده چې په نړۍ کې د ژبو جغرافیاوي وېش او دهغوی د سیاسي، وټیزو (اقتصادي) او کلتوري حالت په پام کې نیولو سره مطالعه کوي او Geographical Linguistics هم ورته ویل کېږي. دا ګړنې (اصطلاحات) په ځانګړې معنا سره هغو پېښو ته کارول کېږي، چې د ګډو دودونو بڼې یا دلته جغرافیا، د ښارونو په لهجو پورې اړوند مطالعات او انساني جغرافیا ته له ژبني او ټولنیز پلو سره اړیکه ورکوي. د ټولو ژبې ګډو د ډول ډول بڼو بدلونونه او ورتوالی د سیمو او جغرافیایي حوضو پر بنسټ په ټاکلو نقشو کې ثبتوي. دې ډول نقشو ته (ګډو دیز اطلس) ویل کېږي. دا څانګه کله کله د ګډو د پوهنې په نوم هم یادېږي. همدارول بله اروایي ژبپوهنه Psycho Linguistics ده: دا هغه ژبپوهنه ده چې د ژبني سلوک او ذهني تګلارو (مهارتونو) او بهیرونو تر منځ متقابله اړیکه، چې

دسلوک بنسټ او بېخبنسټ (زیربنا) گڼل کېږي مطالعه کوي. پخوا ورته د ژبې ارواپوهنه ویل کېده، د ماشومانو په وسیله د ژبې د کسبولو مطالعې ته ډېری وخت پرمختیایي اروایي ژبپوهنه Developmental Psycho Linguistics ویل کېږي کله چې داروا پوهنې د نظریو او بهیرونو د وړاندې کولو له پاره د یوه توکي (عنصر) په توګه د ژبې په کارولو باندې ټنګاروي، دارواپوهنیزې ژبپوهنې Psycho Linguistics ویل کېږي. بله نوعي ژبپوهنه ده یا د ژبې ډول پېژندنه Typology Of Language ده، چې د ژبو ترمنځ جوړښتي ورتوالی پرته د تاریخ په پام کې نیولو سره مطالعه کوي. د ژبو ډولونو پر تله په ځانګړې توګه د ژبو ترمنځ په هغو موادو کې د اړیکو د ټاکلو له پاره هڅې دي، چې پر وراثتي بنسټ باندې د ډلبندي، د منلو او تایید له پاره تاریخي لاسوندونه او مدارک په واک کې نوي، چې په دې برخه کې څومقولي پېژندل شوي دي. بېلونکي تحليلي یارښه یي (Analytic isolating or too) ژبه هغه ژبه ده چې کلمې یې بدلون نه منونکي دي او نحوي اړیکې د کليمو د سمون او ترتیب له لارې بیانېږي لکه: چيني او ویتنامي ژبې. بل ترکیبي یا تصریفي (Inflected inflectional) ژبه چې د تحلیلي مقولې په تقابل کې واقع ده، په دې ډول ژبو کې کلمې ډول له یوه څخه ډېر مورفیمونه لري خو د دې مورفیمونو او کلمې د لیک جوړښت ترمنځ سمون شتون نه لري ددا ډول ژبو بېلګې: لاتیني، یوناني، پښتو، دري او عربي غوندې ژبې دي. همدارول پیوندي ژبه (Agglutinative or Agglutinating) هغه ژبه ده چې کلمې یې یوه له بلې سره د څنګ په څنګ اېښودلو سره جوړېږي او اوږده لړۍ منځته راوړي لکه جاپانی، ترکی او سواحلي ژبې. همداراز خو ترکیبي ژبه (Incorporating or Polysynthtic) چې د کليمو بڼه یې پېچلې او اوږده ده، د پیوندي

او تصريفي ځانگړنو آمېزه لري او د ډېری کليمو کارونه يې د بشپړو غونډلو (جملو) د کارونې په څېر دي. دا ډول ژبه د استراليا په ځايي يا بومي ژبو کې ليدل کېږي.

رياضيکي ژبپوهنه (Mathematical Linguistic) هغه څانگه ده چې د ژبې حسابي او رياضيکي ځانگړنې مطالعه کوي لکه د متنونو احصايوي ځانگړتياوې د زنځيري ټولگو (مجموعو) جبري مطالعه، د صوتي ځانگړنو مطالعه د ژبنيو نيزو قاعده الگوگانې او په محاسبه کې د ترکيب او تجزيې لوگاريتمونو کشف تر څېرې لاندې نيسي. په همدې توگه د متن ژبپوهنه يا (Text Linguistics) عبارت له هغې ژبپوهنې څانگې څخه ده چې ليکلي او ناليکلي متون لکه توصيفي د خبرو اترو يا نندارې صحنې او داسې نور تر څېرې لاندې نيسي. دا پوهه د يوه متن د برخو د تنظيم او اړيکو مېتود يوله بل سره د مفهوم لرونکي او بشپړ متن منځته راتگ په موخه په پام کې نيسي. ځينې ژبپوهان د اېښه گڼي چې ټول ناليکلي يعنې شفاهي متن په ځانگړې توگه له پوې جملې څخه ډېرې اوږدوي د تحليل او تجزيې تر سرليک لاندې وڅېړي.

انسان پېژندنې پورې اړونده ژبپوهنه (Anthropological Lingyistics) د ژبپوهنې هغه څانگه ده چې د ټاکلي ټولنې د ژبې کلتور (دودونه يا خوښودو ژبو او کورنۍ جوړښت) تر منځ اړيکې څېړي بشري پوهانو د ژبې په برخه کې مېتودونه مطالعه کړي دي چې په بېلابېلو فرهنگونو کې د کورنيو خپل منځي اړيکې بيانېږي او دوي په دې برخه کې څېړنه کړې ده ، چې دوگړو په ځانگړو ټولنيزو ، فرهنگي چارو لکه ملي ، مذهبي مراسمو ، رسمي غونډو ، جرگې ، د خوښۍ مجلسونه او داسې نورو کې يو تړبله څه ډول روغبړ کوي وروسته بيا دوي د دغولاسته راوړنو او موندنو ته د پوې

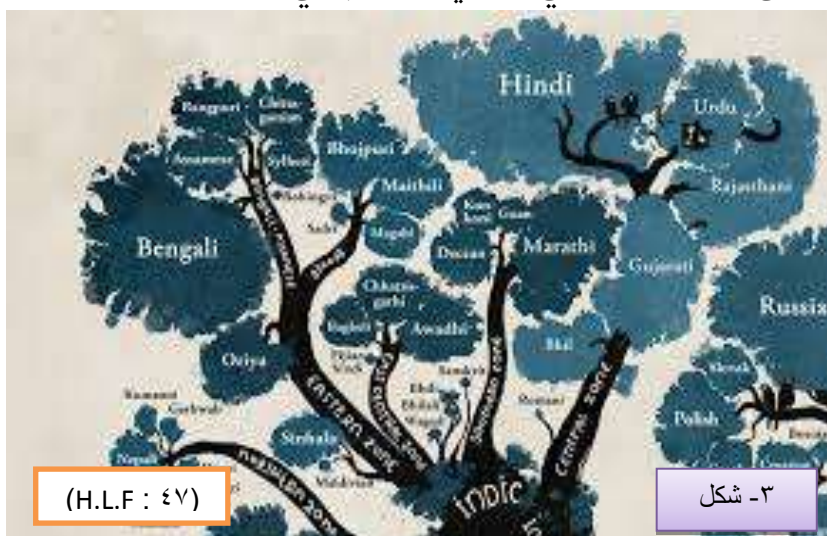
ځانگړې ټولنې له ټولنيز جوړښت سره اړيکه ورکړې. د ژبې دوگړپوهنې دولستنې (مطالعې) ځينې ځانگړې د ژبپوهنې په سوسيالوژي (Sociolinguistics) او پـــــــه اتـــــــوگرافي اړيکـــــــو (Etnography of communication) پورې اړوند بڼې. ژبپوهنه له پورته يادو څانگو څخه پرته نورې ځانگړې هم لري چې هغه زما د ليکنې له چوکاټ څخه بهر بڼې او د ژبپوهنې په ځانگړو آثارو او قاموسونو کې شتون لري. ماته هغه اندازه ځانگړې را واخيستلې کوم چې د فيلالوژۍ د اړينې برخې جزو ي.

۴- دنړۍ د ژبو کورنۍ:

څرنگه چې ژبپوهنه د ژبو په اړه هراړخيز معلومات وړاندې کوي نو پر همدې بنسټ د ژبو، ژبپوهنې او فيلالوژي پوهانو د خپلونه ستړې کېدونکو سپړنو او څېړنو په ترڅ کې دنړيوالو ژوند يو شمېره لږ وډېره د څلور زره ژبو په شاوخوا کې بنسټلې ده او آن چې له دې هم لږ بېرې، چې دا بيا په اصلي او فرعي خپلوانو ژبو وېشل شوي دي د دغو څېړونکو په آند ټولې ژبې له يوې يا څو ژبنيو مورينو څخه چې د ژبونيا گڼل کېږي رامنځته شوې دي او هرې يوې ژبې په خپل ځانگړي بهير سره تکامل کړی دی. د دغه بهير او بشپړاوي په اړه دوه اندونه شتون لري، چې په واقعيت کې دواړه نظره په يوه چورليز او محور راڅرخي: الف شجري نظريات (Tree theory) چې د لومړي ځل لپاره الماني پوه شلايشر (A. Scheicher) لخوا وړاندې شوې هغه په دې باور دی چې ټولې بشري او د بشپړتيا په بهير کې ژبې ديوي او د دې ژبې سره داسې اړيکه لري لکه ديوي ونې بېلابېل بڼا خونه او دې اړيکته نسبي يا جينتيکي اړيکې وايي. د ځمکې پر مخ بېلابېلو سيمو کې پراخې ژبنۍ ساحې شتون لري چې د ژبو ډلې يې د گرامري جوړښت سره ورته والی، کلمو او د بيا طرزو، ريښې د ورته والي پر بنسټ ژبپوهانو دنړۍ ژبې په

سترو کورنیواو ډلوچې د غړپوهنې اونورو گرامري او کلمه یی جوړښتونو کې څرگندې خپلوی سره لري وېشلي دي او د ژبو د کورنۍ (Family of Language) په نوم یادېږي.

پورته یاده ډلبندي کې د ژبو یوه ډله کولای شي د کورنۍ ونه برابره کړي، چې دهغوي نسبي مهالي تړون یا زمان بندي څرگندوي. په ډېره ځیرنې یعنې دقیقې پرتلنې سره د هرې کورنۍ غړي یوه یوه ژبنۍ څانگه رامنځته کوي دا ډلبندي ډېرې گټې لري چې یوه یې داده د ژبو په پراخه او پېچلې ډلبندي کې تریوې اندازې د ژبو پراړیکو او تړاونو کې چې یو تر بله یې سره لري ستونزې رالېږه وي. د بېلگې په توگه به دلته د (اندو اروپایي ژبو کورنۍ) څخه اندوآریایي یا هندي څانگه وښايي

په دې ډلبندي کې هر ښاخ د یوې ژبې په توگه غځېدلې دی او له یوې تنې څخه بېلې شوې دي چې هغه هم داروپایي کورنۍ چې له هغې څخه نورو ژبو تکامل کړی. څرنگه چې دا ژبې یوه له بلې سره نسبي اړیکې لري نو په

همدې بنسټ په اندو اروپايي ژبو کې د مور کلمه داسې ترپرتليزې سپړنې
 لاندې نيسو: اندو اروپايي ژبو کې مور (*mātā) کلمه، اوستايي
 (mātar)، زړه فرس (mādar)، سانسگرېټ (mātar)، سلاوي (māti)،
 يوناني (meter)، لاتين کې (māter)، ليتواني (motė)، الماني
 (muoter)، تخاري (mācer)، آيسلنډي (modir)، اېرلنډي (māthir)،
 البانيايي (motër)، ارمني (mary)، دري (mādar)، اورمړي (mawa)
 او پښتو (mor). (۲۳:۴)

څرنگه چې پورته يادونه وشوه په ټولو اروپوندو ژبو کې اصلي ريښه ساتل
 شوې او آن کلمه په لږالون بدلون تلفظ کېږي.

ب دويمه نظريه څه بيزه نظريه ده (Wavetheory): په لومړي سر کې
 شمېټ (J.schmidt) لخوا وړاندیز شوه. نوموړي ژبني بدلونونه او تحولات
 هغو څپو په څېر گڼل کوم چې اوبو کې د ډبرې د لوېدو پر مهال رامنځته
 کېږي، چې له يوې مرکزي سرچينې څخه خپرې شوې وي. په دې نظريه کې
 هره څپه دخپلې مخکېنۍ څپې پايله او دخپلې وروستۍ څپې درا
 څرگندېدو سبب کېږي.

که چېرې دا دواړه نظريې سره پرتله کړو نو وبه گورو چې شجره يي نظريه
 د بدلونونو د پېښېدو څرگندونکې توصيف او څپه بيزه نظريه دخپرېدو
 توصيف دی. په اوسنيو شرايطو کې ژبپوهان د ژبو په څو کورنيو باوري دي
 او حساب پرې کوي. د دې ژبنيو کورنيو ترمنځ د دقيقو اړيکو او څېړنو په
 پايله کې موږ تراوسه هم دې موخې ته نه يو رسېدلي چې يوه واحده او
 بيليزه ژبه پيدا کړو. ولې د ژبپوهان د څېړنو په ترڅ کې په دې يوه خبره سره
 يوالي لري چې دنړۍ په ټولو ژبو کې ژبني نسبتاً يوډول ځانگړنې شتون
 لري، چې دنړيوال گرامريا (Universangrammar) په رامنځته کېدو او

شته والي باوري دي او د ځانگړنوپه رابرسېره کولويې بوخت دي. او په دې ترڅ کې يې په نړيواله کچه د ځينو کورنيو شتون منلی دی. چې په لاندې توگه به دهرې يوې کورنۍ په اړه څه ناڅه معلومات وړاندې کړو.

۴-۱ اندو اروپايي کورنۍ:

له نوم څخه يې څرگندېږي چې له هند څخه تر اروپا پورې پراخې سيمې رانغاړي او بېلابېلې ژبې په کې شاملې دي، خو تاريخي پيښو ځېنې اندو اروپايي ټبرونه يوبل سره لرې کړي او ډېری يې سره نږدې کړي دي چې اوس په اندو اروپايي کورنۍ کې ځينې داسې ژبې موندل کېږي چې ډېرې همړنگي (تجانس) سره لري په ټوليزه توگه په دې کورنۍ کې دوه سوه ژبې او دوه ميليارده ويونکي لري، چې دنړۍ نيمايي وگړنيزه ټولنه رانغاړي او په لاندې بېلابېلو ډلويا گروپونو کې شاملې دي.

ډ: سلاوي ډله يا گروپ:

رومانيايي، ساريني، ايټاليوي، کرسې، پرووتسال، اوکسيتياني، کاتلان، اسپانيوي، پرتگالي او فرانسوي پهلکې رازي.

بې: جرمانیک ډله:

ايسلنډي (سويډني، ناروېژي، ډنمارکي) سکندنيایي، الزاسي، افريقايي، هنډي، الماني او انگليسي په برکې نيسي.

ز: سلاوي ډله:

کرواتي، صربي، سلاوياني، بلغاريایي، اوکرايني، بېلاروسي (سپينه روسي)، روسي پولنډي، سلواکيايي، چېکي په کې داخلي دي.

خ: سلتې گروپ:

واکوسي، گالي، اېرلنډي او بریتانوي په کې شتون لري.

ټ: بالتې ډله:

لېتواني او لاتوي ژبې په کې شاملې دي.

نېپېلابېلې ډلې:

د کولایانو، ارمني، یوناني او البانيایي ژبې کې شاملې دي چې همدا مهال دا اندو اروپایي ژبې شمېرل کېږي.

ډ: آریک ډله:

(الف) آریاني څانګه: پامیري ژبې، اورمړي، پراچي آسي، کردي، بلوخي، پښتو، پارسي، دري، تاجکي، په کې شاملې دي.

ب: اندو آری څانګه: نیپالي، اسامي، بنگالي، گجراتي، مراټي، سریلانکايي، سینهالي، پنجابي، سنډي، اردو او هندي رانغاړي. (۸۸-۹)

ج: دارډیک: انکو، پشه یي، نورستاني او نورې ژبې په کې شتون لري.

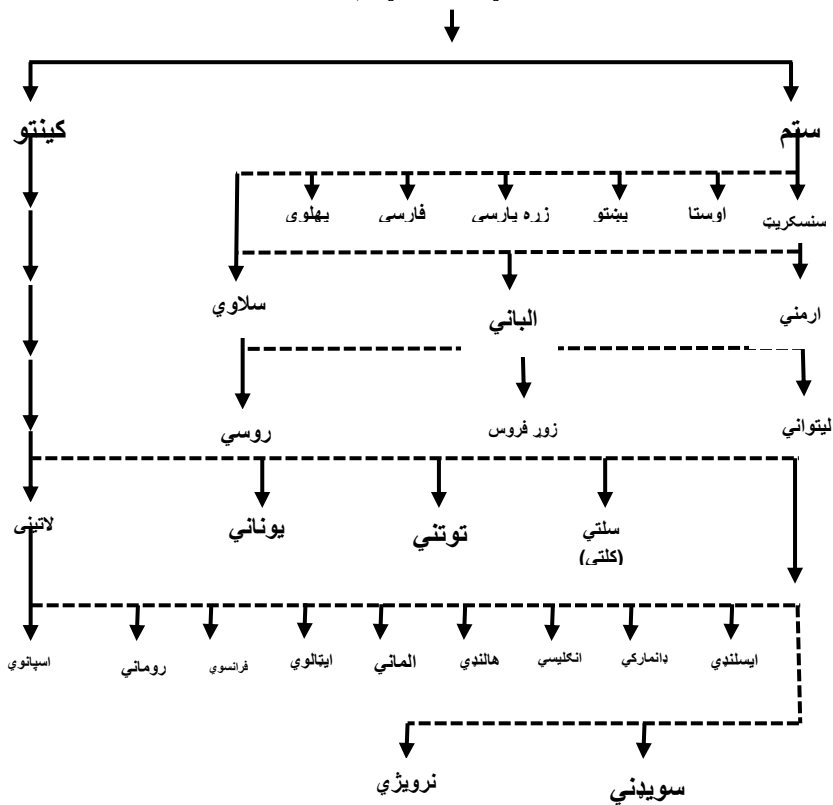
اروپایي تېروونه میلاد څخه لږ تر لږه پنځه زره کاله پخوا د اوسنۍ روسیې هېواد سهیل لور ته په پراخه سیمه کې د سایبریا سهیل ته په دښتو او غونډیو د اورال په بحیره، د خزر بحیرې شمال، او د قفقاز شمال ته اوسیدل د هغو شواهدو او لاسوندونو له مخې یې لاس کې دي، اندو اروپایي تېروونه له څلور زره تر درې زره مخزېږد کلونو په شاوخوا کې د لویدیځې نړۍ لور ته ولېږدیدل او د درې زره مخزېږد کلونو په شاوخوا کې یې یو پراخه سیمه د ختیځې اروپا له مرکز څخه د آریانا تر شمال پورې په واک کې درلود، همدا مهال اندو اروپایي تېروونه لیږد او مهاجرت بیلابیلو خواوو او بیلابیلو سیمو ته پیل شو او له هند څخه تر اروپا شمالي برخو پورې میشت شول، له همدې امله دا تېروونه د لرۍ په بیلابیلو برخو کې د اندو اروپایي په نوم یادېږي. ددې له خپل اصلي ټاټوبي مهاجرو او په هېواد د میشتو قومونو ژبې د یوې یوازیني (واحدې) نیا (مورینې) اندو اروپایي Proto Indo European په نوم یادېږي، رابیلې شوې

دي، د دې نيا په مورينې ژبې څخه هېڅ سند السوند او اثر په لاس کې نه شته، چې مخامخ هغه وڅېړل شي. له دې امله ژبپوهان د هغې ژبښودنې (گرامر) جوړښت او غړيز سيستم تعقيبولو له پاره اړ دي، چې د هغې څخه د بېلو شوو او رامنځته شوو ژبو مقابله او پرتله وکړي او له دې لارې څخه د ژبني قواعدو ته لاس (کشف) او راوباسي. اندو اروپايي اصطلاح په نولسمه پېړۍ کې د فرانس بوب Franz Bopp له خوا وړاندې او وضع شوې ده، د په خپله څېړنه کې سانسگرېټ زړه يوناني، لاتيني او زړه پارسي د يوې کورنۍ ژبې وگڼلې او په خپلو او په پای کې دې پايلې ته ورسیده، چې د پورته يادو ژبو دمخکېنۍ اصلي مورينې ژبې شتون حتمي دی، چې هغه ژبه له اندو اروپايي مورينې څخه عبارت دی، آلماني ژبپوهانو د اندو گرمانیک Indo Germanic اصطلاح وکاروله، دوی باور درلود چې د دې ژبو بنسټ له بوي خوا هند او له بلې خوا آسلنډ او جرمني ايسلنډ دی کله چې دا اصطلاح په هندي پيل کېږي په جرمني بايد پای ته ورسېږي، چې بيا د شملي پېړۍ په لومړيو کې انگليسی ژبپوهانو د اندو اروپايي پرځای (آريايي) اصطلاح کاروله، څرنگ چې دې نوم، آريايي ټبرونو او آريايي ژبې (آريک) پورې اړه درلوده، د اندو اروپايي ژبو له پاره مترکه او له کاره ولويده، د اندو اروپايي لومړنيو ټبرونو پنځيدل، ډبريدل او خپرېدل د اندو اروپايي ژبو د پراخېدلو خپرېدلو او دودېدلو سبب هم شول، چې له دې اندو اروپايي لومړنۍ ژبې څخه د ژبو خوډلې (گروپونه) رامنځته شول؛ چې پوهانو د kmtون يعنې د اندو اروپايي په سل (۱۰۰) کلمه کې د (k) ک نا خپلواک غږ (کانسوننټ د بدلون او بشپړتيا له مخې د دې ډلو دريځ ټاکلی او ځانگړی کړی دی.

د ستم (Sata) ډله					د centum (کنتم) ډله		
szimta	لتواني	Satam	اوستا	Cet	ايرلنډي	Centum	لاتيني
cbto	سلاوي	sata	سانسکرېټ	kant	تخاري	Ecatan	يوناني
	البانيايي		ارمني		حتي		سليتي

د ستم او کتم پر اساس

آريايي هندواروپايي ژبي

د ځينې پوهانو د پوهاوي له پاره دا ژبه د نړۍ په بيلابيلو سيمو او د هغې په جغرافيايي موقعيت کې په لاندې توگه ډلبندي کړې ده؛ لومړۍ ډله چې په دې ډله کې د ساتم گروپ ټولې ژبې شتون لري. ددې ډلې د غړې پوهنې او گرامر جوړښت په سيستم کې گړندي بدلونونه او بشپړاوی راغلی دی. په دويمه ډله کې څلور فرعي گروپونه شتون لري.

الف: لوېديځې اندو اروپايي، چې عبارت دي له ايټاليک، سلتيک او گرمانیک يا جرمانیک.

ب: يوناني ډله، چې له مرکزي ډلې سره مخامخ اړيکې لري.

خ: د ختيځو اروپايي ژبو ډله، چې تخاري ژبه يې پاتې شونې ده.

څ: حتي ژبه او د د کوچنۍ آسيا ژبې دا ژبې ډېرې لرغونې دي او د اندو اروپايي نيا څخه رابيلې شوي دي. له اندو اروپايي ژبو څخه د بيلو شوو ژبو د تاريخ اوږدو کې د بومي يا ځايي ژبو سره د گډيدو او د هغو اړيکو له مخې چې ژبه يې له ټولنې سره د يوې ټولنيزې پديدې او انساني ځانگړتيا په توگه لري، په ځانگړې توگه يې بدلون او بشپړتيا وموندله، د دې ټولو ژبو سته او اصل يوه ژبه وه، چې اندو اروپايي لومړني ټبر پرې خبرې کوي او په ورو ورو يې يو تر بلې واټن پيدا شو او په وروستيو کې په بيلابيلو بڼو د انساني او بشري پوهاوي وسيلې شوې (۷۵: مخ).

۴-۲ د اندو اروپايي ژبود کشف تقويم:

الف: ۱۷۸۲ زيږدیز، ویلیام جونز د سانسگرېټ، لاتیني، یوناني، گوتي او سلتي ژبو خپلوی ته نغوته (اشاره) کوي.

ب: په ۱۸۱۲ زیږدیز: فرانس بوپ Pranz Boop یابټوي چې یوناني ،
لاتیني ، زړه فارسي او جرمني ژبې د یوې کورنۍ ژبې دي.
خ: ۱۸۱۸ ز ، راسموس ک. راسک Rasmus C.Rask د بالتو سلاوي
ژبو ، یوناني ، لاتیني او جرمني ژبو سره چې یوې کورنۍ ژبې ګڼل ثابت
کړل. (یو کورنی توب)

خ: ۱۸۲۲ ز: یاکوب ګریم Jacob Grimm د جرمني ژبو د ناخپلواو غبرونو
د بدلون او تحول قانون وړاندې او معرفي کوي.

ږ: ۱۸۳۸ ز: فرانس بوپ ثابتوي چې د سلتی ژبو ډله د اروپا د لویې وچې په
سیمو کې کارول کېږي او د اندو اروپایي ژبو خپلواکه او مستقلة ډله ده.

ښ: ۱۸۵۰ ز: آګوست شیلایشر Agast Schleicher ثابتې کړه ، چې
البانیایي ژبه د اندو اروپایي ژبو له کورنۍ څخه ده.

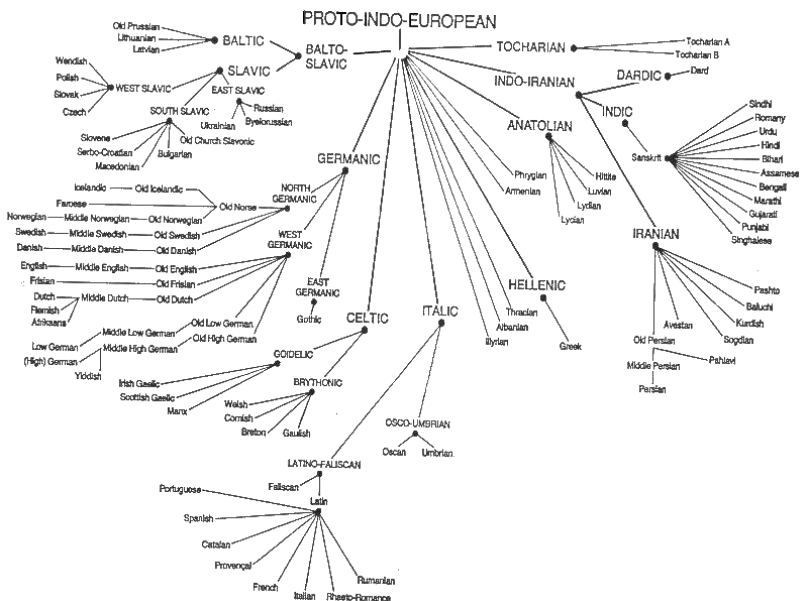
ږ: ۱۸۷۷ ز: هاینریش هوبشمن Heinrich Hubschman ثابتوي چې
ارمني ژبه د اندو اروپایي ژبو څخه ده او ددې کورنۍ خپلواکه او مستقلة
خانګه جوړوي.

ډ: ۱۹۰۲ ز: یورګین الکساندر کنودسون Jorgen knudtzon
Alexander حتی ژبه د اندو اروپایي ژبو له ډلې څخه را پیژني.

ټ: ۱۹۰۸ ز: امیل زیګ Emilsieg ثابتوي ، چې تخاري ژبه د اندو
اروپایي ژبو له ډلې څخه ده.

ڼ: ۱۹۱۵ ز: بدریچ هروژني Bedrich Hrozny په نولسمه میلادي پیړۍ
کې د راټولو شوو معلوماتو او اطلاعاتو د ټولګې پر بنسټ د اندو اروپایي
ژبو د تطبیقي ژبښود Comparative Grammar لیکنه بشپړوي. د
تطبیقي مېتود پر بنسټ ComParative method د تاریخي ژبپوهنې
په کارونې سره کولای شو د آریاني ژبو د خپلوی څرنگوالی له ډېرو مهمو

ژبو د اندو اروپايي ژبو د کورنۍ، د شجري (ونې) نظريې په چوکاټ کې په لاس را کړې، د بيلگې په توگه د مور کلمه په اندو اروپايي ژبو کې: اوستا matā، سانسکرېټ mātā، سلاوي mati يوناني meter، لاتينه māter، ليتواني motė، آلماني muater، تخاري mācer، ايسلندي modir، ايرلندي māthir، البانيايي motre، ارمني magr، پښتو mor، دري mādar، اورمړي mawa.

(H.L.F : εV)

٤ - شكل

۴-۳ اندو اروپايي پيلنې ژبې لنډ فونتيک سيستم:

اندو اروپايي لومړنۍ ژبه چې د دې کورنۍ د ژبو مورینه شمېرل کېږي د اوونا خپلواکو، شپږنیم واکو، درویشته خپلواکو درلودونکې وه؛ چې له دې ډلې څخه شپاړلس تم نا خپلواک Plosive consonant یو مېنلی نا خپلواک Fricative consonant شپږنیم واک Semi Vowel درې لنډ خپلواک Short Vowel درې بنکتنی خپلواک redaced Vowel درې پورتنی او لوړ خپلواک Long Vowel، اته غبرگ لنډ خپلواک Short diphthong او شپږ اوږده غبرگ خپلواک long diphthong درلودونکې ده. (۱۳: ۱۹-۲۱ مخونه)

۴-۴ چيني او تېتي کورنۍ:

په نړۍ کې د ټول نفوس څلورمه برخه وګړي پرې خبرې کوي چې وروسته له اندو اروپايي کورنۍ څخه د یو وګړو ژبنۍ کورنۍ ده. چيني ژبه د دې کورنۍ پیاوړې ژبه ده او د دې کورنۍ د ټول نفوس درې برخې ویونکي لري نور پاتې لږو ژبو په ترتیب او مساوي توګه د برمايي، تېتي، ویتنامي او د تاتي ژبو ډلې ترمنځ وېشل شوي دي چې دا ټولې ژبې بشپړ مشابهت نه لري او د دوي ترمنځ دخپلوۍ شتون یا واحد منشأ او یوې ګډې نړۍ ته د دې ژبو انتصاب د اثبات وړ نه دی په دې بنسټ د تېتي او چيني ژبو ترمنځ ځانګړنه یو څپیزوالی او آهنگ دستګاه دهغوي بشپړه ځانګړنه ده په دې ډول ژبو کې د صرف یا اشتقاق سیستم په هغه ډول سره چې په تصریفي ژبو (اندو اروپايي یا پیوندي ژبو) کې لیدل کېږي شتون نه لري. دا ژبې نه بدلېدونکې او یو څپیز ژبې دي. یو څپیزه ژبې چې له جغرافیایي پلوه یوه له بلې سره ډېرې نږدې دي د ګډو کلمو شتون لکه

داندو اروپايي ژبو د هغوي دخپلولۍ مننونکي دليل دی. چينايي اوتبتي ژبو څېړنه ډېره ستونزمنه ده ځکه چې دې دغه ډول ژبو څېړنې ته اړتيا دومره نه احساسېږي ځکه چې ډېر غږونه لري څېړنه او پرتلنه يې ډېره ستونزمنه چاره ده. بل دا چې د بې يو هيچايي کلمې په بدلون سره به بله اصلي کلمه د پېژندنې وړ نه وي څرنگه چې د څو هيچايي کلميو په برخه کې غږيز بدلون د بشپړ بدلون سبب نه کېږي او دخپلوی اغېزې هم له منځه نه وړي پردې بنسټ داندو اروپايي کورنۍ د ژبو او کلمو ترمنځ دخپلوی په اړه مطالعه او څېړنه کول د چيني او تبتي په پرتله آسانه ده. همدا ډول بله ستونزه داده چې د چيني ژبې کلتوري ارزښت چې زرگونه کلونه مخکې په نږدې ژبو باندې اغېزې کړي دي، چې په ظاهره کې چيني کلمات ښايي د واقعي خپلوی دليل نه وي او په لرغونو وختونو کې د پوراخيستنې له امله وي. ددې ژبو په غږيز سيستم کې خپې ځانگړي ارزښت لري ځکه چې شمېرېي د سلگونو ژبو له څپو څخه ډېر دی. او ويونکي يې تر يو ميليارده ډېر دي.

۴-۵ در اویدي ژبو کورنۍ:

ددې ژبو سيمې دهند په سهېل کې دي. او څلور ژبې په کې داخلي دي، چې يوه له بلې سره نږدې خپلوي لري او ددې ژبو اصلي بنسټ جوړوي دويونکو شمېرېي نږدې يو ډول دی او يو سلو شپيته ميلیونه ويونکي لري. تاميلي ددې کورنۍ پياوړې ژبه ده او کناره، ملايو او تلوگوددې کورنۍ نورې ژبې دي په افغانستان او پاکستان کې براهوي ژبه چې څو څو زره ويونکي په دواړو هېوادو کې لري ددې کورنۍ له ژبو څخه گڼل کېږي.

۴-۲ حامی اوسامی ژبو کورنی:

ام هري، مالتی داوسنی، اېتوپیارسمی ژبه چې د عربي یوه لهجه ده، عربي ژبې چې نږدې ختیځ او عربستان په ټاپو وزمه کې دي په دې کورنۍ پورې اړه لري دا ژبې د بشري ځلانده تمدنونو لکه بابولي، اشوري، ریگاتین، کینسانی، فینیقي اوسامی نومونه یادولای شو. ددې کورنۍ د ژبو اړیکې د نږدې والي او لرې والي په اړه ژبپوهانو د افریقایي ژبو سره لکه: سومالیایي، افارو ګالایي سره چې د کوشي تر نوم لاندې پېژندلې پلټلې دي دې ژبو ته په پام سره ددې ډول ژبو جغرافیایي پراختیا بنودل کېږي چې د افریقا له شمال خځه د فېناری ټاپوګانو او سېدونکو هم پخوا په بربري او ګوانش ژبو خبرې کولې او آن چې د پارس تر پولو پورې غزېدلې دي همداراز په سهیل کې د تورې افریقا د ژبو قلمرو په کې رانغاړي، چې دهغې ځینې ژبې لکه هوسایګاه په غیر مستقیمه توګه په دې کورنۍ پورې تړل کېږي او دا نومونه ژبپوهان د حضرت نوح (ع) د ځامنو سام او عام دنومونو سره تړي چې دا خپله ددې ژبو خپلوي بڼه یې. په دې ژبو شاوخوا یو سلو شپيته ۱۲۰ میلیونه وګړي خبرې کوي او لاندې ډلې په کې شتون لري الف سامی ژبي: امهري، مالتی، فنقي، آرامی، اورګاتین، بابلي، آشوري، عبري، عربي ژبې کې داخلې دي.

ب حامی ژبي: هوسایي، ګالایي، سومالیایي، عفار ژبې په کې شاملې دي. ج کوشي ژبې: بربري، زړه مصري، په کې راځي.

۴-۷ الف-التای، اورال، یغوري اودفین ژبو کورنۍ:

دې کورنۍ کې په ژبو د غږېدو نکو وگړو شمېر لږترلږه دوه سوه اويا ۲۷۰ ميليونو پورې رسېږي. په دې کورنۍ کې فنلنډي، مجارستاني، تيني اوتورکي ژبو ترڅنگ جاپاني او کريايي ژبې هم راځي او په لاندې ډول وېشل کېږي.

۴-۸ «فنلنډي او کريايي ژبې:

ددې ډلې پياوړې ژبې فنلنډي او کريايي ژبې او فنلنډي او مجارستاني دي. ددې ژبو د غوږېدو او بشپړاوي سيمې په لرغونو زمانو کې د اورال لوېدځې سيمې وې. او پرهمدې بنسټ ورته اورالي ژبې هم ويل کېږي، دا خلک او ددې ژبې ويونکي تل د اندو اروپايي او ترکي توکمه ټبرونو تر فشار لاندې وو او له خپل لومړني ټاټوبي د اورال غرونو او بالتیک سمندرگي ترمنځ او په ځانگړې توگه د والگاسيند غاړې د پيروم سيمه وه او له دې سيمو لاندې برخه يې ولېږدول. مجارستانيانو په پخوانيو زمانو کې او د پيروپه پورپو کې او سني او کراين سيمه کې بېديايي ژوند درلود او په نهمه پېړۍ کې د ډانيوب پر غاړه ميشت شوي دي. فينيان خپلو استونيانو ورونو ته د شمال لوېديځ لور ته ورغلل، فلانډيان چې په لومړيو ميلادي پېړيو کې له نوموړو ټبرونو سره د يوې نښتې او جگړې په ترڅ کې اورالي ژبه کسب کړه؛ چې تر اوسه يې ساتلې هم ده دا قوم د فيزيکي اړخه له نورو سره ډېر توپير لري ددې قوم (لاپايان) لږترلږه شمېر څلوېښت زره تنو څخه اوږي، چې نيمايي يې په ناروې هېواد کې استوگن دي همداراز بل قوم ساموئيډيان (ننتس) دي شمېر يې لسگونو زرو تنو ته رسېږي او د سايبېريا

په لوري يې لېږدونې وکړې ددې کورنۍ ځينې وگړي په خپل ټاټوبي يعنې د والگا د سيند پر غاړه پاتې شول ددې تېرونوله ډلې څخه مورد وينيایي، کومي، ماريان(چرمسيان) او مورتیان او ځينې نور دي چې شمېر يې ددرې زره په شاوخوا کې اټکل شوی دی.

«په فنلنډي او کرایي ژبو کې لاندې ژبې شاملې دي:

فنلنډي (سومي)، هنګري، (مجارستاني)، لاپنوني، اورالي، استوني، سامویدني، کارلي، مورتی، ماریایي او مردودي.

«او یغوري:

مغلي، خاتني، مانسي، جاپاني، مادياري، کرایي او دلايتني امريکايي بومي ژبه شامله ده.

۴-۹ ب-دترک او تاتار ژبو کورنۍ:

ترکي ژبه د پخواني شوروي او چین په ګډه پوله وېل کېږي او دا ورالي التای يې په نوم د ژبو په يوې ډلې پورې تړلې ده او ددې ژبونوم دهغوي د موقعيت پر بنسټ دی، چې دا ورال د غرونو په لوېديځه لړۍ کې او التای يې په ختيځ کې شتون لري او وېل کېږي. ترکي ژبې لکه مغولي او دختيځې آسيا دتون کوژ ژبې ددې ډلې په التای خانګې پورې اړه لري. لاندې ژبې په کې شاملې دي: د ترکيې هېواد ترکي، عثماني ترکي، اذري (اذربايجان او ايران)، ترکمني، ازبکي، چو واشي، کاراکا لپاکي، قرغزي، قزاقی، کومي، ايارکوتي، او یغوري، تاتاري، باشقېري، وبرکوتي، کاراچايي او ساموئیدي ژبې دي. ترکي ژبه په اروپا کې د ساير بياترختيځ منتهالیه پورې د لینا په حوزه کې پراخه ساحه رانغاړي. د ترکيې ترکي ژبه ددې ژبې ډېره لوېديځه بڼه ده. اذربايجاني د اذربايجان او پارس يا اوسني ايران په هېوادونو کې او ترکمني ازبکي قرغزي او قزاقی په منځنۍ آسيا کې،

ترکمني او ازبکي د افغانستان په شمالي ځینو برخو کې د لږکیو وګړو ژبه ده همداراز د اورال جهیل په سهېل کې د کاراکالپاک په نوم په یوې بلې نږدې ژبې او په همدې توګه د سنګ یا رګ او څه ناڅه په پخواني شوروي کې ځینې خلک په اویغوري ژبه خبرې کوي په چواشي، تاتاري او باشقري ژبو باندې د والګا سیند له شاوخوا څخه د اورال تر غرونو پورې وګړي غږېږي، یرکوتي ژبه د سایبریا ختیځ ته په یوڅه واټن کې د لینا سیند په سیمه کې وېل کېږي د ترکی لږکیو یو ډېر شمېر ژبې له تور سمندرګي او قفقاز څخه (کاراچای، کومي...) تر التای غرونو پورې د سایبریا د اوبې سیند په یرنۍ سیمه کې شتون لري. د والګا پر غاړه په جواشي ژبې سربېره د دغې سیمې په بله خوا کې وېرکوتي ژبه، چې له نورو ژبو سره څه توپیر لري وېل کېږي. ترکی ژبه د ژبپوهنې له مخې یوه متجانسه ټولګه جوړوي.

۴-۱۰ د اندونیزیايي ژبو کورنۍ او د مالیزیايي- پولینزیایي ډلې ژبې: د مالیزیايي او پولینزیایي په نوم ژبو د ځمکې پر مخ د پام وړ سیمې نیولې دي او په لاندې څانګو وېشل کېږي:

- ملایو ژبې: اندونیزیايي، تاګالوک یا پالي پینو
- پولینزیایي ژبې: خوموري ژبې، د دې ژبو سیمې له ماډاګاسکار څخه تر پولنزي ټاپوګانو پورې غزېدلې دي او د سینګاپور، فلپین، اندونیزیا او مالیزیا ملایو سباهه رسمي ژبې دي. د دې ژبنۍ ډلې آثار د فرمز په قبایلو، د ویتنام په ځینو غرنیو وګړو لکه جاره یانو (Jaras)، دهاینان (Hainan) په چیني ټاپو او آن د چامورو (Chamuru) په نوم د ګوام Juam د ټاپو په ژبو کې لیدل کېږي. د دې ژبو دویونکو شمېر تر دوه سوه ۲۰۰ میلیونو ډېر اټکل شوی دی، چې له دې ډلې

خځه یو سلو څلو بڼست ۱۴۰ میلیونه په اندونیزیا، ۴۰ میلیونه په فلپین، ۷ میلیونه په ماداغاسکار ۲ میلیونه په مالیزیا او سینګاپور او ډېر لږکي په کاتونو او تایلینډ څو خبرې کوي د آرام سمندرګي ټاپوګانو پولینزیایي ژبې لکه: تاهیتی Tahaiti، سامو Samua، فیجی Fidiji، والیتس، فوتونا، هاوایی او نورې بې له شکه د ملایایي، اندونیزیايي او ملاګاسي ژبو خپلوانې دي، په پوره توګه له هغو خځه بېلې شوې دي او اوس مهال یوازې دهغوي لري خپلوانې ژبې ګڼل کېږي.

➤ اوقیانوسیه بدوي ژبې: د دې ژبو څېړونکي دوه اړین ټکي باید په پام کې ونیسي ۱- د ملانزیایي، پاپوایي او استرلیادېمي ژبو ترمنځ هېڅ ډول څرګند یا دمنلو وړ خپلوې نشته ده.

۲- د دې ډول ژبو شمېر د ویره ډېر دی چې تراوسه په بشپړه توګه پېژندل شوې نه دي، ملانزیایي ژبې د ملانزی په ټولو ټاپو وزمو او میکرونزیایي وېل کېږي. ملانزی چې یوناني کلمه ده او د تورو ټاپوګانو یعنې د تورو پوستکو وګړو درلودونکې معنا لري لاندې ځایونه په کې راځي:

۱- دنوې بریتانیا یا د پخواني بیسمارک ټولې ټاپو وزمې چې له پاپوا او نوې ګینې سره نښتې دي.

۲- د فرانسې او انګلستان پخواني ګډ حکومت دنوې هېرید ټاپوګان چې په ۱۹۸۰ ز کال د وانواتو Vanuatu په نوم خپلواکي واخسته.

۳- د فرانسې هېواد د سیند هاخوا قلمرو دنوې کالدوني ټاپوګان.

۴- د امریکا تر قلمرو لاندې د میکرونیزیا چې په یوناني ژبه کې د کوچنیو ټاپوګانو معنا لري.

۵- دنايورو Nauru خپلواک ټاپو، چې دنړۍ ډېر کوچنی هېواد دی او ۲۲ کیلو متره مربع مساحت ۷۵۰۰ وگړي لري او کارولین او مارشال ټاپوگان دي.

په ټوله نړۍ کې لږترلږه یو میلیون څخه ډېر مالینزیایان او سې چې په سلگونو ژبو او ډول ډول گړدودونو خبرې کوي لکه په نوې کالدونې کې شاوخوا ۵۰۰۰۰ کاناک وگړي ۳۰ ژبې او ۷۰۰۰۰ دوان واتو وگړي ۱۰۰ ژبې لري.

۴-۱۱ دتوري افريقا دژبو کورنۍ:

ددې ژبو او گړدودونو د شمېر ډېروالی او پرمهدي لامل د څېړنو ستونزمنتيا ددې ژبو د کره ارقامو په وړاندې کولو کې ستونزې راولاړې کړې دي، د ژبو هانو په باورد افريقايي ژبو شمېر له ۱۰۰۰ څخه تر ۲۵۰۰ پورې رسېږي دا حصايوله مخې هرې ژبې لپاره په منځنۍ توگه له ۱۰۰۰۰ تر ۲۰۰۰۰ پورې ويونکي اټکل شوي دي چې په واقعيت کې ځينې ژبې ميليونونه او ځينې نورې يې څو زره وگړي ويونکي لري، چې له دې شمېر ژبو ډېر لږ ژبې ليکنۍ او دليک لوست ژبې دي او ډېرې ژبې دنورو پياوړو ژبو سره داريکوله امله دله منځه تلوله گواښ سره مخامخ دي. دافريقا دوچې گڼ ژبنۍ وېش: دافريقا ژبنۍ پاشلتيا، د بېلابېلو افريقايي ټبرونو د ټولنيزې او وټه ييزې (اقتصادي) يوازې والي (انزوا) له امله ده، چې په اوږدو پړاوونو کې په ځنگل کې له قبيلوي خرافاتي سياليو او ژوندانه د پايښت لپاره له مبارزو سره بلدتيا او اشنايي پيدا کړې ده. ددوي ژبنی جوړښت زموږ د ژبې په څېړنه دی فني کلمې يې د کارونې په صورت کې له اروپايي ژبې څخه پور کړې دي چې لاملونه يې ډېر او ښکاره دي خود ټولو هغو مواردو پر بيان او څرگندونه کې چې له سيمه ييز ژوندانه سره تړاو ولري ډېر لږ توپير

لري د بېلگې په توگه: په كيروندي ژبه کې دغوا او غويي لپاره د عمر، د نېکرو نوډېني او نورو ځانگړنو پر بنسټ شاوخوا شل نومونه کارول کېږي. د افريقايي کورنۍ ژبې دادي: د پل اولف ژبې، هوسايي ژبې، يورويايي ژبې، سواحلي، كيروندي ژبې، منده يا مالي ژبې، دگينه خليج ژبې، خوين ژبې، ملاکاسي ژبې، بانتو ژبې او هغه چې ژبپوهان يې د انتلاتنيک د لوېديځ ژبې بولي: ولتاي ژبې، موسيان ژبې، د افريقا د ځانگې ژبې، کوشي لکه: سوماليي، سامي: لکه امهري او داسې نورې. د ژبنيو د لود ټوليزې بڼې په نظر کې نيولو سره دنړۍ وگړي په اټکلي توگه لږ او ډېر په دې ډول ډلبندي شوي دي:

- ✓ بانټو کورنۍ: ۱۰۰۰۰۰۰۰
- ✓ دراويدي کورنۍ: ۱۲۰۰۰۰۰۰
- ✓ سامي يا حامي کورنۍ: ۱۲۰۰۰۰۰۰
- ✓ ماليي - پولنيزيايي کورنۍ: ۱۹۰۰۰۰۰۰
- ✓ اورال او التايي کورنۍ: ۲۷۰۰۰۰۰۰
- ✓ چيني - تاي کورنۍ: ۱۰۰۰۰۰۰۰۰
- ✓ اندواروپايي کورنۍ: ۲۰۰۰۰۰۰۰۰
- ✓ نورې کورنۍ: ۱۲۰۰۰۰۰۰
- ✓ ټوله: ۴۰۰۰۰۰۰۰۰ وگړي (۲۴۲:۴ مخ)

د پورته څېړنو او مطالعې په پای داسې بايد ووايو چې د ژبو د گرامري، کلمه يي او لفظي تحولاتو او د تاريخ په اوږدو کې د دوي ترمنځ ځينې ريښوي اړيکې او پوې سټې څخه دلغوي بيا رغونې په پايله کې ښايي دنړۍ ژبپوهان د مهال په تېرېدو او څېړنو په ځواکمنتيا، پراختيا په ترڅ کې پوې واحدې ژبن سټې ته هم دنړيوال گرامر په څېر ورسېږي يا په بله وينا

دژبپوهنیزو او دژبنيو کورنیو د مطالعې او څېړنې څخه داسې پایله اخستلای شو چې د ژبو ترمنځ درېښوي، کلمه یي، لفظي، غږیز او ګرامري جوړښتونو کې د ځینې ژبو ترمنځ نږدې، لرغونې او ژورې اړیکې شتون لري چې پر بنسټ یې د ژبو ډلې ځانګې او کورنۍ رامنځته شوې دي او تراوسه پورې په نړیواله کچه د یوې واحدې مورینې یا نیاژبې یا کورنۍ ته نه یو رسېدلي، لږې نه ده چې د ژبپوهانو او اړونده نورو پوهانو د هڅو، څېړنو او ژبنيو بیا رغونو (Linguistic Reconstrauction) او روشونوله لارې دوخت په تېرېدو سره (لسګونو، سلګونو، زرګونو...) کلونو په ترڅ کې ښايي یوې واحدې او یواځینۍ ژبې یا کورنۍ ته ورسېږي. ولې موږ یو بل دلیل ددې ادعا او موخې ته درېښودلو لپاره لرو، چې هغه ځینې قرآني آیتونه دي چې ددې موضوع د ثبوت او روښانتیا لپاره یې وړاندې کړو. څرنگه، چې د علومو او ځینې لاینحل بشري او علمي مسائلو د ثبوت او ریښتینولۍ لپاره راغلي کار بدلې او اوس مهال د بشري ټولنې ټول قشرونه په عیني، تجربوي، ټکنالوژیکي او ساینسي توګه ورته ثابتې شوې چې حقیقت او واقعیت لري. پر همدې بنسټ زما په اند په دې برخه کې هم د قرآن کریم دا آیت چې وايي (و علمه آدم الاسما کلها) ژباړه: او الله (ج) آدم علیه سلام ته ټول نومونه وروښودل یا موږ آدم علیه سلام ته ټولې ژبې ور وښودلې (لومړۍ سپاره، بقره سوره، ۳۱ آیت، قرطبي تفسیر، ۷ ټوک، ۱۴ جز مخ) ۱۳

پر دې توګه ویلای شو چې د الله (ج) مطلب که ژبه وي نو اوس مهال څو لږ تر لږه دغې مسألې ته رسېدلې یو یعنې څو ژبنۍ کورنۍ په نړیواله کچه اټکل شوې دي. او که د الله (ج) موخه یا مطلب نومونه وي نو بیا خو آدم (ع) یو کس وه او ورته په یوه ژبه کې بېلابېلو څیزونو لپاره نومونه وروښودل شوي، څرنگه چې آدم (ع) د ټول بشر او انسانانو پلار یا اب البشر دی او تراوسه داسې کوم

ريښتيني او مؤثق دليل اوسند نه لرو چې له ادم^(ع) څخه مخکې دانسان ژوند ثابت کړي. نو دا آيت موږ ته په ډاگه کوي چې ادم^(ع) په يوه ژبه نومونه وربښودل شوي او بيا د ادم^(ع) د اولادونو او ضريې د ډېرووالي، نفوسو د پراختيا اولرې والي له امله دا يوه ژبه لومړۍ په لهجو او بيا په بېلابېلو ژبو او ډېروخت د تېرېدو وروسته په زرگونو ژبو بدله شوه چې اوس يې څرک او آثار نه ليدل کېږي آن چې د ورستيو ژبو هم څرک او نوم لانتشته. کيدای شي د ژبپوهانو لپاره دا نظر هيڅ دمنلو وړ نه وي خو د عيني ثبوتونو او باورونو پر بنسټ موږ دا يو دليل لرو چې دېوې مورينې ژبې يا نيا کورنۍ ته در سېدو ښه دليل وي. الله^(ج) ښه پوهېږي.

۵- آريک ژبه Proto-Ārsan او خانگي يې

آريک ژبه چې ۲۵۰۰ کاله مخکې د حضرت عيسى^(ع) څخه، ژوندۍ ژبه وه او يونکي يې درلودل کله کله د آري Arii او يا هم د آريايي Aryāi او خپله ژبه يې آريک Āric گڼله چې بيا وروسته سره له دې يوالي دا دواړه تېرونه د ۲۵۰۰ مخزېږد کال کې په دې دولهجو او قومونو په اندو آريايي او آرياني Indo Āryāyi-Āryāni سره تحول وکړ، البته دا تحول په هماغه آريايي ميشته سيمه کې غوړېدلی دی. د آريايانو لېږد او مهاجرت وروسته د اندو آريايي ويونکو د (ويدا) قبيله وه په پای کې دهند د قاري په شمال کې مېشت شول او آرياني خانگه لومړۍ د اورا بحيري سهيل او له هغه ځايه د سپر دريا او امو سيند سيمو ته راغلل، کېدای شي د آمو سيند دواړو غاړو ته يې هجرت کړی وي او هلته به استوگن شوي هم وي. په دغه سيمه يې آريانا ويجه Airyana Vaejah (āiryānām vaējāh) نوم کېښوده^(۱۳).

۳۰. مخ). چې د آریایانو ټاټوبی او استوګنځي معنایې درلوده. له دې وروسته د سهیل لورته خوځښت او لېږد پیل کړو او باختړته له تېرېدو وروسته په ننني ټول افغانستان او دهغه د باندې خپاره شول. چې آریایي ځانګې د منځنۍ آسیا ځایي او سپدونکي په ځان کې را جذب او خپله ټولنه یې نوره هم ګڼه کړې وه. د خپراوي سیمې، منځنۍ آسیا لوېدیځې برخې افغانستان ته یې د آریایانو هېواد یا Aryanan Dahyu آریایي ټاټوبی نوم ورکړو (۳۸:۱ مخ).

څرنگه چې د آریک ژبې هېڅ لیکلی سند په لاس کې تراوسه نشته دهغې ژبې د پېژندلو لپاره دنومیزو او غریزورینې او اړینو ویوکو (اسمي، فعلي او مهمو کلمو) ژبنۍ بیا رغونه Linguistic Recorstraction له لارې ورسېږو. (۳۱۱-۴ مخ) چې د ژبپوهنې، معنا پوهنې او غریپوهنې د قواعدو او اصولو له مخې لرغونې ژبې له هغې څخه راوتلي او لیکل شوي دي چې د ژبپوهانو وروستیو څېړنو له مخې لږترلږه یوه نښه راپاتې ده هغه داندو ارپایي مورینې کورنۍ (*k*g*gh) غږونه په آریک ژبه کې داندو ارپایي، آریایي او نورستاني ژبو د غږونو پربنسټ په لاندې توګه تثبیت کېدای شي: د آریایانو او دهند آریایانو له بېلتون څخه څو پېړۍ وروسته دوي له ځان نه مهم لاسوندونه لکه: ګاتا (Gaθa) او ریګویدا (Regveda) په یادښت پریښي دي، چې آریک د ژبې له اصلي هستې څخه یې تکامل او تحول کړی دی چې د څو کلمو په پرتلنې سره به یې روښانه کړو:

۱- آریک (ګرم) Gharma*، اندو آریایي Gharma، آریایي (اوستا) Garama، زړه فرس Gharma، پښتو Ghθrma (غرمه)

۲- آریک Bhand* (بنديا بستن)، اندو آریایي Bhand، آریایي (اوستا او زړه فرس) Bhand، پښتو Bhand)

۳- اریک Cata* (سل)، اندو آریایی Sata، آریانی (اوستا Satem، پښتو Sal سل- په پښتو کې د T او D اوبتل په i).

۴- اریک Dasa* (سل)، اندو آریایی Dasa، آریانی (اوستا Dasa، اورمړي Das، پښتو Las (په پښتو کې د T، D او بتل په L)، دري Dah (ده).

۵- اریک Pacu* (ښکروړ ژوی)، اندو آریایی pasu، آریانی (اوستا Pasu، پښتو Psa (پسه).

۶- آریک Garant* (زوپ-پیر)، اندو آریایی Jarant، آریانی (اوستا Zorant، پښتو Zor).

۷- اریک Arya* (اریا)، اندو آریایی Arya، آریانی (اوستا Airya، زړه فرس Airya).

۸- اریک Drapsa* (درفش، بیرق، بیرغ یا جنډه)، اندو آریایی drapsa، آریانی (اوستا drafso، کلاسیکه فارسي درفش^(۱-۳۸ مخ) او په پښتو کې جنډه Janda وایي.

(*)	۱ اریک	۲ ویدایي	۳ آریانی	۴ اوستا	زړه فارسي
	*bh	bh	*b	b	b
ورور	*bhrāta r	bhrātar	*brātar	brātar	brātar
وړل	*bhar	bhar	*bar	bar	bar
اخیستل	*grabh	grabh	*grab	grab	grab
	*dh	dh	*d	d	d
درلودل	*dhār-	dhār-	*dār	dār	dār
جوړول، نافذ	*dhā-	dhā-	*dā	dā	dā

					ک
band	band	*band	bandh-	*bandh	تړل
g	g	*g	gh	*gh-	
garma -	garəga-	*garm a-	gharm a-	*gharm a-	تود
gauša -	gauša-	*gauša -	ghóša-	*ghauš a-	غوږ
darga-	darəga-	*darga -	dirgha-	*d̥rgha-	اوږد
f	f	*f	ph	*ph	
kaf	kafa	*kafa	kapha-	*kapha-	لاړې، قف
آسي saf	safa-	*safa-	sápha-	*śapha-	د آس او خرونا
θ	θ	*θ	th	*th	
yaθā	yaθa-	*yaθa-	yathā	*yathā-	خرنگه
paθi	paθā	*paθa-	path-	*path-	لاره
raθa-	raθa-	*raθa-	rátha-	*rátha-	عراډه
x	x	*x	kh	*kh	
ḡara-	xara-	*xara-	khara-	*khara-	خر
haxā	haxa°	*haxā-	sákhā	*sakha-	ملگری
f	f	*f	p	*p	
fraθ-	fras-	*fras-	praś-	*pras-	پوښتنه کول
°dirafš	drafšō	*drafša -	drapśa -	*drapsa -	بیرغ
fra-	fra-	*fra-	Prá-	*pra-	پېشاینډ

θ	θ	*θ	t	*t	
puθra-	puθra-	*puθra-	putra-	*putra-	هَلَك
xšaθr a-	xšaθra-	*xšaθr a-	Kṣatra-	*kṣatra-	حکومت، دولت
θuvā m-	θwam-	* θuvām-	tvam-	*tuām-	ستا لپاره
x	x	*x	k	*k	
xšap-	xsšp-	*xšap-	kṣap-	*kšap-	شپه
xšay-	Xšā(y)-	*xšāy-	Kṣay-	*kšay-	مالک، حاکم
θ	s	*s	ś	*ć	
θafa-	safa-	*safa-	śapha-	* ćapha-	داس او خره نال
θata-	sata-	*sata-	śata-	*ćata-	۱۰۰
	syāva-	*syāva-	śyāva-	*ćyāv-	تور
daθa-	dasa-	*dasa-	dáśa-	*daća-	لس
	āsu-	*āsu-	āśú-	*āću-	چالاکه
θard-	sarəd-	*sard-	śarád-	*ćarad-	کال
	pasu-	*pasu-	paśú-	*paću-	پسه
d	z	*z	j	*j	
draya h-	zrayah-	*zraya h-	jrayas-	*jraya-	سین
yad-	yaz-	*yaz-	yaj-	*yaj-	د تعظیم په موخه

					سر ټيټول
	zantu-	*zantu-	jantú-	*jantu-	توکم، نسب
	zātō	*zata	jātáh-	*jāta-	زېږېدلی
	zarant-	*zarant -	jarant-	*jarant-	زور سپی
d	z	*z	h	*jh	
adam	azəm	*azam	aham	*ajham-	زه
dasta	zasta-	*zasta-	hasta	*jhasta-	لاس
	bərezan t-	*brzant -	brhant-	*brjhant -	لوړ
h	h	*h	s	*s	
	hapta-	*hapta -	sapta-	*sapta-	اووه
hačā-	hača-	*hača-	sacā-	*sačā-	له
āham-	ahmi-	*aham -	amis-	*asmi-	زه یم
haina-	Haēnā-	*haina-	*senā-	*saina-	د دښمن لښکر
hindu	hindu-	*hindu-	sindhu -	*sindhu -	هندوستان
haitu-	haētu-	*haitu	setu-	*saitu-	پل

(۴۱:۱۳)

تاریخي لاسوندونه او تاریخي پرتلیزه ژبپوهنه دا په ډاگه کوي، چې آریایي ټبرونه ژبې او گړدودونه سره بېره په خپلوی ډېرې لرغونې اړیکې هم لري او دیوې سټې (آریک) بېلابېلې څانگې دي^(۳۷:۳۵ مخ) مقایسوي ژبپوهنه دغه خپلوي د لغتونو غږونو او د ژبښوونې (گرامر) جوړښتونو په برخه او ساحه

کې ښه يې، همدارنگه يې ژبنۍ ځانگړنې چې ددې ډلې ژبې او لهجې يې لري ژبپوهانوته دا علمي دليل او اجازه ورکوي چې داتولې ژبې او گړدودونه د يوې سټې ځانگې او ښاخونه وبولي. چې داسته او منشه اړيک ژبه ده دنوموړې ژبې ددود او ژوند مهال ډېر لرغونى دى چې ژبپوهانولې ترلږه دوه دوه نيم زره کاله مخکې د عيسى (ع) له ژوند څخه اټکل کړې ده او تراوسه پورې يې د ليکلوسوندونو څرک نه ليدل کېږي، ددې نيا يا مورينې ژبې څخه لومړى دوگړود ډېروالي او لرې والي له امله گړدودونه او ډيالېکټونه رامنځته شول، چې بيا وروسته وروسته ډېر وخت او زمان په تېرېدو سره په ځانگړو ژبو واوښتل چې د ابھيرپه ژبو کې داوږدمهالو بېلابېلو شرايطو پر بنسټ رامنځته کېږي او په ځانگو لهجو وېشنه او انشعاب يې متوازن بهير نه لري، چې د اړيک ژبې په برخه کې هم ددې بهير په ترڅ کې ځينې ژبې له منځه ولاړې او د ځينو ويونکي ډېر د ځينو بيخي لږ ځينې په يو خبر او ځينې په بل خبر مېړيا ژوندۍ راپاتې شوي ديولنيزو، تاريخي او جغرافيايي شرايطو سره سم دټولو آرياني ژبو پراختيا يو ډول نه وه او په خپلوۍ کې هم سره يو ډول نسبت نه وه. يعنې لږ څه توپير شتون درلود چې له ځينودا ټولې اړوندې ژبې؛ لرغونې او معاصرې ليکلي اسناد لري او که يې نه لري لږ ويونکي لري او که ډېر داتولې هغه لهجې او ژبې دي چې له يوې اړيک سټې څخه رامنځته او په بېلابېلو ژبو او بنسټي پايله کې ځينې ژبې له نورو هغولرې اځينې نورې له يويا بل اړخه نږدې پاتې شوي چې ددغو ژبو ترمنځ دالريا ډېر لرې والى په لومړيو کې دلېجوپه خبر وه، ولې څومره چې دتاريخي بشپړتيا او تکامل ځانگړي توب خواته پرمخ تللي هومره ډېر توپير رامنځته شوى چې آن داسې پړاو را ورسېده چې دهمدې ډلې ديوې ژبې ويونکي دبلې هغې په ژبه سره نه پوهېږي، د بېلگې په توگه

د پارسې ژبې و يونکي د بلوچي ژبې او د پښتو ژبې و يونکي دا ورمري او
يا هم د تاجکي ژبې و يونکي په پښتو ژبه نسبتاً نه پوهېږي.

۵-۱ آريک ژبې خانگويه اړه نظريات:

اندو آرياني (آريک) ژبنۍ ډلې يا کورنۍ، د اندو اروپايي کورنۍ يوه له
لاندېنيو ژبنيو خانگوڅخه ده. اندو آرياني ژبې د يوې پراخې او لويې
جغرافيايي سيمه کې، چې د آريانا په لور او پراخه سيمو، منځنۍ آسيا
ځينې برخې، دهند نيمې وچې شمالي برخې او د قفقاز ځينې برخې
رانغاړي، ځای نيولی دی. د آريک ژبې د خانگويه اړه بېلابېل اندونه
او نظريات شتون لري چې په لاندې توگه به په هريوه لنډ بحث وکړو.

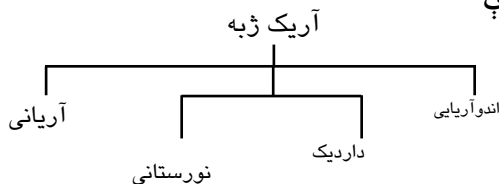
د اندو آرياني (آريک) ژبو د لاندېنيو خانگو (اندو آريايي، آرياني، داردي
، نورستاني) په اړه اختلاف شتون لري، چې ډېری يې د نورستاني او داردي
ژبو د خانگويه اړه دی:

- لومړۍ نظريه- اندو آرياني (آريک) ژبنۍ ډلې د خانگويه اړه ده:
په دې نظريه کې د داردي ژبو خانگه د اندو آرياني ژبو لاندېنۍ شاخچه گڼل
شوې او نورستاني ژبې د داردي ژبو د شاخچې جز او برخه فرض کړي دي.

۱- اندو آريايي ژبې

۲- آرياني ژبې

۳- داردي ژبې

- دویمه نظریه- داندو آریاني ژبنی- ډلې دلاند پنیو خانگوپه اړه ده:
ددې نظریې پر بنسټ اندو آریاني ژبنی- ډله درې لاند پنیو اصلي خانگو درلودونکې ده.

۱- اندو آریايي ژبې

۲- آریاني ژبې

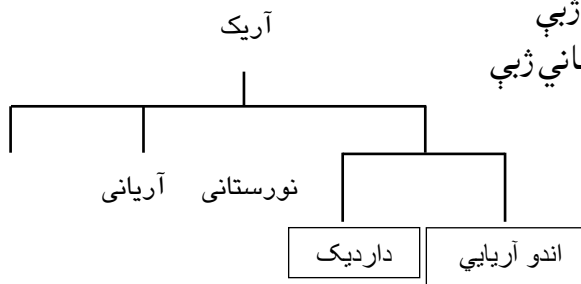
۳- داردي ژبې

- دریمه نظریه- داندو آریايي ژبنی- ډلې دلاند پنیو خانگوپه اړه ده:
په دې ډلبندی کې چې په ۱۹۷۳ تر ۱۹۷۵ زېږدیز کال پورې دناروېژي ژبپوه له خوا وړاندې شوه (گنورک مورگنسترنه) نورستاني ژبې داندو آریايي ژبنی- ډلې خپلواکه (مستقله) لور فرض او اټکل کړې ده او داردي ژبې یې داندو آریاني جز یا برخه گڼلې دي ددې نظریې پر بنسټ داندو آریاني ژبنی- ډلې اصلي خانگې عبارت دي له:

۱- اندو آریايي ژبې

۲- آریاني ژبې

۳- نورستاني ژبې

څلورمه نظریه- داندو آریاني (هندوایراني) ژبنی- ډلې دلاند پنیو خانگوپه اړه ده:

په دې ډلبندۍ کې، داندو آرياني ژبنۍ کورنۍ د څلور خپلواکو (مستقلو) لویو یادونه شوې ده.

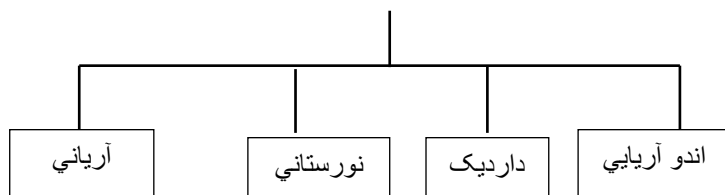
۱- آرياني ژبې

۲- اندو آريايي ژبې

۳- داردي ژبې

۴- نورستاني ژبې (۳۷:۱۳-۳۸ مخونه)

آريک

د پورته نظرياتو له ډلې څخه څلورمه يا وروستۍ نظريه چې ايرانيان يې دنورو تبعيضي کارونو په څېر دهندو ايراني په نوم يادوي چې اصلي بڼه يې (اندو آرياني) ده زما له نظره وروستۍ پريکنده نظريه ده، چې زه به هم په راتلونکي بحثونو او څېړنو کې په آرياني برخه هراړخيزاوپه نورو برخو لنډ، د فيلا لورژيکي تاريخچې له مخې څه ناڅه وليکم. اوس به راشود آريک ژبو د څانگو هراړخيزې وېشنې ته:

۵-۲ اندو آريايي **IndoAryanGroup**: *دلرغونې دورې ژبې يې عبارت دي له: ويډا (۱۰۰۰ز-۱۴۰۰ز) يوزرو څلور سوه مخزېږد (پورې، سانسگرېټ) (تر دويمې ميلادي پېړۍ) پورې، پراگريټ (له دويمې ميلادي پېړۍ را وروسته).

▪ اندوآريايي معاصرې دورې ژبې عبارت دي له: هندي، سندي، اردو، بنگالي، پنجابي، گجراتي، مراټي، آري، سامي، سينگالي اونيپالي دي.

۵-۳ دارديک ژبوډله په درې خانگو وېشل شوې دي:

ډ- ختيځه خانگه: نورستاني، وايگلي، تاتي، اشگون، پرسون اوداملي.
ښ- مرکزي خانگه: پشه يي، شوماشتي، وټه پوري، گوارباتي، تيراهي، کلاشه اوکورا.
خ- لوېديځه غرنۍ خانگه: ښکاريک، هاور، توروالي، مين، گانيوالي، شينه، کشميري، پخالوره.

۵-۴ آرياني ډلې ژبې:

* (لرغونې دورې ژبې):

اوستا (۱۲۰۰ تر ۱۰۰۰ ق م)، زړه فرس (۵۵۰ تر ۳۳۱ ق م) ميدي (۵۰۰ ق م) ساکي (سکيتي) - سرماتي (۹۰۰ تر ۲۰۰ ق م) پورې.

▪ آرياني (منځنۍ دورې ژبې)

ختيځه خانگه: الانی (د سکيتي- سرماتي پاتې شونې)، ساکي، ختني، خوارزمي، سعدي، باختري.

لوېديځه خانگه: پارتی (پهلوي اشکاني)، منځنۍ پارسي (پهلوي ساساني)، دزې پارسي پاتې شونې.

▪ آرياني معاصرې دورې ژبې:

ختيځه خانگه (باختري): پښتو او آستي (د الانی ژبې پاتې شونې)، يغنوبي، اورمړي، پراچي، پامير ژبې: سريکولي، زيباکي

۵-۵ دآريک ژبې د خانګولنډه وېشنه:

۵-۵-۱ اندو آريايي خانګه Indo Aryan Granp: ويديک

سانسګرېټ **Vadicsanskrit** ، سانسګرېټ **Sankrit** ، پالي **Pāli**

۱- مرکزي زون Central Zon : هندوستانې Hindustani، هندي

Hindi، اردو Urdu، روميان Romani-romany .

۲- د ختيځ زون Eastern Zone-Languayes (Magadhan Prakrit):

انګيکه Angika، اسامس Assamese، بنگالي Bengali،

بهجپوري Bhojpuri، مګاهي Magahi، مایتهلي Maithili، آريه Oriya.

۳- شمالي زون Northarn Zone (Pahari

Languahas): نيپالي Nepali، پنجابي Punjabi، سنډهي Sindhi، خوډ

کي Khojki.

۴- لوېديځ زون western Zone: ګجراتي Gujarati،

کوټچي Kutchi، راجستاني Rajasthani.

۵- سهيلي زون Southern Zone: کنکاني Konkani، مراټي Marathi،

دخاني Dakhni، نواتي Nawayathi.

۲- ټاپو (جزيرې) پورې تړلې ژبې Nindo Insular

Aryan: ديويهې Dhivehi، سنهالي Sinhala، ژبې رانګاري

۵-۵-۲ دآريک خانګه: داندو آريايي ژبو د شمال لوېديځ زون په نامه هم

شمېرل کېږي. داردي ژبې (باګرته برداري؛ له انګليسي داردي ژبې هم

ليکلي دي) او وايي چې داردي ژبې داندو آريايي (هندي ژبو خانګه) چې

د پاکستان په شمالي سيمو، لږ ختيځه برخه د افغانستان او دهند د جمواو

کشمیر په ځینو برخو کې په هغو ژبو غږېږي. البته ځینې ژبپوهانو د اندو
 آریاني ژبپوه ډله کې د اندو آریایي او آریاني ژبو تر څنګ خپلواکه څانګه
 فرض کړې ده. (۳۴-۳۳، ۳)

۵-۳ نورستاني ژبو څانګه Nuristani Languages: اشګون
 Ashkunu، باشکلي Bashgali Kamkata-viri، پرسون Prasoni-
 Vasi-vari، تریګامي Tregami، وایګلي Waigali-kalashala.

۵-۴ آریاني ژبو څانګه Aryanigroup:

✓ ختیځه آریاني Eastern Aryani: اوستایي Gathic old Avestan.
 ✓ شمال ختیځه څانګه Nartheastern-اوستا (Extinct)
 Avestan، سیتی، سکیتی Seythian (Extinct)، ساګي
 Sakan (Axtinct)، آسی، آسیتی Ossetin، سغدي
 Sogdian (Extinct)، یغنوبي yaghnobi، باختري Bactarian
 (Extinct).

✓ سهیل ختیځه څانګه Southeasten Aryani پښتو Pashto
 (Pašto)، پامیری Pamiri، سریکولي Sarikoli، اورمړي Ormuri، پرا
 چي Parachi.

✓ لوېدیځه څانګه Western Aryani:
 شمال لوېدیځه North western: بلوڅي Baloči، ګېلګي Gilaki،
 کُردي kurdish، مازنډراني Mazanadarani (Tapurian)،
 پارتی Parthian (Extinct)، تالشي Talysh، تاتي Tati (Iran)، دیلمي
 Deilami، زازګي Zazaki، لګي Laki.

✓ سهیل لوېدیځه څانګه Southwestern (persrd) پیرسیک: لرغوني
 پارسی persian old (Extinct)، منځنۍ پارسی

New Middlepersian (Extinct)، معاصره یا اوسنی-پارسی
persion، تاجکي Tajiki، دري Dari، لوري-بختياري
Bakhtiariluri، تاتي Caucasus Tati (۳۴:۳۷-مخونده)

۲- په اندو آرياني ډله کې د ژبو موقیعت:

لومړۍ به يې له دارديک ژبې له څانگې څخه پيل کړو: داردي ژبې د اندو آريايي ژبو له څانگو څخه هم گڼل شوي دي، چې دنورستاني اوختيخوا آرياني ژبوسره د گاونډي توب له امله د دغو ژبو لپاره کلک جوړښتي پيوندونه رامنځته کړي دي. نورستاني هغه ژبه ده چې دافغانستان په ختيځ کې لږ شمېر خلک پرې خبرې کوي؛ په لومړيو کې ژبو هانو نورستاني ژبه د داردي ژبو يوه څانگه اټکل کوله ولې اوس د گډوډک مارگنسترنې ناروېژي د څېړنو پر بنسټ نورستاني ژبه د اندو آرياني ژبو د دريو څانگو څخه يوه خپلواکه څانگه ده. د دې ژبې يوه د څېړنوسره سم اندو آرياني ژبې په درې څانگو اندو آريايي، آرياني او نورستاني وېشل کېږي. پرته له کشميري ژبې د دارديک څانگې نورې ژبې لږ ويونکي او لږ سيمې تړيوتې لاندې لري. اوږدې له دوي څخه د ليکلو کلتور فرهنگ او د تدريس ځواکمني نه لري. ډېری د دې ژبو ويونکي په غرنيو سختو سيمو کې ژوند پرمخ وړي د دې سيمو لويه برخه سربېره د کېکېچنو غرنيو لارو د ستونزو په لرلو سره د دولتي ځواکونو سره په اوږدو اختلافاتو او تواريخوالي کې په سروې ټولې داردي ژبې د تاريخ په اوږدو کې د پرمختللو گاونډيو ژبو لکه آرياني ژبې او نورې هندي ژبو تر اغېزې لاندې راغلي دي چې دا اغېزې د دې لامل شوې دي چې دغه ډله ژبې دې کومې ټاکلې ژبنۍ کورنۍ يا څانگې پورې تړاو ولري او کومې

خانگې پورې يې نه لري. ورستۍ خپرنې دا روښانه کوي چې داردي ژبې په لاندې څانگو وېشل کېږي:

➤ پشه يي څانگه: شمال ختيځه پشه يي، شمال لوېديځه پشه يي، سهيل ختيځه پشه يي او سهيل لوېديځه پشه يي.

➤ کونړ (پېچ) درې څانگه: نرساتي Narsati، گاوار Gawar، گاورياتي (Gauar-Bati)، گنگالي Gangali، شوماستي Shumashti. په کې شتون نه لري.

➤ د خور څانگه khowar کلاش (چترال): خور او کلاش Kalashamur او کيوي گړدود په کې راځي.

➤ تيرا هې څانگه، ختيځه داردي څانگه (کوهستاني مرکزي لوېديځه کوهستاني، صوات کوهستاني) باشقريک (گروي، دېري، گوري، قلم کوهستاني)، کترکلاي (وټه پوري)، کلکوتي.

➤ ماین Induskohistani څانگه: ماین څانگه (غرنۍ کوهستاني)، بتيري، چيلي سو، گبرو (گورو)،

➤ شينه څانگه - پهلور (شيني ژبه)، بروک سکات، پلوله، ساوي.

➤ کشميري څانگه Kashmiri: کشميري ژبه، کشتاوري، پگولي. دومارکي Domoaki، دميلي Dameli، ننگالي Ningalali

۷- آرياني ژبې او څانگې

مخکې له دې چې په آرياني ژبو او څانگو يې څه وليکم لومړی به د آرياني ټبرونو او ژبو په نومولو لټم او غغلنده کتنه وکړم: د تاريخ يولړي مؤثقي اسنادو پر بنسټ د آريايي قبایلو لومړنی استوگنځی بلخ او د هندوکش سيمودواړه لوري ديو، چې ددې سيمو لومړي هندي آريايي قبيلو د ختيځ

او پارسیک قبایلو ورپسې د لوېدیځ لورته لېږ او مهاجرت وکړ چې له همدې ځایه او مهاله آریایي قبایل په څلورو ډلو (مرکزي باختري، پارسیک، هندي او داردي) ووېشل شول. څرنګه چې هندي آریایانو څو پېړۍ له پارسیک آریایانو څخه مخکې له آریانا څخه مهاجرت وکړ (۲۰۰۰ کاله مخکې له میلاده) او پیرسیکو-میدیکو قبایلو څو پېړۍ نور هم په باختري یعنی بلخ کې پاتې شول او بیا وروسته پارس یا اوسني ایران خاورې ته مهاجر شول. ځکه نو د باختري ژبو نږدې والی او خپلوي د هندي ژبو په نسبت پیرسیکو-میدیکو ژبو سره ډېره شوه. اوله دې وخته دا دواړه ډلې (مرکزي باختري) او (پارسیک) د آریاني او درې واړه (مرکزي باختري، پارسیک او هندي) داندو آریایي په نوم یادېږي ځینې څېړونکي باختري (مرکزي آریایي) او پیرسیک ژبې د ایراني په نوم یادوي او سني ایرانیان یې د نورو تبعیضي خوځښتونو په څېر لکه سید جمال دین افغان چې خپل بولي او په ټوله نړۍ کې یې خپل د څېړنیزو آثارو اعتبار له لاسه ورکړی دا دواړه ډلې ژبې هم د ایراني په نوم یادوي چې ځینې بهرني ژبپوهان هم په دې برخه کې سهوه شوي دي. او دا ژبې یې د ایراني په نوم یادې کړې دي چې موخه یې آریایي یا آریاني دی. نه دې او سني ایران جغرافیایي سیمه یا یوازې ژبې یې. ځکه چې اوسنی ایران د ټولو ځانګړې او محدودې سیاسي جغرافیایي سیمې نوم دی ددې سیمې نوم په ټولو مرکزي باختري او پیرسیک ژبو اېښودل او کارول بوه لویه اشتباه او جفاده. ځکه چې اوس دا ژبې (آریاني) لږترلږه د درې یا څلورو هېوادونو له سیاسي جغرافۍ او محدودو پولو څخه اوږې لکه: پښتو ژبه چې د تاریخي او جغرافیه یي شرایطو له مخې (سره له دې چې د افغانستان ملي او رسمي ژبه هم ده) د پارس یعنی اوسني ایران او هندي ژبو ترمنځ د وصل کړۍ حیثیت لري او

ددې ژبې اوداسې اړونده نورو ژبو يو اړخيز نسبت ايراني يا هندي ته کول د ټولو علمي اساساتو پر خلاف غير معياري، غير عادلانه اونه منونکې نومونه ده. که څه هم ځينې ليکلي مواد د پارس په لوېديځو غرنو سيمو کې په زړه پارسي لاسته راغلي دي خو د څېړونکو د څېړنې په باور او عقیده دا سيمه هېڅکله د آريايي قبایلو لومړنۍ استوګنځۍ نه ګڼل سوې اونه ثبیت شوې دی. دلرغونو ژبو په اړه تاريخي لاسوندونه (اسناد) په دې شاهد دي چې د عيسی (ع) د زوکړې څخه دوه يا درې زره کاله پخوا د پارس په دغو لوېديځو سيمو کې داسې قبایل او سېدل، چې دهغوي ژبې نه يوازې دا چې آريايي نه وې بلکې د اندوارو پايي ژبوله لرې، څخه هم نه وې. دغه قبایل له (اپلامېتو، دکاروان او کرخي په وادېگانو او دروکې چې نن د خوزستان په نوم يادېږي)، (کاسيتو بابلي يا کاشواو لولويي) قبایلو څخه عبارت وه يوازې د زرو کلونو مخکې له ميلاده په پيل کې دغو سيمو ته د آريايي قبایلو مهاجرت او هلته دمېشت کېدلو نېسې ليدل کېږي. له دغه وخته وروسته د پارس په شمال لوېديځ کې ميدي قبایلو لوی دولت جوړ کړ چې د (ميديا) په نوم په تاريخ کې راغلی دی او مرکزيې نننۍ همدان وه. لږترلږه همدغه وخت د نهمې مخزېږد پېړۍ په نيمايي کې د پارسیا په اړه شواهد په تاريخ کې ليدل کېږي، چې د عربو تر خلیج ورسېدل او په دې خلیج يې خپل نوم يعنې پارس خلیج کېښوده (۲۹ مخ)

جرمني نوميالي ژبپوه او څېړونکي (اګوستين شليخر) وايي چې زه په دې باور یم، چې د معاصر افغانستان او هغه ته ورڅېرمه سيمه نه يوازې د آريايي قبایلو او ژبو بلکې د اينډو يوروپي قبایلو او ژبو د څانګولو لومړنۍ ټاټوبی دی چې دهغه د ليکنې لاندې مطلب سرڅېړونکي دوست محمد شينواري د خپل کتاب په ۷ مخ کې داسې راوړي (... هغه اينډو يوروپي اولسونه چې څومره

ختیځ ته نږدې اویا په بېدو ختیځ کې دي، هماغومره یې ژبه لرغونې ده او لرغوني صفات ډېر لري او خومره چې لوېدیځ ته نږدې اویا بېدوپه لوېدیځ کې دي. هماغومره یې ژبه لرغونې خواص لري، سلاوياني او جرمني قبایلو د لوېدیځ خواته تړتولو او بیا ورپسې یوناني، ایټالوي، کلتی قبایلو مهاجرت وکړ. په خپل ټاټوبي کې پاتې شویو آریایانو څخه هندي قبایلو جنوب ختیځ نه مهاجرت وکړ او پرسیک قبایلو د جنوب لوېدیځ خواته خپاره شول. په دې ډول د اېنډو پروپی قبایلو ته ټاټوبی د مرکزي آسیا د غرونو لړۍ ده. نوموړی څېړونکی لیکي «هندي قبایلو نسبتاً وروسته په مهاجرت لاس پورې کړ، دوي له خپل نوي ټاټوبي څخه هغه ولسونه وشرل، چې له اېنډو پروپی توکمه څخه نه وه او دهغوي له ژبويي څه خصوصیات په خپلو ژبو کې واخستل». د دغه جرمني څېړونکي له څرگندونو داسې ښکاري چې د اندو اروپایي قبایلو لومړی ټاټوبی آریانا یا معاصر افغانستان او ورڅېرمه سیمې دي. د پورته لنډو څېړنیزو څرگندونو څخه داسې پایله لاسته راځي چې آریاني ژبو څانګه عبارت ده له (باختري، پرسیک، مرکزي باختري او اړوندې ژبې) اما که موضوع یوازې پرسیک ژبې وي نو بیا (ایراني) ژبې ورته ویلی شوولي د باختري او مرکزي باختري ژبو ته هېڅکله د ایراني ژبو اصطلاح نه شو کارولې. چې دواړو پرسیک او باختري ژبو ته (آریاني) او ورسره هندي ژبو ته یعنې درې واړو ژبنيو ډلو (باختري، پارسیک او هندي) ته اندو آریاني اصطلاح کارول کېږي چې له دې سره سم راګرځو خپل سرلیک او موضوع ته. څرنگه چې د آریک ژبې تر سرلیک لاندې هم بحث پرې وشو خو په لنډه توګه یو اریا هم ورته نغوته کوو.

آرياني ژبې Aryani Languages: په لومړي سر کې په لنډه توګه د دورو مهال او لورو پربنسټ دا ژبې درې پېژنو او بيا به هره يوه په ځانګړې توګه هراړخيزه وڅېړو.

۷- لرغونې ژبې: اوستا (۱۰۰۰-۱۲۰۰ ق.م)، لرغونې پرس (۵۵۰-۳۳۱

ق.م)، ميدي (۵۵۰ ق.م)، سيکتي، سرامتي (له ۹ ق.م تر ۲ م) پورې.

۷-۲ منځنۍ ژبې - ختيځه څانګه (باختري): آلاني (د سيکيتي

او سرامتي پاتې شونې) ساکي، ختني، خوارزمي، سغدي، باختري.

منځنۍ دورې لوېديځه څانګه - (پرسۍک): پارتي (پهلوي

اشکاني)، منځنۍ پارسي (پهلوي ساساني) چې د لرغونې پارسي پاتې

شونې ده.

۷-۳ د معاصرې ژبې - ختيځه څانګه (باختري): پښتو ژبه

، آسي (د آلاني ژبې پاتې شونې)، يغونوبي، اورمړي، پراچي او پاميري ژبې،

چې عبارت دي له: (سريکولي، زيباکي، واخي، خوفي، يدغه، شغني،

سنگليچي، اورشور، منجي، اشکاشمي، باجو او برتانګي).

د معاصرې دورې لوېديځه څانګه (پرسۍک): تاجکي، دري، پارسي

(د پارسي دري پاتې شونې) او يا کلاسيکه پارسي چې کلاسيکه پارسي له

۹ تر ۱۵ پېړۍ پورې شتون درلوده چې نوې پارسي هم ورته وېل کېده له

منځنۍ پارسي څخه رامنځته او منځنۍ پارسي له لرغونې پارسي څخه

راپاتې ده.

د معاصرې دورې د لوېديځې ډلې نورې ژبې بلوخي، تاتي، کردي... دي (۴:۱۳

مخ)

د آرياني ژبو د ډلبندي څخه داسې پايله ترلاسه کېږي چې پارسي دري

او تاجکي ژبې د زړې پارسي منځنۍ پارسي څخه په لږ پړاو ډېرېږي شوي

زمانې واټن څخه رامنځته شوي دي په همدې بنسټ پښتو او آسي ژبې هم د آلاني او آلاني د سيکتې او سرماتي څخه منځته راغلي چې سيکتې او سرماتي ژبې د لرغونې دورې او ستا لرغونې فرس ساکي (سکتې او سرماتي) او ميدي ژبو تر څنگ ژوندۍ ژبې وې چې پر بنسټ يې د پښتو ژبې د شاليد لري. د آرياني ژبو لرغونې دورې ستې ته رسوي. څرنگه چې مخکې مو د آريک ژبې په بحث کې هم ورته نغوته وکړه ارياني ژبې يوه ډله ژبې دي چې آره او سته يې پوې يواځېنۍ ژبې يعنې لرغونې آرياني ژبې ته رسېږي دا ژبه د لرغونو هندي آريانو د ژبې سره يوځای د اندو اروپايي ژبو ختيځه څانگه چې (آريک) ورته وېل کېږي تشکيلوي. دا ژبې په پراخه سيمه کې چې د سهيل له خوا د فارس خليج او عمان سيند، د لوبديځ لور ته د بين النهرين او شمال له خوا د مرکزي آسيا د بنسټې او د قفقاز غرونه رانغاړي په ختيځ کې د افغانستان او د پامير ځينې برخې د اباسين تر خولې پورې نيولې دي ارياني ژبې په پورته ياده سيمه کې خپرېدې چې د بشپړ اوي پړاوونو او گرامري جوړښت له مخې په درېو مهالي دورو وېشو.

۸- د آرياني ژبو دورې:

۸-۱ لرغونې دوره: د لرغونې دورې ژبې د ليکنې له پيل يعني ۱۲ ق.م تر ۳۳۱ ق.م پورې، په دې دوره کې سربېره پراو ستا، زړې پارسي، ميدي او ساکي ژبې هم شتون درلوده، ميدي ژبه (ميديان) د مرکزي اولو بديځ پارس او سپدونکي وه او د ۸۲۵ ق.م کال وروسته د آشور پاچاهانو په

ډبرليکونو کې ددوي دنوم يادونه شوې ده. ددې ژبې ځينې اداري اصطلاحات دزېړې پارسي او يوناني په ډبرليکونو کې ليدل شوي دي. ميدي ژبه د لرغونو ميدي قبايلو ژبه ده چې په ۸ مخزېږد پېړۍ کې يو ځانگړی دولت دپارس په شمال لويديځ (همدان) کې جوړ کړ. (۲۹، ۹ مخ)

همدارنگه اوستا ژبه: د لرغوني بلخ او دهغه وخت د زردشتي دين د کتابونو د ليک ژبه وه.

ساكي ژبه ساكي Saki: د لرغونو ساکو ژبه چې کتيبي يا ډبرليکونه يې په تورفان کې موندل شوي دي د ۸ او ۷ ق. م پېړيو څخه د سکيتي په نوم اوله ۴ مخزېږد تر لومړۍ مخزېږد پورې د سمرماتي په نوم اوله لومړۍ ميلادي پېړۍ څخه د آلاني په نوم ياده شوې ده. دا ژبه د تورې بحيرې له غاړو څخه د چين تر يولوپورې پراخې سيمې کې خبرې پرې کېدې او ليکنې يې لږ راپاتې دي چې په نشت حسابېږي؛ يوازې يوشمېر کلمې يې چې غالباً ځانگړو نومونو په توگه په لرغوني يوناني، لاتين او لرغونې هندي (سانسکرېټ) کې ليدل کېږي. (۵، ۹-۲، ۱۳۴ مخ)

۸-۲ د آرياني ژبو منځنۍ دوره:

له ۳۳۱ ق. م څخه د اسلام د سپېڅلي دين تر خپرېدو پورې په لويديځه آريانا کې د پارتي (پهلوي اشکاني)، منځنۍ پارسي (پهلوي ساساني) او په ختيځ کې سغدي، خوارزمي باختري ژبه، ساكي، ختني، تمشقي او آلاني شواهد لري. چې سغدي د زرافشان د درې د لرغونو اوسېدونکو ژبه، خوارزمي د لرغونو خوارزم د آمو دلاندېنۍ برخې ژبه او باختري د لرغونو باختري وگړو ژبه چې په يوناني ليک دود او الفبې ډبرليکونه او کتيبي موندل شوي دي. همدارول سکيتي ژبه دهغو جگړه مارو کوچيانو ژبه، چې

دتوري بحيري او ازوف بحيري ترمنځ سيمه کې دچين تريپولويې لېږدرالېږد درلوده.

۸-۲-۲ پارتی ژبه: د لرغونو پارتيانو ژبه چې درشنکانونه دوره ۲ ق.م تر ۳ ميلادي پورې د ټولې پارتيادشاهي قلمرو، منځنۍ آسيا او پارس کې د دولت رسمي او اداري ژبه وه (۴۳:۲)

۸-۲-۱ پارتی **Partian** ژبه: په زړه پارسي کې Parθava په لاتين کې Parthia، د آريانا د شمال ختيځ سيمې ژبه پارت وه چې پولې يې د خراسان د ايالت د ګرکان د سيمې او د ترکمنستان هېواد سره برابره دي. د آرياني ژبې تاريخ کې د دې ژبې ارزښت او اهميت داشکاني کورنۍ چې د فرسيک له ډېرڅخه يو بېل قوم وو، ۵۰۰ کلنې واکمنۍ پورې تړلې ژبه وه چې د پارس او ګاونډيو سيمو باندې کړې ده (۲۴۲ ق.م تر ۲۲۴ ميلادي) پورې اشکانيان د پارس د شمال د ايراني يا ايراني کوچيانو قبيلو رهبران وه د دريمې ق.م په لومړۍ نيمايي کې پر پارتيانو بريالي شول. د خپل نوي هېواد ژبه يې قبوله کړه او هغه يې د پارس دخپلې سترې پاچاهۍ درباري ژبه کړه. کومې ليکنې او آثار چې له پارتي ژبې څخه پاتې دي په دوه ډلو وېشل کېږي.

۱- په پارتي ليک آثار: کوم ليک چې اشکانيانو د پارتي ژبې لپاره غوره کړي وو ارامي ليک څخه را منځته شوی وو او له بني لورگين لورته ليکل کېده (T-š-r-q-p-s-n-m-l-k-y-h-z-w-h-d-g-b-) د دې آثار د نسا بنار د کنډوالو کدرو چې شمېر يې ۳۰۰۰ ټوټو ته رسېږي چې په پوستکولايکل شوي دي او رامن، سکې، مهرونه، ګانې يا جواهرات او لنډې بريکونه دي. بن- په مانوي ليک آثار: داليک هم له بني لوري گين لوري ته ليکل کېده د پارتي ليک په نسبت د مانوي ليک هر توري يوازې يو غږيز ارزښت

لري، (b-t-s-š-r -q-d-c-f-b-z-ž-U-w-h-d-r-g-b) آثاريې اردهنگ
 پرس Ardahangwifras آمو Ammo او مانوي متاخره يا وروستي آثار
 دي ۱۳۷:۹ مخ)

۸-۲-۲ سغدي ژبه: -پارسي کې Suguda تاريخي مخينه يې د سغدي
 ژبې ليکني مدارک د لرغون پېژندونکو لاسته راغلي آثار او تاريخي دورې
 (آريايي، يوناني، چيني او اسلامي) په ډاگه کوي، چې سغد تېردق م دويمې
 په شاوخوا کې د سمرقند په شاوخوا او زرافشان دره کې او سپېدل په لومړۍ
 مخزېږده زريزه کې د جيحون او سيحون سيندونو ترمنځ يا ماورالانهر
 پراخو ورشوگانوته راو خوځېدل او دخپلو نورو پښتونو يا نژادونو
 قومونو يعني؛ ساکانو، باختريانو او خوارزميانو ترڅنگ استوگن شول.
 او د ۲ تر ۴ ق م پېړۍ پورې دهخامنشيانو ترواکمنۍ لاندې وه. د زرافشان
 درې پراخه سيمه او نورې اړوندې سيمې يې، چې ديونان د پخوانيو
 ليکوالو په ليکنو کې يادې شوي ۸ زېږديزې پېړۍ په پيل کې
 د عربو سرتېرو په لاس ورغلې د سغد پلازمېنه سمرقند د چين او لوبديځ
 ترمنځ دورېنمو دلارو پر سرځای ځای کې يا موقعيت درلوده. د سغد
 سوداگروگي شمېرکې وال ددې لارې په اوږدو کې دخپل هېواد دختيځ
 لورته مېشت کړل، چې په پايله کې درکستان او چين ترمنځ لېوالتوبه
 منځگړې ژبه شوه. په لرغونې دوره کې سغدي ژبه د زرافشان درې او دهغې
 په گاونډيو سيمو کې دود وه. په سغدي ژبه ليکنې او کتيتبې د چيني
 ، سانسگرت، سرياني او منځنۍ پارسي ژبو ژباړې دي، لاسوندونه يې
 ډېری د بودايي، مانوي او دهغه وخت په مسيحي دين پورې اړوند
 دي، ديغنايي په نوم د سغدي ژبې يوه لهجه د تاجکستان هېواد د عليا
 زرافشان د برخې ديغنا په لور په دره کې تراوسه مهاله خوندي او ژوندۍ

پاتې ده، چې د سغدي ژبې پاتې شونې ورته ويل کېږي. له دې منځنۍ آرياني ژبې څخه د پام وړ اثار پاتې دي لکه حکاکي شوې سيکې او مسکوکات، منسوجات، پوستکي، گانې او کدري چې په سغدي ژبه ليکل شوي دي د اتول آتاردورينسمو دلارې په اوږدو کې تر لاسه شوي دي او په باوري توگه د ۵ او ۶ مخزېږد پېړۍ پورې تړاو لري. د شلمې پېړۍ په لومړۍ نيمايي کې د تورفان سيمې او مغ غرڅخه چې کوم څيزونه د لرغون پوهانو کشفیاتوپه لړ کې تر لاسه شوي دي عبارت دي له: غير ديني، مسيحي، بودايي او مانوي سغدي اثار هغه ليک، چې د سغدي متون په ليکلو کې ترې کار اخستل شوی دارامي ليک څخه اشتقاق شوی دی. سغدي ژبه تر ۶ هجري يا لېږديزې پېړۍ پورې شتون درلود او له دې مهاله وروسته د پارسي (کلاسيکې پارسي) او ترکي ژبې د نفوس او اغېز په ترڅ کې له منځه ولاړه. دا ژبه د آرياني ژبو د منځنۍ دورې له ختخي څانگې، چې د لومړۍ زېږديزې پېړۍ څخه تر ۱۳ ميلادي پېړۍ پورې د تورې بحيرې څخه ترچين پورې په ستره جغرافيايي سيمه کې آرياني قبایلو د يوې برخې خلکو ژبه وه او خبرې پرې کولې چې ابېخي يې په لاندې ډول دي: (l-i-u-ū) e-ē-θ-o-ō-a-ā-b-b-c-d-z-f-y-g-h-j-k-q-l-m-n-p-r-s-š-t-θ-w-x-(y-z-ž-s-t-č) (۹: ۲۰۵-۱۳۹ مخ)

۸-۲-۳ خوارزمي :

خوارزمي ژبه (او ستا Xuairzem زړه فارسي huvarazmiya): د سغدي خپلوانه ده او د آرياني د منځنۍ دورې د شمال ختيځو ژبو له ډلې څخه شمېرل کېږي، چې مخکې د آمو سيند کوزنۍ برخې په واحدونو کې دود وه او تر اورال سيند پورې غزېدلې وه. تر خوارلسمې ميلادي پېړۍ پورې هم

شتون درلود ، خوله دغه نېټې وروسته تر کي ژبې اغېز وپه خپل ځان کې ورکه کړه. د خوارزمي ژبې له پاره ښايي په دوه دورو وېشنه وکړو:

منځنۍ يا پخوانۍ خوارزمي ، چې په (آرامي خوارزمي) ليکل شوې او مناخره خوارزمي چې په (عربي خوارزمي) الفبا ليکل شوې ده (۵۲۵:۳ مخ).

د توپراق قلعه د لرغون پېژندونکو تر لاسه شوي آثار چې په خوارزمي ژبه په پوستکو (خرمنو) او لرگيو باندې ليکل شوي ، د څلورمې او درېيمې قبل الميلا د پېړۍ پورې تړاو لري.

د متاخرې خوارزمي آثار چې د حجم او مطلب له پلوه ډېر د پام وړ دي ، په دولسمه او ديارلسمه زېږديز پېړۍ کې په عربي ليکل شوي دي. (متا سفانه د دې متونو د لوستلو ستونزه د ټکو او اعرابو نشتوالی دی)

ابورحان البېروني د خوارزمي ژبې يو شمېر لغات (د مياشتو ، ورځو ، جشنونو او دولس گونو مياشتو نومونه په خپل آثار ، التفهيم او آثار الباقية کې را نقل کړي دي.

۸-۲-۴ باختري ژبه : Bactria

پاختري ژبه د آرياني ژبو د منځنۍ دورې د شمال ختيځ گروپ څخه او د لرغوني پلخ د سيمې ژبه ده. دا ژبه له يوې خوا د پښتو ، يدغه او فخي ژبو سره او له بلې خوا د منځنۍ دورې د سغدي ، خوارزمي او پارتې ژبو سره ډېره نږدې خپلوي لري.

دا ژبه د سرخ کوتل د ډبر ليک تر موندلو پورې په بېلابېلو ژبو يا دېده. ځينو پوهانو تخاري Tokharia او د سرخ کوتل د ډبر ليک کاشف رېستيني او حقيقي تخاري eteo- Tokharia ، ځينو نورود او بستي يوناني

ليکدود د کارونې له مخې د گريکو باختري Greco-Bactrian په نامه او ځينو نورو بيا د کوشاني واکمنانو په نامه دا ژبه کوشاني Coshano نومولې ده.

د باختري ژبې د نامه او اساساً د هغې د فهم د کيلې په برخه کې تر هر چا دمخه د هېننگ پور وړي يو.

نوموړې لومړۍ ځل په ۱۹۲۰ م کال د سرخ کوتل د ډبرليک د تحليل او ژباړې وروسته دا ژبه د باختري په نامه ونوموله او همدارنگه ده د کوشاني واکمنانو د مورنۍ ژبې په نومونو کې د iska وروستارې لکه وازشکا vazesko، هويشکا ooesko او کنيشکا Kanesko چي د لرغوني آريايي د تفصيلي صفت Sta-ka * يې تکامل کړی، و پيژانده. نوموړي څرگنده کړه چې د دې درې نومونو وروستني جز يوازې د باختري ژبې د غريز تحول له لارې د فهم وړ دی او معنی لري.

گرشوپچ د هيننگ نظر تائيدوي او ليکي: «هېننگ په دې څرگندونې سره چې د دې درې گونو نومونو وروستارې، يوازې دهغې ژبې په ځانگړي غريز تحول کې مفهوم او معنی پيدا کوي، کوم چې نوموړي دغه ژبه باختري گڼلې، نو هېننگ د کوشاني واکمنانو د مورنۍ ژبې په پېژندنه کې، چې په خپله باختري ژبه وه، بريالی شوی دی. سره له دې چې ددې واکمنانو نيکونه لکه څرنگه چې ټول په دې باور دي، ساکان وه. دوی کيدای شي د يوې کورنۍ غړي وي، چې دغه مهال يې د دښتي ساکانو له منځه سرراپورته کړی وه.»

په باختري ژبه کې لنډ او لونه i, u, a او اوږده او لونه a, o, i د کلمې په پيل او منځ کې ليدل شوي دي. خود e, o او u لپاره په ندرت سره شواهد

مونډل کېدای شي. په دې ژبه کې شل کانسوننټ لیدل شوي چې عبارت دي له:

x,f,t,ts,s,r,p,n,m,L,k,e, dz,z,z,g,r,t

۸-۲-۵ Sarmatian سرماتی Alani او آلاني:

د سرماتي اصطلاح دلته په ځانگړې توگه د تورې بحیرې په شمالي څنډو کې د ایوني سوداگريزو بنسټونو د یوناني کتیبو په آریاني نومونو باندې چې د اشخاصو له نومونو او د یوشمېر اقوامو له نومونو څخه تشکیل شوي، اطلاق کېږي. (د څلورمې ق، م پېړۍ، څخه تر لومړۍ ق، م پېړۍ پورې).

ښایي د کوبان سیمې Θεο onatafan زرينه کتیبه سرمتي وي، د هرورت او اسرابو د لیکنې پر بنسټ د روسیې جنوب او د تورې بحیرې شمالي څنډې تر دانیوب سیند پورې د دوي سرمتي کېدل په څلورمه ق، م پېړۍ کې شوې وي.

آلاني ژبه په پیل کې د تاریخي گزارشونو پر بنسټ، په ځانگړې توگه د ځانگړو ژبو صورتونو (بڼو) په اړوند پوله بندي شوې وي. گومان کېږي چې بېزانسي، چېني، مغولي، اسلامي، سریاني، زړه ارمني، زړه گرجي او زاړه رومي را وروسته زاړه منابع او همدارنگه د منځنیو پېړیو د مجارستان زاړه منابع و، زړې آلاني عام نومونه، د اشخاصو نومونه، د اقوامو نومونه او د ځایونو نومونه په ځان کې رانغاړي. د سرمتي او آلاني نور اسناد د آریاني د پوروني ښکارندوی دي.

سرمتي او آلاني ترمنځ د ژبپوهنې دقيق تفکيک ناشونی دی. د الانيانو مهم آثار دوه نادرمتون دي، چې يويې په يوناني ليک د بېزانسي ليکوال يو حنا ترس (۱۱۱۰ م- ۱۱۸۰ م شاوخوا) دوه کرنبیزمتن دی، چې د خدايانو د پيداېښت د اسطورو په پايله کې ليکل شوي او دوهم يې په زليخپوک کې د لسمې او يوولسمې ميلادي پېړۍ په يوناني ليک د قبر برشناختې آلاني ليکنه ده.

۸-۳ آرياني ژبو معاصره دوره: (۸ او ۹ زېږديزې پېړۍ څخه تر اوسه پورې). اوسنۍ آرياني ژبې او ګړدودونه چې له مرکزي آسيا نه تر عمان او پامير څخه تر قفقازه پورې وېل کېږي او خلک خبرې پرې کوي. د آرياني ژبو دورو ته دلنډې کتنې څخه وروسته اوس د بحث اصلي بهير ته بېرته ورګرځو چې له ساکي ژبې وروسته د زماني وېش له مخې پر پارتې ژبه بحث وکړو.

۸-۳-۱ د معاصرې دورې د ژبو ځانګړتياوې:

له تاريخي پلوه معاصرې ژبې د اتمې او نهمې زېږديزې پېړۍ څخه په عربي ليکدود (د هرې ژبې په ځويا ډېرو ځانګړو تورو سره) ليکل کېږي، پرته له څو ژبو څخه چې د پخواني شوروي اتحاد په سيمه کې دود وې او د شملې پېړۍ د دېرشو کلونو راهيسې تر اوسه پورې دهغي دليکنې له پاره د هرې ژبې د ځانګړې سيريلي الفباء (ابېڅو) څخه کار اخيستل کېږي. د آرياني د معاصرې دورې له ژبو څخه، پارسي، دري او تاجکي اوس مهال د رېواړه د بېلو هېوادو ژبې دي، چې د تاريخ په اوږدو کې يې په بېلا بېلو ليکدودونو له ځانه ډېر آثار پريښي دي او د اوومې او اتمې ميلادي

پېړۍ څخه يې د آريانا په خاوره کې خپل خپراوي ته پراختيا ورکړې او د لوېديځې آرياني لهجې (پهلوي اشکاني) ځای يې ونيو، په فارس او خراسان کې په پراخه توگه وغوړېدې.

په راوړوسته پېړيو کې يې ماورالنهر ته مخه کړه. د زرافشان درې او دهغې د گاونډيو سيمو او اوسېدونکي چې سغدي ژبي وو او همدارنگه د بېلابېلو لهجو لکه باختري، ساکي، او د پخواني تخارستان د تخاری، د ويونکو ترمنځ يې نفوذ پيدا کړ او تريو وخته پورې د دويمې ژبې په کچه کارېدله، چې ددې گړدودونو له منځه راوړوسته له بوي خوا دري اوله بلې خوا ترکي ژبې دهغوی ځای ونيو.

پس له هغې چې دغه سيمې دري ژبې شوي، ځينې غېز او گرامري توکي په ځانگړې توگه ددغه سيمې د پخوانيو ژبو کلمات يې په ځان کې جذب کړل. کله چې دري، دغه سيمې ترخپل پوښښ لاندې کړې، په منابعو کې د پارسي، دري په نوم ونومول شوه.

ليکدود يې د څو ځانگړو تورو په ډېرېدو سره عربي شو. ددې له پاره چې د منځنۍ پارسي او زړې فارسي سره يې توپير وشي چې دوی يې پخوانۍ بڼې وې، په علمي ليکنو کې د نوې فارسي (کلاسيکې فارسي) په نوم يادېږي.

له لسمې زېږديزې پېړۍ څخه د فارسي او دري ژبې د شعرو او د علي-تاريخي ادبياتو د غوړېدا دوران پيلېږي او نړۍ وال د سترو شاعرانو لکه رودکي، فردوسي، سنائي، خيام، سعدي، حافظ، جامي او مولانا شاهدان دي. په دې دوره کې ستر تاريخ پوهان لکه بيهقي، گردېزي، ابن سينا او په پارسي او دري ژبه خپل آثار نړۍ والوته وړاندې کوي. پارسي او دري ژبه نه يوازې د مرکزي آسيا او فارس د اقوامو ليکنۍ

او ادبي ژبه وه ، بلکې په نږدې ختيځ او منځني ختيځ کې د نورو گڼو قومونو لکه د آذربايجان ، کردانو ، هندیانو او د مرکزي آسيا د ترک قومونو ليکنۍ ژبه هم وه .

د پارسي او دري ادبيات د بېلابېلو تيرونو د استازو (په بېلابېلو مورينو ژبو) لاس ته راوړنه وه ، چې له قسطنطنيې څخه د ختيځ ترکستان تر بناوونو اوله قفقاز څخه د هند تر شمال لوېديځ پورې په پراخه قلمرو کې ميشت وو .

ددې ټولوسره سره بايد په ياد ولرو چې د پارسي او دري ادبي ژبو د قواعدو په تشکيل کې د پخواني افغانستان (خراسان) ، سيستان او ماورالنهر شاعرانو او ليکوالانو اصلي ونډه درلوده .

پارسي او دري د منځنۍ پارسي مستقيمه پاتې شونې ده او د منځنۍ فارسي سره يې توپير په ځينو کانسوننتونو او گرامري نظام کې په لاندې توگه خلاصه کولای شو:

په پارسي دري کې نوميز (اسمي) نظام د پهلوي په شان تحليلي اړخ او د مخنيو او وروستنيو اضافي تورو څخه متشکلو يو شمېر جوړښتونو پراختيا ته ميلان لري . تحليلي توصيفي شکلونو (مرکب صورتونو) ته د پراختيا ميلان د فعل په نظام کې هم څرگنده ليدل کېږي . د ماضي نقلي مرکب صورتونه:

نوشته ام ، بعيده ماضي: نوشته بودم ، راتلونکې: خواهم نوشت ، مجهول: نوشته شد ، له اسم څخه د مشتق مرکبو فعلونو پريمانه پراختيا ، لکه تبریک گفتن ، گرم شدن او نور.

د غریز نظام پخوانی او اوسنی تحول

au	ai	au	u	u	ai	l	i	a	a	زړه فارسی
		o	u	u	e	l	i	a	a	منځنۍ فارسی
		o	u	u	e	l	i	a	a	فارسی دری
		u	u	o	e	l	e	a	a	دری
		u	u	e	e			o	a	تاجکی
			u	o		i	e	a	a	فارسی

زړه فارسی	منځنۍ فارسی	فارسی دری	فارسی	تاجکی	دری	
cwand	cand	cand	cand	cand	cand	چند
a-pata	Abad/t	abad	abad	obod	abad	آباد
*Ima- rauch	Im-roz	imroz	emruz	imruz	emruz	امروز
xsira	sir	sir	sir	sir	sir	شیر
spaita	sapet	saped	safid	safed	safed	سفید
xauda	Xod/d	xod	xud	xud	xud	خود

xauda	Bud/d	bud/bud	bud	bud	bud	بود
gausa	gos	gos	gus	gus	gus	کوش

۸-۳-۲ پښتو ژبه: (Pashto) pašto

د آرياني ژبو د شمال ختيځ ډلې ژبه ده او د افغانستان په ټولو ولايتونو کې رواج او دود ده. په پاکستان کې (د پاکستان په شمال لويديځ کې) په سلوکې د اویا وگړو ژبه ده، چې له شمال څخه په چترال (په ځانگړې توگه تر خوريانو) پورې اوله ختيځ څخه په هزارې او دیره اسماعیل خان (په ځانگړې توگه تر پنجابيانو پوري محدود ده) د پاکستان په شمالي سرحد اتو کي غالبه ژبه ده او خوره وره د پاکستان په نورو برخو کې هم ویل کیږي (۲۱۴:۳۱ مخ).

په هند کې ډېر شمېر پښتانه اوسېږي او د نفوسو اړ شمېر یې نه دي څرگند شوی. یو محدود شمېر پښتانه د چین په (سیانکیان) کې او له پنځو سو زرو څخه ډېر په ایران کې ژوند کوي. د افغانستان نفوس په سلوکې شپيته اویا و ترمنځ پښتانه جوړوي او تشکیل وي. په اوسنیو سیمو کې د پښتنو د میشتېدلو اټکل ستونزمن دی. شواهد په ډاگه کوي چې دوی لومړني آریایي مهاجرین دي. د پښتو pašto نوم کیدای شي په paršr کې د aw د وروستاري (۴۸:ب) په ډېرولو سره parṣuah یا parṣa/u وي.

(۴۲:۲۴ مخ) چې د ژبو په نومونو کې په څو منځنۍ آریاني ژبو کې موندل کېږي. داسې ښکاري چې د پښتو کلمه د ختيځو آریاني قومونو سره چې په زړو ادبي منابعو کې راغلي دي، اړیکې لري لکه د parṣioc دنوم سره چې بطلیموس راوړی، له ادبي دورې څخه مخکې پښتو ژبې سیمې په دوو گړدو دیزو ډلوو وېشل شوي، چې د دغو دوو لهجواوسنۍ استازې، له

يوې خوا دنوې پښتو ټولنې لهجې اوله بلې خوا ونيتسياو په نورو سهېل ختيځو لهجو کې زړې پاتې شوې دي.

تراوسه پورېژپوهانو د پښتو ژبې څلور لاندنۍ لهجې په گوته کړي دي:

- ۱- سهېل لوېديځه لهجه (کندهارۍ) او ورڅېرمه سيمې.
- ۲- شمال لوېديځه (مرکزي غلجايي) يا خيځه لهجه: د افغانستان په ختيځ او شمال کې (د کابل ختيځ او د افغانستان شمال ختيځ ولايتونه)
- ۳- سهېل ختيځه لهجه: بلوچستان ، بنو ، وزيری ، کاکشي شرنې ، سپين /تور ترين .

۴- شمال ختيځه لهجه: د پاکستان شمال لوېديځ ، پېښور ، يوسفزي ، مومند ، شمال ختيځ غلجي ، افریدی ، بنگښ اورکزي.^(۹۰:۲۵ مخ) زما په اند په اوس وخت کې پښتو ژبه څلور لهجې لري: کندهارۍ ، مرکزي (کابل او شاوخوا ولايتونه) ، لويه پکتيا ، د افغانستان مشرقي ولايات او کوزه پښتونخوا. البته په کوزه پښتونخوا کې کوټه او اړونده سيمې کندهارۍ لهجې ته ورته دي.

۸-۳-۳ پاميري ژبې: Pamirian Languages

د ختيځو آرياني ژبو يوه ډله ده ، چې د تاجکستان د بدخشان د غزني ايالت درود پنج درې په اوږدو ، دهغې په شاوخوا خانگو ، د خاروغ په اداري مرکزيت او همدارنگه د دوی په گاونډي د افغانستان په بدخشان کې په بوه پراخه سيمه کې ويل کيږي. واخي ، چې مرکزي د واخان غاښي دي دا ژبه هم د چترال گلگېټ ، هنزه او د سين کيانگ په گاونډيو سيمو کې ويونکي لري ، په داسې حال کې چې سريکولي يوازې د سريکول دمعبر په ختيځ کې دود ده ، چې د پخواني شوروي اتحاد او چين ترمنځ سرحد جوړوي. پردې

بنسټ سريکولي ډېره ختيځه ژوندۍ آرياني ژبه ده. د پاميري ژبو ويونکي د (۱۰۰۰۰) نفرو په شاوخوا کې گڼل کېږي.

پاميري ژبې په گونډې او جلا توگه داسې شمېرلای شو:

شغني - روشاني خانگه: sugni and Rosani

شغني (شغني xurnun ziv د پخواني شوروي اتحاد د آب پنج په غاړو، په شمال کې له دشت خڅه په جنوب کې تر در مورخت پورې او هم د گونت (غند) درې او شهداي (شاه درې) په اوږدو کې وېل کېږي. د ويونکو ستر او مهم استوگنځی يې د خاروغ ښار دی، چې (۱۴۰۰۰) تنه نفوس (۱۹۷۴م) لري.

په افغانستان کې شغني ژبه د آب پنج د لوېديځو غاړو او د پرشيت په خوږو پورې محدودېږي. ډېره گڼ مېشته سيمه بر پنجه کليو بانډو کليواله سيمه ده. په جنوب کې د درمارخ کلي د غاران د ناحيې سره سرحدي کرښه جوړوي، د موجوده گزارشونو پر بنسټ د افغانستان خواته وگړي ډېر کم شوي دي.

په شغني ژبه کې لاندې لهجې پېژندل شوي دي:

۱- د بجو لهجه، چې د شغني سيمې په شمالي سرحد کې د آب پنج په يوه کوچنۍ فرعي دره کې پرې خلک خبرې کوي.

۲- د شهدري لهجه (شغني xoxdara ziv) چې د شهدري په اوږدو کې له منشاء څخه تر توديم Tavdem کل پورې وېل کېږي.

۳- د بروز (برواز) لهجه چې پخوارشت قلعه (راشت قلعه) ته نږدې په همدې نامه په يوه کلي کې پرې خبرې کېدلې، خو اوس معياري لهجې د هغه ځای نيولې دي. د شغني ژبې ويونکي (۲۰۰۰۰) تنو په شاوخوا کې په

پخواني شوروي اتحاد او د (۲۰۰۰ څخه تر ۳۰۰۰) تنو پورې په افغانستان کې گڼل شوي دي.

روشاني Rosani:

د رود پنج په غاړه له پستخوف څخه ، چې په جنوب کې شغني سره هم سرحد تر شپيد پورې په شمال کې دود ده. دهغه دولسو کليو څخه چې روشاني په کې رواج ده د روشن (ومر) ، درزود Derzud ، بروش Barusan ، او د روشن Derisan کلي ستر دي. د ويونکو شمېر يې د (۱۰۰۰) تنو په شاوخوا کې دی ، چې له (۱۰۰۰ څخه تر ۱۵۰۰) تنو پورې يې په خوفي لهجه خبرې کوي. دا لهجه د خوف په فرعي دره کې رواج ده په افغانستان کې روشانن سيمه يوه نړۍ تراړه ده ، چې اصلي کلي يې چشنود Chasnud او پايور Pajwar دي او د بښوې په سيمه کې هم د روشانيانو د شتون خبر ورکړل شوی دی. د ويونکو شمېر يې له (۲۰۰۰ څخه تر ۳۰۰۰) پورې اټکل شوي دي.

برتنګي Bartangi:

د برتنګ د سيند په اوږدو کې له رامک څخه تر نکبست Nikbist پورې لږترلږه په شلو کليو کې ويل کېږي ، چې مهم کلي يې له برتنګ ، سپنج Sipanz ، بسيد Basid ، رزوح Razuc ، هيچس Hidzes او رومد Ravmid څخه عبارت دي. په دوو لهجو بسيد ، سپنج او رومد سره جلا کېږي. د ويونکو شمېر يې د (۳۰۰۰) تنو په شاوخوا کې اټکل شوي دي.

رشروي Rasorvi:

د رشروي ژبه د مرغاب او گودره سيندونو په مسير کې په اتو کليو کې رواج ده. يعنې د پامير په پوه ډېره صعب الوصول سيمه کې وېل کېږي. ددې کليو له ډلې څخه روشاروه ستر کلي او ددې ژبې د پيدا ايښت اصلي منشاء

ده ، چې په پخوانيو آثارو کې او شري ورته وېل کېده (ظاهراً قرغېزي تلفظ رشروي و او وروستۍ ژبې ته يې لار موندلې ده) . د دې ژبې د ويونکو شمېر (۲۰۰۰) تنه دي .

سريکولي Sariquili :

دا دهغو خلکو ژبه ده ، چې په پخوانيو زمانو کې له شغنان څخه لوړو درونه کله شوې دي او دغه لوړې درې د چين د سين کيانگ - اولېغور واريونو ترمنځ سرحد دی . سريکولي لوړې د پا مير ډېرې ختيځې لوړې دي . دا ژبه د شغني - روشاني څانگې پورې د نورو اړوندو ژبو څخه د جغرافيايي جلا والي له پلوه ډېر ارزښت وړ ده . دا ژبه درې لهجې لري :

۱- مرکزي لهجه چې د دې سيمې په اداري مرکز تاش قرغان او همدارنگه په گاوندېو کليو په آندره (تيزناف ، جوشمان) کې رواج ده .

۲- د نژدې ختيځ لهجه ، چې د مرکزي لهجې ترڅنگ په وچه wacha دره کې تر بلدير Baldir پورې او همدارنگه په مريونگ Marinog کې هم وېل کېږي .

۳- د لېري ختيځ لهجه ، چې په بورنگسل Burangsal ، کيچيک Kichik او تونگ Tung کې رواج ده . د سريکولي ژبې د ويونکو شمېر (۱۰۰۰۰) تنوته رسېږي .

يزغلامي Yazghulami :

د روديز غلام په دره کې د آب پنج له څانگې څخه تر خافک کلي پورې رواج ده د دې ژبې د ويونکو داستوگني مهمه سيمه اندرېگ Andarbag ده او د ويونکو شمېر يې (۲۰۰۰) تنوته رسېږي .

اشکاشمي Iskasemi : (۱۳۰۳مخ)

زیاتره په اشکاشم اودهغې په گاونډیو سیمو، چې دآب پنج رود په غاړه د افغانستان لورته پرتې اوپه دغه ځای کې د رود مسیرله لویديځ څخه شمال خواته اوږي، رواج ده، خو کېدای شي دغه ژبه د نوموړي رود په غاړه د تاجکستان لورته د رین Run په کوچني کلي کې هم وموندل شي. یو تاجکي غاړې ته دغه موجود کلی د تاجکي ژبې اشکاشم په نامه دی. یو کم شمېر رین میشتو اشکاشمي ژبو خلکو په راوړوسته وختونو کې دغه ځای پرېښي د پخواني شوروي په گورن (د تاجکستان په غرنیو سیمو) کې یې د شومجین Sumdzin په نامه په یوه نوې سیمه کې کورونه جوړ کړي دي. د اشکاشمي ژبې ویونکي (۲۰۰۰) تنه گڼل شوي، (۱۵۰۰) تنه یې په افغانستان او پاتې نوريې د پخوانۍ شوروي په سیمه کې اوسېږي. زیبا کي Zebaki:

زیباک د آسیا ددې پرځې (د پامېري ژبو) یوه څو ژبیزه سیمه گڼل کېږي. ځکه د غلته په زیباکي، تاجکي، واخي او شغني ژبو خبري کېږي. ددې ژبې د ویونکو شمېره له (۱۵۰۰) تنو څخه نه زیاتېږي. سنگلېچي Sanglici:

سنگلېچي ژبه د دریو سیمو، پروخ Parux، اسکتول Iskatul او سنگلیچ Sanglich لهجه ده، چې د وردوچ warduj رود په لور په دره کې واقع دی. د وېونکو شمېر یې د څو سوو تنو څخه نه اوږي. واخي Waxi:

د وځي جغرافیایي موقعیت د پامیر او هندوکش ترمنځ د واخان غاښی دی. واخي ژبې کلي د آب پنج په غاړه د پخواني شوروي لورته له غرکوټ Namadkot څخه تراټم Ratm پورې پراته دي او په منځ کې یې څو تاجکي ژبې کلي موجود دي. په دې کې دوه لهجې، علیا او سفلی

تشخيص کيدای شي. سفلي لهجه له غرکوټ څخه تر درشج Darsaj پورې او عليا لهجه له شيتهر و Sitharv څخه تر اتم پورې رواج ده. د آشور، لنگر او اتم کلي عليا لهجه کاروي.

په افغانستان کې، واخي ژبې کلي اشکاشم ته نږدې له پوتور putur څخه تر رحد پورې د واخان سيند په برنيو غاړو کې غزېدلې دي. د واخي ژبې لهجوي توپير په افغانستان کې هم مشهود دی. واخي ژبې کلي، په چترال کې د يرخون Yarxur سيند د برنيو غاړو په اوږدو کې يعنې په هغه ځای کې، چې واخيان د خوريانو Xwar سره گاونډيان دي، هم ليدل شوي دي. واخيان ايشکومن Iskoman په کرمبر Karambar دره کې هم استوگن دي او مرکزي ايميت دی. د وروستيو سر شمېرنو پر بنسټ د واخي ژبې د ويونکو شمېر له (۲۵۰۰۰) يا (۳۰۰۰۰) څخه ډېر نه دي، چې له دې ډلې څخه (۱۰۰۰۰) تنه يې په پخواني يشوروي کې او (۱۰۰۰۰) تنه يې په افغانستان او (۳۰۰۰) تنه يې په هغه هنزه کې دي

آسي (استي) assetic:

آسي ژبه د ختيځو آرياني ژبو له جملې څخه ده چې د قفقاز په شمال کې وېل کېږي. دا ژبه دوه لهجې لري، ختيځې لهجې ته يې (ايروني) او لويديځې ته يې (ديگوري) وېل کېږي. ډېری آس قوم په ايروني لهجه، د ادبي ژبې بنسټ دی، خبرې کوي. ليکدود يې روسي (د څو ځانگړو اضافي تورو په درلودلو سره) دي. دا ژبه د لويديځو ساکانو د ژبې پاتې شونې ده او د لرغونې دورې د آرياني ژبو ډېری ځانگړتياوې يې تر اوسه ساتلې دي. د ويونکو شمېر (۵۰۰۰۰۰) تنو ته رسېږي.

۸-۳-۴ اورمري ژبه: Ormari

دا قوم د پښتنو له خوا د اورمري په نامه ژبه يې اورمري او استوگنځي يې اورمرياد شوی دی. د تاجکانو له خوا د اورمري له خوا د اورمري په نامه، ژبه يې اورمري او ټاټوبي يې برکي برک بنودل شوی دی. پخپله اورمريان ځانونو ته اورمري، خپلې ژبې ته اورمري او خپل استوگنځي ته گرام وايي. اورمري ژبه په افغانستان کې د کابل د سهېل په اتيا کيلومتري کې د عبدالصمد خان کلي، نورالله خان کلي او د تقی کلي کې چې د لوگر ولايت د برکي برک ولسوالۍ اړوند دي وېل کېږي.

په پاکستان کې د وزيرستان په کاني گرام کې د پاسنيو (بالا) او کوزنيو (پاين) اورمري په نامه يادېږي. په لوگر ولايت کې اوس د اژبه د سلوڅخه په زياتو کرونيو کې چې دوگرو شمېرې (۱۰۰۰) تنو څخه اوږي، وېل کېږي او په کاني گرام کې د دې ژبې د ويونکو شمېر هم د همدې اندازې په شاوخوا کې بنودل شوی دی.

دا چې د وزيرستان د کاني گرام او لوگر برکي برک د اورمريانو ترمنځ اړيکې له ډېر پخوا څخه پرې شوي دي، د دې دوو ډلو اورمريانو لهجو له يو بل څخه په جلا او خپلواکه توگه تحول کړی دی. نن ورځ د يوې ډلې وگړي د بلې ډلې د وگړو په لهجه نشي پوهېدلي.

پراچي Paraci:

پراچي ژبه د جنوب ختيځو آرياني ژبو له ډلې څخه گنل کېږي. نن ورځ پراچي ژبه د هندو کش د جنوبي لمن په دريو درو کې رواج ده، لومړی د شتل sutul درې په اتوکوچنيو او سترو کليو کې، چې پنځه سوه کورنۍ پکې گډون لري او ستر کلي يې دا دي: ماده، اندواسات سنگ لڅشان، رویده، سيغوار، احمد اندور او استوفالو.

دوهم د غوچلان درې په شپږو سترو او کوچنیو کلیو ، تاتخیشات ، کنده (دیان) ، سمبار ، مالیا ، مندیسات او ساغوسات کې چې (۲۳۰) کورنۍ لري .

درېم د پېچغال درې په یویشو کلیو ، ذکرې ، غېن پاین ، دولت خاه خیل ، کیلی ، حسن خان خیل ، چنداغول / چندانمو کې چې اووه سوه کورنۍ لري . ددې کلیو پسې وروسته یوه پشه یې ژبې سیمه موجود ده او نور پراچي ژبې کلي چې ددې سیمې په تغقیب پراته دي عبارت له : شیغر ، لوکاسات ، المدیسات ، مغول بیګ خیل دیقام ، اینیګرسات ، ابراهیم خیل ، ملک خیل ، زکریا خیل ، جبار خیل ، لتوخیل . کنده موسابر خیل ، فلعه او خوجغار څخه . شتل ده پنجشېر ته نږدې واقع ده او پېچغان او غچلان درې په نجراب کې دي .

یغنا بی ژبه : Yaghnoobi

دا ژبه د تاجکستان د یغنا ب په دره کې وېل کېږي . سره له دې چې زیات ویونکي نه لري د ژبپوهنې د موازینو مطابق د (سغدي) ژبې ژوندۍ بڼه او دهغې بلا فاصله پاتې شونې ، چې تر اوسه پېژندل شوې ده او د تاریخي ژبپوهانو د پریام یې ځان ته را اړولی دی .

کردي ژبه : Kurdis

کردي ژبه آریاني ژبه ده چې د ایران لویدیځ ته په ترکیه ، عراق ، ارمنستان او سوریه کې وېل کېږي . کردي ژبه گڼې لهجې لري :

۱- کورمانجي هغه لهجه ده ، چې په عراق ترکیه او ایران کې رواج ده او په عربي لیکدود لیکل کېږي . کردي ژبه په سوریه کې په لاتین لیک او په ارمنستان کې په روسي لیک لیکل کېږي .

۲- گورماني لهجه د کرمانشاه په ناحیه او زازا (د ترکی په ځینو ناحیو) کې .

۳- اوماني د کرمانشاه په شمالي ناحیه کې رواج ده. د زازا او گوراني لهجو ځینې ځانگړنې د مرکزي ايراني لهجې په ځانگړي توگه د سمناني او سيوندي سره د نږدې اړیکو درلودل دي.

۸-۳-۵ بلوخي ژبه: Baluchi

بلوخي ژبه د بلوچستان په تاريخي سيمه کې دود ده ، چې نوم يې د هغې د اوسېدونکو يعنې بلوڅ څخه اخيستل شوی دی. په اوسني وخت کې ددې ولايت ځينې برخې په پارس او سني ايران پورې او ځينې نورې يې په پاکستان پورې تړاو لري. له بلوچستان پرته د افغانستان په جنوبي سيمو ، د پنجاب په جنوب لويديځې برخې او د سند په بنسۍ غاړه او د ايران د پولې دننه په کرمان ، لارستان ، سيستان او خراسان کې هم ويونکي لري. بلوخي ژبه په دوو اصلي څانگو وېشل کيږي: ختيځه څانگه رخساني Raxsani لهجه لري چې ستره څانگه ده ، ټوله مرکزي سيمه يې نيولې ده او د افغانستان او ترکمنستان لهجه هم په کې شامله ده.

سرواني لهجه په ايران کې د زاهدان جنوب ته ، لتوني Lotoni لهجه په ايران کې د سرواني لهجې جنوب لورته او کچي Keci لهجه په مکران او پاکستان کې ده

هغه سيمې چې بلوخي په کې دود ده:

الف- د افغانستان په لوبديځ کې له چخانسور څخه د هلمند سيند په امتداد ختيځ لورته تر لنډي محمد امين خان پورې د سلو زرو تنو په شاوخوا کې بلوڅ او د دوو سوو زرو تنو په شاوخوا کې پراهيان دي.

ب- د ترکمنستان جمهوريت د مروې په کليو بانډو کې (په ټوليزه توگه د نولسمې پېړۍ په وروستيو کې څلوېښت زره افغاني کډوال شتون لري).

ج-ایران کې (په ټولیزه توګه د سیستان او بلوچستان په ایالتونو ،
لویدیځ لورته د زابل د شا وخواخه تر عمان بحیرې پورې په جنوب کې او ه
سوه پنځوس زره تنه)

د- په عربي شبه جزیره کې (په ټولیزه توګه عمان ، عربي متحده امارات او
کویت کې اکثره هندي او پاکستانی مهاجرین پنځه سوه زره تنه دي) .

ه- پاکستان کې (په ټولیزه توګه د بلوچستان د سند په صوبو کې ، پرته له
پراډوي میشتې تراړې څخه یې شمېر ۳۲۰۰۰۰۰ تنوته رسېږي) .

د بلوچي ژبې د ختیځې او لویدیځې ډلې فونمیکه الفبا

ختیځه ډله: - au - ai-p-t-ṭ -č-k-b-d - d - q- j- f-x-θ-s-š-ž-Y-m-ŋ

a- ā- ē- ō- i- ī- u- ū- (n)-w-l-r-y-h-b-ō-z

لوېدېځه ډله: - au - ai-p-t-ṭ -b d- d- j- q-(f)- s-š-(x)-z-ž-Y- ŋ

n-m-r- ṛ- h-y- w-l- y- a- ā- ē- ō- i- ī- u- ū

په مورنۍ ژبه لیکنه د نولسمې پېړۍ د ډېرو کمو خورو ورو آثارو پرته ،

ډېری په شلمه پېړۍ کې د ۱۹۳۰ وروسته او په ځانګړې توګه له ۱۳۴۷

لمریز کال څخه د پاکستان د دولت د جوړېدو سره هممهاله محدوده شوه .

تاتې ژبه:

دا د تات تېر ژبه ده چې دا قوم د آذربایجان او داغستان په ځینو سیمو کې

اوسېږي . ټول تاتې ژبي خلک اوس په آذري ژبه هم خبرې کوي . د داغستان

تاتې ژبې اوسېدونکي د ژبې په ځانګړي توپیر سره روسي لیک کاروي .

تاتې ژبه د آسي ژبې په څېر خپل ترکیبي حالت ساتلی دی او کیدای شي

چې له منځنۍ ساکي ژبې له لهجې څخه تحول کړی وي .

تالشي ژبه:

داږبه د آذربايجان په خاوره کې وېل کېږي. تالشان د خزر بحيرې په لويديځه غاړه او دهغې په غرنیو سيمو کې اوسېږي. دوي د قفقاز د دوو ژبو، آسي او تاتي تر څنگ د يوې ځانگې په حيث له منځه ساکي څخه تحول کړی دی. کومزاري ژبه:

دا ژبه د فارس خليج جنوب په يوه سيمه کې او د عربستان شبه جزيرې شمال ته (بندر عباس ته مخامخ) وېل کېږي. لري او بختياري ژبه:

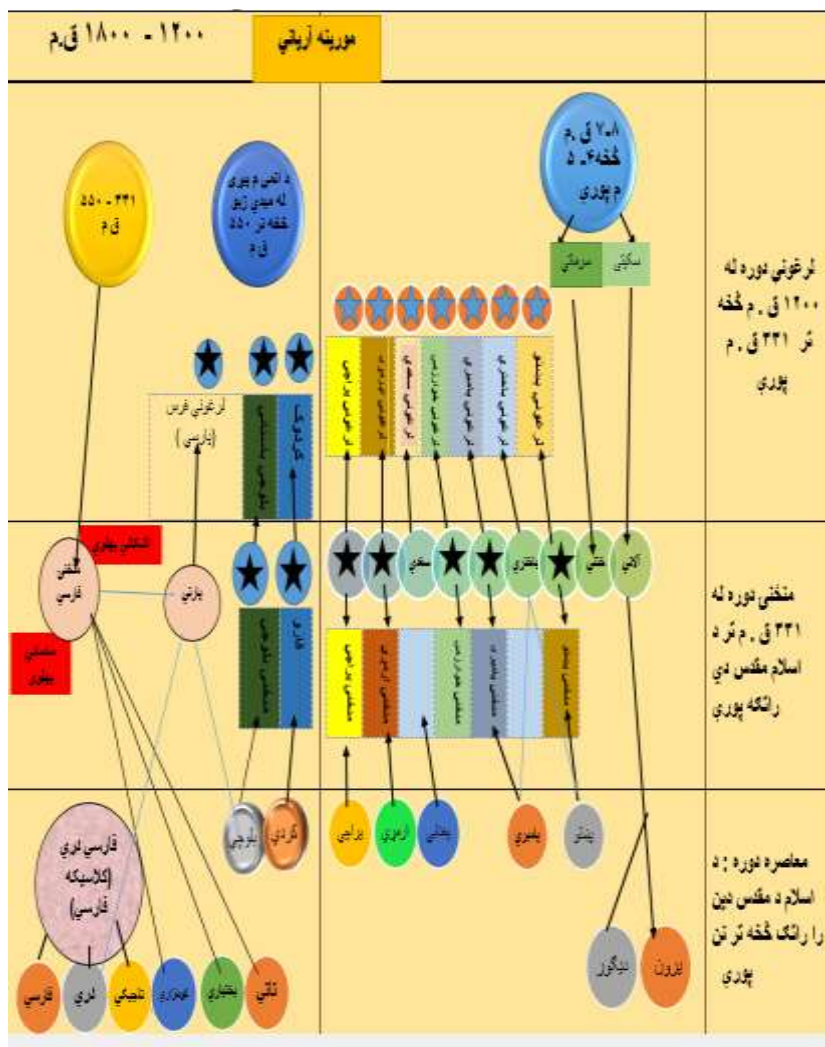
د عربستان په سيمه او د بختياري قبيلو تر منځ څو لهجې لکه (سري) او (لکي) رواج دی چې د نويو ايراني لهجو په کتار کې شمېرل کېږي.

۹- د تاريخ په اوږدو کې د آرياني ژبو ځانگړتياوې:

د آرياني ژبو لرغونې دوره ډېره پخوانۍ دوره ده. اوستا، لرغونې پرس، ميدي او ساکي چې د خپلو لیکونو او شواهدو په وسيله پېژندل شوي دي د دې ژبو تر څنگ کېدای شي د ژبپوهنې د نړېوالې له مخې د لرغونې سغدي، لرغونې پارتي، لرغونې خوارزمي او لرغونې پاخترې ژبو په شتون باندې هم سړې باوري شي. د اتولي معاصرې ژبې او گړدودونه په اصل کې له يوې واحدې چې آرياني مورينه Proto-Aryni نومېږي منځه اخستې ده. د آرياني مورينې يا لرغونې آرياني ژبې هېڅ لاسوند (سند) په لاس کې نشته. يوازې دهغې څخه پاتو شونو ژبو د پرتلنې له لارې، چې ليکلي اسناد لري په اټکلي يافريزې بڼه کېدای شي دهغې په اړه ځينې مواد تثبیت کړو. آرياني ژبې ترکيبې ژبې وې د نومونو، ستاينومونو، نومزرو او غونډليز (نحوي) ونډه او رول يې په غونډله (جمله) کې ۷ يا ۸

حالتونوله لاري ترسره كېده؛ نومونه له درې شمېرو: يوگړي، دوه گړي او ډېرگړي (مفرد، تشنيه او جمع) او له درې جنسونو: نارينه، ښځينه او نرښځو كي (مخنث) څخه برخمنې وې. د اضافت د تورو شمېر او د نحوي بڼو او نښو ونډه هم ډېره لږه وه. دلرغونې، منځنۍ او معاصرې دورې ژبې په دوه څانگو: لويديځه او ختيځه وېشل كېږي، چې د لوېديځې څانگې ژبې: منځنۍ پارسي (پهلوي ساساني)، پارتې (پهلوي اشكاني) د تركيبې اكر (حالت) څخه تحليلي حالت ته اوښتې دي. په داسې حال كې چې ختيځې ژبې لكه سغدي، خوارزمي، باخترې او آلاني دلرغونې تركيبې بڼه دبشپړاوي يعنې تكامل سره ساتلې ده. (۱۳۴:مخ)

منځنۍ پارسي Middiam ژبه: دا پارسي د ساسانيانورسمي ژبه وه او پارتې داشكانيانورسمي ژبه وه، منځنۍ پارسي د زړې پارسي پاتې شونې او د پارسي، دري كلاسيك پارسي يا نوې پارسي مورده. د منځنۍ پارسي ډېر ليكونه په درېمه، څلورمه او پنځمه ميلادي پېړۍ كې د ساساني پاچاهانو او د دغې دورې د سياسي، مذهبي مشرانوله خواليكنې شوې او تراوسه شته، چې بيا د سامانيانو په وخت كې د پارس له پولو او ښته، شمال او شمال ختيځ ته خپره شوه او ورو ورو يې د نورو وړو آرياني ژبو او گړ دودونو ځای ونيوه. په ۷ او ۸ پېړۍ كې د عربود پر غلونو پر مهال د پارس، افغانستان ځينې شمالي برخې او مركزي آسيا د پراخ قلمرو په ځينو برخو كې چې د خراسان په پراخو سيمو داخلي وې وېشل كېده او (د عربو د سوبو او فوټو حاتو په وخت كې لرغونې نوميزې يعنې اسمي ځانگړنې، اوښتنې، د جنسيت يعنې نارينه او ښځينه او گرامري حالت يعنې فاعل او مفعول د نومخړو تصريف تقريباً بشپړله لاسه ورکړ و) (۱۱:مخ)

درېم څپرکی

۱۰- لرغونې دوره

۱۰- اوستا ژبه (Awesta)

په آرياني ژبو او ادبياتو کې تراوس مهاله پورې تر ټولو مهم او لرغونی اثر اوستا ژبه گڼل کېږي، چې د ۷ مخزېږد پېړۍ د زردشتي دين د متونو ټولگه په لاس راكوي، د عربو مسلمانانو په لاس د آريانا له سوبې او يا فتحې وروسته د زردشت دين پلويان دهند سيمو ته ولاړل او تراوسه پورې پاتې خلک هلته ژوند كوي او لرغونى كيش يې ساتلى چې لږ او ډېر مذهبي ټولنه يې جوړه كړې ده چې په آريانا كې وروسته له دې يعنې د اسلام له راتگ څخه زردشتيانو ته گېر ويل كېدل، كه څه هم چې د آريانا په ځينو سيمو كې هم په لږ شمېر زردشتيان او سپېدل د پارس او هند په شمال غربي برخو كې د هندوستان پارسيانو د اوستا كتابونو پاتې شونې چې آريايي نيكونو په لرغونو زمانو كې له آريانا څخه راوړې وې د زردشتي دين كتاب لرغوني كيش سره يوځاى و ساتلې په آريايي قبيلو كې سندرې، كيسې، داستانونه، حماسې او افسانې په هغو وختو كې چې يوځاى په يوه ټاټوبي كې سره او سپېدل شتون درلود او د قبيلوي لېږد پدنو او مهاجرتونو سره سم د سندرې او كيسې پراخې او ډول ډول شوي دي. (۱۴: ۷۵-)

۲۲ مخونه

او ورو ورو په تدريجي بڼه د هغه وخت د مذهبي موتونو او عبادتي لمانځنو او دعاو ورنگ غوره كړى دى د بېلگې په توگه: (ويدا) سندرې په هندي تېرونو كې لومړى ولسي روايات او بيا ليكلي له يوه نسل بل نسل ته لېږدېدلي او د هغه وخت مذهبي بڼه يې موندلې ده. همدارنگه داسې سندرې

او روایات باختري قبایلو هم درلودل کوم چې په خپل اصلي استوگنځي یا هېواد باختري پاتې او یا یې د لوېدیځ لور ته لېږدېدلي وه. ولې د ۱۷ او ۲ مخزېږد پېړۍ د زردشت دهغه وخت دین رامنځته کېدو هغوي ته د پای ټکی کېښود او په ځای یې د (گاته) نظمونه جوړ شول، چې خلکو به ده (آهور موزد) یا اورمزد نومي ددوي په وینا خدای لمانځنې ته رابلل او د لرغوني باختري څخه دهغه وخت زردشت دین ورو ورو د لوېدیځ لور ته خپرېده او ډېر وروسته یې (میدیا) د میدیانو واکمنۍ سیمې د مرکز په توګه وګرځېدلې او مذهبي مشري یې د (مادیا) د مغانو قبیلې په غاړه شوه. د نوموړي دین د پراختیا او پیاوړتیا سره سم ورو ورو د زردشتي دین کتاب یا قانون یې بشپړ جوړ شو او په هغه وخت کې یې ددې قانون پر بنسټ (گاتي) لوړ مقام او درناوي وپوه. روایتاً له یونسل نه بل ته لېږدېدلی دی، چې ددې لېږد په بهیر کې څه ناڅه بدلون او تغیرات رامنځته کېږي په ځانګړي ډول په همدې متونو کې چې خپله دهغه وخت د مذهب بڼه اېښودونکي (زردشت) سره کوم تړاو او اړیکه نه لري، مګر دغه بدلون او تغیرات د یوه ګړدود یا ډیالیکت نمونه نه ګڼل کېږي، دا ځکه چې بل ګړدود ته د نقل په صورت کې خپلې ځانګړنې نشي ساتلې، بلکې په لړیا ډېره اندازه هغه د بل ګړدود ځانګړتیاوې مني، په همدې توګه د لیکنو او کتیبو ژبه په تدریج سره د عامو خبرواترو او افادې څخه لرې شوې او یوازې دهغه وخت د مذهبي چارو د سرته رسولو لپاره په کار وړل کېدله، څرنگه چې د مذهبي مسائلو لپاره همدا یوه ژبه وه او د وختونو په تېرېد سره د وروستیو وختونو د لیکوالو او مؤلفینو له خوا کوم چې نوي مذهبي متون ولیکنې شوې، هغه هم په همدې ژبه وه نو له دې امله دا ژبه د عامو خبرواترو ووتله او له دې ځایه داستونزه پیل شوه چې په دغه مړه ژبه تر نورو لومړی متونونه او لیکنې آثار تشخیص

شي. داوستا ليکلی اثر او متونونه کېدای شي لومړی ځل سل کاله د عیسیٰ (ع) له زېږون د (ارشکانو) په وخت کې د آرامي الفبا او ابېڅود بنسټ او اساس په یو ډول لیکل شوي وو، چې په هغوي کې دخپلواکو (واول) غږونو لپاره توري نه وه او د ناخپلواکو یعنې (کانسوننتونو) غږونو لپاره هم یو توری کولای شول، چې د ډېرو غږونو لپاره وکارول شي. په همدې بنسټ لیکلي متون هم زموږ بلاسته نه دي راغلي او ځینې پوهان خو دا حقیقت بېخي نه مني. بې اختلافه راتلونکې قانونچه د (ساسانیانو) په وخت کې د ۴ پېړۍ په پای یا د ۶ پېړۍ په منځ کې جوړه شوې ده، هغه په استثنایي توګه نالیکلي او یا دارشکانو د متن په وسیله د نالیکلي دود دا غېږې لاندې تر دغه وخته رارسېدلې ده. داوستایي دیني متونو لپاره د پهلوي الفبا پر بنسټ ځانګړي توري په کار اچول شوي وه؛ چې هر توري خپل تلفظ په بشپړه توګه ادا کاوه د دغو متونو ټولګه، (اوستا) نومېدله، چې (بنسټ) او اساس معنا لري. په زړه پارسۍ کې ورته (استاک) کارېدله چې ژباړه او تفسیر یې په پهلوي ژبه نومېږي چې معنای یې پوهنه یا علم ده چې د پښتو ژبې پي + ژند = پېژندنه سره یې رېښه یوه ده له پورته یاد وخت وروسته داوستا د لیکنې دویمه دوره پیل کېږي او په منځنۍ آسیا کې د اسلام د سپېڅلي دي د خپرېدو او عربي الفبا د منځته راتلو او فرهنګي مسائیلو ورو ورو کمزوي تجزیه او هېره شول. او یوازې د عبارت برخه پاتې شوه، او داوستایي متونونو ژبې او کلتوري مسائیلو لومړی حجم له ۴ برخې نه ډېر نه دی راپاتې (ارشاد اورنگزیب ۱۸۷ مخ) څرنگه چې مخکې هم نغوته ورته وشوه کوم اوستا چې په لاس کې راپاتې دی په ۵ برخو وېشلی دی: یسنا، ویسپرد، ونډیداد، یشتها او خورده اوستا له بل پلوه د ژبنيو

لرغونتوبونو او ځانگړنو له مخې اوستايي موتون په دوه ډلو وېشل شوي دي: ۱- گاهاني ۲- مؤتخره اوستايي موتون (۳۲:۲۰ مخ)

ځينو پوهانو اوستا ژبه د زړې اصلي آرياني ژبې څخه د ويدي ژبې سره يوځای او غبرگه رامنځته شوې گڼي او د رامنځته کېدو ټاټوبي باختري، چې باختري ژبې يې هم بولي، لومړنۍ اوستا چې د زردشت دوخت ژبه وه؛ او د اوستا کتاب پرې کښل شوی وه، ورو ورو له باختري څخه شاوخوا سيمو ته خپره شوه. او د دې زړې باختري اوستايي ژبې آثار نه دي راپاتې. (گاهه) چې د اوستا يو ټوک دی د څېړونکو په اند هغې زړې باختري او اوستا ته تړېدې دی (حبيبي- تاريخ، ۱۹۲ تر ۱۹۳ مخونه) اوستا ژبه دهغه وخت په روحاني مسائلو او ديني کتابونو پورې اړه درلوده او په وروستيو وختونو کې همدې پورته يادو مسائلو پورې منحصره پاتې شوه (۱۸۷:۱۵ مخ).

۱۰-۲ د اوستا کشف، څېړنې او پېژندنې لنډه تاريخچه:

دلرغونو يوناني، ارمني، سرياني او د عربو ليکوالو او پوهانو ليکنې د اوستا ديني او مذهبي کتابونو يادونه په لرغوني آريانا کې کوي همدارنگه د (۱۰ تر ۱۱ پېړۍ) د فردوسي په شاهنامه کې د آرياني ژبو او تيرونو حماسې، افسانې په نظمونو کې د اوستا يادونه شوې ده. د پورته يادونو سره سم، پوهانو د اوستا د لومړنۍ خطي نسخې په اړه په ۱۷ او ۱۸ زېږديزه پېړۍ کې خبرتيا او معلومات تر لاسه کړل چې د يو څو ټوټو يا خطي قطعو درلودونکې وه. څرنگه چې د ليکنې ټوټې په يوه ناپېژندل شوې ژبه

لیکل شوې وې دوېلو او کارونې وړ نه وې ترڅو پورې چې د ۱۸ پېړۍ په نیمايي کې یو فرانسوي څېړونکی دانکتیل دوپرون Anguétil Duperron په نوم (۱۷۳۱-۱۸۰۵ میلادي) هند ته سفر وکړ او داوستا پېژندنې بنسټ یې کېښود؛ نوموړي وروسته له دې چې څو خطي پاڼو داوستا سره، چې دا کسفور په آرشیف کې وې بلداو آشنا شونو دهند په لوري یې په مسؤلیت سره سفر پیل کړ او داهیله او اټکل یې درلود چې داوستا د کتابونو رازونه به راسپړي ده په هند کې شپه کاله تېر کړل (۱۷۵۵-۱۷۲۸ ز) او له ډېرو ناخوالو سره مخ شو د هغه وخت د زردشتي دین روحانیو سره په اړیکه کې شواو د هغوي باور یې ترلاسه کړ. دلرغونو او ستایي متونو په ویلو او مطالعه لاس پورې کړ او څو خطي نسخې یې په لاس راوړې په ۱۷۲۸ ز کال بېرته پاریس ته ستون شو او دراتول کړیولی کتو نسخوپه څېړنه یې لاس پورې کړ، چې وروسته دده دهڅو او کونښنونو په پایله کې داوستا ژبې د ژباړې لومړنۍ بڼه په یوه اروپایي ژبه (فرانسوي) منځته راغله او متونونه یې داوستا ترسرلیک لاندې، د زردشت... له تعلیقاتو او حواشي سره خپاره شول.*^۲

په دې توګه داوستا پېژندنې په برخه کې د لومړنۍ اشدې چې تراوسه پورې اوستا د آریاني ژبو او ادبیاتو په اړه ترټولو لرغونې او مهم اثر ګڼل کېږي د دوپرون دا څېړنه هم تر دوه درې پېړیو او آن تراوسه د فیلالوژۍ پوهانو، ژبپوهانو، تاریخ پوهانو او ختیځ پوهانو د پرې پاملرنې وړ ګرځېدلې او د لوړ څېړنیز ارزښت څخه برخمن دی؛ ځکه چې ځینې برخې

Zend Avesta Ovrage De zoroastre...trad.en français sur pori@nal
zend.*^۲

یې دا وستا لېترلېره دوه دوه نیم زره کاله مخکې د عیسی (ع) د زوکړې څخه زمانې پورې اړه لري او دهغه وخت د آریاني یا آریایي وگړو او تېرونو د ژوند هر اړخیزې خاوي لږ او ډېرې څرگندوي لکه: تاریخي، کلتوري مسائل، دودونه، مذهبي عقاید، باورونه او پهلوانۍ حماسې اتلولۍ په خپلو لیکنو کې رانغاړي. که څه هم چې دا لومړنی اشردي او ارزښت ډېر لري خو ځینې نیمگړتیا وې هم لري ځکه چې انکتیل دوپرون په فقه لغوي (فیلالوژیکي) پوه کې ځانگړې زده کړې او تخصص نه لاره، ځینې روایات پرته له دې چې ښه وڅېړل شي منلي وه، چې دا مسئله بیا د سانسگرېټ پېژندنې او داندو اروپایي ژبود تطبیقي گرامرد تاریخ په څېړلو سره پای ته ورسېده او دا وستا اصلیت وپېژندل شو. (۲۲:۱۴ مخ)

وروسته له ده په کال (۱۸۲۲ز) کې یو ډنمارکي ژبپوه (راسموس کریستیان راسک) په نوم (۱۸۳۲-۱۸۸۷ز) چې یو له بنسټ اېښودونکو د تطبیقي ژبپوهنې او تاریخ دی دا وستا ژبې لرغونتوب اوله لرغونې هندي ژبې (سانسگرېټ) سره یې نږدې خپلوي ثابته کړه. چې دا وستا او سانسگرېټ ژبو نږدې والی د (بورنوف) فرانسوي سانسگرېټ پېژندونکي (۱۸۰۱ تر ۱۸۵۲ز) پورې د پاملرنې او کارونې وړوگرځېده او هغه د دواړو ژبود نږدې خپلوی په مرسته د منظمو پرتلنو او تطبیقو لوله لارې وکولای شول د متنونو ډېری هغه ځایونه چې نه لوستل کېدل او یا یې معنا او مفهوم نه ورکاوه کوم چې د (دوپرون) ژباړه وه او څوک نه پرې پوهېدل چې ښه یې ولولي ده وکولای شول چې پرې پوه او ښه یې ولولي او په کې یې سمونې هم وکړې. د دغو او نورو ژباړو او اقتباسونو چې د سانسگرېټ ژبې نه E. Burnouf پورنوف گټه واخستله په دې بریالی شو چې په اوستا پوهه ترلاسه او په ۱۸۳۳ز. کال د (یسنه) تفسیر لومړی ټوک خپور کړي. د دې ټوک

په خپرولو سره يې د اوستا ژبې د گرامر (ژبنسودنې) اصلي قواعد او ځانگړنې وړاندې کړلې. د اوستا کشف، ژباړه، تعبير او تفسير يې چې په ډېره زيرکۍ او دقيقه کړنلاره يې (بورنوف) له خوا وړاندې شوه.^{۳*} د آ.ميه (A.Meillet) په آند «د سليم عقل ځواکمني او يا نبوغ په هغه کې څرگندېږي» چې ددې کاراندو آرياني ډلې او اندو اروپايي کورنۍ د ژبپوهنې په بشپړ اوې او پرمختگ کې يې ډېره اړينه او مهمه ونډه او رول ولوباوه. په همدې توگه کله چې په (۱۸۳۳ز) کال F.bopp د بوف (۱۷۹۱ تر ۱۸۲۷ز) تطبيقي ژبنسودنه (گرامر) خپور او چاپ شو؛ ژبپوهانو ورسره سم اوستا ژبه د سانسگرېټ، لرغوني يوناني، لاتيني او نورو لرغونو ژبو سره پرتله او تطبيق کړه په څېر نه او مطالعه يې بوخت شول. همداراز په ۱۹ پېړۍ کې دوه څېړنيز مکتوبونه د اوستا څېړنې او مطالعې لپاره رامنځته شول، چې يو يې د اوستا د تعبير او سپړلو په برخه کې ډېری د منځنۍ پارسي ژبې او ادبياتو په رواياتو تکیه کوله؛ او بل مکتب، چې ډېری له ژبپوهانو رامنځته شوی وه د پارسي ژبې او ادبياتو او پارسيانو د رواياتو اهميت او صحت سموالی رد کړ او د اوستايي ژبې د متن د لوستلو او تقرير په برخه کې د سانسگرېټ سره په پرتله متکي وه. د ۱۹ پېړۍ په دويمه نيمايي کې، يولي کونبنسونه د اوستا دهغو ژباړل شويو آثارو او کره کتنې لاندې شويو موتونو چې زموږ دوخت خلکو ته رارسېدلي وه دخپراوي لپاره پيل شوو. دا خبره ددې لپاره چې د اوستا د تدوين او استنساخ (له منځه تلو) او د تاريخ اولړۍ لري د بېلابېلو

* ۱۸۳۵-۱۸۳۳. E.Burnauf. commentaire sur le yacna. T. ۱. paris.

پیریوپه اوږدو کې د لړۍ ترسره شوې. همدارنگه هغه پېښې او سرنوشت چې آریانا د اسلام سپېڅلي دین دراتگ سره د اوستا نسخ ورسره لاس او گریوان شوې پرې اوږدې ستونزې لري. څرنگه چې اوستا د پرو پخوانیو زمانو، وختونو او پیریو کې په نالیکلې توگه حافظه په حافظه او نسل په نسل لېږدېده نو تبعاً به په دېر شمېر بدلونونه او له منځه تلنې په کې راغلې وي او یو دېر شمېر بدلونونه آن تردې کېدای شي چې په دېره پیمانه، روایات، انگېرنې، باورونه، دودونه او کلتوري عقیدوي خرافاتي مسائل به د تدوین او لیکلو تر وخته په کې رامنځته شوې وي. همدارنگه ځینې خیزونه چې د آریایانو له خوا په هغه وخت کې نوي رامنځته شوي او په کې ور ضمیمه شوي وي: بله مسئله دا چې څه وخت، څنگه او په کوم وخت، کوم ځای، څه شرایطو کې د اوستا متن لیکلونه هڅه او اقدام وشو، په آریانا او آریایي پېژندنه کې یوه پېچلې او کرکېچنه موضوع ده. د آریانا د لرغوني ختیځ او منځنۍ آسیا تاریخپوهان او د لرغونو پوهانو کتابونو، ادبیاتو، د ژبو څېړونکو او دیني تاریخپوهانو د دې موضوع دروېښانتیا له پاره خپله پاملرنه راواړوله او د ځینې نیمگړتیاوو، ناسمو، ناقضو څیزونو او چارو په اړه په بېلابېلو برخو کې هراړخیز اندونه وړاندې کړل. چې اوس د ټولو، آریایي او لرغونو ژبو د پېژندونکو له پاره یې ځینې نظرونه د منلو وړ نه دي او د زردشتیانو د روایاتو پر بنسټ د اوستا د متن ځینې برخې دهخامنشیانو په وخت کې شتون درلود او دغوايي په څرمنو لیکل شوې وې. هغه هم په زرین لیک وېشلی او په لوړو ودانیو کې ورڅخه ساتنه کېده. داسې ویل کېږي چې دانسخې د سکندر مقدوني دیرغلونو په وخت کې له منځه ولاړې. اوبیا د لومړي ولاش یا بلاش (ولگز) په وخت کې د پارت پاچا (۵۱ تر ۷۸ ق.م) څرنگه چې له روایاتو ښکاري د اوستا د متن د تحریري

ليكنې بيا رغونې هڅې پيل شوې او د گنج شپز (اورميه) اورخونې (آتشگدي) ته وسپارل شو. كيداى شي چې دا روايات د تاريخ له پلوه سم وي. داسې ويل كېږي چې كولای شولومړنۍ اوستا چې په آرامي آېڅو (لفبا) چې خپلواک يا مصوت توري يې نه درلودل ليکل شوې وي، نوموړې الفبا لږ لږه دمیلادي تاريخ د لومړنيو وختونو په شاوخوا کې په آريانا او منځنۍ آسيا کې دود شوه او د آرياني ژبو په ليکنه کې ترينه کار اخستل کېده. ډېر لاسوندونه او شواهد داسې ښکاره کوي چې احتمالاً په همدې وخت کې داسې دودونه او رسوم د يوناني کلتور په مقابل کې راژوندي شول چې ترټولو مهمې بېلگې يې د اوستايي ژبې د بيا رغونې او تحکيم له پاره دادي، چې دهغه وخت دولس او محلي دودونو، خرافاتو، دودونو، رسومو او کلتوري مسائلو راټولونه همدراڼگه دولسي کيسواو ډول ډول ټوټکو، پالونو، افسانو، ليکنې هماغه کونښنونه دي چې د اوستا د لرغونو دودونو مذهبي مسائلو د ساتلو لپاره وشول او وروسته بيا د اوستا احکامو او مطالبو ته ورننوتل. د لرغونو ساسانيانو په وخت کې کله چې آريايانو سره يې گډ ژوند درلوده د اوستا د بېلابېلو موتونو د راټولواو بې ورکړلو، ترڅو دهغه وخت زردشتي دين پايښت او پياوړتيا پاتې شي او يو شمېر مذهبي بهيرونه ورسره يوځای ترڅو دهغه وخت درو حانيونو او زردشتي مشرانو او اکمنودگتو ځواب ويونکي وي. داسې وېل کېږي چې دهغه وخت زردشتي دين محررينو (ليکوالو)، روحانيونو، د اوستا د مدون متن څخه هغه څه چې ددوي په اند اصيل، لرغوني او ددوي له گټو او غوښتنو سره سم نه وه ترې لرې کړل. او هغه څه چې ددوي او (کش) له غوښتنو سره سم او گټې يې تضمين کولې پرې ورډېر کړل. او دښه رسم ديني تلفظ د تشبېت په موخه يې دهغه کتاب له پاره ځانگړې اوستايي الفبا

تدوین کړه او څو خپلواک او ناخپلواک غږونه او توري (مصوت، مصمت) پرې وردېر کړل. باید یادونه وشي چې داوستا تدوینول د مذهبي روحانیونو له خوا ددې سبب شول چې زور متن له ډېرو تحریفاتو او لاسوهنو سره مخامخ شي او د اصلي متن د ټاکلو بیارامنځته کولو پروسه یې له ستونزو سره مخامخ کړه، ځکه چې هغه لومړنۍ ژبه داوستا ددوي یعنې روحانیونو له پاره مړه او د نه پوهېدنې وړ ښکارېده. په دې توګه یې داوستا لرغونې ژبه د دیني او مذهبي اړتیاوو او مراسمو له پاره ساتل شوې وه. دهغه وخت په منځنۍ پارسي وژباړله او داوستا تفسیر او نورنسيي کتابونه چې اوستا پورې یې تړاو درلود په همدې ژبه رامنځته شول. په ښکاره خوداسې ویل کېږي چې داوستا وروستی متن دهغه وخت د دیني موازینو سره برابر وه په څلورمه زېږدیز پېړۍ کې د دوهم شاپور (۳۱۰ تر ۳۷۹ میلادي) په وخت کې تدوین شوی دی او ژباړه یې منځنۍ پارسي لیکل شوې ده تفسیر یې په شپږمه پېړۍ کې د لومړي خسرو د واکمنۍ په موده کې (۵۳۱ تر ۵۷۹ ز) ترسره شوه. (۱۴-۲۸ تر ۷۲ مخونو) څرنګه چې مخکې څېړنو کې ورته په تفصیل سره نغوته وشوه داوستا پېژندنې په برخه کې دوه مکتوبونه رامنځته شول.

۱- یوسنتي مکتب (فردريشن شپېگل Friedrich Spiegel ف.یوستی) چې د منځنۍ پارسي ژبې په لیکنو او زرتشتي ادبیاتو متکي وو.

۲- پرتلیز مکتب - تاریخي (ر.روث ا.نور) چې د کاربنا او بنسټ یې د تطبیقي ژبپوهنې پر بنسټونو او اطلاعاتو ولاړ وه او د زرو هندي موتونو په نشر شواهدو سره تر څېړنې لاندې نیول. ۱۹ پېړۍ په وروستیو کې د پورته یادو دوه مکتبونو له کړنلارو څخه یو هدفمند ترکیب رامنځته شو، چې په دې برخه کې د کارفرېډرېشن ګلدنر Karlfriedrich Geldner نوم

د یادولو وړ او اړین دی، کوم چې دده انتقادي او ستایي متن
 (۱۸۸۲ تر ۱۸۹۵ ز) تراوسه بهې جوگي دی. همداراز جیمز دارمستتر
 (James Darmesteter) هم داوستا بشپړه ژباړه او په زړه پورې
 توضیحات سره برابر او وړاندې کړل (۱۸۹۲-۱۸۹۳ ز) همدارنگه په دې
 برخه کې باید له ه-هویشمان او و.جکسون نوم واخستل شي، رک.
 بارتولومه، چې د پرمهم اثريې له هغو عبارت دی (دآرياني ژبې له تاریخ مخکې
 دوره) (دلرغوني پارسي او اوستا ژبې) او د (لرغوني آرياني قاموس) په
 اوستا پېژندنه کې نوی دوران رامنځته کړ او اوس هم د پوهنې
 او اطلاعاتو دارزښت او اهمیت وړ او د که کنجینه شمېرل کېږي په شلمه
 پېړۍ کې هم اوستا پېژندنه یا پوهنه په ډېری هېوادونو کې پرمخ ولاړه هغه
 پوهان، چې داوستا په بېلابېلو اړخونو او مسائیلو، پلټنه او خپرنه کړې ده
 عبارت دي له: هانس رایشلټ (Hansrilchelt)، پوهان هنرېش هویشمان
 (Gohann Heinrich Habschmann)، هاینکر، ی هرتل وهلموت
 هومباخ Helmut humbach له المان: ا. بنونیست، ژ. وومزی وی. دوشن
 گیلمن له فرانسې: و. هنینگ، ه. بیلې وچ. گرشویچ له انگلستان
 ای. کوربلوېچ له لهستان: گ. مورگنسترن، آ. کریستنس، ک. بارو هنبیرک. له
 اسکاندیناوي: آنکلساریا او نور پارسي خپرونکي په هند
 (تاوادیا هم چې په الماني کې د خپرنې کسب او شغل درلودله همدې ډلې
 راپورته شوی دی)، م. اسمېت. له متحده ایالاتو: او. آ. فریمان، آ. بایف
 و. آ. برتلس له اتحاد شوروي. البته دا لړۍ چې پورته یاده شوه یوڅه
 نیمگړتیا وې لري په ځانگړې توگه دا چې ټول هغه خپرونکي چې داندو
 اروپایي کورنۍ د ژبو په تاریخ پرتلیز گرامر او ځانگړې توگه د آریاني ژبو

سره سروکار لري اوستا په بېلابېلو سطحو کې په څېړنو او مطالعه هم بوخت وه (۱۳: ۱۰۰-۱۰۱ تر ۱۰۲ مخونو)

۱۰-۳ اوستا ابېڅي يا الفبا:

د تاريخي څېړنو او پلټنو څخه داسې ښکاري چې د ليک په غالب گمان سره د ساسانيانو د واکمنۍ د دورې په وروستيو کې رامنځته شوی وي. او د يوې ژبې د غبرونو د سمو تلفظي بڼو د تثبيت له پاره په نړيواله کچه يو مناسب او دقيق ليک گڼل شوی دی. د ليک د پهلوي آرامي پربنسټ وضع شوی او د ښۍ خوا څخه کيڼ لور ته ليکل کېده. (۳۲: ۳۷ مخ)

(او د دبيري دين) يعنې ديني ليک ورته وېل کېده، د ليک ۴۸ توري (غريزې نښې) لري، چې له دې ډلې څخه ۱۴ نښې خپلواک غبرونه (واول) او څلورديرش نښې د ناخپلواکو او نيم واکو غبرونو (کانسوننټ، سيمي واول) دي. د اتوري له حلقې تورو څخه پيل شوي او په شونډيزو تورو پای ته رسېږي په دې معنا چې که څه هم توري د سم تلفظي روش، د حلق، خولې، ژبې، غاښونو او شونډو له مخې ادا کېږي اصلي د اوستا ژبې د غبرونو د ادا او تلفظ څخه زموږ پوهاوی ټوليز، کلي او اجمالي دی؛ ځکه چې يوازې د هندي پارسي د موبېدانو پر تلفظ دی. په همدې بنسټ د تلفظ کړنلاره او شپوه يې دهغوي د مورنۍ ژبې چې کله گجراتي او کله هم سنډي يا آرياني گړدودونه او لهجې دي په هغه تلفظ کې بې اغيزې نه دي (تاريخ زبان فارسي- خانلري) په ښکاره توگه تکیه په لرغوني آرياني د موسيقۍ په ډول تکیه ده او دا تکیه په استايي کې کله کله (گاهاني) په ځای پاتې شوې ده، ولې په نوې اوستايي او لرغونې پارسي کې د شدت تکیه دهغوي ځای نيولی ده. (۷۹: ۱۲ مخ)

همدارنگه داوستانه پره لرغونې نسخه (K-۷) په نوم يادېږي چې د کونپنهاگن پوهنتون په کتابتون کې شتون لري او په ۱۳۲۸ ميلادي کال کې

ليکل شوې ده. $a \bar{a} \bar{e} e \bar{e} o \bar{o} \bar{a} \bar{a} \mid \bar{i} \bar{u} \bar{u} k g \gamma x \check{j} t$

$d \bar{d} \bar{e} \bar{t} p b w f \eta \acute{n} n m y v r s z \check{s} \check{z} h \acute{h} x$

دلته د بارتلمه په اند (نظر) د (و) توري ته (v - y) ټاکلي (انتخاب)

او هوفمان (ii و uu) ټاکلي دي.

داوستانه خپلواکو غږونو جدول (چوکاټ):

	O	e	ə	u	i	a	لنډ
ǎ	Ō	ē	ë	ū	ī	ā	لوړ
	Ōi	aē	əu	āu	āi	ao	غبرگغږ

داوستانه او زړې پارسي بېواکه غږونه:

ستونيز Glotta	ملازي Velar	تالويز Palatal	غابنيز dental	شونډيز Labial	
	k g		t d	p b	انسدادي Plosive
		č ĵ			مرکب Affricate
H	x γ	šž	sθ (zδ)	f (β)	موبنلي Tricative
			lr		روان Liquid
	(ŋ)		n	m	خيشومي nasal

۱۰-۴ د اوستایي ليک تاريخچه:

خرنگه چې مخکې موهم یادونه وکړه د اوستایي ژبې ۴۸ توري راپاتې دي ، ولې شمېرېې له دې څخه ډېر وه . په دې اړه مسعودي په خپل کتاب (التنبیه والاشراف) کې چې د ۳۴۵ لمريز کال تآلیف دی ، دهغو تورو شمېر چې اوستا پرې لیکل شوي او هغه لیک چې زردشت منع ته راوړی دی ۲۰ توري بنوولي . همداراز ابن النديم په الفهرست کتاب چې په ۳۷۷ لمريز کې لیکل شوی (د عبداللہ بن مقفع په ۱۴۲ لمريز کال وفات) په نقل لیکي : پارسیانو له ۷ ډوله کتابونه دي چې موخه یې آریایان دي یو له هغو څخه الفبا وه چې دیني کتابونه په هغه لیکل او هغه یې د (دبیره دین نوم او ه) او په هغه به یې اوستا لیکله بل لیک هم لري ، چې هغه ته به یې (دبیره ویش) ویلو او ۳۲۵ توري لري او په هغه فراست (قواروي یا قیافوي آثار) اوزجر (برزالي او په ډول یې) د اوبو شره هار ، د غوږونګهار ، د سترګو اشارې او د همدې په شان به یې پرې لیکل . د عیسی (ع) د پیدایښت څخه په سلګونو کاله دمخه په آریانا او هند کې تجوید دود وو . په دې معنا چې سندري ، سرودونه او دعایې به یې په زمزمو ، وزن او آهنگ ویلې . ډېر دقت په سم ویلو او آهنگ له وتونو څخه د تورو سم تلفظ ، ډېر ارزښت درلوده او د دې ادعا غېزه چې دخدای په درکې د منلو وړ ګرځي په سم ویلو او ښه تلفظ پورې تړلې وي ، چې دا په خپله په هغه وخت کې یوه پوهه او علم وو . چې په هغه کې په دې سمو ویلو ، په آهنگ سره او د وتونو یا مخارجو څخه د تورو او غږونو د سم تلفظ څخه بحث پرې کېده ، چې دا پوهه د منځنیو پېړیو څخه راپدېخوا د تجوید په نوم یاده او یادېږي . د اوستا له تدوینېدو او کتاب په څېر جوړېدو څخه وروسته ، د مذهبي مونتونو د لوستنې او قرات په موخه ځانګړي توري یا نښې د ضبط او زمزموله پاره شتون درلود . په همدې توګه د اوستا او

ویداگانو دسم لوستنې دزده کړې له پاره دقیق او په ترتیب تگلارې او روشونه دآهنگونو، غږیزو و تونځو، قطع وصل په ځنډ او پیوست ویلو په لوریا غلي غږ ویلو او داسې نورو مسائلو له پاره درلودل. تجوید چې اوس عربي اصطلاح پېژندل کېږي په لغت کې دبنه کولو په معناه ده او په اصطلاح کې ادا کول دهرتوري له ځانگړي غږیز و تونځي دهغه توري له پاره دی، په داسې بڼه چې وپېژندل شي دیوډول توروله منځ څخه. دتجوید کلمه په عربي کې د(جاد) له ریښې څخه دی او دا کلمه په هېڅ بڼه اوصیغه په ادبیاتو کې نه ده کارېدلې، لغوي معنایې داصطلاحی سره هېڅ ډول اړیکه نه لري. دجاد کلمه په واقعیت کې معرب (گاښا Gāṭhāwḡwḡ) اوستایې ده چې دسرود یا سندري په آهنگ سره ویلومعنا لري (دآریاني گ بدلون په عربي ج سره ده پری عربي تاریخ پوهانو په آثارو کې لیدل شوی دی. وېلیامز جکسون A.V.W jackson، ویلهلم گایگر W.Geiger او کرستیان برتلمو Chr.Bartholomae دتوروتلفظي په لږ توپیر د نظر سره په لاندې توگه وېشلي دي تهجي توري له درې و تونځو راوړي: ۱- حلق ۲- خوله ۳- شونډې، غاښونه او خیشوم چې هریو له دې ۳ څخه هم څو و تونزې لري: حلق ۳ و تونځي لري، خوله ۱۰ و تونځي لري، شنډې او غاښونه هم څو و تونځي لري. (۹۸:۱۳ مخ)

۱۰-۵ داوستا تدوین

دمخکېنیو څېړنو پر بنسټ داوستا لیک داوستا په سرنوشت او سرگذشت پورې تړلې مسئله ده. د(اوموند بردوزیکلي) دڅېړنې پر بنسټ لومړنی انځوریزیا تصویري لیک په لویه آریانا کې دود وه، چې اوستا پرې لیکل شوې وه او دمقدوني سکندر دیرغلونو په ترڅ کې اوستایې متنونه گډوډ

او خواره واره شول، چې وروسته بيا خواريايي پاچاهانوپه بېلابېلو دورو کې هڅې وکړې چې دا متون راټول او بيايي له سره تدوين کړي. د اسلامي لومړيو پېړيو د ليکوالوپه ليکنو کې په عربي او پارسي ژبو خو خوارې دا خبرې راغلې دي، چې سکندر د زردشت کتاب (اوستا) چې د غويانوپه ۱۲۰۰ څرمنو ليکل شوی وو، و سوځاوه اوله درې برخو څخه يې يوه برخه په ساتنځايونو کې پاتې شوه دا خبرې او معلومات د ثعالي، مسعودي، ابن مسکويه، طبري او ابن بلخي په رواياتو کې يوشان راغلي دي. دا وستا د ليکلو هڅې داشکاني د پيداېښت په دوره او د ساساني دورې په پيل کې، مخکې له دې چې په اوسني ليک وليکل شي روانې او موجودې وې له دې څخه داسې ښکاري چې کېدای شي اوستا د پروخونه سينه په سينه حفظ او ساتل شوې وي اوله پخوانيو موتونو او څېړنو څخه داسې ښکاري چې داشکاني دورې د لومړي بالاش په زمانه کې او يا د ساسانيانوپه وختونو کې هڅې شوې وي چې دهغه مهال په دوديز ليک په هغې الفبا چې اوستا ژبه پرې وليکل شوه، له آرامي ليکدود څخه اقتباس شوې ده او پهلوي ليک له آرامي څخه اقتباس شوی دی او دهغه له مخې يې يونی ليک اختراع کړ او اوستايې پرې وليکله. کيدای شي اوستا په ۴ زېږدیز پېړۍ کې ليکل شوې وي او وروستی تدوين يې په ۱۲ ميلادي پېړۍ کې شوی وي. ولې داسې ويل کېږي، چې ناليکلی دوديعنې په يادوزده کول يې د (موبدانو) له خو ترپايه ساتل شوی وو. د اوستا ليکلي نسخې دېرې دي او هغه اوستا چې اوس راپاتې ده د پروخوا ادبياتو پاتې شونې ده، څه ناڅه نيمگړې او آن چې په يوه لاس ليکل شوې ده. داسې اوستا چې ټول موتون په کې وي په لاس کې نشته او دا شته اوستا له بېلابېلو موتونو څخه راټوله شوې ده چې د اوستا متن

د پاتې شوي لوی ادب راټولې شوې برخې دي، چې زردشت دهغې بنسټ اېښودونکی او منځته راوړنکی وو. له همدې امله دا وستا د پيداينټ ځای او مهال ټاکنه، د زردشت د تاريخ در اړخ گنډېدو او د آرياني ټبرونو له ديني باورونو او تصوراتو سره نږدې اړيکې لري. د زردشت د ژوندانه د مهال او ځای په اړه د نظرياتو بېلابېلو الې شتون لري، ځينې پوهان په دې باور دي چې زردشت د ژوند وختونه د مقدوني سکندر د يرغل څخه ۳۵۸ کاله وړاندې وه، يعنې ۷ مخزېږد پېړۍ وروستۍ برخې يا ۲ ميلادي پېړۍ لومړي وختونه گڼي. ولې ځينې نور بيا د گاتونو د زوړ گړدود او لهجې ځانگړتياو ته او د ويدايي سانسگرېټ سره دهغې نږدې والي ته په کتو د زردشت د ژوند وختونه د دويمې مخزېږد زريزې وروستي وختونه يا د لومړۍ مخزېږد زريزې لومړني وختونه گڼي. د يادونې وړه چې د گاتونو لهجه د ځينو اړخونو له امله آن د ويدايي سانسگرېټ څخه زړه ښکاري. هغه دوديز نظر چې د زردشت استوگنځۍ يې آذربايجان باله نور د منلو وړ نه دی. په ځواکمن احتمال سره د زردشت ټاټوبي د لويې آريانا د ختيځو سيمو څخه گڼل شوی. تراوسه د بلخ، سغداو خورازم سيمې په لاندې دلايلو سره د زردشت د لومړنيو کړنو او فعاليتونو سيمې گڼل شوې دي: د زردشتيزم پالنې زانگو او داوستا د تدوين ځای د لويې آريانا ختيځې سيمې گڼل شوې دي چې وروسته بيا له هغه ځايه ټولې مرکزي آسيا ته زردشتيزم خپور شوی دی.

- ۱- داوستا جغرافيايي مطالب د آريانا ختيځې سيمې راپېژني.
- ۲- داوستا د حماسي مضامينو اړيکې د ختيځ له حماسي رواياتو سره يو شان دي.

۳- دپارسیانو روایات دزرتشت ظهور له باخترا (بلخ) او دزرتشتیانو سپېڅلي ځایونه دآریانا ختیځې سیمې گڼي.

۴- ژبپوهان دهغو کلمو په راټولو سره چې په یوناني زړو متنونو کې دباکتریایي (لرغونی بلخ) ترسرلیک لاندې راغلي او هم دهغو کلمو او نومونو په شننې سره چې په ارامي او یوناني کتیبو او اسنادو کې دباکتریا څخه ترلاسه شوي، دې نتیجې ته رسېدلي دي چې ددې موادو ژبه داوستایي ژبې سره توپیر نه لري او په دواړو اوستایي گړدودونو کې کېدای شي ددغولفظي موادو شواهد ومومو. دیادونې ورپه، داوستایي ژبې لومړنۍ گرامر، چې دویلیمزجکسن په ۱۸۲۷ز کال خپور کړې دباختري ژبې دگرامرنوم یې درلود.

۵- دبلخ وروستي پاچا گشتاسپ، چې له کیاني کورنۍ څخه وه، پرآریانیم وېجو واکمن و. زرتشت دده په وخت کې راڅرگند شو او ده ته یې خپل دین وړاندې کړ.

۱۰-۲ داوستا منځپانگه

دمنځپانگې له مخې اوستا په درې برخو وېشل کېږي:

۱- گاها نیک Gaḏānīg/Gahāīg په گاتونو او دهغې په تفسیرونو باندې

لیکنې لري او عرفاني، معنوي مسائل راڼغاري.

۲- هادیك مانسریك Hadīg Mansarīg دعاگانې او ذکر ونه په کې لیکل

شوې دي، چې په دیني او مذهبي مراسمو کې به وېل او لوستل کېده.

۳- داریك Dātīg/Dādig فقهی متون دي، هغه څه چې داوستا په نوم

تدوین شوي دي دلیك اوژبنۍ لیکنې له مخې یوشان نه دي، ژبپوهانو هغه

په دو برخو وېشلي دي، چې یوه یې زړه اوستا یا گاتونو، او بله یې معاصره

اوستاده. گاتونه: G.Ā.Θ.Ā. دسندرو او سرود په معنا دی او یونکی یې په خپله زرتشت دی د شپږ ژبه ددې سبب شوې چې ددې سرودونو د مفاهیمو او معنا سم درک یې ستونزمن کړی دی. گاتونه د آریانا ډېرلر ادبي آثار دي، چې دریگ ویداسره په یو وخت او همپاله گڼل شوې دي، ویلم جکسن لیکي: «دېوې قاعدې په توگه اوستا په خپل ذات کې ډېره زړه ده؛ او په عمومي توگه په هماغه کچه د سانسگرېت وېدونه او کله کله، نه همپشه حتا له هغې څخه ډېر زاړه معلومېږي» او ستا خو ټوټه بیزا شردی او دهغې برخې د ځای، وخت او پیدا یښت له مخې یوشان نه دي. داوستا ډېرې لرغونې برخې یعنې گاتونه دمخزېږد دویمې زریزې په لومړنۍ نیمايي کې د آریایانو په ټاټوبي کې منځته راغلي دي، گاتونه ډېر لرغونی سبک لري، گرامر یې د معاصرې یا متاخرې اوستا په پرتله سم دي. ځېنې اوستایي گرامري قوانین په کې په بشپړه توگه مراعات شوي دي، د کلمو وروستي خپلواک غږونه (واولونه) یې ډېر اړانګو دي، د کانسوننټ غږونه یې لکه D او G د معاصرې اوستا برعکس د کلمو په منځ کې بدلون نه دی موندلی. (۷۲۳:۱ مخ)

۱۰-۷ اوستا گاتونه

Baga-baYa، رغ، Raga-RaYa په بدخشان کې یوه سیمه ده Dādig- dātīg دافهې قانون، Ada-ata وروسته بیا. گاتونه او ولس سرودنه لري، چې په یسنونو کې دي او پرینځو برخو وېشل شوي دي: اهنوگات gāΘā Ahynauuaiti د سرداری او باداری په معنا، اشتودگات gāΘā uštāuaiti د سلامتي او عافیت په معنا، سپنتمدگات gāΘā Spantāmainiti د عقل ډېرونکي په

معنا. و هو خستر گات VahuxšaΘra gāΘā دنېکې واکمنۍ اولاسېري
په معنا. و هېشتوايشت گات Vahištošt gāΘā
دېني غوښتنې اونېکې شتمنۍ په معنا.

۸-۱۰ معاصره اوستا

دا اوستا د زرتشتيانو د نني دين كتاب له شپږ برخو څخه پنځه برخې جوړوي.^(۱۸۱، ۱۹مخ) په دې برخه کې د وروستيو عقايدو سره مخامخ کېږو، د معاصرې اوستا د تأليف او تدوين په اړه پريکنده نظرونه شو څرگندولی او احتمال لري چې د پرلغونۍ يې هپتنگه ايتي Haptanghaiti داوو څپرکيو یسونه دي، چې په ۳۵-۴۱ یسنونو کې راغونډ او مطالب يې په نثري، ترگاتو نوو روسته داوستا د بڼه لرغونې برخه ده.

۸-۱۰-۱ یسنونه: د لمانځنې او دعا په معنادي، چې دوه اویا څپرکي لري، له دې ډلې څخه يې اوولس څپرکي د گاتونو دي او پاتې نور اته د پرش څپرکي يې یسنونه دي. دوه روحانيون، چې زوت Zut او راسپي Raspi نومېدل د ديني یسني مراسمو په ورځ د هوم Homa د گيا شيره زېښي او له دم کړوشيدو سره يې خوري او گډوي يې.

۸-۱۰-۲ یشتونه: یشتونه له لغوي پلوه دیس له کلمې سره هم رېښه دي او ټکي په ټکي معنایې لمانځنه او دعاده. په دې سرودونو کې خدایان ستایل شوي او زړو خدایانو لکه: MiΘra مهر، ناهید Anahita تشر Tištra او نورو ته ځانگړي شوي دي.

۱۰-۸-۳ ویسپرد: د سرودونوپه معناده، مطالب یې دیسن سره ورته والی لري؛ کېدای شي دیسنونوله متونو څخه اقتباس شوی وي، چې دنوروز په دودونو او مراسمو (شپږوني فصلي جشنونه) کې به وېل کېده. ویسپرد ۲۴ څپرکي لري.

۱۰-۸-۴ ونډیداد: ونډیوداد-اوستا Vi-daēva-dēta (دیوقانون ماتوونکي په معنایا دهغه چا چې قانون یې له دېوانو ګوښې او بېل دي یا ددېودقانون ضد معنا ده). ددوي په اصطلاح دېوان خدایان دي او آریاني وو. چې په مزدیسنايي دین کې شړل شوي او رټل شوي دي. وېندودا په لمانځه، پاکوالیو دیني آدابو او ګناهونو پورې د اړوندو آدابو او قوانینو ټولګه ده، مطلب یې د پوښتنو او ځوابونو په بڼه راوړل شوی دی، پوښتنې د زردشت له خولې اهورامزدا ته خطاب دي او اهورامزدا په هره برخه کې پوښتنو ته ځوابونه وایي دواستا ددې برخې د تألیف نسبت له زرتشت څخه راوړسته دورو ته کېږي، مګر مطالب یې له دې زمانې څخه ډېر لرغوني او ځینو ځایونو کې آن له زردشت څخه تر مخه دورو پورې تړاو لري، د ونډیداد د متن د ګرامر له پلوه تحریف شوی دی، دنورو متونو لکه: دیسنونو او یشتونو په پرتله اوستایي ګرامري قواعد په کې په سمه توګه نه دي مراعات شوي ونډیوداد ۲۲ فرګړده (څپرکي) لري لومړی فصل یې ۱۲ ټوټو ځمکو او دویم څپرکی یې درجم د داستان په اړه دی، له دریم فصل څخه تر ۱۹ څپرکي پورې د زردشتي دیني قوانین راغلي او وروستي درې څپرکي دهغه مهال له طبابت څخه بحث کوي. (۲۰:۲۰۱-۲۰۲ مخونه)

۱۰-۹ کوچنۍ اوستا

په دې اوستا کې لنډې دعاګانې دي چې عادي خلکو به په خپلو موقعیتونو پورې اړوندو دودونو کې لوستلې، او تدوین یې احتمالاً په څلورمه میلادي

پېړۍ کې د دویم ساساني شا پورپه وختونو کې شوی دی. دا وستا او خرده
 اوستامتون غالباً د پازند له متونو سره یوځای وي مطلب یې په ټولو خطي
 نسخو کې سره یوډول نه ده. د خرده اوستا مطلب داشم آوهیسا هووال
 بیرو، ینگه ها تام په دعاگانو سره یې چې د زرتشتیانو اصلي دعاگانې دي
 پیل کېږي. مهمې برخې یې دنیرنگې کستي، سورش باژ، دهریشام
 دعا، پنځه ځای او نورو څخه عبارت دي. تراوسه پورې چې دا وستا ژبې
 معتبرې ژباړې او ژبنۍ څېړنې ترسره شوي د نړۍ نامتو
 پوهانو بڼا غلو: کریستان باتلومه Chrbartholomae، گیگر Geiger،
 گلدر Geldner، هوپشمان Hubschmann، جکسن Jakson او انسler Insler
 پورې اړه لري. (۷۲۲-۷۲۴ مخونه)

په پای کې ویلای شو چې اوستا ژبه هغه ژبه ده چې د زرتشتي دین
 لارښوونې پرې شوې وې او د (یسنونو، یشتونو، ویسپرد، وندیداد
 او کوچنۍ او معاصره اوستا) په دې پورې اړونده آثارو څخه پرته د دې ژبې
 نورې هېڅ نښې نښانې په لاس کې نشته، آن تردې چې په خپله دا وستا په
 متونونو کې هم د دې ژبې اصلي نوم ته نغوته نه ده شوې او دا وستا کلمه هم
 په خپله په اوستایي متونو کې نه ده راغلې چې دلومړي ځل له پاره په
 پهلوي متونو کې د اپستاک Apastāk کلمه او کلاسیکو پارسي متونو کې
 د اپستا، اوستا، استا او وستا په بڼه راغلې ده همداراز په عربي متونو کې
 د اپستاک، اپستاق... راغلې. د دې کلمې دقیقه معنا ښکاره نه ده په قوي
 احتمال د ستاینې او په ځینې متونو کې د (بنسټ، اصل او اصلي متن)
 معنایې هم ورکړې ده. چې دا ژبه دلویې آریانا د لرغونو ژبو څخه ده، لرغونې
 آریاني ژبې اصطلاحاً هغو ژبو ته وېل کېږي چې د دویمې مخزېږد زیرې له
 وروستیو څخه تردې سوه مخزېږد پورې، په ختیځ کې د شمالي چین له

پولوڅخه (د ساکي قبایلو ترمنځ) تر توري بحیرې پورې او په لوېدیځ کې د آروف تر بحیرې (د سکيتي قبایلو ترمنځ)، په شمال لوېدیځ کې (د میدی قبایلو ترمنځ) او سهیل لورته دهند تر پولو د آریاني ټبرونو د بېلتون له مهاله، د آریاني ټبرونو ترمنځ په پراخه ساحه کې وېل کېدې. اوستا ژبه هېڅ یو پېژندل شوي آریاني قوم ته نه شو منسوبولی. اوستا ژبه په حقیقت کې د ګڼو دیني متونو ټولګه ده چې په بېلابېلو دورو، بېلابېلو سیمو او بېلابېلو وګړو په وسیله رامنځته شوې ده، تراوسه هېڅ یوه معاصره ژبه نه شو کولای چې د اوستا ژبې مستقیمه یا مخامخ او بڼتې بڼه یا پاتې شونې وګڼو. مګر د الماني ژبپوهانو او پوهاند ډاکټر مجاور احمد زیار د څېړنو او کره لاسوندونو پر بنسټ پښتو ژبه مستقیماً د اوستا پاتې شونې ده، او بل نظر داسې ده چې ساکي له اوستا او پښتو له ساکي څخه مستقیماً پاتې شونې ژبې دي (۳۳: www.zyar.net)

۱۱- زاړه فرس قبایل

د آریایي قبایلو څخه بله ډله چې ده هغه آریاني ژبي پارسیان یا لرغوني پارسیان دي. چې د لرغوني ختیځ تاریخ کې یې د نورو ټبرونو په څېر ونډه درلوده، پوهان داسې باور لري چې «پادشوا» چې د آشوري د نهمې مخزېږد پېړۍ په لومړیو کې لیدل کېده، (یعنې تقریباً په لرغونو منابعو کې د میدی قبایلو په اړه لومړنیو معلوماتو او اطلاعاتو رامنځته کیدو سره سم) تر ټولو لرغونې تذکره ده، چې د نوموړو قبایلو په اړه په لرغونو آثارو کې شاهی وړکوي.^۴

^۴ دیاکونوف د میدیا نو په تاریخ کې د پادشوا ناحیه پرته له فارسیانو بولي (پادشوا په ناحیه کې پارسیان نه وه). ۵۹ مخ

په هغه دوره کې پارسی قبایلو د یو ځواکمن او خپلواک قوت په توګه د نړۍ په تاریخ کې میدان ته نه دي دانګلي شو پېرې وروسته د تاریخ څخه د اریانا په سهېل لویډ څو سیمو د خلیج په څنډو کې یادونه کوي او هغه برخه د اریانا د پارس قبایلو په نوم یاده شوې ده. (پارسیاي لرغونی پارسی او «پرسید» یوناني - چې معرب یې فارس او فارستان دی) وروسته له دې چې پارس قبایل په نومرې ناحیه کې استوګن او ځای پر ځای شول په کال ۵۵۳ مخزېږد د میدی قبایلو د پاچا پروړاندې د سرکشی او بغاوت جنډه برته کړه او په پایله کې د میدیانو پاچایي له منځه ویوړه او نوی دولت یې چې د پخوانۍ میدی امپراطورۍ ځمکې ترولکې لاندې وې تر خپلې هخامنشي پاچاهۍ لاندې سره یو ځای کړې او په (۵۵۰ مخزېږد) یې د دولت بنسټ کېښود کوروش دنوي دولت بنسټ اېښودونکي (له ۵۵۸ څخه تر ۵۲۹ مخزېږد پورې) واکمني وکړه. چې ډېر د پارس قبایلو په وسلوال ځواک ډاډمن و. ډېرې جګړې او سوبې وکړې او ډېرې او بیلابیلې سیمې د اریانا، مرکزي او کوچنۍ آسیا د ځان تابع کړې دا سوبې او فتحې د کوروش د ځایناستي یعنی کمبوجیه (کامبیز ۵۲۹ تر ۵۲۲ م ز) واکمني وکړه او لومړی داریوش (۴۸۲ - ۵۲۲ م ز) د ورو پورې هم رونی وې، د لومړی داریوش په وخت کې، د پنځمې او شپږمې مخزېږد پېړیو په بهیر کې دهخامنشیانو واکمني د منځنۍ آسیا، ارمنستان، له شماله نیولې تر حبشې په سهیل کې د اژه د سیند تر څنډو - د لوېدیځ لور ته تر سند تر روده په ختیځ کې وغځېده. د پارس قبایل چې په ګڼ ملتې (له بیلابیلو اقشارو او ټبرونو څخه جوړه هېواد) یا ګډه او مرکب ملتې هېواد کې یې واکمنانو مقام او ځای درلوده لکه میدیان چې له منځنۍ آسیا راغلي وه. پارسیان هم لکه د نورو قبایلو په څېر چې د اوستا لرغوني سرودونه او سندري ساتلې

او ویلي ځانونه چې آریایي بلل ، هخامنشي واکمنانوهم ځانونه آریایان بلل:

Adam dārayavahuš xšāyaθiya vazraka xšayaθiya
xšāyaθi yam....vištaspa hyāpuθra haxxāmanišiya
parsaparsahyā puθraariya ariyačiθra.

ژباړه: زه داریوش ، ستر ټولواک ، شاهنشاه ، د وشتاسب ، هخامنش زوی ، پارس او د پارس آریایي او له آریایي پښته (نژاده) د یوناني تاریخ پوهانو په لیکنو کې د آریانا ، آریا او آریایي په کلمو کې د ډېرو نومیالیو نومونو سره مخامخ کېږي. د لومړي داریوش په نورو کتیبو او لومړي خشایا رشای په کتیبو کې هم همدا جملې لکه: (داریوش ، دشوش په کتیبه ۱۴-۷e, او د خشایا رشای په استخر کتیبه ۱۳-۲ h) کې د آریا کلمه (arya) ، چې کیدای شي د پوځي لوړ پوړو چارواکو ځانګړی نوم وی راغلې ده. لکه د لومړي داریوش د نیا یعنی (انۍ) نوم داسې ویل کېږي چې آریارمنه Arigaramna وه. د بهستون په کتیبه په ۴ پایه یا ستنه کې د آریا کلمه کارېدلې او راوړل شوې ده. (۱۴-۲ مخ) په پای کې باید ووايو ، چې زاړه فرس قبایل د هغه وخت د نورو قبایلو له ساکان ، میدیان ، پارتیان ، سغدیان ، پکھتیان... نورو په څېر د یوې آریانا یو تېروه ، چې د میلاد څخه د لومړۍ زریزې په نیمایي کې د داریوش په کتیبه کې د نورو قبایلو په څیر نوم راغلی او داریوش هم خپل ځان آریایي پارس بنوولی دی.

۱۲-زړه فرس ژبه Old Persian

د تاریخي اسنادو پر بنسټ د آریایي او آریاني لرغونو قبایلو لومړنی ټاټوبی د معاصر افغانستان او ورڅېرمه سیمې دي.

او په هماغه وخت کې د پرسیک قبایلو د باختري سره یې معاشرتي، کلتوري او وټه ییزې (اقتصادي) اړیکې دومره ټینګې نه وې او همدا د اړیکو سوړ والی او سست والی د دې سبب شو چې د دوي ژبه لومړی په بېلابېلو ګړدودونو یعنې لهجو او بیا په بېلابېلو ژبو بدله او ووبشل شوه. دغه بېلتونونه او په ځانګړې ژبو وېشل د پېړیو پېړیو جغرافيايي لږوالي نور هم ډېر کړ، چې په خپل اصلي ټاټوبي باختري کې د باختري او په لوېدیځ پارس کې د پرسیک ژبې د بېلو بېلو ژبنيو ډلو په څېر اړامخته شوې، چې دا دوه ډلې د باختري او پرسیک په نومونو اوس پېژنو چې ټولګې ته یې آریاني ژبې وېل کېږي. په اوسني ایران کې د ځینو ځان غوښتونکو عناصرو له خوا ورته ایراني ژبې وېل کېږي او د اصطلاح ځینو بهرنیو څېړونکو هم په تېروتنې او تقلید سره ایراني کارولې ده. د پرسیک ژبو په لړ کې په کومه چې ډېر لرغوني لیکنه لیکل شوي توکي او مواد یې د ژبپوهانو په واک کې شته، هغه زړه پارسي ده چې په مېخي لیکدود لیکل شوې ده. دغه لیکنې دهخامنشي کورنۍ ۲۵-۴ ق.ز پېړۍ د پاچایانو په امر د پوې لویې سوداګریزې لارې پر سر په شاهي هلوېړه کې په زرینو ټیکلیو او د ډبرو په ټوټو لیکل شوې وې چې د بغداد اوری په لویه لار کې معاصر کرمان بنار ته نږدې د پوې لویې ډبرینې درې پرمخ لیکل شوې وه. همدا راز په اوسني شیراز کې د نقش رستم په نوم کتیبه، چې هغه هم لومړي دار ته منسوبه ده ډېر بشري او تاریخي ارزښت لري زړه پارسي چې په میخي لیکدود لیکل کېده که څه هم لیکدود دومره بشپړتوري نه لري چې په ژبه کې د ټولو شته غږونو افاده یې کړې وای د بېلګې په توګه د (ر) او (را) له پاره یو توری وه. دا وږد واو او لنډ واو (و-ي، u-i) کارونه یو ډول کېده. همدا راز د بېټونګ یا د بېټانګ او مونوفټونګ (غبرګ)

غږيزو او يا ډېر غږيزو گډون) دکارونې له پاره هم ځانگړې نښې نه درلودې.
په دې بڼه:

Vazrak - vazaraka- vazara ka - vazrka – vazarak

په خوډوله وېل کېدای شوې له دې امله دزړې پارسي دفونيتيک تشييت دنورولرغونو ژبو اوستا اوزړې هندي(سانسگرېت) اودمنځنۍ پارسي په مرسته شوې دي. په ځانگړې توگه دغه پرتله کې اوستا بڼه ځای او اونډه لري. (۲۸۳:۲۹-۲۸۴ مخونه)

زړه پارسي ژبه دلرغونوفرس ټبرژبه وه، اوترټولو لرغونۍ اومهم اثريې چې ورته پاتې ده دبستون په غره دلوي داريوش کتيبه يا ډبرليک دی. دا کتيبه دبستون غره په دوه سوه پنځه ويشت پایو په درې ژبو: علامي، واکدي او زړه پارسي حک شوې دی (۹۱) او په منځ کې يې دداريوش ددربارېدويوه صحنه هم حک شوې ده، دلرغونې پارسي کتيبه دصحنې لاندې په پنځو پایو يا ستنو کې حک شوې ده، چې لومړۍ پايه ۹۲، دويمه پايه ۹۸، دريمه پايه ۹۲ څلورمه پايه ۹۲، پنځمه پايه ۳۲ ليکې اوسطره ده، چې دعلامي ژبې دوه روايته لري، لومړۍ روايت په ۴ ستنو بڼې لورته لرغونې پارسي او

(۱) دبستون په کتيبه کې دپوهاند عبدالحی حبيبي دڅېړنې له مخې درې مسرې په پښتو ژبه دي، په دې اړه

دپښتو ادبياتو تاريخ، لومړۍ ټوک، ۳۸۴ المريز، ۳۲۲ مخونه وگورئ

بل روایت په ۳ ستونو کيڼ لورته حک شوی دی چې وروسته د داریوش له واکمنۍ په پاړسي ژبه کې کتیبې لیکنې پیل او دود شوې (۱۲: ۱۵-۱۷ مخونه)

د تاریخ پوهانو په وینا زړه پاړسي یا فرس قدیم چې دلرغونو پارسیانو ژبه وه او اوس له دغې ژبې پرته له څو ډبرلیکونو چې پورته یې هم یادونه شوې نور څه نه دي راپاتې، له دغو ډبرلیکونو څخه ژبپوهانو د زړې پاړسي ېوازې ۴۰۰ الفاظ موندلي دي، چې په میخي لیک کښل شوي دي. (۳۱: ۳۳ مخ)

دیو لې تاریخې لاسوندونو پر بنسټ آریاني لرغونو ژبو د لیکنې له پیل ۱۲۰۰ ق.م تر ۳۳۱ ق.م پورې دوام درلود چې زړه فرس هم په همدې مهال کې شتون درلود او داشتون یې د ځینو پورته یادو کتیبو او ډبرلیکونو څخه راپېژندل شوی (۲۸: ۱) مخ

همدارنگه باید ووايو چې د پرسیک ژبو په ډله کې کوم چې لرغونې او پخوانۍ لیکل شوې هغه زړه پاړسي ده، چې په میخي لیکدود لیکل کېده دا لیکنې ده خامنشیانو په دوره (۲۰۰ تر ۴۰۰ مخزېږد پېړیو کې د پاچاهانو په امر د سرو زرو په تکلپو، کوډیو او ډبرو باندې د لویو سوداګریزو لارو په سر په شاهي هدیره کې لیکل کېدې، دغه لیکنې لږ تر لږه ۲۵۰۰ کاله مخکې د عیسی (ع) سلام له زېږون څخه پخواني متون وړاندې کړې دي. (۱۹: ۱۵ مخ)

همداراز لرغونې پاړسي یا فرس باستان له (۵۵۰ تر ۳۳۱ م.ز) کاله د آریاني ژبو د لرغونې دورې ژبه وه (۴۰: ۱۳ مخ)

زړه پاړسي د آریایي قبایلو ژبه وه چې د مخزېږد لومړۍ زیرې په لومړۍ نیمایي کې ده خامنشیانو د مېخي ډبرلیکونو څخه (۴-۲ ق.م) پېړیو پورې راتې پېژندل شوې ده. (۱۹: ۱۴ مخ) اما د دفتر، دېوان، مکاتېبې او لیکلو ژبه یې د فارس شاهنشاهي ارامې ژبه وه. (ارامې ژبه د سامي کورنۍ له ژبده اود عربستان د شمالي تېرونو ژبه وه) ارامې ژبو ویونکو او ارامې

پېژندونکو مامورینو بڼه دولتي مکتوبونه د پاچا او نورولو پورې چارو او کوچې په زړه پارسي بيانېدل او دهغه پاچا وينا چې بله ژبه يې درلوده په رامي ژبه را اړول او ليکل يې. له نورو پاچاهيو به چې مکتوبونه په ارامي ژبه راتلل پاچاته په خپله ژبه که به پارسي وه په پارسي او که به بله ژبه وه په خپله ژبه به يې ورته ژباړل او وېل به يې. چې ددې مکتوبونو له ډلې څخه چې په چرم ليکل شوي وه او پنځمې ق م پېړۍ پورې اړه لري په ارامي ژبه دي چې دمصر په هېواد کې لاسته راغلي دي. (۲۳:۲۰ مخ) دا ژبه يعنې زړه پارسي د فارس په سهيل لوبديځ کې دود ژبه وه او د پورته يادونو پر بنسټ دهخامنشي دورې ډېر ليکونه ورباندې ليکل شوي دي. (۲۵:۴ مخ)

۱۲- د زړې فرس ژبې ابېڅي (الفبا):

زړه پارسي په داسې تورو ليکل شوې ده، چې هغو تورو ته ميڅي توري يا ميڅي الفبا وايي او دنومونې لامل يې دادی چې ددې تورو بڼې او شکلو نه دمېخونو په ډول او ورسره مشابهت لري، داسې ښکاري چې د زړې پارسي د ليکنې له پاره به لوی داريوش د تورو او الفبا د جوړولو او بيا پرې ليکلو امر ورکړی وي. د زړې پارسي الفبا له اکدي الفبا او اکدي الفبا له سومري الفبا څخه اخستل شوې ده. د زړې پارسي الفبا ۳۲ توري، دوه د بېلتون يا بېلوو اصطلاح وې او ۸ اندليکني Idaogram لري، زړه پارسي دا عددو د ښوونې له پاره هم ښې درلودې، لږ يې ترموډرار سپېدلې دي او پاتې شوې دي. د لرغونې پارسي د تورو څخه هريو پرته له درې تورو چې خپلو اکو (واول) غږونو د ښوولو له پاره کارېدل نور ټول خپلو اک يعنې واول له ځانه سره لري، چې د همدې لامل پر بنسټ د زړې پارسي الفبې څپه بيزه (هجايي) ده، د لرغونې پارسي الفبې له کين لوري څخه ښي لوري ته ليکل کېده، دا الفبې دهخامنشي کورنۍ د پاچاهۍ تر پايه پورې

کارېدله، ولې وروسته له هغه له دود او رواج ولوېده او وروسته بیا هېره شوې ده. ۱۹ پېړۍ په لومړيو کې د لوېديځې نړۍ پوهان د دې الفبې په ويلو بريالي شول د ميخونوپه بڼه نښوچې د زړې پارسي د ليکلو لپاره کار ترې اخستل کېده د لغتونو تلفظ يې په سمه توګه نه شونښوولې. د لرغونې پارسي د الفبې منځته راوړونکو (مخترعينو) يو لړ قواعد ميخي شکله نښودلالت له پاره د لرغونې پارسي په واجونو (غږونو) باندې وضع کړي وو: هغه نښې چې انگليسي (a) لري د ناخپلواکه (صامتها) غږونوله پاره چې وروسته له هغو ناخپلواک (صامت) راځي يا کوم څيز وروسته له هغونه راته او يا هغه ناخپلواکه غږونه چې وروسته له هغوي (a) راتلله په کار وړل کېدل. لکه لکنې بڼه AD□M□، تلفظ بڼه: Adam زه يا من، چې د a خپلواک (واول) غږ د اصطلاح په پيل کې د A په وسيله ښوول شوې دی... په لرغونې پارسي کې د L او Z غږونه نه وه او د پړديو لغتونو په ليکنه کې چې L او Z به يې درلودل L□ او Z□ به يې کارول. د اندليکني يا Ideogram اصلي بڼه د مفرد فاعلي حالت د ښوولوله پاره په کار وړل کېدلې. او د نورو ښوولوله پاره وروستي توري او يا هم د اصطلاح د پوره بڼې توري په پای يا وروستۍ برخه دهغو راچول کېدل. لکه: ليکنې بڼه DH، تلفظي بڼه Dahyāuš هېواد/ ليکلې بڼه BG، تلفظي بڼه bagah خدای/ ليکنې بڼه BU، تلفظي بڼه būmiš ځمکه او داسې نور، پر همدې بنسټ د آريانا پېژندونکو ترمنځ د لرغونې پارسي د اصطلاحاتو او لفظونو تلفظ په دې سبب، چې د لرغونې پارسي الفبې د لفظونو او اصطلاحاتو دقيق او سم تلفظ نه ښه يې، اختلافات او د نظربدلون شتون لري. دا وستا او سانسګرېټ سره د پرتلنې په مرسته ځينې آريانا پېژندونکي، اصطلاحات او لفظونه په داسې بڼه يې غږونه

لیکي (فونیمیکه) بڼه یې لیکي، چې له ځینې نورو آریانا پېژندونکو سره یې دهغې اصطلاح یا لفظ په غږلیکنه (فونیمیکه) بڼه کې توپیر شتون لري. AB□R□: غږلیکنه بارتلمه:

د ژبې پارسی المپتر

۱ 𐬀 a	۲ 𐬁 i	۳ 𐬂 u	۴ 𐬃 k	۵ 𐬄 x	۶ 𐬅 g
۷ 𐬆 h	۸ 𐬇 ē	۹ 𐬈 j	۱۰ 𐬉 y	۱۱ 𐬊 t	۱۲ 𐬋 ṭ
۱۳ 𐬌 d	۱۴ 𐬍 n	۱۵ 𐬎 c	۱۶ 𐬏 r	۱۷ 𐬐 s	۱۸ 𐬑 š
۱۹ 𐬒 z	۲۰ 𐬓 p	۲۱ 𐬔 f	۲۲ 𐬕 b	۲۳ 𐬖 m	۲۴ 𐬗 v
۲۵ 𐬘 l	۲۶ 𐬙 g	۲۷ 𐬚 tu	۲۸ 𐬛 du	۲۹ 𐬜 n	۳۰ 𐬝 ru
۳۱ 𐬞 m	۳۲ 𐬟 k	۳۳ 𐬠 d	۳۴ 𐬡 m	۳۵ 𐬢 v	۳۶ 𐬣 j

په لاسي ژبې (𐬀) (𐬁)

د ژبې پارسی المپتر

𐬀𐬁𐬀𐬀	xāyaθiya	شاه
𐬀𐬀𐬀𐬀	baga	خدای
𐬀𐬀𐬀𐬀	būmi	بوم
𐬀𐬀𐬀𐬀	a ^h uramazdā	اهورامزدا
𐬀𐬀𐬀𐬀	a ^h uramazdā	
𐬀𐬀𐬀𐬀𐬀𐬀𐬀𐬀	a ^h uramazdāha	
𐬀𐬀𐬀𐬀	dabyu	دباد
𐬀𐬀𐬀𐬀	dabyu	

د ژبې پارسی المپتر : د ژبې پارسی المپتر د ژبې پارسی المپتر د ژبې پارسی المپتر

، د کنت غږلیکنه abarat بر د. (۳۲-۳۰:۱۷ مخ)

ساده		مركب	
لڼډ	لوړ	لڼډ	لوړ
āa		ai	āi
īl		au	āu
ūu			
د زړې پارسي صامتونه:			
k	t	p	
g	d	b	
č			
ĵ			
θsšhx	f		w
z			
	n	m	
	r		

۱۳- ساکانو قبايل

د غه تېر ته هنديانو او پارسيانو ساک ويل او په آشوري ژبه کې د شکوز ويل کېدل لکه چې په هخامنشي کتیبو کې سک (saka) يا سا (sāka) ليکل شوي او دا هغه نوم دی ، چې په زړه پارسي کې دهغو ساکانو له پاره کارول شوي ، چې دمنځنۍ آسيا له خوا يې له پارس سره اړيکې درلودې. (۱۱۲-۲۹ مخ) په يوناني منابعو کې Σκuthai (Skuthai) ورته ويل شوي دي. د سا کلمه په وخت او ځای کې تر اندازې ډېره مبهمه او نا مشخصه معنا لري. دلېدېځو ساکي قبايلو ژبه په لرغوني دوره کې د تور سمندرگي په شمالي سيمو کې ، د ځانگړو نومونو او د پاتې قبايلو دنومونو په ليدو او

کتو په یوناني لیکنو کې Sythian او Sythique یاده شوې ده ، د بهستون په کتیبه کې څلور ډلې ساکان یاد شوي دي:

۱- سکه پردرایا (Sakā paradyaya) داهه (Daha) یعنې د سمندر د پورې غاړې ساکان ، او داهه د آرین اړوند هغه ډله ده چې د خوارزم په دښته کې یې ځای نیولی او بیا د خزر سمندرګي په سهیل غاړه میشت شول او خلک ورڅخه په تنګ شول. د فارس پاچا ، داهه دغه ډله تیت او پرک کړه ، یوه ډله ترې زابلستان ته ولېږدېده ، چې سکزي Sakzay ورته ویل کېدل.

۲- سکه تیګره خودا (sakātigraxaday) مساجتیا ز (Massagetae) د تېرې خولۍ ساکان) یعنې تر سیحون خوا ساکان : هخامنشیانو د خپلې واکمنۍ په لومړیو وختونو کې له ساکانو سره سرحدې جګړې کولې ، په همدې جګړو کې د هخامنشیانو بنسټګر لوی کوروش له ختیځو ساکانو سره په یوه نښته کې چې مساجتیا نومیږي د ښېوې (څېوې) په سیمه کې په (۵۲۹ م.ز) کال ووژل شو.

۳- سکه پرسوغودم (Sakā parasuqudam) یعنې د سغد ها خوا ساکان.

۴- سکه هنومه ورګه (sakā hauma varga) امیر جییانان (Amyrgians) یعنې هوم څښونکي ساکان یا تر سیحون پورې غاړه ساکان.

د واسیلی ایوانویچ ابایف په اند او وینا په یوناني او رومي تاریخي منابعو کې په لاندې توګه د ساکانو د مهمو طایفو یادونه شوې ده. (۲۰:۲۸-۲۹ مخونه)

سرمت یا سرمیان «د یوناني (Σαρματα) د روسیې د سهیلي په سټیپونو کې د لرغونو میشتو تېرونو یوه ټولګه وه. سرمتیا ن آریایي توکمه قوم او

آرياني ژبي وو. چې ساکانو لوېديځه څانګه ګڼل کېدل او له ميلاد څخه دمخه په څلورمه او پنځمه پېړۍ کې ژوند کاوه؛ چې د وخت په تېرېدو سره د سمرتم نوم د قوم په ستره ټولګه يا په بېلابېلو قبيلو اطلاق شو. خود دوی ستره برخه په سهيلي سيمه کې د سمرتيانو وو، له څلورمې مخزېږد پېړۍ څخه وروسته د مهاجرتونو (د هونيانو او ترکانو) د دورې په پيلېدو سره ددې توجه نفوذ ورو ورو لږ شو. د منځنيو پېړيو په پيل کې د دوی قوم او اولاده په الانيانو مشهوره شوه. نن ورځ هغوی د آسيا په نوم پېژندل کېږي چې په اوسنياسيمه کې اوسېږي.

مساګتيان يا مساجتيان: Massagetai (يوناني Massagetai) په منځنۍ آسيا کې نيمه کوچي ساکي آرياني تېرو سکه (Saka) يا سکا (Sakā) يو نوم دی؛ چې په پخوانيو متونو کې هغو ساکانو ته چې د منځنۍ آسيا له لوري يې له پارس سره شخړه او مجادله کوله، کارول شوي دي. د «کستا» وروستاړي په ساکي ژبه کې د جمعې نښه ده. او مساګت د ماسايانو په معنا يعنې ساکان دي.

الانيان (يوناني کې ورته Alavoi) وايي. په لرغوني دوره کې د شمال له آرياني اقوامو څخه يو قوم وو، چې بنسټ يې د خزر سمندرګي په ختيځ کې ده، لومړی په تاريخ کې د آرين په نوم يادېدل او په خوارزم کې په هغه سيمه کې چې اوس د بښوې مرغزار دی، اوسېدل او بيا قفقاز ته ولېږدېدل. د آلانيانو يا الانو د آريانا د کلمې متکامله بڼه ده. د دې قوم اولاده د روسيې او گرجستان په پولو کې په اوسيتيا کې اوسېږي او خپل تېر او ژبې ته ايرون وايي. د هيرودوت په ليکنو کې ساکان د سکيت په نوم ياد شوي دي دوی تل له ځان سره پيالې درلودې، څرنگه چې په يوناني ژبه کې سکيت د پيالې په معنا ده، نو پر همدې بنسټ دوی ته دا نوم د هيرودوت

له خوا ورکړل شوی دی. هیرو دوت وایی، چې اروپایي ساکانو به ځانونو ته سگلُس (Secolotes) ویل همدا کلمه په اروپایي ژبو کې په سسیت (Scythe) او بنټې ده، نوموړی زیاتوي: ځکه آریایانو ټولو سکوتیانو ته ساکان ویل، په عربی ژبه کې هم تاریخ پوهانو او جغرافیه پوهانو د اسلامي سترواکۍ په بهیر کې هغو ته ساک ویلي دي په دقیقه توګه څرګنده نه ده چې ساکانو خپلو ځایونو ته څه ویل. ګرځمن لیکي: ساکانو د فارس د اشغال او نیولو پرمهال د کردستان د «سقر» سیمه خپله پلازمینه کړې وه لکه چې د دوی آثار په دغه شاوخوا کې پیدا شوي دي او وېل کېږي چې د «سقر» کلمه د ساکانو له نوم څخه رامنځته او مشتقه ده.

پوچیان: دا نوم چینیانو د منځنۍ آسیا یو لرغونی کوچي ټبر ته، چې ساک وو کارواوه (تاریخ کیمبرج، دریم ټوک، لومړۍ برخه ۱۳۸۱ المریز کال ۸۵۸ مخ) پوچیان د ساکانو هغه ډله وه، چې له میلاد څخه دمخه په لومړۍ پېړۍ کې په باختر کې وکويشان د سترواکۍ (امپراتورۍ) بنسټ کېښود او د دویمې مخزېږد پېړۍ له دویمې نیمایي څخه د لومړۍ میلادي تر لومړیو پورې په منځنۍ آسیا، افغانستان او ترهنده واکمن وو. تاریخي ساکان، پیل کې له نورو اندو اروپایي خلکو سره یوځای او وروسته بیا نورو سیمو ته ولېږدېدل، ساکان له لومړۍ مخزېږد زریزې څخه تر لومړۍ زېږدیزې زریزې پورې د تور سمندرګي له غاړو څخه د چین تر پولو پورې دا پراخه سیمه په ولکه کې درلوده او د دوی استوګنځی له شمال څخه د سایبیریا تر سهيلي دښتو، له سهيل څخه تر خزر تر ډانیوب سین پورې رسېده. د ساک ټبرونو مهاجرت د اندو اروپایي سترو مهاجرتونو په دوران کې شوی دی. ځینو آریایي قبایلو د سایبیریا سهيلي لورې سیمې پرېښودې، یوه ډله اورال غرونو په لور او بله ډله د سیردریا او آمو سیند

په لور و خوځېده ، دوی له تیان شان غرونو و اوښتل او د کاشغر سیمې ته وونوتل ، له هغه ځایه ختیځ ترکستان او کوتچه ، قره چار او توشن هوانگ درې ترکانسور جوړې ترخپل واک لادې کړلې او چین له خاورې سره گاونډیان شول. (دایره المعارف ، ایرانیکا ، استرایی های هخامنشیان) د پارتیانو په وخت او مهال کې (پارتیان د ساکانو د پرني تېر یوه څانگه گڼي) (۷۱:۴۵ مخ) (سبک شناسي بهر ، لومړی ټوک ، پوهاند محمد حسین یمین ، سرگذشت زبان فارسي دري ، ۱۳۸۵ ، ۷۱ مخ ، کورس صفوي ، آشنایی با تاریخ زبانهای ایرانی ۱۳۲ مخ) د دویمې مخزیرد پېړۍ په وروستیو کې کوچي ساکان د پارتیانو په ختیځو پولو او سرحدونو کې وړاندې ولاړل او د اوسني کندهار او سیستان سیمې یې نیولې ساکانو له هغه ځایه کابل او پنجاب ته نغوډ وکړ. د سیستان نیول دایمي و. کله چې د سیستان نوم په واقعیت کې ددې تېر له نوم څخه اخستل شوی او ورسره اړه هم لري. ساکان تر ډېره بریده د مادیانو (میدیانو) او پارسیانو د تمدن اغېزمن وو او د خپلو قومیانو ، سرمتیانو غوندې له مردایي او زردشتي غورځنډو څخه چې په پای کې وکړای شول د میدیانو او پارسیانو عقیدې او بارورونه بدل کړل. لرې وو. (۱۳۹:۴-۳۱۱-۳۰۹ مخونه)

۱۴- ساکي ژبه

ساکانولومړۍ زریزه مخکې له میلاده اولومړۍ زریزه وروسته له میلاده په ډېرو پراخو سیمو کې د تورې بحیرې پر غاړو د چین تر پولو پورې نیولې وې او د لرغونې ساکي ژبې څخه کومه لیکنه راپاتې نه ده یوازې د لوېدیځې ساکي څخه یو څو لغتونه چې هغه هم ځانگړي نومونه دي او ویونکو یې د تورې بحیرې پر غاړو ژوند کاوه په یوناني او لاتیني کې راپاتې دي چې د منځنۍ آسیا د ساکي ژبې څخه هم یوه اندازه لغتونه په ځانگړو نومونو په

هندي سانسگرېټ ، يوناني اولاتيني په ځای پاتې دي. څو نومونه يې د لغتوچې د لوېديځو ساکي ژبو څخه په يوناني اولاتيني ليکونوکې پر ځای پاتې دي را اخلو: arvant، تيز او روښانه (تند او سريع)، āspa، آس، ātar، آذر، bāzu، بازو (مټ)، čarma، چرم، čyav، کېدل، gauša، غوړ، hapta اووه، haška، وچ. (۱۵۰:۱۲ مخ)

ساکي یاسکيتي ژبه د ساکي اوسرمتي قبایلو ژبه وه، چې داتمي او اوومي مخزېږد پېړیو څخه تر څلورمې او پنځمې میلادي پېړۍ پورې د تورې بحیرې په شمالي څنډو کې استوگنه وه. له دې ژبې څخه لکه څنګه مو چې پورته یادونه وکړه هېڅ آثار نه دي را پاتې فقط یو څو سکيتي يعنې ساکي کلمې او ډېر ځانګړي نومونه، د قبایلو او ځایونو (اماکنو) نومونه ديوناني تألیفاتو کې لیدل کېږي. (۱۸:۱۴ مخ)

د ساکي قبیلې اصلي ځای په لرغوني افغانستان (آريانا) کې دهندو کش شاوخوا سیمې دي، د پورته اونورو لیکنو او څېړنو پر بنسټ د ډېو یوه ډله تر میلاد نږدې یوزر کاله وړاندې د شمال لورته ولېږدیدل، چې آن د تورې بحیرې تر څنډو او د چین تر پولو پورې ورسېدل او بله ډله یې د مرکزي آریانو (باختریانو)، پارتیانو، سغدیانو، خوارزمیانو اونورو تر څنګ پاتې شوو. چې زر کاله له میلاد څخه وروسته هم د آریانا په پراخو سیمو کې استوګن وو، چې د باخترې قبایلو په بېلابېلو نومونو یاد شوي دي، د میلاد څخه دوه پېړۍ وړاندې د ساکو یوې ډلې په باختر، انګیان (سیستان) او آراخوزیا باندې واکمني تر لاسه کړه، چې بیا دهند تر شمال لوېدیځ برخو هم ورسېدل. کله چې د هلمند او هامون درود سیمو ته یې مخه کړه هلته میشت شول په پارتیانو یې یرغلونه وکړل او هغوي ته یې ماته ورکړه؛ نو د پارس ختیځو سیمو ته هم ننه وتل او بیا یې له دې سره د معاصر افغانستان

او اوسني سيستان (انگيان) سهيل لوېديځې سيمې ونيولې، دغه ځای ددوي په نوم ساکستان ياد شو، چې اوس ورته سيستان وايي او دا د نيمروز ولايت او دهغې شاوخوا سيمې د ژبې په اړه بايد ووايو چې دا ژبه د مرکزي باختري په نوم هم يادېږي. ^(۱۵: ۱۸۹ مخ) دا ژبه د آرياني ژبو د منځنۍ دورې په بحثونو کې هم راځي چې هلته به په خپل ځای بحث پرې وشي. د ځينې اروپايي او په ځانگړې توگه الماني ژبپوهانو د ژبنيو څېړنو په ترڅ کې دا په ډاگه شوې ده، چې دلرغونې ساکي ژبه او منځنۍ ساکي ژبه د پښتو ژبې نيا (مورينه) او پښتو ژبه يې لمسی ده. ^(۳۳: www.zyar.nej)

۱۵- ميدي قبايل

د ميدي قبايلو د نوم يادونه په ۸۳۵ م ز کال په پېښو کې د لومړي ځل له پاره د درېيم آشوري پاچا (شولمانو آشاپدو - ی) په لوحو کې ياده شوې ده. يادو قبايلو بيا وروسته يومريي (غلامي) لرونکي دولت د پارس په شمال لوېديځ کې رامنځته کړ، چې مرکز يې پلازمېنه يې د اکباتانا (EXBatana) په لرغوني يونان کې ($ham > hägmatūna$) او ($gmata$ مفعولي حالت ham-gam د غونډېدلو يا ټولېدلو په معنا او ټکي په ټکي معنایې د غونډې ځای يا دراتولېدو ځای - اوسنی همدان) چې په خپل نوم يې نومولی ده. (دا چې لوېديځ وال يې مدي يا مېدي ورته وايي) او معاصر يې هم دا ځمکنۍ سيمه په هماغه نوم پېژندلې. ددوي د ژبې اصلي اثار شتون نه لري. کوم معلومات او اطلاعات چې په اوسنيو منابعو کې د ميدي ژبې او قبايلو په اړه دي په نشت شمېرل کېږي. ولې سربېره پردې ددوي د ژبې او قبيلې تر او او اړوند تيا ثبوت د آرياني ژبو له ډلې او آرياني قبايلو سره د بښې او منلو وړ دی. يوناني نوم وټي تاريخ پوه د ميدي قبايلو د ۲ قبيلو او اهمدارنگه د څو کلونو مونه په خپلو آثارو کې راوپري دي. او روښانه کړې

یې ده چې میدی قبایلو په آریانی لهجو او گډو دونو خبرې کولې. د میدیانو نومونه چې د آشور پاچاهانو په ځانگړې توگه (سارگون ۷۲۱-۷۰۵ مخزېږد پورې) یادونه شوې ده په دې ادعا شاهدې ده، دابه کاپي وي چې دلته یوازې دهغې میدی قبیلې: آریازانتو aryazantu (آریا قبیلې) او یا د هرو دوت هغه لفظي ژباړه چې د سپي (سگ) کلمه راوړې یادونه وکړو (اسپاکا - spaka) میدی سره پرتله شي په Span سپان Sran او ستایي اوساکي یې Saka-ی، لرغونې پارسي داوسنی پارسي سگ او په پښتو کې د سپي (spay) سره سمون لري. د میدی او یا د جگړې د لوړپوړو مشرانو یې چې په لرغونې پارسي کې راغلې دي را اخلو (تخمسپاد tuxmaspada) چې لفظي معنایې د ځواکمن لښکر درلودونکې دی. میدی قبایلو د لرغونې ختیځ په تاریخ کې مهمه او اړینه ونډه ترسره کړې ده. داوومې مخزېږد پېړۍ په وروستیو کې کیاکسار (هوختره) د میدیانو پاچا د بابلیانو سره په گډه د لرغوني ختیځ ډېر ځواکمن دولت یعنې (آشور) تارومار کړ او پلازمېنه (نینوا) یې وړانه وېجاړه کړه (۶۱۲ م.ز) او د میدی پاچاهۍ او ټولواکۍ نفوذ او لمنې یې پراخو سیموچې (د آریانا لویديځې برخې تروروکې آسیا) کوچنۍ یا صغیره آسیا (کاپادوکیه) د لویديځ لور ته غځیدلې وه تر دلیس سندونو (فزل اوسني ایرماق پورې) غځیدلې وه. (۱۴: ۵۷-۵۹ مخونه)

۱۲- میدی ژبه

دا ژبه د میدی قبایلو ژبه وه، چې د مخزېږد لومړۍ زریزې په لومړۍ نیمايي کې د پارس شمالي سیمو او خذر (کاسپي) سند سهیل لور ته استوگنه درلوده. زموږ معلومات او اطلاعات د دې ژبې په اړه د ساکي ژبې څخه هم لږ دي. د میدی ژبې اړوند او ورسره پیوسته متون یا لیکني د پوهانو په واک

کې نه شته ، فقط يوڅو محدودې کلمې دميدې ژبې اړوند د لرغوني يوناني نامتو تاريخ پوه په تاليفاتو وليکنو او په ځينو نورو يوناني متون ليکنو کې ساتلې پاتې دي. (۱۴: ۱۹ مخ)

دميديانو په اړه هېڅ يوه آرياني ژبه کې يوه ليکنه نه ده راپاتې ولې ديوناني تاريخ پوهانو په ليکنو کې د ځينو داستانونو ، کيسو او شعرونو ته نغوته په دې دورو کې شوې ده. (۲۰: ۱۷ مخ)

ددې ژبې د ځينو لغتونو نمونې چې په يوناني اوزره پارسي په ليکنو کې راپاتې دي په لنډه توگه را اخلو: wazark لوی ، ستر او بزرگ. xšāyaθya ټولواک پاچا او شاه ، asan تيره ، ډبره - سنگ ، miθra مهر . د هخامنشيانو وروسته دميدې ژبې هېڅ معلومات ، اطلاعات او اثر په لاس کې نشته. (۲۱: ۱۵ مخ)

د ژبپوهانو په څېړنو کې دميدې ژبې د غبرونو انډول داسې ثبوت شوي دي ۲.

انډو اروپايي	آريک	ميدې	اوستا	زړه فارسي	سانسکريټ
*k	*č	č	s	θ	ś
*g,gh	*z	j/gh	Z	D	J
*ku	*sp	su	sp	s	Sv
*ghu	*zb	zh	bz	z	Hv
*tr,tl	*θr	θr	θr	ç	Tr
*ti	*θi	θi	θy	šl	-
*su	-	f	hv,xv	hu	-

څېړنېوډاکټر خليل الله اورمي ، د اريانا لرغونې ژبې

پایله:

د څېړنې د اصولو سره سم د دې ټولو بحثونو او سپړنو په پای کې دې پایلې ته رسېږو، چې آریا د نجیب، نومیالي، مېلمه پال او په ځینې حالاتو کې د بزگر، ښاغلي او د آریا ورته اوسېدونکي ته هم ویل شوي. همداراز آریانا د نجیبو او ښاغلو د ټاټوبي په معناده، چې د لرغونې آریا د اضافي حالت د جمع بڼه ده، او د آریا یانوله خواره واره کېدو وروسته هم تر اوسه زموږ د هېواد افغانستان لرغونی نوم دی په دې توګه آریایي یونستېتي نوم دی، چې د آریا له پښته وي او په آریایي ژبو خبرې کوي. هدارنګه د آریاني کلمې او اصطلاح د آریانا د اوسېدونکو او د آریک ژبې څخه درامنځته شویو ژبو (باختري او پېرسیک) ویونکو په معنا ده، او د نوموړو ژبو د جغرافیایي سیمو په معنا هم ده. په همدې سره راځو د ژبې تعریف ته؛ ژبه د یو لړ معنا لرونکو او لېږدونکو وییزو، اورپیزو غږونو بڼه اسی سېستما تیکه ټولګه ده، چې انسانان خپل اندونه، خیالونه، فکرونه، عاطفې، احساسات، پوهې، تجربې، غوښتنې او هراړخیزې اړیکې دهغې په وسیله یو تر بله رسوي. چې وړتیا او استعداد د انسان له پاره طبعي او فطري ځانګړنه ده او په ټولنیز چاپیریال کې پوه اکتسابي، میثاقې او قراردادي پدیده ګڼل کېږي. ژبه د انسان د هویت تر ټولو مهمه توکي دی. د ژبې او ورسره تړلو مسایلو د څېړنې له پاره اړینه ده چې فلاوژي پېژندنې ته سرور ښکاره کړو؛ فلاوژي یوناني کلمه ده، د فکر کولو، بحث او وینا سره د دوستۍ معنا لري. فیلسوف (دوست) او لوکوس (فکر کولو او بحث) په معناده په عربي کې ورته (فقه اللغة) وایي. د ټولو هغو علومو بیا نونکې ده چې د یو قوم او یا هم تېروندویو ډلې ژبه څېړي او هغه فرهنګي (د عام کلتور او ادبي اثارو) چې دهغې ژبې یا ژبو د وګړو په وسیله رامنځته شوي ارزوي. د فلاوژي موخه او دنده یې د تاریخ په بېلابېلو پړاوونو کې د یوې ژبې ادهغې اړوند اثار او د قوم کلتوي

ارزونه او خپرل ده. آرياني فلاوژي (فقه اللغة) د آرياني ژبو او تېرو نو اړوند کلتوري، ژبني او تاريخي مسايل ترخپرنې او پرتلنې لاندې نيسي او د ختيځپوهنې په څانگو کې د تاريخ له نظره اهميت او د آريانا پوهنې او اړوندو شرقي معلوماتو په اړه لوړ مقام او دريځ لري. په اروپا کې درنسانس له پيلېدو را وروسته د علومو په برخه کې د بېلابېلو څانگو درامنځته کېدو له امله د فلاوژي پوهې هغه پراخه معنا محدوده کړه. چې پوه له مهمو څانگو څخه يې ژبپوهنه ده؛ هغه پوهه ده چې د ژبې په اړه هراړخيزو معلوماتو څخه بحث کوي. او د ژبې داخلي جوړښت، ډولونه، له نورو ژبو سره يې پرتلنه، تاريخي تحولات، ژبنيو مسايل او تشرېحات په علمي او سيستماتيکه توگه خپري. ژبپوهنې د تاريخ په اوږدو کې بېلابېل پړاونه تېر کړي. په آريانا (گندهارا) - اټک يا ورڅېرمه سيمې کې د پانينې له خوا په علمي توگه بنسټ کېښودل شو. په يونان کې په هراړخيزه توگه نظريات او خپرنه پرې وشوه او د خپلو ژبو په برخه کې ورته کار وشو. عربانو له پخوا هم د سامي حامي آرامي تمدونونو په وخت کې په ابتدايي او د اسلام د سپېڅلي دين له راتگ سره سم يې د علومو په ځلانده انقلاب سره، ژبپوهنه په هره برخه کې په خپله ژبه عربي کې وځلوله. په پای کې اروپايانو او نورو په علمي توگه پياوړې کړه، چې په نظري او تطبيقي، همداراز تاريخي، پرتليزه، تشرېحي او دنورو پوهنو سره په تړاو کې بېلابېل ډولونه او برخې رامنځته شوې. څرنگه، چې ژبپوهنه ژبني موضوعات خپري، نو د خپرو او پرتلنو په ترڅ کې د ژبو بېلابېلې کورنۍ، ډلې، څانگې او ښاخونه، د جنېټکي او شکلي يا گرامري جوړښتونو او خپلوۍ د پرتلنې په پايله کې رامنځته شول او د ژبنيو کورنيو ښودنه د ژبپوهانو له خوا په خپه بيزو او شجري نقشو کې را څرگندې شوې. په ټوليزه توگه دنړۍ ژبې په اتو کورنيو ډلبندي او وېشل شوې دي چې وگړو شمېر يې اټکلي او تخميني ښودل شوي: ۱- اندواروپايي کورنۍ (۲۰۰۰۰۰۰۰ وگړي)، ۲- دراوېدي کورنۍ (۱۲۰۰۰۰۰۰ وگړي). د پورته

یادو ټولو ژبنيو کورنیو ژبې دنسبې (جینټکي) یا شکلي گرامري هراړخیزو لغوي، ریښوي، ژبنيو جوړښتي، پرتلنو، پلټنو، سپړنو او خپړنو په پایله کې پېژندل شوي او په اړوندو کورنیو پورې تړاو ورکړل شوی. زموږ د هېواد پری ژبې داندو اروپايي کورنۍ، آریک ژبې (اندوآریاني) ډلې، آریاني خانګې اورا وروسته باختري ښاخ پورې اړه لري. چې له آریک ژبې هیڅ اثر او لاسوند نه ده راپاتې او لرغونې دورې د ژبو د لغوي یا ژبني بیا رغونې Linguistic Reconstruction له لارې ورته فرضي رسېږو آریک ژبه ژبپوهانو په لرتوپیر سره په څلورو خانګو وېشلي: ۱- اندوآریايي (هندي او اړوندې)، ۲- داردی، ۳- نورستاني، ۴- آریاني (باختري او پرسیک). د دې ډلې څخه د آریاني خانګې ژبې په درې دورو وېشل کېږي: لرغونې، منځنۍ او معاصره. چې هره دوره به یې په لنډه توګه څرګنده کړو: ۱- لرغونې دوره: اوستا ژبه (۱۰۰۰-۱۲۰۰ مخزېږد)، لرغونې فرس (۵۵۰-۳۳۱ م.ز)، مېدي (۵۵۰ م.ز)، ساګي (سکيتي، سرماتي) (۹۰۰ م.ز تر ۲۰۰ زېږدیز). ۲- منځنۍ دوره: ختیځ ښاخ (باختري)، آلاني (د سکيتي او سرماتي پاتې شوني)، ساګي، ختني، خوارزمي، سغدي، باختري. لوېدیځ ښاخ (پرسیک): پارتی (پهلوی اشکاني)، منځنۍ پارسي (پهلوی ساساني) د لرغونې پارسي پاتې شوني. ۳- معاصره دوره: ختیځ ښاخ (باختري): پښتو، آسي (د آلاني ژبې پاتې شوني) (څرنگه چې پښتو د آلاني او آلاني د سکيتي او سرماتي پاتې شوني دي نو په دې توګه د پښتو ژبې د شالید لري د لرغونو آریاني ژبو سټې ته رسېږي، یغوبی، اورمړي، پراچي او پامیري ژبې چې عبارت دي له: سریکولي، زیباکي، واخي، خوفي، یدغه، شغني، سنگلیبجي، ارشور، مډجي، اشکاشمي، باجو او برتانګي. لوېدیځ ښاخ (پرسیک): دري، تاجکي، پارسي (د منځنۍ پارسي ۹۰۰-۱۵۰۰ ز. پاتې شوني)، بلوخي، تاتي، کردي، او داسې نورې ژبې. د پوټه لنډو یا دنوسره سره اوستا ژبه په لرغونو آریاني ژبو کې تر ټولو پخوانی او مهم اثر ګڼل کېږي، چې یادونه یې د لرغونو

یونانیانو، ارمنیانو، سریانو، او عربو پوهانو په لیکنو کې د یوزر د شتي دیني کتاب په توگه شوې ده، او ستاژ به ۲۰ توري لري چې ۴۸ راپاتې دي او نورې له اثارو سره د سکندر مقدوني له خوا سوځول شوې، لیک یې دارامي لیک څخه اختل شوی او د نښې خوا کین لورته لیکل کېده، د دې کتاب اصلي نسخه نه ده پاتې او په لاس راغلي نسخې دهغه وخت د دیني مویدانو له خوا د خپلو غوښتنو له مخې لیکل شوې دي. نوموړې اثر په متأخره (معاصره)، کوچنۍ (خرده) او ستا نومول شوې او یشتونو او گاتونو برخې جوړوي. د زرې فرس هم لږ شمېر اثار په ډبرلیکونو راپاتې دي او په مېخي لیک لیکل شوې ده، چې مشهورې د بستود برلیک دی چې په علامي واکدي، زرې فرس او د حبیبې د څېړنې پر بنسټ په پښتو هم څو کرښې لیکنه لري، همداراز د ساکي او مېدي ژبو څو کلمې او ځانگړي نومونه راپاتې دي. چې د منځنیو او معاصرو ژبو سره د پرتلنې په پایله کې خپل دنیا او مورینتو دریځ ساتي. په پای کې د یادولو وړ بولم چې آریاني فلاوژی (فقه اللغة) تاریخچه د آریاني تېرونو، قومونو د ژبو او په دې ژبولیکلي اثارو کلتور د اړوندو علومو سره په تړاو د تاریخ په اوږدو کې تر علمي بحث، څېړنې او ارزونې لاندې نیسي

په درنښت

دینار گل امین سهند

مناقشه

ځينې څېړونکيد څيړنې په وروستيو کې دخپلې موضوع اړوند مناقشه هم ليکي، چې ما هم دې اصل ته په کتوسره د لاندې مناقشې په راوړلو سره څېړنه د جوړښت له مخ د بشپړتيا لور ته نږدې کړه. څرنگه چې د څېړنې په اوږدو کې هم ورسره مخ شوم؛ د فلا لورستان او ژبپوهانو، ځينې اصطلاحات (آرياني يا ايراني) په بېلابېلو بڼو کارولي دي، لکه (آرياني فلا لورزي يا ايراني فلا لورزي) او داسې نورې اړوندې اصطلاحاوې اوس پوښتنه داده چې آرياني اصطلاح به مناسبه وي که ايراني؟ البته د ټولو هغو امتيازاتو او ارزښتونو له پاره چې لرغونې آريانا ته ځانگړي دي، په ځانگړې توگه د (باختراو پارسيک) ژبو، لهجو، تيرونو، سيمو، کلتورونو... او گډو ارزښتونو د خوندیتوب له پاره همداراز د تاريخي ريښې او دلرغونو تاريخ پوهانو او ژبپوهانو د علمي يادونو پر بنسټ، د بېلگې په توگه د (بېلو) يادونه کوم، چې دخپل اثر په لومړۍ پاڼه (تجسسات نژادي درافغانستان) کې د اصفت په طبعي او مطلوبه بڼه (آرياني Ariani) کارولې. همدارنگه اکاډمېسن ډاکټر عبد الاحد (جاوېد) د (اوستانومي اثر، ۱۹۹۹م) داراتو ستين او سترابون په حواله (آريانا او سېدونکوته د آرياني ها Arianiens نوم ويل شوی دي. د همدې تاريخي شاليد پر بنسټ د افغان پوهانو پر بکړه د (آرياني) اصطلاح په کارنې شوې. بله پوښتنه داده چې فلا لورزي څه معنا وله ژبپوهنې سره څه توپير لري، له کوم ځای پيل شوې ده؟ څرنگه چې د ډېرې علومو او فنونو سرلاري يونانيان گڼل کېږي؛ د تاريخي څېړنوله مخې د فلا لورزي په برخه کې هم دوی مخکښه ونډه لرلې فلا لورزي په خپله يوناني کلمه، چې (فيلوس) د دوست

او (لوگوس) د فګر بحث په معناده. او عربي معنا (فقه اللغة) ده په اصطلاح کې د ټولو هغو علومو، پوهنو بیا نونکې ده چې دیوه ملت د پوې ډلې ژبه خپري او هغه فرهنگ، ادبي اثار چې دهغې ژبې دویونکو په وسیله رامنځته شوي ارزوي چې د پوهنو د بېلوالي له امله یې مفهوم، فرهنگي او ژبپوهنیز تاریخ پورې محدود شو. همداراز په دې برخه کې د عربو ونډه هم درنه ده. ولې د ژبپوهنې په برخه کې که څه هم خپرنو ثابته کړې چې لومړني نظریات د ژبې په اړه یوناني پوهانو څرګند کړي دي؛ خو د دوی نظریات په فلسفي اندودونو ولاړه؛ د ژبپوهنې په نوم یا دا چې د ژبې د سمون په اړه لومړني کوښښونه آریانا پورې تړاولري چې د ګندهارا د (اټک او ورڅېرمه سیمې...) او سېدونکي پانیني دا کار کړی دی. او د ساسګریت ژبې ګرامر لیکنه یې دهغه وخت شېکار کڼل کېږي. د غربي یا اروپایي معاصرې ژبپوهنې بنسټ هغه وخت کېښودل شو چې د پانیني ګرامر یې ترلاسه کړ. او د نو بیا علمي ژبپوهنې (هغه ژبپوهنه چې د ژبنيو ټولیزو اصولو درلودونکې وي) دغه اصطلاحات هغه وخت دود شول چې د تاریخي او پرتلیزې ژبپوهنې پر بنسټ د نړۍ ژبې ډلبندياو و وېشل شوې. دا چې د نړۍ ژبې د ښې څېړنې په موخه څه ډول وېشل شوي دي؟ د دې پوښتنې ځواب اوس ښکاره ده؛ د نړۍ ژبې د عمومي څېړنې په موخه په بېلابېلو ښو وېشل شوي چې، مهمې دا دي: شکلي (تیفیک) او نسبي (جنیتییک). شکلي وېشنه یې ژبې د جوړښت له مخې وېشي او نسبي وېشنه یې ژبې د کورنیو ګډو ځانګړنو له پلوه وېشي. چې په دې لړ کې د آریانا لرغونې، منځنۍ اوسنۍ دورو ژبې، چې اوس یې لړۍ آن تر اروپا، هند، منځنۍ آسیا، پارس (ایران)، پاکستان، بنګلدېش او چین ځینې سیمې او ډېری ژبې رانغاړي ولې د پورته خپلوی پر بنسټ په یوه کورنۍ (اندواروپایي) کې راځي. پښتو ژبه هم د لرغونو، منځنیو او

معاصرو آريايي او آرياني ژبوسره دنسبي اوشكلي نږدېوالي پرېنست
 د(اندو اروپايي) کورنۍ، آرياني ډلې، ختيځه څانگه کې يې موقعيت
 تثبيت شوی. بله دا چې، لرغونو ژبو ته ولې ځنې ژبپوهان مړې ژبې وايي؟-
 ځنې ژبې لکه اوستا، زړه پارسي، ساکي، ميدي اونورې ژبې اوس د
 ويلو، ليکلو او مفهوم ځانگړتيا له لاسه ورکړې، نوځکه يې مړې ژبې
 بولي. ولې تايخي ارزښت او اهميت يې له لاسه نه ده ورکړې اونه يې
 ورکوي. دنويو ژبو په تاريخي بنسټونو کې رڼنده او مهمه ونډه هم لري.

پاييزه:(نتيجه گيري)

آريا دنجيب اوبناغلي، آريانا دنجيو اوبناغلود ټاټوبي په معنا، آريايي
 نسبتي نوم دی او دهغه چاله پاره کارول کېږي چې د آرياله پښته وي. آرياني
 د(باخترې، پرسېک) ژبو او اړوندې سيمې ته يې ويل کېږي. په همدې توگه
 ژبه دبشري غړونو داسې ټولگه ده چې د انساني اړيکو تر ټولو ستره وسيله
 گڼل کېږي او د هويت مهم توکی ده. د ژبنيو علومو په لړ کې فلاوژي (فقه
 اللغة) سترځای لري او يوناني کلمه ده فيلوس (دوست) او لوگوس
 (فکر کولو، بحث) معنا لري، چې د ټولو هغو علومو بنسټ کارندويه ده چې
 ديو تېر ژبه څېړي، فرهنگ او ادبي اشارې په کې رامنځته شوي ارزوي.
 ژبپوهنه يې پوه برخه ده. چې د ژبې په اړه هراړخيز معلومات وړاندې
 کوي. دلومړي ځل له پاره په علمي توگه په لرغونې آريانا د گندهارا (اتک
 ياشاوخوا) سيمه کې پانيني رامنځته کړې ده، چې په دوی پسې يونانيان
 دغې پوهې ته پام شوي دي او په فلسفې بڼه رامنځته شوې ده، په عربو کې
 ژبپوهنه لومړی د حضرت علی کرم الله وجهه د خلافت په دوره کې د ده په سلا
 رامنځته شوه لومړنی عربي ژبپوه ابوالاسود دوئلي و...، د ژبپوهنې په
 برخه کې نولسمه او شلمه پيړۍ د علمي ژبپوهنې د رامنځته کېدو پېړۍ

دي. چې په ترڅ کې يېد نړۍ ژبې د شکلي (ټيپيک) او نسبي (جنټيک) نظريو له مخې په کورنيو، ډلو، څانگو او ښاخونو، وېشل شوي د لرغونې آريانا او اوسني افغانستان ډېرې ژبې د اندو او پايي کورنۍ، آريک ژبنۍ ډلې، آرياني (باختر، پرسیک) څانگې، باخترې ښاخ کې راځي. د آريک ژبنۍ ډلې لاندې څانگې لري: اندو آريايي، داردي، نورستاني او آرياني. چې آرياني څانگه په درې دورو وېشل شوې ده: لرغونې، منځنۍ او معاصره. اوستا، زړه فرس، ساکي او مېدي د لرغونې دورې راپاتې ژبې دي. چې پښتو ژبه د آرياني ژبو څانگې يوه شمال ختيځه ژبه گڼل شوې ده. په پای کې د يادولو وړ بولم چې آرياني فلاوژي (فقه اللغة) تاريخچه د آرياني تېرونو، قومونو د ژبو او په دې ژبوليکلي اثارو کلتور د اړوندو علومو سره په تړاو د تاريخ په اوږدو کې تر علمي بحث، څېړنې او ارزونې لاندې نيسي.

وړاندیزونه:

د جوړښت له مخې مې د تېزس موضوع په لاندې وړاندیزونو رانغاړم، هيله لرم چې ورته پاملرنه وشي:

۱. د ژبنيو څېړنو په مرکزونو، اړوندو پوهنيزو، تدريسي پوهنتونونو او زده کړيزو موسيسو کې، په ټوليزه توگه د آرياني او په ځاگړې توگه د پښتو ژبې د فلاوژۍ، په برخه کې د پرلپړ او د ژبې، ژبپوهنې له پاره يې څه ناڅه مواد شته چې د دې ژبې څومره چې د لرغونتوب، علميت، رسميت په برخه کې اړتيا ورته لري، په نشه حسابېږي هيله ده چې د اړوندو ارگانونو مسوولين او متخصص غړي ورته پاملرنه وکړي.

۲. د ژبې د ادبپوهنې او ژبپوهنې برخو ته کار کول په خپل ځای د ارزښت وړ او اړين دي. خود علومو او فنونو په نورو برخو کې پرې څېړنې، ليکنې او په ځانگړې توگه ژباړې کول، د سيمې د ځينې هېوادونو د ژبو د پرمختگونو ته په کتو او په تجربو اخستلو سره، څو څو اړين او مناسب دي، چې د علومو او فنونو د اړوندو څانگو مسوولين او مسلکي غړي په دې هکله چې ملي او ديني وجيبه يې هم ده ستراو عملي گامونه پورته کړي.

۳. د ماسټرۍ تحصيلي دورې زده کړې او پرگرام د کابل پوهنتون په ځينې محدودو پوهنځيو او څانگو کې له څولسيزو راپه دې څواروان دی، او د فارغو محصلينو تېزسونه کوم چې د منځپانگې او بڼې له مخې د ښو او ښو معلوما تودرلودونکي دي د امکان په صورت کې چاپ او ياد کتابتوله لارې د يادو تيزسونو ته د محصلينو د لاس رسري او لوستنې، مناسبې لارې چارې برابرې شي..

۴. دزد کړیزو دوروپه پای اوپه ځانگړې توگه د تېزس د موضوعاتو د څېړنو په اړه د کېجوتو شوه چې لرغونی افغانستان د اندو آریاني (آریک) ډلې او اوسنی افغانستان په تاریخي توگه د آریاني ځانگړي د ژبو پخوانی ټاټوبی دی، یعنې د یادو ژبو سټې او نمونې دلته شتون لري. خو پورته یادې ژبې ځنې مړې او کومې، چې ژوندۍ دي، هیله ده، چې اړوند (په لومړي سر کې د افغانستان او په دویم قدم کې د اړوندې سیمې) مسوول مرکزونه او چارواکي ورته هراړخیزه پاملرنه وکړي.
۵. وروستی وړاندیز د پښتو ژبې هغو ژبپوهانو او استادانو ته دی، چې په دې برخې کې په کار بوخت دي. څرنگه چې د موضوع تاسو ته په بشپړه توگه څرگنده ده، په اوسنیو شرایطو کې د نړۍ په ژبو کې هغه ژبې خپل ژوند ته دوام ورکوي، چې د پرمختګ له کاروان سره یوځای ځان عیار کړي، دا د پښتو ژبې د ژبپوهانو او استادانو مسولیت دی، خپله ژبه چې هم یې، مسلک او هم یې ژبه ده په خپلو څېړنیو او علمي هڅو سره له دې کاروان سره برابره او عیاره کړي. که موږ اوس د ژبې طبیعي پرمختګ ته لاس تر زنې کېنو دا به مو یوه ستره تېروتنه وي. اوسنیو شرایطو کې د ژبې څېړنو، د تولیداتو، سوداګرۍ او اقتصادي ... چارو سره سمندویو، ویو کو او لغتونو په برخه کې، رامنځته کولو او دودولو ته اړتیا لري. که چېرته موږ په دې تمه یو چې ډېری وکړي یو یا دا چې په نړۍ کې ۷۰ ملیونه یو، دا ژبه نه مري دا هم یوه تېروتنه ده. چې له بده مرغه ځینې خولا خپلې ژبې ته مثبت کار کول هم اغېزمن نه گڼي. هیله مې داده، چې په دې برخه کې ټول په ګډه خپلې هڅې نورې هم غښتلې کړو.

اخځليکونه

۱. آريانا دايره المعارف (۱۳۸۵ ل). د افغانسنان د علومو اکاډمي د دايره المعارف څانگه ، لومړی ټوک
۲. آريانا دايره المعارف (۱۳۸۷ ل)، د افغانسنان د علومو اکاډمي د دايره المعارف څانگه ، دويم ټوک
۳. آريانا دايره المعارف (۱۳۸۹ ل)، د افغانسنان د علومو اکاډمي د دايره المعارف څانگه ، درېيم ټوک
۴. آريانا دايره المعارف (۱۳۸۹ ل)، د افغانسنان د علومو اکاډمي د دايره المعارف څانگه ، څلورم ټوک
۵. آر، اچ، رويينز، (۱۳۷۰ هـ ش). تاريخ مختصر زبانشناسي. ترجمه فارسي، علي محمد حق شناس، نشر مرکز ماد، تهران، ايران
۶. الهام، محمد رحيم، (۱۳۴۵ هـ ش). پخشهای در علم زبان. کابل پوهنتون، کابل
۷. الهام، محمد رحيم، (۱۳۹۱ هـ ش). روشی جديد در تحقيق دستور زبان دري. تدوين: سيد علي محمد اشراقي، انتشارات يوسف زاده، کارته سخي، کابل
۸. اورمي، داکتر خليل الله، (۱۳۸۷ لمريز). کابل مجله ۸-۹ گڼې، د افغانستان د علومو اکاډمي، کابل
۹. اورمي، داکتر خليل الله، (۱۳۸۲ لمريز). کابل مجله ۵-۶ گڼه، د افغانستان د علومو اکاډمي
۱۰. اورمي، داکتر خليل الله (۱۳۸۹ لمريز). کابل مجله ۱۱-۱۲ گڼه، د افغانستان د علومو اکاډمي
۱۱. اورمي، داکتر خليل الله، (۱۳۸۵ هـ ش). کابل مجله ۳-۴ گڼه، د افغانستان د علومو اکاډمي، کابل
۱۲. اورمي، داکتر خليل الله، (۱۳۸۸ هـ ش). مجله خراسان دوره سوم، سال ۱۳۸۸ هـ ش، رياست نشرات اکاډمي علوم افغانستان

۱۳. اورمي، داکتر خليل الله، (۱۳۹۲ هـ ش). مقدمه پر زبان اوستايي. د افغانستان د علومو اکادمي، کابل
۱۴. ای، ام، اُرانسکي، -Mikhailvich- Oranskilosif، (۱۳۷۹ هـ ش). مقدمه فقه اللغه ايراني. ترجمه فارسي: کریم کشاورز، کتابخانه ملی ایران، تهران، ایران
۱۵. ارشاد، اورنگزېب (۱۳۸۴ ل.ل). افغانستان پېژندنه. دانش خپرندويه ټولنه، پېښور
۱۶. ابوالقاسم، داکتر محسن، (۱۳۸۲ هـ ش). تاريخ زبان فارسي. سمت، تهران
۱۷. باقري، داکتر مهري، (۱۳۷۸ هـ ش). مقدمات زبان شناسي. نشر قطره، ایران، تهران
۱۸. پيتر، آ، ام، سورن، (۱۳۸۸ هـ ش). تاريخ زبان شناسي. بخشی از کتاب زبان شناسي در غرب)، سمت، تهران، ایران
۱۹. تېرى، پوهاند داکتر حبيب الله، (۱۳۷۷ ل.ل). پښتانه دانش خپرندويه ټولنه، پېښور
۲۰. تفضلي، داکتر احمد، (۱۳۸۶ هـ ش). تاريخ ادبيات ايران پېش از اسلام. انتشارات سخن، تهران
۲۱. ت، ن، پاخالينه، (۱۳۲۲ هـ ش). زبانها پاميري. ترجمه دري: ماگل سليمان دوست، اکادمي علوم. ج. ۱. کابل
۲۲. تڼيوال، مولاجان (۱۳۸۷ لمریز). کابل مجله ۸-۹ گڼې، د افغانستان د علومو اکادمي، کابل
۲۳. تڼيوال، مولاجان، (۱۳۷۰ ل.ل). ټپه او ټولنه. د افغانستان د علومو اکادمي، کابل
۲۴. جاويد، عبدالاحمد، (۱۹۹۹ م). اوستا. شورای فرهنگي افغانستان، کابل
۲۵. جبيبي، عبدالحی، (۱۳۸۳ ل.ل)، پښتو او پخوانی آريايي ټپي شل مقالې شپږمه برخه، نارنج خپرندويه ټولنه، کندهار
۲۶. جبيبي، پوهاند عبدالحی (۱۳۸۴ ل.ل). د پښتو ادبياتو تاريخ. لومړی ټوک، دانش خپرندويه ټولنه. پېښور
۲۷. جبيبي، عبدالحی، (۱۳۹۱ ل.ل). د دري ټپي مور (مادر زبان دري). پښتو ژباړه: خيرنياره جميله سروي، همدرد کتاب پلورنځی، ننگرهار
۲۸. چامسکي، نوام (۱۳۸۰ هـ ش). دانش زبان - ماهيت، منشاء و کاربرد آن ترجمه فارسي، علي درزي، نى

۲۹. دوست ، دوست محمد شينواری ، (۱۳۹۳ ل.ل). د افغانستان ژبې او توکمونې بيا کتنه : سرخپرونکی سيد محی الدین هاشمي او پوهنمل ولي الله فاضل ، گودر خپرندويه ټولنه ، جلال آباد
۳۰. زاهد ، احمدزی ، (۱۳۸۵ ل.ل). د اسلامي اندود له نظره د ژبې پيدايښت . سیرت خپرندويه ټولنه ، کابل
۳۱. ژړک ، صادق ، (۲۰۰۷ ز). په يويشتمه پېړۍ کې د پښتو ژبې برخليک . پښتو ادبي غورځنگ ، کوټه
۳۲. رشاد ، علامه عبدالشکور ، (۱۳۹۰ ل.ل). لغوي څېړنه . رشاد اکادمي ، کابل
۳۳. زیار . داکتر مجاور احمد ، پښتو د يوې باختري ژبې په توگه . ۱/ ۱۲ / ۲۰۰۴ ، www.zyar.net
۳۴. رينستين زيور ، داکتر زرغونه ، (۱۳۹۰ ل.ل). پښتو نحوه . د ساپي د پښتو خپرونو او پراختيا مرکز ، کابل
۳۵. شپون ، وجيه الله ، (۱۳۸۹ ل.ل). د لرغونو ژبو سره د پښتو اړيکې د افغانستان د علومو اکادمي ، کابل
۳۶. کهزاد ، احمد علي ، (۱۳۸۷ هـ - ش) . تاريخ افغانستان جلد اول ، انتشارات ميوند ، کابل
۳۷. کهزاد ، احمد علي ، (۱۳۵۳ هـ ش) . افغانستان در شاهنامه اطلاعات او کلتور
۳۸. کهزاد ، علي احمد ، (۱۳۸۲ هـ ش) . آريانا . انتشارات اميري ، کابل
۳۹. نائل خانلري ، پرويز ، (۱۳۴۷ هـ ش) . زيان شناسي و زبان فارسي . انتشارات بنياد فرهنگ ايران ، چاپخانه محمد علي علمي
۴۰. واجد ، عبدالواجد ، (۱۳۹۱ ل). د ژبپوهنې بنسټونه د ښوونکو د روزنې لوی رياست ، د پښتو څانگې درسي کتاب ، کابل
۴۱. ورور ، درک ، داکتر گلجان ، (۱۳۸۱ هـ ش) . د آريانا موقعيت او د آريايانو ځينو جغرافيو سيمې ختيځ بيارغونې اداره ، کور
۴۲. ويليام اگريدي او مایلک دابروولسکي او مارک آرئوف ، (۱۳۹۰ هـ ش) . د درآمدې برزبان شناسي معاصر . ترجمه فارسي : داکتر علي درزي ، تهران ، ايران
۴۳. هېوادل ، زلمی ، (۱۳۸۹ هـ ش) . د متن څيړنې مېتودولوژي انتشارات اميري ، کابل
۴۴. هاشمي ، سيد جعفر ، (۱۳۸۳ لمريز) . د پښتنو توکم او ژبه د الفجر د اسلامي ثقافت مرکز ، پاوکه

۴۵. یول، جورج، (۱۳۷۹ هـ ش). نگاهی به زبان (یک بررسی زبان شناسی). مترجم: نسرين حیدر، سمت، تهران

۴۶. یمین، پوهاند داکتر محمد حسین، (۱۳۸۵ هـ ش). سیرگذشت زبان فارسی دري. کابل

۴۷. [https://commons.wikimedia.org/wiki/File:\(wikicolors\).png?uselang=fa.Human_Language_Families](https://commons.wikimedia.org/wiki/File:(wikicolors).png?uselang=fa.Human_Language_Families)

(wikicolors).png?uselang=fa.Human Language Families

۴۸. خوبشکی، پوهاند محمد صابر، (۱۳۹۲ ل). پښتو غږ پوهنه او

ويي پوهنه. ختيځ خپرندويه ټولنه، کابل

لړلیک

سرلیکونه

مخکنه

١..... تقریز

ب..... د پیل خبرې

د..... لنډیز

١..... سریزه

٢..... د خپرني موخه او ارزښت :

٧..... د خپرني مېتود او کړنلاره :

٩..... د سکالو (موضوع) شالید :

١٣..... لومړۍ خپرکۍ

١٣-١..... د اړوندو مفاهیمو توضیح

١٣-١..... ١- آریا - آریا (Arya) :

١٩-٢..... ٢- آریانا - آریانا (Āryānā) (اوسنی افغانستان) :

٢٨-٣..... ٣- آریایي (Aryaei) :

٣٠-٤..... ٤- آریاني (Ariani) :

٣٣-٥..... ٥- ژبه :

٣٨-٦..... ٦- فلالوژي (Philology) :

٤٠-٧..... ٧- د فلالوژي خپرونو موخې او دندې :

٤٤..... دویم خپرکۍ

٤٤-٢..... ٢- آریاني فلالوژۍ ارزښت او آریانا پوهنه

٤٨-٢..... ٢- د ختیځ پوهنې په څانگو کې د آریاني فلالوژۍ ارزښت او مقام :

٥٢-٣..... ٣- ژبپوهنه د تاریخ په بهیر کې

٥٢-٣..... ٣- ژبپوهنه په آریانا ، یونان ... کې :

٧٥-٤..... ٤- دنړۍ د ژبو کورنۍ

- ۷۸ ۱-۴ اندو اروپایي کورنۍ:
- ۸۲ ۲-۴ د اندو اروپایي ژبو د کشف تقویم:
- ۸۲ ۳-۴ د اندو اروپایي پیلنې ژبې لنډ فونتيک سیستم:
- ۸۲ ۴-۴ چيني او تبتي کورنۍ:
- ۸۷ ۵-۴ دراويدي ژبو کورنۍ:
- ۸۸ ۶-۴ حامي او سامي ژبو کورنۍ:
- ۸۹ ۷-۴ الف-التای، اورال، بغوري او دفین ژبو کورنۍ:
- ۸۹ ۸-۴ «فنلندي او کريایي ژبې»:
- ۹۰ ۹-۴ ب-دترک او تاتار ژبو کورنۍ:
- ۹۱ ۱۰-۴ د اندونیزیايي ژبو کورنۍ او د مالیزیايي-پولینزیایي ډلې ژبې:
- ۹۳ ۱۱-۴ د تورې افریقا د ژبو کورنۍ:
- ۹۲ ۵-آریک ژبه Proto-Ārsan او خانګې بې
- ۱۰۳ ۱-۵ د آریک ژبې خانګوپه اړه نظریات:
- ۱۰۵ ۲-۵ اندو آریایي IndoAryanGroup:
- ۱۰۶ ۳-۵ د اردیک ژبو ډله په درې خانګو وېشل شوې دي:
- ۱۰۶ ۴-۵ آریایي ډلې ژبې:
- ۱۰۸ ۵-۵ د آریک ژبې د خانګولنډه وېشنه:
- ۱۰۸ ۵-۵ اندو آریایي خانګه:
- ۱۰۸ ۲-۵-۵ د اردیک خانګه:
- ۱۰۹ ۳-۵-۵ نورستاني ژبو خانګه Nuristani Languages:
- ۱۰۹ ۴-۵-۵ آریایي ژبو خانګه Aryanigroup:
- ۱۱۰ ۲-په اندو آریایي ډله کې د ژبو موقعیت:
- ۱۱۱ ۷-آریایي ژبې او خانګې
- ۱۱۵ ۷-۱ لرغونې ژبې:
- ۱۱۵ ۷-۲ منځنۍ ژبې:

- ۷-۳ دمعاصري ژبې ۱۱۵
- ۸-د آرياني ژبو دوري ۱۱۲
- ۸-۱ لرغونې دوره: ۱۱۲
- ۸-۲ د آرياني ژبو منځنۍ دوره: ۱۱۷
- ۸-۲-۱ پارتي Partian ژبه: ۱۱۸
- ۸-۲-۲ سغدي ژبه: ۱۱۹
- ۸-۲-۳ خوارزمي: ۱۲۰
- ۸-۲-۴ باختري ژبه: Bactria ۱۲۱
- ۸-۲-۵ Sarmatian سرماتي Alani او آلاني: ۱۲۳
- ۸-۳ آرياني ژبو معاصره دوره: ۱۲۴
- ۸-۳-۱ د معاصري دوري د ژبو څانگې تياوي: ۱۲۴
- ۸-۳-۲ پښتو ژبه: Pashto (Pashto) ۱۲۸
- ۸-۳-۳ پاميري ژبې: Pamirian Languages ۱۲۹
- ۸-۳-۴ اورمري ژبه: Ormari ۱۳۵
- ۸-۳-۵ بلوخي ژبه: Baluchi ۱۳۷
- ۹-د تاريخ په اوږدو کې د آرياني ژبو څانگې تياوي: ۱۳۹
- درېيم څپرکي ۱۴۲
- ۱۰-لرغوني دوره ۱۴۲
- ۱۰-۱ اوستا ژبه (Awesta) ۱۴۲
- ۱۰-۲ د اوستا کشف، څېړنې او پېژندنې لنډه تاريخچه: ۱۴۵
- ۱۰-۳ د اوستا ابېڅي يا الفبا: ۱۵۳
- ۱۰-۴ د اوستايي ليک تاريخچه: ۱۵۵
- ۱۰-۵ د اوستا تدوين ۱۵۲
- ۱۰-۶ د اوستا منځپانگه ۱۵۹
- ۱۰-۷ اوستا گاتونه ۱۶۰

- ۱۰-۸ معاصره اوستا ۱۶۱
- ۱۰-۸-۱ یسنونه: ۱۶۱
- ۱۰-۸-۲ یشتونه: ۱۶۱
- ۱۰-۸-۳ ویسپرد: ۱۶۲
- ۱۰-۸-۴ ونیداد: ۱۶۲
- ۱۰-۹ کوچنی اوستا ۱۶۲
- ۱۱-زاره فرس قبايل ۱۶۴
- ۱۲-زړه فرس ژبه **Old Persian** ۱۶۶
- ۱۲-ادزړې فرس ژبې ابېڅي (الفبا): ۱۷۰
- ۱۳-ساکانو قبايل ۱۷۳
- ۱۴-ساكي ژبه ۱۷۷
- ۱۵-میدي قبايل ۱۷۹
- ۱۶-میدي ژبه ۱۸۰
- پایله: ۱۸۲
- پاییزه: (نتیجه گیری) ۱۸۸
- وړاندیزونه: ۱۹۰
- اخځلیکونه: ۱۹۲

مننه او کور ودانی

د افغانستان ملي تحریک له هېواد پال او فرهنګپال شخصیت
بناغلي (حاجي خان محمد باز) څخه د زړه له تله مننه کوي چې د دې
اثر چاپ ته يې اوږه ورکړه. ملي تحریک وياړي چې د علمي اثارو د
چاپ لړۍ يې پيل کړې ده. دا لړۍ به دوام لري. موږ له ټولو درنو
هېوادوالو څخه په خورا درنښت هيله کوو چې په خپل معنوي او
مادي وس د کتابونو د چاپ دا لړۍ لا پسې وغځوي.

يو ځل بيا ددې اثر له ليکوال او چاپوونکي څخه د زړه له تله مننه کوو
چې ددې اثر د ليکلو او چاپولو جوګه شول.

په فرهنگي مينه

د افغانستان ملي تحریک

دلیکوال لنډه پېژندنه:

ښوویالی (دینارگل امین سهند) د (محمد گل) زوی په (۱۳۶۳) لمریز کال د میدان وردگو ولایت (جلربز) ولسوالۍ د (کوزو خروټو) سیمې د (خانخېلو) کلي کې زیږېدلی دی. زده کړې: لومړنۍ، منځنۍ او ثانوي: د خواجه محمد ولي ښوونځي او د غلام حضرت شهید عالي لېسه کې ترسره کړي او په (۱۳۸۳) لمریز کال کې فارغ شوی دی. لسانس: د کابل ښوونې او روزنې پوهنتون، ژبو او ادبیاتو پوهنځی، پښتو څانګې څخه په (۱۳۸۶) لمریز کال فارغ شوی دی. ماسټري: د کابل پوهنتون، ژبو او ادبیاتو پوهنځی، پښتو څانګې څخه په (۱۳۹۰) لمریز کال فارغ شوی دی. ښوونکو د روزنې ماسټر ترېنري (Master Teacher Trainer): د مالیزا هېواد پلازمېنه کولالمپور څخه تر لاسه کړې ده. دندې: د سید جمال الدین افغان عالي دارالمعلمین، پښتو څانګې استاد، د یاد دارالمعلمین د څلورمې داخل خدمت څانګې (الحاقیې) تدریسي او اداري مرستیال او د دعوت خصوصي پوهنتون، ژورنالیزم پوهنځي استاد. اثار: ناچاپ: د پښتني جرګو پیدایښت او پیاوښت، ادب او ادبیاتو پېژندنه رساله. لومړنۍ چاپي اثر همدا کتاب چې ستاسو دسترګو په وړاندې دی؛ همدا راز د پوهنې وزارت د چټکو زده کړو د پروګرام په چوکاټ کې د ځینې پښتو کتابونو یو لړ مقالې هم لیکلي دي.

د خپرونو لړ: ۷۱

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library